

TEISIPÄEV, 23. SEPTEMBER 2008

ISTUNGI JUHATAJA: HANS-GERT PÖTTERING

president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 09.05.)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Suuliselt vastatavad küsimused (esitamine) (vt protokoll)

4. Terrorismivastane võitlus – Isikuandmete kaitse (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmistel teemadel:

– kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Roselyne Lefrançois' koostatud raport (A6-0323/2008) ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu raamotsus, millega muudetakse raamotsust 2002/475/JSK terrorismivastase võitluse kohta (KOM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)), ja

– kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Martine Roure'i koostatud raport (A60322/2008) ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu raamotsus kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalse koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta (uus konsulteerimine) (16069/2007 – C60010/2008 – 2005/0202(CNS)).

Roselyne Lefrançois, raportöör. – (FR) Härra juhataja, ennekõike sooviksin tänada kõiki oma kolleege, kes koos minuga selle teema kallal töötasid; meie koostöö oli kogu menetluse vältel tõesti suurepärase. Tekst, mille üle me täna hääletama hakkame, on erakordselt tundliku iseloomuga, sest kui räägitakse terrorismivastastest võitlustest, peetakse ühtlasi silmas ohtu Euroopa kodanike õigustele, olenemata sellest, kas see oht on tingitud terroristidest endist või selle probleemi vastu võitlemiseks võetavatest meetmetest, mis võivad piirata inimeste vabadust.

Teatud valitsused võisid tõepoolest viimastel aastatel terroriohu ulatusest rääkides liialdada, õigustamaks riiklike või rahvusvaheliste julgeolekumeetmete võtmist. See oht on aga siiski reaalne ning Euroopa Liit peab osalema jõupingutustes, mille eesmärk on terrorismi ära hoida ja selle vastu võimalikult otsustavalt võidelda. Sellest sõltub liidu 500 miljoni elaniku julgeolek ning liidu aluseks olevate põhiväärtuste ja põhimõtete kaitse. Nagu me kõik teame, on pärast 11. septembril 2001. aastal toime pandud rünnakuid ka ELi territoorium mitmel korral dramaatiliste tagajärgedega terrorirünnakute sihtmärk olnud: 2004. aasta märtsis Madridis ja 2005. aasta juulis Londonis. Te kõik olete kuulnud ka Kantaabrias alles eile aset leidnud rünnakute lainest.

Terroristid kasutavad aina keerulisemaid ja mitmekesisemaid vahendeid ja meetodeid, muutes meie töö märksa raskemaks. Info- ja sidetehnoloogia areng, iseäranis Internet, lihtsustab terrorivõrgustike loomist ja propaganda või koguni väljaõppekäsiraamatute levitamist Internetis. Selliseid veebisaite arvatakse praegu olevat 5000 ringis. Siit ka komisjoni täiesti õiguspärane soov kohandada ühenduse õigusakte, et püüda tõkestada peale tegelike terrorirünnakute ka ettevalmistusi sellisteks rünnakuteks.

Komisjon on selles juhindunud Euroopa Nõukogu terrorismi tõkestamise konventsioonist. Probleem seisneb selles, et komisjon otsustas konventsioonist üle võtta üksnes repressiivsed aspektid ja jättis tähelepanuta põhivabaduste kaitset käsitlevad sätted, mis on ometi Euroopa Nõukogu käsituse kohaselt oluline tasakaalustav element. Mulle tegi eriti muret mõiste „avalik üleskutse” ja oht, mis tuleneb sellest sõnavabadusele, sest „avaliku üleskutse” kriminaliseerimisel muutuvad karistatavaks inimeste väljaütlemised või kirjutised, mis on väidetavalt viinud terroriaktini või mis üksnes tõenäoliselt võivad viia terroriaktini.

Aprillis koostöös riikide parlamentidega korraldatud ümarlual täheldasime, et me pole ainsad, kes suhtuvad mõningatesse komisjoni teksti aspektidesse ettevaatusega. Mitme riigi parlamendid väljendasid selle raamotsuse kohaldamise ja mõiste „avalik üleskutse” ulatuse suhtes kahtlusi. Euroopa Nõukogu juhtis tähelepanu ka kaitseklauslite puudumisest tulenevale ohule. Mitmesuguste uuringute raames väljendasid ka

sõltumatud eksperdid kõhklusi, iseäranis mõiste „avalik üleskutse” määratluse ja kõnealuse teksti õiguskindluse astme suhtes. Mõne põhiõiguste kaitsmise pärast eriti mures oleva riikliku delegatsiooni õhutusel lisas nõukogu raamotsuse teksti ise mitmed kaitsemeetmed. Paaris konkreetsetes küsimustes tegi nõukogu ka ettepaneku raamotsust karmistada; igal juhul tuli õiguskindluse ja vabaduste kaitse täiesti rahuldava taseme saavutamiseks veel tööd teha.

Seetõttu püüdsime koos kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni teiste liikmetega ühiselt leida tasakaalu nende kahe pealtnäha vastandliku, ent teineteisest sisuliselt lahutamatu eesmärgi vahel, milleks on terrorismivastane võitlus ning põhiõiguste ja -vabaduste kaitse. Selleks pidime tegema osava „tasakaalutriki”, mis oli seda raskem, et mõnikord on praktikas keeruline kindlaks teha, kus lõpeb sõnavabadus ja algab inimete õiguste rikkumine. Meenutage, millise skandaali tekitasid kaks aastat tagasi Taanis avaldatud karikatuurid ja millist pahameelt põhjustas üsna hiljuti Hollandi parlamendi liikme Geert Wildersi islamiteemaline lühifilm.

Ent kõigele vaatamata usun, et jõudsime hea kompromissini. Peamised muudatused, mille me tegime, on järgmised: esiteks mõiste „üleskutse” asendamine mõistega „õhutamine”, mis on täpsem ja mida kasutatakse õiguskeeles sagedamini; teiseks mõiste „avalik õhutamine” kitsam määratlus, mis piiritleb selgemalt kriminaliseeritava tegevuse ja seega välistab kuritarvitused, mis võiksid põhjustada sõnavabaduse piiramise; kolmandaks mitme inimõiguste ja põhivabaduste, eelkõige sõna- ja ajakirjandusvabaduse kaitsega seotud sätte lisamine tekstile; neljandaks meeldetuletus vajaduse kohta tagada, et võetavad meetmed oleksid taotletavate eesmärkidega proportsionaalsed, nagu see on omane demokraatlikule, mittediskrimineerivale ühiskonnale.

Need on selle dokumendi põhipunktid. Mul on hea meel, et see teema valiti täna hommikuse istungi prioriteediks, ning ma ootan sisukat ja elavat arutelu.

Martine Roure, raportöör. – (FR) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, volinik, daamid ja härrad, mul on hea meel, et me arutame täna ühiselt minu kolleegi proua Lefrançois’ raportit, mis käsitleb terrorismivastast võitlust, ja minu enda raportit, mis käsitleb politsei- ja õigusalse koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitset. Tuleks mees pidada, et terrorismivastane võitlus saab tegelikult olla tulemuslik ja proportsionaalne üksnes siis, kui me tagame iga kodaniku põhiõiguste edendamise. Võideldes meie demokraatlikke ühiskondi ohustavate terroristlike liikumistega peame tuginema oma peamisele väärtushinnangule – põhiõiguste austamisele.

Minu arvates oli terrorismivastast võitlust käsitlev komisjoni ettepanek tasakaalust väljas, sest selles keskenduti üksnes julgeoleku tugevdamisele, ent jäeti tähelepanuta mitmed põhivabaduste kaitse meetmed. Sellega seoses tahaksin veel kord tunnustust avaldada proua Lefrançois’le ja tema kolleegidele, kes taastasid selle teksti tasakaalu, nii et see tagaks inimõiguste ja põhivabaduste austamise.

Nagu me teame, kasutavad terroristlikud võrgustikud õhutus- ja värbamistegevuseks üha enam uusi infotehnoloogilisi võimalusi, sealhulgas Interneti. Sedalaadi Internetis toimuva tegevuse jälgimine eeldab suure hulga isikuandmete kogumist, kuid seejuures tuleb tagada nende isikuandmete kõrgetasemeline kaitse.

Ma sooviksin nõukogule meenutada kohustusi, mille ta andmete säilitamise direktiivi vastuvõtmisel enesele võttis. Me väljendasime tollal soovi, et terrorismivastaseks võitluseks kasulikke andmeid saaks tööpooldest kasutada. Vastukaaluks peab nõukogu täitma oma kohustuse ja võtma vastu isikuandmete kaitset käsitleva raamotsuse, mis pakuks kõrgetasemelist kaitset.

Täna südamest kõiki oma kolleege kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjonis ja igaiht, kes koos minuga töötas, eriti variraportööre, sest muudatusettepanekud, millega me minu raportis välja tuleme, kiideti parlamendikomisjonis ühehäälselt heaks. Need muudatused on kinnituseks sellele, et me ei rahuldu ühtlustamisega kõige väiksema ühisnimetaja tasemel. Meie veendumuse kohaselt peaks raamotsuse kohaldamisala olema lai, nii et see ei piirduks üksnes andmetega, mida liikmesriigid omavahel vahetavad. Otsust peab kohaldama ka riigisisest töödeldavate andmete suhtes; see võimaldaks tugevdada koostööd liikmesriikide mitmesuguste politsei- ja kohtuasutuste vahel ning ühtlasi tagada samaväärse andmekaitse kõikjal Euroopa Liidus. Et tagada eesmärgi piiramise ja proportsionaalsuse põhimõtete järgimine, tuleb täpsustada ja vähendada juhtumeid, mil andmeid võib edasi töödelda. Te peate mõistma, kui oluline see on! Andmeid ei või kasutada ühelgi muul eesmärgil peale selle, milleks neid koguti. Me ei soovi keelustada kogu andmete edastamist kolmandatele riikidele, sest see võib osutada terrorismivastases võitluses vajalikuks. Igasugusel andmete edastamisel tuleb aga hinnata, kas asjaomane kolmas riik tagab isikuandmete piisava kaitse, ja ma sooviksin rõhutada, et see hindaja peab olema sõltumatu asutus.

Me palume nõukogul lisada raamotsusesse sätteid, mis puudutavad pädevaid asutusi, millel on juurdepääs eraõiguslike isikute kogutud andmetele; seejuures tuletan veel kord meelde kohustusi, mis võeti andmete säilitamise direktiivi vastuvõtmisel Ühendkuningriigi eesistumise ajal.

Erinevalt sellest, mida pakutakse välja praeguses raamotsuses, peab tundlike andmete, näiteks poliitilisi vaateid, usulisi veendumusi, tervist või seksuaalelu puudutavate andmete kasutamine olema põhimõtteliselt keelatud. Oma muudatusettepanekuga lükkab Euroopa Parlament tagasi nõukogu ettepaneku, mis lubab neid andmeid töödelda teatud tingimustel. Parlament soovib, et nende andmete töötlemine oleks keelatud, kuid tuleb sätestada erandid. See lähenemisviis on täiesti vastupidine ja meile väga oluline. Selle seisukoha vastuvõtmisega seab Euroopa Parlament eesmärgiks austada inimväärikust ja meie arvates peaks nõukogul olema võimalik nõustuda, et see on vajalik.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, volinik, kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni esimees härra Deprez, raportöörid, daamid ja härrad, täna on prantslaste päev ja ühtlasi minu päev. Palun vabandage Rachida Dati ootamatut puudumist; minul on aga au taas osaleda Euroopa Parlamendi töös, eriti nii tundlike teemade puhul nagu see, millest äsja räägiti. Iseäranis sooviksin ma nõukogu eesistujariigi nimel avaldada tänu proua Roure'ile ja proua Lefrançois'le nende isikliku panuse eest ning nende huvi eest terrorismivastase võitluse ja andmekaitsega seotud küsimuste vastu.

Need kaks õigusakti võimaldavad Euroopa Parlamendil tegelda Euroopa ühiskonnas praegu eriti päevakohaste küsimustega. Me peame kaitsma oma kodanikke terroriohu eest, ent samas tagama ka nende eraelu puutumatuse. See on poliitiline vastutus selle kõige üllamas mõttes. Ma sooviksin peatuda mõnel äsja esitletud raportitega seotud küsimusel.

Esiteks, mis puudutab terrorismivastase võitluse raamotsuse eelnõud: võitlus terrorismiga on Euroopa Liidu jaoks proovikivi, mis eeldab meie kõikide jõupingutuste ühendamist. Euroopa Liidu terrorismivastase võitluse koordinaator härra de Kerchove, kellega ma kohtusin mõni nädal tagasi, on Euroopa Parlamendi ees öelnud, et näiteks Al Qaeda tegevus on eriti murettekitav. Euroopa pinnal pandi 2007. aastal toime 583 terrorirünnakut. Raamotsus, mille üle te täna arutlete, on oluline õigusloomeline samm võitluses terroristlike võtete levikuga.

Näiteks on vastuvõetamatu, et veebisaidil saab täiesti karistamatult õpetada ise pomme valmistama. Praegu on ligi 5000 veebisaiti, mis soodustavad radikaalsete vaadete levikut Euroopa noorte seas, ja nagu te teate, suutis eesistujariik Sloveenia 18. aprillil justiits- ja siseasjade nõukogu kohtumisel neis küsimustes kokkuleppe saavutada.

Mul on hea meel raporti üle, mille esitas proua Lefrançois, kes toetas nõukogu eesmärki kaasata 13. juuni 2002. aasta raamotsusesse need õigusrikkumised, mis sisalduvad Euroopa Nõukogu konventsioonis. Tema ettepanekud vastavad suuresti läbirääkimiste käigus tehtud nõukogu muudatustele; nagu te teate, olid arutelud selle teksti teemal nõukogus väga elavad. Tegemist on ilmselgelt klassikalise debatiga selle üle, kuidas demokraatlik ühiskond peaks terrorismiga tõhusalt võitlema, pidades samas kinni õigusriigi põhimõtetest ja sellistest igale demokraatlikule riigile omastest põhimõtetest nagu sõnavabadus.

Sooviksin juhtida teie tähelepanu kahele punktile. Esiteks kavatsetakse selle raamotsusega muuta kriminaalkorras karistatavaks kolme liiki käitumist, mis tõenäoliselt eelnevad tegelike rünnakute toimepanemisele: esiteks avalik üleskutse panna toime terroriakt – ja ma rõhutan sõna „avalik”, mis seega välistab eraviisilise kirjavahetuse reguleerimise –, teiseks väljaõpe terroristlikel eesmärkidel ja kolmandaks värbamine terroristlikel eesmärkidel. Nii sätestatakse Euroopa Liidus õigusrikkumised, mis on liikmesriikides Euroopa Nõukogu 2005. aasta terrorismi tõkestamise konventsiooni kaudu juba kriminaliseeritud.

Nende õigusrikkumiste määratlused on raamotsusesse üle võetud sõna-sõnalt, ent mõne väikese muudatusega, mille eesmärk on tagada kooskõla mõistetega „terroriakt” ja „terroristlik rühmitus”, mis on Euroopa õiguses eksisteerinud alates 2002. aastast; sealt, proua Lefrançois, tulenebki mõiste „avalik üleskutse”, mitte „õhutamine”, nagu teie olete välja pakkunud. Õigusakti vastuvõtmine Euroopa tasandil hõlbustab selle ülevõtmist liikmesriikides ja kiiremat kohaldamist kogu Euroopa Liidus.

Teiseks on nõukogu pööranud suurt tähelepanu põhiõiguste kaitsmisele. Muret selle üle väljendati ümarlaual, mis korraldati Euroopa Parlamendis käesoleva aasta 7. aprillil. Nõukogu oli täiesti teadlik Euroopa Parlamendis toimunud aruteludest ja järgis hoolikalt Euroopa Nõukogus vastu võetud käsitust. Esialgsele ettepanekule lisati kaitseklauslid, millest kaks väärivad eriti märkimist: ühelt poolt ajakirjandus- ja sõnavabadus ning teiselt poolt liikmesriikide õiguses määratletud rikkumiste kriminaliseerimise proportsionaalsus.

Samuti tuleks märkida, et nõukogu ei nõustunud ettepanekutega eksterritoriaalse kohtualluvuse kohta; pealegi ei kiitnud neid heaks ka teie raportöör. Seega lähtus nõukogu läbirääkimiste käigus tasakaalu tagamise soovist ja seetõttu võeti vastu tekst, milles arvestatakse väga palju teie väljendatud muredega.

Minnes nüüd edasi isikuandmete kaitset käsitleva raamotsuse juurde, mida esitles proua Roure, siis tuleb tõdeda, et niinimetatud suveräänsete toimikute regulatsioon peaaegu puudub, eriti seoses avaliku julgeolekuga, nagu Te õigesti rõhutasite, proua Roure. Samas on just selles valdkonnas eriti tähtis andmevahetust hallata ja reguleerida, et kaitsta kodanikuvabadusi. Teil on õigus: me peame tegutsema kiiresti ja tõhusalt, austades samas nende isikute õigusi, kelle andmeid vahetatakse, kogutakse ja säilitatakse.

Justiitsministrid jõudsid 8. novembril 2007. aastal raamotsuse eelnõus kokkuleppele. Nagu ka te ise olete viidanud, oleksid mõned Euroopa Parlamendi liikmed soovinud minna kaugemale. Eesistujariik on sellest teadlik, ent raamotsus, milles nõukogu pärast enam kui kaks aastat väldanud arutelusid ühehäälele kokkuleppele jõudis, on alles esimene samm, millega kehtestatakse Euroopa Liidus politsei- ja õiguslase koostöö raames töödeldavaid isikuandmeid puudutavad miinimumstandardid, arvestades, et kolmanda samba raames pole mingeid ühiseid reegleid kunagi olnud. Tegemist on kompromissiga; nii ehitatakse Euroopat üles, eriti selles valdkonnas. Kompromiss ei tähenda aga seda, et otsus oleks halb. Pigem on see praegu parim võimalik tulemus, sest täidab tühimiku ja avab tee edasiseks arenguks.

See on esimene püüe jõuda Euroopa Liidus õiguslikel eesmärkidel toimuva andmevahetuse regulatsioonini, mille kohaldamist on võimalik kontrollida palju tõhusamalt kui Euroopa Nõukogu tegevuse raames. Selle raamotsuse ülevõtmise ja kohaldamise võiks anda hindamiseks justiits- ja siseasjade nõukogule, nagu tehti näiteks Euroopa vahistamismääruse puhul.

Lugupeetud asepresident, kui meie institutsiooniline raamistik on lõpuks välja arendatud – ja me kõik loodame, et see juhtub –, võib rikkumismenetlusi edaspidi algatada komisjon. Euroopas on küsimus tihti selles, kas oleks kasulikum tegutseda miinimumstandardite alusel, mida võib hiljem edasi arendada, või säilitada *status quo*, mis praegu tähendab väga erinevaid andmekaitsestandardeid, Euroopa institutsioonide poolse tõhusa kontrolli puudumist ja kolmandate riikidega andmete vahetamise teemal peetavaid kahepoolseid läbirääkimisi, mis ei paku meie kodanikele piisavaid garantiisid ja mis võivad toimuda meie nõusolekuta. Siinkohal võiks näiteks tuua Ameerika Ühendriikidega sõlmitud kahepoolsed lepingud.

Mina isiklikult usun, et on parem edasi liikuda, kui säilitada senine olukord. Meie arvates on see raamotsus esimene vältimatu samm. Lisaks on eelmiste eesistujariikide töö sisuliselt võimaldanud meil leida tasakaalu, mille puhul võetakse arvesse ka teie väljendatud mureküsimusi. Ma peatun neist mõningail, proua Roure.

Esiteks kohaldatakse tulevast raamotsust tegelikult üksnes nende andmete suhtes, mida liikmesriigid omavahel vahetavad, nagu te osutasite, ent liikmesriigid on võtnud ka kohustuse oma andmekaitse taset kohandada. Üks säte, millele võiks tähelepanu pöörata, on artikkel 27, mida toetab raamotsuse kaheksas põhjendus ja millega kutsutakse komisjoni üles viie aasta möödudes selle õigusakti kohaldamisala laiendama; see võiks puudutada ka riigisisesid andmeid. Nõukogu eesistujariigil ei ole midagi selle vastu.

Teiseks tuleb igasugusel andmevahetusel silmas pidada proportsionaalsuse põhimõtet, mis tähendab, et igal üksikjuhtumil on võimalik kontrollida, millisel eesmärgil andmeid edastatakse ja ega vahetatavate andmete hulk ei ole suurem kui hädavajalik.

Kolmandaks kohaldatakse andmete kolmandatele riikidele edastamisel olulisi tingimusi ja kaitseklausleid, et tagada andmete piisav kaitse. Te teate hästi, et see säte ei ole mõnede meie välispartnerite seas, kellele ma viitasin, tähelepanuta jäänud. Artikkel 14 on alus, mis võimaldab meil välistada teisele liikmesriigile antud isikuandmete edastamise kolmandatele riikidele ilma meie nõusolekuta. See annab meile ka kindlustunde teise liikmesriigi võrdväärse andmekaitse suhtes.

Ja neljandaks: liikmesriigid on kohustunud oma riiklikest meetmetest komisjonile aru andma; komisjon esitab oma hinnangu ja selle esimese raamistiku muutmise ettepanekud Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Seega kaasatakse teid igati selle raamotsuse rakendamisega seotud edasisse tegevusse.

Härra juhataja, raportöörid, daamid ja härrad: eesistujariik on väga hästi teadlik teie huvist põhiõiguste kaitse vastu Euroopa Liidus ning ma sooviksin rõhutada, et rühm, mis hakkab koosnema kuue riigi – Saksamaa, Portugali, Sloveenia, Prantsusmaa, Tšehhi ja Rootsi – justiitsministritest, on seadnud andmekaitse lähiaastatel Euroopa Liidu üheks esmatähtsaks eesmärgiks. Seda prioriteeti peavad kõik liikmesriigid oluliseks ja justiitsministrid toetasid seda nõukogu mitteametlikul kohtumisel 25. juulil.

Nii palju minu poolt, härra juhataja.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Härra juhataja, ma tänan nõukogu eesistujat härra Jouyet'd ja meie kaht raportööri, kes on ära teinud märkimisväärse töö. Proua Lefrançois esitas raporti terrorismivastast võitlust käsitleva raamotsuse muutmise ettepaneku kohta ja proua Roure esitas raporti isikuandmete kaitset käsitleva raamotsuse kohta. Muidugi tänan ka nõukogu eesistujariiki. Härra Jouyet' sõnavõtt näitab, kui oluline on eesistujariigi jaoks eri seisukohtade lähendamine.

Härra juhataja, ma püüan teha lühidalt, sest täna hommikul seisab meil Euroopa Parlamendis ees väga huvitav arutelu. Kõigepealt räägin terrorismivastast võitlust käsitleva raamotsuse ettepanekust. Nagu eesistuja õigesti märkis, on tänapäeva info- ja sidetehnoloogial terroriohu levikus oluline roll. Terroristid kasutavad Interneti, mis on odav, kiire ja hõlpsasti ligipääsetav ning mis jõuab maailmas peaaegu igale poole.

Kahjuks kasutatakse Interneti eeliseid, mida hindavad seaduskuulekad kodanikud, ka kuritegelikel eesmärkidel. Terroristid kasutavad Interneti mobiliseerimise ja värbamise eesmärgil propaganda levitamiseks, aga ka terroristide väljaõpetamise või rünnakute kavandamise eesmärgil juhiste ja veebikäsiraamatute levitamiseks. Selle ohu tõkestamine on loomulikult poliitiline prioriteet. Euroopa Liit peab võitlema tänapäeva terrorismi ja selle uute meetodite vastu samasuguse otsusekindlusega, mida ta näitas üles võitluses traditsioonilise terrorismiga.

Komisjoni ettepanekuga ajakohastatakse raamotsust terrorismivastase võitluse kohta ja viiakse see kooskõlla Euroopa Nõukogu terrorismi tõkestamise konventsiooniga, kaasates terrorismi mõistesse avaliku üleskutse panna toime terroriakte ning värbamise ja väljaõppe terroristlikel eesmärkidel.

Komisjon tunneb heameelt, et proua Lefrançois' raport on positiivselt vastu võetud; see rõhutab ka ettepaneku lisaväärtust. Proua Lefrançois, te olete samas väljendanud ettepaneku üle ka muret ja soovi teha selles mitu muudatust.

Ma üritan lühidalt vastata. Esiteks seate oma raportis küsimuse alla väljendi „avalik üleskutse” kasutamise ja osutate selgelt, et mõiste „avalik õhutamine” tundub teile täpsem. Tuleb aga tõdeda, et komisjoni ettepaneku aluseks on Euroopa Nõukogu konventsioon ja selles järgitakse väga täpselt konventsioonis esitatud õigusrikkumiste määratlusi; seda kahel põhjusel.

Esiteks tahtsime arvesse võtta Euroopa Nõukogu hindamatuid teadmisi inimõiguste valdkonnas ja nõukogu tööd selle konventsiooni koostamisel, mille üle me täna arutleme. Konventsioon põhineb ka Euroopa Inimõiguste Kohtu praktilal, mis puudutab sõnavabadust.

Teiseks tahtis komisjon nii raamotsuse muudatuste kui ka Euroopa Nõukogu konventsiooni rakendamise liikmesriikide jaoks lihtsamaks teha. Kas erinevad mõisted ei muudaks kohaldamist veidi keeruliseks? See on küsimus, mille ma sooviksin teile esitada.

Mis puudutab teist raportis tõstatatud küsimust, siis komisjon toetab teie ettepanekut lisada muudetud teksti inimõigusi puudutavad kaitseklauslid, mis oleksid võrdväärsed Euroopa Nõukogu terrorismi tõkestamise konventsiooni artiklis 12 sisalduvate klauslitega. Härra Jouyet, tegelikult sisaldab nõukogu ühine seisukoht, mis võeti vastu 18. aprillil 2008. aastal, juba praegu täiendavaid kaitseklausleid, mis on sarnased artiklis 12 sisalduvate klauslitega.

Järgmiseks käsitlen soovi välistada kohustus kriminaliseerida õigusrikkumise toimepanemise katsed. Siin oleme ühel meelel. Komisjoni ettepanek ja 18. aprillil 2008. aastal vastu võetud nõukogu ühine seisukoht juba tagasid selle kohustuse välistamise.

Tahaksin öelda veel seda, et uut liiki õigusrikkumiste suhtes kohaldatavate kohtualluvuse eeskirjade osas oleme nõus enamiku – ent mitte kõigi – raportis soovitatud muudatustega. Komisjon võib seega nõustuda jätma välja täiendavad kohtualluvust käsitlevad eeskirjad, mille ta oli oma ettepanekusse kaasanud.

Samas ei jaga komisjon raportis esitatud seisukohta praeguses raamotsuses sisalduvate kohtualluvust käsitlevate eeskirjade suhtes, sest sellel oleks piirav mõju, arvestades uut liiki õigusrikkumisi. Raportis soovitatud muudatusega kaotataks liikmesriikide kohustus karistada uut liiki õigusrikkumiste eest, kui need on väljaspool antud liikmesriigi territooriumi toime pannud juriidiline isik, kes on asutatud selle liikmesriigi territooriumil, või kui need on suunatud liikmesriigi institutsioonide või rahva või selles liikmesriigis asuva Euroopa institutsiooni vastu. Me kardame, et selle karistamiskohustuse kaotamine asjaomase liikmesriigi puhul vähendaks komisjoni ettepaneku tõhusust, sest uut liiki õigusrikkumised on sageli riigiülesed, eriti kui neid pannakse toime Interneti kaudu.

Komisjon loodab siiski, et seda teemat arendatakse edasi ja et muudetud raamotsus jõustub peatselt. Meie õigusaktide ajakohastamine väärib tõepoolest kõiki jõupingutusi ja ma tänan nii Euroopa Parlamenti kui ka eesistujariiki, kes annavad selle eesmärgi saavutamiseks endast parima. Me vajame seda uut õigusakti.

Ma tulen nüüd raporti juurde, mille on koostanud proua Roure, kes on väga jõuliselt toetanud Euroopa Parlamendi soovi tagada tõhus raamotsus, mis avaks tee edasiseks arenguks. See raamotsus peab kriminaalasjades tehtavat politsei- ja õiguslast koostööd tõepoolest edendama, tagades selle tõhususe tõelise õiguspärasusega ning austusega põhiõiguste, iseäranis eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse õiguse suhtes. Neid kaht sihti on võimalik saavutada ühiste eeskirjadega, mis käsitlevad kuritegevuse ennetamise ja tõkestamise eesmärgil toimuvat isikuandmete töötlemist ja nende kaitset.

Härra Jouyet, teid ei üllata, kui ma ütlen, et komisjon on selle raamotsuse võrdlemisi piiratud kohaldamisala pärast pettunud. Meie soov oli minna kaugemale ja ma tean, et praegune eesistujariik on selle seisukohaga suuresti nõus. Raamotsuse tekst hõlmab praegu üksnes isikuandmete piiriülest vahetamist ja see on põhjus, miks me tahtsime rohkemat. Samal ajal ei ühtlustata Euroopa tasandil seda, kuidas riiklikud asutused isikuandmeid töötlevad. Liikmesriikide tasandil tehtavate toimingute suhtes kohaldatakse ka edaspidi riiklikke andmekaitsealasid õigusakte. On tõsi, proua Roure, et kõik liikmesriigid on ühinenud Euroopa Nõukogu konventsiooniga 108, mis käsitleb andmekaitset. Sellegipoolest olen ma üks neist, kes usub, et peaksime minema kaugemale.

Raamotsuse kohaldamise edaspidine hindamine, millele härra Jouyet viitas, on muidugi üks võimalus, kuidas vaadata üle raamotsuses sisalduvate eeskirjade rakendamine ning kontrollida eesmärgi piiramise ja proportsionaalsuse põhimõtete tegelikku järgimist, millele te täiesti õigustatult osutasite ja mis on selles valdkonnas olulised. On tõsi, et ülevaatus- ja hindamisklausel võimaldaks kindlasti laiendada andmekaitse reguleerimisala ulatust, arvestades liikmesriikide antavat hinnangut.

On kindel – ja ma ei pea seda rõhutama, sest eesistujariik on sellele äsja viidanud –, et see õigusakt ei ole oluline mitte ainult eurooplastele, vaid ka kolmandate riikidega peetavate läbirääkimiste seisukohast. Meil oleks palju tugevam positsioon, eriti läbirääkimistel Ameerika Ühendriikidega – keda ma ei saa kahe silma vahele jätta –, kui me saame nõuda andmekaitsemeetet, mis vastab tõeliselt meie kodanike vajadustele ja ootustele. Seetõttu loodan, et nõukogu arendab seda teemat edasi ja me suudame kokkuleppele jõuda. Härra Jouyet, tegemist on küll esimese sammuga, ent see samm peab olema piisavalt kaalukas. See on minu soov.

Härra juhataja, igal juhul on mul hea meel, kui need kaks ettepanekut ja kaks raportit, mida komisjon peab äärmiselt huvipakkuvaks ja väärtuslikuks, võimaldavad meil jõuda kokkuleppele, ja ma loodan seda tõesti.

Luis de Grandes Pascual, õiguskomisjoni arvamuse koostaja. – (ES) Härra juhataja, härra Jouyet, volinik, daamid ja härrad, ma võtan sõna kui kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit käsitleva õiguskomisjoni arvamuse koostaja.

Tahaksin õiguskomisjoni mulle osutatud toetuse eest tänada; samuti soovin tänada raportööri proua Lefrançois'd ja öelda, et ta on selle töö tegemisel olnud avatud kokkulepetele ja dialoogile, saavutamaks kõnealuses küsimuses absoluutselt hädavajalikku üksmeelt.

Daamid ja härrad, seda raamotsuse ettepanekut võidakse ju pidada tarbetuks. Euroopa Nõukogu on terrorismi tõkestamise konventsioonis seda teemat juba käsitlenud, määratledes kolm kuriteoliiki, mille komisjon on kaasanud oma ettepanekusse: avalik üleskutse panna toime terroriakte ning värbamine terroristlikel eesmärkidel ja väljaõpe terroristlikel eesmärkidel.

Ent samas tuleb tõdeda, et see ettepanek on väärtuslik, sest selles on esitatud terrorismi parem määratlus ja tänu märkimisväärsele karistuste nimekirjale on see kõikehõlmavam.

Ma arvan täiesti siiralt, et komisjoni selle meetme näol on tegemist vajaliku ja erakordselt väärtusliku panusega.

Põhiõiguste pärast ei ole tarvis muret tunda; samuti puudub vastuolu sõnavabadusega. Daamid ja härrad, Hispaanias tegutsev terroristlik rühmitus ETA ei ole Euroopa Liidu terroristlike rühmituste nimekirjas mitte selle pärast, mida ta ütleb, vaid hoopis selle pärast, mida ta teeb – sellepärast, et ta kasutab oma eesmärkide saavutamiseks väljapressimist, inimrööve, vägivalda, terrorit ja surma. Just seetõttu on ETA selles nimekirjas – mitte oma sõnade, vaid oma tegude tõttu.

Iseseisvuse pooldajad on Hispaania parlamendis esindatud, neil on õigus oma seisukohti väljendada ja iseseisvuse poolt sõna võtta ning neid ei ahistata seetõttu mingil moel.

Küsimus ei ole arvamuse avaldamise kriminaliseerimises, küsimus on koostöös, milleks kasutatakse tänapäevaseid võtteid, ja tõhusas võitluses terrorismi vastu.

Lubage mul teile meenutada, et alles eile hukkus Hispaanias aus mees, sõjaväelane, ohvitser Juan Luis Conde, kelle terroristlik rühmitus ETA argpükslikul moel autopommiga mõrvas.

Euroopa Liit peab sel teemal rääkima ühel häälel, kindlalt ja üheselt mõistetavalt. Me peame olema suutelised sätestama selgelt kuritegude liigid, sest kui kohtu arvates tekib raskusi, lähtutakse alati süütuse presumptsioonist, ja me ei tohi oma võimalust kaotsi lasta.

ETA ja kõik muud maailma terroristlikud rühmitused peaksid teadma, et Euroopa Liit räägib nendega ühel häälel, neil peaks kaduma igasugune lootus, nad peaksid kindlalt mõistma, et liidu demokraatlik süsteem ei anna neile mingit võimalust ja et me ei jäta enne, kui nad on täielikult meie riikide elust välja tõrjutud.

Panayiotis Demetriou, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (EL) Härra juhataja, volinik, nõukogu eesistuja, meile on täna esitatud kaks väga olulist raportit. Need on erakordsed oma tasakaalustatuse tõttu ja seepärast, et nad on valminud laiemal koostöö tulemusel küsimustes, milles on seoses terrorismivastase võitluse ja inimõiguste kaitse, sealhulgas isikuandmete kaitsega üldiselt kokku lepitud.

Terrorism on meie aja nuhtlus. See on nagu mitmepealine lohe, ebainimlik, barbaarne ja armutu. Seetõttu peame terrorismi vastu võitlema kõikide seaduslike vahenditega, pidades samas alati silmas, et seejuures ei tohi rikkuda inimõigusi. Just see eesmärk on saavutatud proua Lefrançois' raportiga.

On öeldud, et terrorismivastast võitlust käsitlev ettepanek põhineb Euroopa Nõukogu konventsioonil. Siiski oleme otsustanud muuta „avaliku üleskutse“ määratlust, et see oleks kõikides riikides õiguslikult paremini mõistetav. Me räägime „avalikust õhutamisest“, mis vastab palju paremini konventsiooni mõttele ja meie eesmärgile.

Selle raporti üle arutlemisel keskendusime inimõiguste küsimusele. Me pidasime ulatuslikke arutelusid, leppisime kokku sõnastuse vormis ja lisasime sätteid, et tagada see tasakaal, millele ma viitasin.

Igasugused lisandused lõöksid selle tasakaalu tõenäoliselt kõikuma ja terrorismi määratluse edasise muutmise katsed tooksid kaasa probleeme; Euroopal ei olnud lihtne selle määratluseni jõuda. Ma töötasin Euroopa Nõukogus kolm aastat. Me üritasime panna paika terrorismi määratlust, kuid see ei õnnestunud. Nüüd, mil selles määratluses on kokku lepitud, pole mingit põhjust hakata sellele vastuargumente esitama.

Mis puudutab inimõiguste küsimust, siis ettepaneku sissejuhatavas osas on kümnes lõik, mis käsitleb ulatuslikult ja põhjalikult konkreetseid kaitstavaid õigusi: ühinemis- ja ametiühinguvabadust ning kõiki nendega seonduvaid õigusi. Niisiis puudub vajadus selles suunas edasisi jõupingutusi teha.

Lubage mul kokkuvõtteks öelda, et see kõik on heades kätes. Ent me peaksime pöörama tähelepanu veel ühele valdkonnale – riikidele, mis on terrorismi taimelavad. Me peaksime kõnelema mõistlike ja mõõdukate inimestega, et neis riikides kaoks terroristidele osutatav moraalne toetus. Peaksime suunama oma jõupingutused, mõtlemise, kavade ja kampaaniad selle eesmärgi saavutamisele.

(Aplaus)

Claudio Fava, *fraktsiooni PSE nimel.* – (IT) Härra juhataja, härra Jouyet, härra Barrot, daamid ja härrad, pärast seitset aastat terrorismivastast võitlust olen ma veendunud, et me mõistame nüüd terrorismiga seotud riske, terrorismi mõju ja selle laastavaid tagajärgi. Samuti arvan, et neist tagajärgedest üks dramaatilisemaid on tasakaalu kaotamine – tasakaalutunnetuse kaotamine terroriohule reageerimisel.

See tasakaal on vajalik selleks, et uurida säärase vägivalda pindmiste põhjuste asemel selle sügavamaid põhjusi, ning ülioluline ennetus- ja karistuspoliitika kehtestamiseks, loobumata samas meie õiguskultuuri aluspõhimõtetest. See tasakaal on väärtuslik, ent keerukas, sest see tuleb sõnastada reeglites, mis ei jäta mingit võimalust meelevaldseks tegevuseks. Seetõttu olen rõõmus, et komisjoni algatusel vaadatakse 2002. aasta raamotsus üle, juhul kui pööratakse tähelepanu neile äärmiselt ajakohastele soovitudele, mis täna arutatavas kahes raportis on esitatud.

Esimene soovitus, härra Jouyet ja härra Barrot, on see, et me peame vältima kahtlustamise kultuuri teket, sest kui me rajame oma ühiskonna kahtlustamisele ning lõimimis- ja rändepoliitika vastastikuse usaldamatuse põhimõttele, siis teeme sellega kingituse terroristidele, kelle esmane eesmärk on tekitada vastandumist.

Rääkides terroriaktidest ja üleskutsest – mis tundub meile mõistena üldsõnaline ja subjektiivne –, eelistame seetõttu õiguslikult järjepidevamat ja konkreetsemat mõistet „avalik õhutamise”. Ma usun, et see põhimõte tekitab vähem segadust ja on vähem subjektiivne; härra Barrot, tegemist ei ole mitte terminoloogilise, vaid sisulise küsimusega: mõiste „üleskutse” võimaldab kuritarvitusi ja liialdusi ning ka ülemäära tähelepanu sotsiaalsetele emotsioonidele, sellega kaasneks aga sageli liialdatud ja kaootiline reaktsioon. Kõik see viib meid teise ohuni, mida me peame vältima: terrorismivastase võitluse tõlgendamiseni alusena, mis õigustab põhiõiguste ülevaatamist, vähendamist ja muutmist.

Neist kahest raportist ootame selles küsimuses selget ja ühemõttelist sõnumit, sest tegemist on probleemiga, mille lahendamine on meie kui seadusandjate ülesanne: me peame ühendama terrorismivastase ja terroriaktidele eelnevate tegude vastase võitluse ning põhiõiguste harta, isäranis aga sõna- ja ühinemisvabaduse järgimise, milleta meie kultuur pöörduks tagasi barbaarsuse ajastusse. Härra Barrot, me peame rääkima tõtt: on oht, et muudame terrorismivastase võitluse kultuuride või religioonide vaheliseks konfliktiks ja väljendame end rassistikult; see oht on üsna reaalne – seda näitas hiljuti Kölnis toimunud kogunemine, kus vastutustundetult osales ka üks Euroopa Parlamendi liige, härra Borghezio. Niisiis peab Euroopa Parlament jõuliselt välja ütlema, et fašistlikul sallimatusel ei ole midagi ühist terrorismi vastu võitlemisega!

Samast põhimõttest lähtub ka see väärtuslik töö, mis täna arutatavate raportitega ära on tehtud: võitlus terrorismi vastu ja terroristide koletute vägivaldategude tõkestamine, kindlustades samal ajal õige tasakaalu meie kodanike julgeoleku tagamise vajaduse ning nende vabaduste ja põhiõiguste vahel. Härra juhataja, härra Jouyet ja härra Barrot, siinkohal nõuame nõukogult ja komisjonilt valvsust ning lubame, et Euroopa Parlament teeb kõik endast oleneva, et teiega koostööd teha.

Alexander Alvaro, fraktsiooni ALDE nimel. – (DE) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, komisjoni asepresident, oma raportitega on proua Lefrançois ja proua Roure teinud ära suure töö ning mul oli rõõm nendega seejuures koostööd teha. Me oleme paljugi saavutanud ja muutnud. Mul on kahju, et proua Roure'i raport on ikka alles nõukogus, ehkki me oleme selle juba läbi vaadanud. Siinjuures tundub mulle, et selles, millest härra Jouyet rääkis, on midagi puudu – nimelt see, et me haaram teemadest kinni ja käsitame neid esmatähtsatena. Me kuuleme sedagi sageli – viimati nõukogu eesistujariigilt Saksamaalt. Kahjuks ei ole jutt tegudeks saanud. Euroopa Parlament ei saa pikas plaanis pelgalt sõnadega rahul olla.

Mis puudutab proua Lefrançois' raportit, siis selle juures on kahtlemata midagi märkimisväärtset, mida keegi teist ei ole veel käsitlenud. See tähendab, et meil on tegemist haruldase juhtumiga, mil me ühtlustame kriminaalmateriaalõigust ja seda ilmselgelt väljaspool keskkonnavaldkonda. See on midagi, mis läheb palju kaugemale Euroopa Liidu poolt seni tehtust. Tsviilõiguses oleme seda piiriülestes küsimustes varemgi näinud. Ent kriminaalmateriaalõiguse ühtlustamine läheb siin tõstatatud küsimustest palju sügavamale. Seega komisjon ehk mõistab, miks me arutleme nii pingeliselt mõistete „avalik üleskutse” ja „õhutamine” üle. „Õhutamise” on kõikides liikmesriikides tavaline õigusmõiste. Euroopa Nõukogu liikmesriigid otsustasid „üleskutse” kasuks kompromissi saavutamise eesmärgil. Nende hulka kuuluvad ka sellised riigid nagu Venemaa.

Minu arvates ei peaks me arutlema selle üle, kas meil kõigil on seejuures ühine õiguslik alus. Aruteludes proua Lefrançois'ga olen alati selgelt osutanud, et ainuüksi minu riigi seisukohalt vaadatuna tekitaks mõiste „õhutamine” sellisena, nagu see määratletud on, probleeme, sest käsitlus, mille kohaselt saab õhutamise eest karistada, ilma et oleks toime pandud tegelik ettekavatsetud kuritegu, on meie õigussüsteemile võõras. Nii „õhutamise” kui ka „üleskutse” võimaldavad halvimal juhul arvesse võtta ka bluffimist. Kumbki neist mõistetest ei võimalda otsustada kuriteo ettekavatsetuse üle. See, kas kellegi väljaütlemist võib pidada tõsiseks üleskutseks terroriakti toimepanemisele, sõltub ainuüksi sellest, kuidas kolmandad isikud väljaöeldut tajuvad. Ma tahaksin teada, kuidas eristada terroristi vihasest tavakodanikust, kelle peale naaber on kaevanud.

Sellega seoses peame käsitlema ka olemasolevaid õigussüsteeme. Ma tean, et Hispaanias on see veidike teistsugune, ent seda seetõttu, et oleks võimalik võidelda sealse terrorismiga. Uskuge mind, mul on hea meel, et olen küllalt noor ja pole pidanud üle elama Punaarmee Fraktsiooniga seotud halbu aegu Saksamaal, ent ka tollal arutleti asjakohaste seaduste üle. Muidugi peavad riigid eriolukordades käituma erandlikult, ent viimase seitsme aasta jooksul oleme näinud ka seda, et paljutki, mida alguses kiirustades otsustati, tuleb hakata tagasi võtma. Sellega seoses on mul ka hea meel, et vaatamata parteipoliitikale oleme nimetatud raportis keskendunud inimestele ja põhiõigustele.

Proua Roure'i raportist rääkides tuleb tõdeda, et selles nõutakse palju otsusekindlamalt nõukogu tegutsemist. Me ei tohi end Lissaboni lepingu osas petta. Me kõik soovime, et sellega saaks 2009. aasta Euroopa Parlamendi valimisteks kõik korda, ent me teame ka, millised lood soovidega on. Nüüd peame püüdma põimida selle

raporti neisse aruteludesse – arvestades eriti läbirääkimisi, mida komisjon peab praegu Ameerika Ühendriikidega ELi ja USA andmekaitsekokkuleppe üle. Neil kahel süsteemil ei saa lasta eksisteerida teineteisest sõltumatult. Seetõttu soovin, et ilmutaksime poliitilist tahet ja võtaksime lõpuks vastu poliitilise otsuse, et andmekaitset käsitlev raamotsus võiks jõustuda.

Komisjon ja nõukogu püüavad isikuandmete majandusliku kaitse valdkonnas erakordselt aktiivselt meetmeid võtta. Nähes, mis toimub Ühendkuningriigis, Saksamaal ja teistes liikmesriikides, kus riigiasutuste hallatavaid isikuandmeid on kaotsi läinud või varastatud, on ilmne, et peame ka selles valdkonnas kiiresti tegutsema. Lõpuks on küsimus rohkem kui kunagi varem kodanike õigustes, sest kodanikel ei ole võimalik vältida riigiasutuste sellist käitumist. Ettevõtete puhul on kodanikul kahtluste korral siiski võimalik valida.

Brian Crowley, *fraktsiooni UEN nimel*. – Härra juhataja, ma tahaksin tänada eesistujat ja komisjoni asepresidenti ning raportööre nende minu arvates äärmiselt oluliste raportite eest.

Kui me arutame selliseid küsimusi nagu terrorism ja andmekaitse, siis tunduvad Euroopa Parlamendis toimuvate arutelude sisu vaadates mõnikord olevat vastandunud need, kes soovivad rohkem kaitsta üksikisikute õigusi ja vabadusi, ning need, kes tahaksid üldsusele suuremat kaitset vägivaldahoju eest või koguni vägivallele õhutamise eest, nagu mõned mu kolleegid on juba maininud. Kui me nende ettepanekutega nüüd edasi tegeleme, siis peaksime olema kindlad, et õigusakt, mille kohta on ettepanek tehtud ja mida me siin, Euroopa Parlamendis muudame ja täiendame, on kindlal õiguslikul alusel, nii et kui see jõustub, siis ei saaks seda vaidlustada ja sellele ei oleks midagi ette heita. Üks meie ees seisvaid raskusi seisneb selles, et kuna raamotsuse mõne aspekti puhul on õiguslik alus puudu, siis võime panna end olukorda, kus meid on võimalik süüdistada silmakirjalikkuses, selles, et me näiliselt tegutseme, ent tegelikult midagi otsustavat ette ei võta.

Kui te vaatate tagasi siit, Euroopa Parlamendist alguse saanud politsei- ja õiguslase koostöö ajaloo, siis näete, et 90 % sellest rajaneb liikmesriikide eri ametiasutuste vastastikusel usaldusel. See on olnud ainus tõhus viis selleks, et leida edasiminekuks sobiv mehhanism, sest lepingutele või otsustele vaatamata ei saa olla mingit reaalselt sisukat koostööd ega arengut, kui liikmesriikide ametiasutused ei ole valmis üksteisega koostööd tegema ja teavet vahetama.

Andmekaitse ja kogutavate isikuandmete küsimuses peame olema väga ettevaatlikud, sest paljud meist teavad, et meie endi riikides on lugematul hulgal nii riikliku kui ka kohaliku tasandi asutusi, mis talletavad andmeid iga inimese kohta. Ühendkuningriigis on viimasel ajal kõige suuremaks hirmuks olnud identiteedivarguste küsimus ning suurt muret tuntakse ka sellepärast, et kaovad arvutid, mis sisaldavad riigiasutustes – näiteks sotsiaalhoolekande-, riigikaitse- või politseiasutustes – hoitavaid isikuandmeid, mida muul juhul ei edastataks kunagi kellelegi. Sellegipoolest tundub, et neid andmeid ei kaitsta kuidagi.

Seetõttu peame sellel tasandil – Euroopa tasandil – tagama niisuguse Euroopa raamotsuse, mis võimaldab liikmesriikidevahelist koostööd, ent mis ei sea liikmesriikidele sääraseid kontrollkohustusi. Ma ütlen seda seetõttu, et üksikisikutel on raamotsusega pakutavaga võrreldes praegu paremad võimalused esitada riigiasutuste vastu kaebusi, kui need kasutavad vääralt, kuritarvitavad või kaotavad nende andmeid, ning kui me muudame selle andmekaitset käsitleva raamotsuse kohustuslikus korras kohaldatavaks ka riigisiseste andmete suhtes, siis vähendame juba olemasolevaid õigusi. Kuna me liigume edasi uue Euroopa tasandi kavaga, on mõningast tegevusruumi veidi paindlikumaks reageerimiseks probleemidele, millega meil andmekaitsega seoses tegelda tuleb. Et see õigusakt oleks tõhus, peab selle eesmärk olema selge ja kindlalt piiritletud ning sellel õigusaktil peab olema nende inimeste usaldus, keda see kaitsma hakkab; see õigusakt ei või neid piirata.

Kathelijne Maria Buitenweg, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (NL) Härra juhataja, ma usun, et nõukogu soovib siiralt parandada kodanike julgeolekut ja peab oluliseks ka kodanike õigusi. Te võite ju kõnealuste raportite üle rahulolu väljendada, ent kui te neid hoolikalt loete, siis märkate, et järeldus, mille meie neist teeme, on täiesti erinev teie järeldusest. Tegelikult arvame, et teie poolt heaks kiidetud ettepanekud on lihtsalt ebarahuldavad ja et nendega võidakse riivata kodanike õigusi.

Miks on meie järeldused erinevad? Esiteks pööravad parlamendid valitsustega võrreldes traditsiooniliselt rohkem tähelepanu kodanike õigustele; see tekitab otsuste vastuvõtmisel probleeme. Pealegi peab Euroopa Parlament mõtlema, millist mõju need otsused ühiskonnale pikas plaanis avaldavad. Kui me vaatame valitsuse ja kodanike vahelist suhet läbi ajaloo, siis näeme, et valitsusele kuulub jõu monopol, ent kodanikele kuuluvad põhiõigused, mida valitsus võib riivata üksnes juhul, kui see on vajalik, õiguspärane ja proportsionaalne. Kui kodanikud kogevad liiga sageli valitsuse meetmeid, mis ei ole vajalikud ega õigustatud, siis hääbub nende usaldus valitsuse vastu ja temaga koostöö tegemise soov ning siis on meil tõepoolest pikaks ajaks tegemist tohutu julgeolekuprobleemiga. Usaldust on raske võita, ent kerge kaotada.

Minu arvates ei taga andmekaitset käsitlev ettepanek kavandatud kaitsetaset ja nõukogu liigub raamotsust laiendades õhukesel jäljel.

Alustades proua Roure'i raportist, tahaksin raportööri südamest tänada kõigi nende aastate eest, mille vältel ta on seda raportit läbi Euroopa Parlamendi suunanud. Eriti tahaksin esitada nõukogule mitmeid küsimusi. Ettepanek käsitleb politsei- ja õigusalast koostööd Euroopas, s.t julgeolekuga seotud asutusi. Samas on minu arusaamist mööda – ja eesistuja võib siin mulle vajaduse korral vastu vaielda – nüüdseks täpsustatud, et nõukogu ei pea end nende ettepanekutega seotuks, kui kaalul on riiklikud julgeolekuhuvid. Millistest huvidest me siin räägime ja kas te võiksite tuua mõne näite selliste asjaolude kohta, mis sunniksid teid seda raamotsust prügikasti viskama?

Teine küsimus, mille proua Roure on ise juba tõstatanud, puudutab tundlikke andmeid. Ma saan aru, et on mõningaid andmeid, mida nõukogu soovib, ent kas nõukogu võiks mulle selgitada, mis laadi juhtumite korral saadakse kasu teabest selle kohta, kas isik on olnud ametiühingu liige? Sooviksin, et tooksite mulle mõne näite sellest, miks on kasulik teada, kas inimene on olnud Hollandis ametiühingute liidu liige. Kas see peaks viitama tõrksusele? Millistel asjaoludel võiks see teave küll asjakohane olla? Inimeste seksuaalelu? Kui tegemist on aktiivse pedofiiliaga, siis küll – see on kuritegu ja sedalaadi andmeid võib muidugi kirja panna. Ent missuguste asjade kohta te tegelikult siiski veel teavet soovite?

Seoses andmete edastamisega kolmandatele riikidele meenutaksin naljakat seika Saksamaa eesistumise ajast, kui nõukogu esindaja teatas, et mõnikord on tõepoolest vaja äärmiselt kiiresti Iraanile andmeid edastada. Ta pani kogu Euroopa Parlamendi õhku ahmima: ta ei saanud ju seda tõsiselt mõelda – edastada andmeid Iraanile! Seetõttu küsin ma nüüd: kas see nõukogu liige garanteerib, et tundlikke andmeid ei edastata mitte mingitel asjaoludel Iraanile? Kas te võiksite mulle öelda ka seda, millisel artiklil see garantii põhineks?

Ehkki ma pean kaitsetaset ebapiisavaks, kiidan heaks eesmärgi enda – politsei- ja kohtuasutuste parema koostöö Euroopa tasandil (nagu teada, ei toimi see ka riiklikul tasandil kuigi hästi). Sellise koostöö parendamisel on üks võtmesõnu „usaldus” – ka antud juhul on küsimus usalduses. Ma heidan ette seda, et nõukogu ei pinguta piisavalt, et seda usaldust ja selle kaudu ka koostööd suurendada. Lõppude lõpuks peab usaldus millelgi põhinema, näiteks tõhusal andmekaitasel või kahtlustatavate isikute õiguste kaitasel, mis on kooskõlas õigusriigi põhimõtetega – ent te ei paku seda alust. Te olete kogu minu ametiaja jooksul tegelenud kahtlustatavate menetluslike õigustega, ent meil ei ole ikka veel midagi. Samas seal, kus võiksite tõesti koostööd edendada, te seda ei tee. Selle asemel esitate selle toore raamotsuse terrorismivastase võitluse kohta.

Proua Lefrançois on sel teemal esitanud asjakohase raporti ja ma tahaksin tedagi südamest tänada. Ent küsiksingi siiski: millist probleemi nõukogu siin tegelikult üritab lahendada? Vägivallale õhutamise keelatud kõigis liikmesriikides ja nii see peakski olema, ent nüüd kriminaliseeritakse ka üleskutse. Millal on tegemist üleskutsega? Kas siis, kui keegi kirjutab, et Ameerika Ühendriigid on rõõvellik riik, kurjuse telg, mille vastu tuleb võidelda? Kui seesama isik kirjutab, et „need, kes ei ole meiega, on meie vastu”, siis kas see on üleskutse? Kui lääne inimene teeb teadlikult inimeste solvamise eesmärgil islamivastase filmi, siis kas ta kutsub üles rünnakule? Kas ma olen nüüd ise üleskutsuja?

Ebaselge õigusakt on halb õigusakt. Teil on minu toetus ka vägivallale õhutamise kriminaliseerimisele Euroopa tasandil, ent mitte sellisel moel. Kui võrrelda kõiki keeleversioone, siis ei ole isegi selge, kas räägitakse üleskutsest (*provocation*) või õhutamisest (*incitement*). Naine võib riietuda provokatiivselt, ent see ei tähenda, et ta õhutab vägistamisele. Artikli 1 lõige 1 on selles mõttes murettekitav, sest selle järgi võib isiku terroriaktis süüdi mõista olenemata sellest, kas ta on otseselt selle terroriakti pooldaja. Minu fraktsiooni arvates minnakse sellega tõesti liiga kaugele.

ISTUNGI JUHATAJA: MARIO MAURO

asepresident

Sylvia-Yvonne Kaufmann, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (DE) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, komisjoni asepresident, et mulle võimaldatud aeg on lühike, siis käsitleksin üksnes proua Roure'i raportit. Seoses isikuandmete töötlemisega kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames tahaksin väga selgelt välja öelda, et minu arvates vajame ühtseid Euroopa eeskirju.

Viimastel aastatel on rakendatud mitu selliste andmete töötlemisega seotud projekti, iseäranis teise põlvkonna Schengeni infosüsteem ja viisainfosüsteem (VIS). Lisaks on need andmed olulised seoses ettepanekuga vahetada liikmesriikide vahel karistusregistrite andmeid ja isegi seoses Euroopa reisiinfosüsteemi

juurutamisega. Kõrgetasemeline andmekaitse on kõikide kodanike huvides ja minu arvates on seda võimalik saavutada ainult ühtsete eeskirjadega Euroopa Liidu tasandil.

Nõukogu eesistuja ütles, et käsitletav nõukogu otsus oli parim lahendus, milleni oli võimalik jõuda. Nõukogu eesistuja, ma pean teile ütlema, et olen nõukogu uues ettepanekus pettunud, sest selles ei ole Euroopa Parlamendi põhilisi nõudmisi arvesse võetud ja minu arvates jääb sellega ette nähtud andmekaitse tase mõnes mõttes alla koguni Euroopa Nõukogu konventsioonis 108 ette nähtud taseme. Muide, seda ettepanekut kritiseerivad kõik fraktsioonid, olenemata parteipoliitikast, ja see selge sõnum peaks andma nõukogule mõtteainet.

Me peaksime eelkõige tagama, et seda raamotsust kohaldataks ka andmete riigisisese töötlemise suhtes; vastasel korral muutub küsitavaks kogu ettepaneku mõte.

Ma tahaksin rõhutada ka seda, mida ütles meie raportöör proua Roure – nimelt et iseäranis tundlikke andmeid, s.t andmeid, mis paljastavad isiku etnilise päritolu, poliitilised vaated või usulise veendumuse, ei tohiks töödelda. Kui me peaksime selle põhimõtte suhtes mingeid erandeid tegema, siis on oluline, et kõigepealt hangitaks näiteks asjaomase kohtuorgani luba; sedalaadi andmeid ei tohiks lihtsalt automaatselt töödelda.

Nõukogu on Euroopa Parlamendile juba ammu lubanud, et võtab selle raamotsuse vastu. Ma arvan, et nüüd on nõukogul viimane aeg oma lubadus täita, ent see raamotsus peab olema väärt paberit, millele see trükitakse.

Ma toetan kõiki raportis välja pakutavaid Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid, sest minu arvates vajame võimalikult kõrgetasemelist andmekaitset ja praegune nõukogu raamotsus seda veel ei taga.

Gerard Batten, fraktsiooni IND/DEM nimel. – Härra juhataja, need nõukogu otsused moodustavad ühe osa protsessist, mille käigus ühtlustatakse liikmesriikide kohtu- ja õigussüsteemid ning seega luuakse Euroopa Liidu ühtne süsteem. Euroopa vahistamismääruse alusel võib juba praegu iga Euroopa Liidu kodaniku ühest liikmesriigist teise välja saata ja sellise väljasaatmise puhul on ette nähtud minimaalsed kaitsetagatised. Isegi kui liikmesriigi õigussüsteemile või valitsusele on teada, et tegemist on ülima ebaõiglusega, ei saa ta seda takistada.

Uute tagaseljaotsuseid käsitlevate eeskirjade kohaselt võib meid nüüd teises Euroopa Liidu liikmesriigis kohtu alla anda ja meile võidakse seal karistus määrata, ilma et me ise sellest üldse teadlikud oleksime, ning seejärel võidakse meid riigist välja saata või vangi panna. Meile võidakse määrata trahv ja meie vara võidakse arestida, ilma et meie päritoluliikmesriigi õigussüsteem või valitsus saaks seda vältida või meid kaitsta.

Lissaboni lepingu kohaselt kavatakse luua Euroopa prokuröri institutsioon koos laialdaste volitustega uurida ja võtta vastutusele isikuid, keda süüdistatakse liidu huvide vastu suunatud õigusrikkumistes; seejuures on prokurörile abiks Europol, mille ametnikel on puutumatus kõiges, mida nad oma ülesannete täitmisel teevad või ütlevad. Ja muidugi on meil ka Euroopa Liidu oma poolsõjaväeline politsei – Euroopa eripolitsei, mille peakorter asub Vicenzas ja millele nähakse ette õigus ületada riigipiire, et rahvarahutusi Euroopa Liidu liikmesriikides maha suruda.

Seda kõike tehakse selle nimel, et kaitsta meid terrorismi eest; ent tegelikult on muidugi tegemist Euroopa Liidu igikestva missiooniga suurendada ja kinnistada omaenda võimu kõikides liikmesriikide eluvaldkondades. Terrorism on tõepoolest reaalne oht ja konkreetne suurim ohuallikas on meie tänapäeva maailmas fundamentalistliku, sõnasõnalise ja äärmusliku islami ideoloogia. Kuid terrorismi vastu peaksid võitlema riikide valitsused ühiselt ja seda võitlust ei tohiks kasutada õigustusena Euroopa Liidu võimu suurendamiseks.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Härra juhataja, nii mitmeltki poolt on sageli kuulda, et võitlus terrorismi vastu ohustab meie vabadusi, ent sellise ütluse puhul on tegemist väära vastandamisega. Sõna- ja ajakirjandusvabadus ning õigus eraelu puutumatusele on tõepoolest lääne ühiskonna põhiomadused, kuid nagu eelkõneleja äsja mainis – sedasama avatud ühiskonda ohustab äärmuslik islamiideoloogia, mis ohutab terroriaktidele nende väärtuste vastu. Käsitletavas raportis esitatud meetmed on samm õiges suunas – kuid ainult üks samm. Riigid ei ole mitte üksnes kohustatud oma kodanikke terrorismi eest kaitsma, vaid neil peab ka olema võimalik võtta avaliku korra kaitseks kõiki meetmeid.

Tahaksin teha siinkohal ühe ääremärkuse, sest mitmed tänased kõnelejad on viidanud Itaaliale. Itaalia valitsusel on täielik õigus võidelda ebaseadusliku sissetungi ja kuritegevuse vastu nii, nagu ta vajalikuks peab, kui see võitlus on põhjendatud objektiivsete ja õiguspäraste teguritega. Lisaks toimus eelmisel nädalal Roomas skandaalne kuulamine, mille käigus mõned Euroopa Parlamendi vasakäärmuslastest liikmed süüdistasid Itaalia politseinikke romi laste piinamises: see oli Itaalia rahva solvamine ja selline väljaütlemine ei olnud

Euroopa Parlamendi vääriline. Seetõttu loodan, et Euroopa Parlamendi president vabandab meie kõikide nimel Itaalia valitsuse ees.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma soovisin praegu sõna, sest paraku ootab mind ees institutsioonidevaheline dialoog. Ma palun Euroopa Parlamendilt ja raportööridelt selle eest vabandust. Ma soovisin fraktsiooni juhtidele vastuseks öelda vaid seda, et – mis puudutab kõigepealt proua Lefrançois' raportit ning mõisteid „õhutamine” ja „üleskutse” käsitlevaid sõnavõtte – kohaldamise erisuste vältimiseks kooperiti nõukogu teksti sisse Euroopa Nõukogu konventsiooni artikkel 5. Ma arvan, et peaksime usaldama kohtunikke selles, et nad kohaldavad seda kriminaliseerimist mõistlikult ja nagu härra de Grandes Pascual täiesti õigesti ütles, arvestavad seejuures konteksti, eriti seoses Hispaania terrorismiga. Lõpetuseks tahaksin juhtida tähelepanu sellele, et nõukogu tekstis võetakse suuresti arvesse ühelt poolt artiklis 2 sätestatud sõnavabaduse klauslit ja teiselt poolt artiklis 14 olevat proportsionaalsuse klauslit. Seoses proua Roure'i raportiga tahaksin öelda, et olen nõus ka proua Buitenwegi ja härra Alvaroga: kolmanda samba regulatsiooni, mis võimaldab kahjude hüvitamist, võib tõepoolest pidada edusammuks. Ma kuulasin ära ka kõik kohaldamisala suhtes esitatud nõudmised, eriti proua Kaufmanni poolt öeldu. Prantsusmaa oli komisjoniga ühel meelel, ent me peame olema realistlikud. Tekst, mille me ühehäälselt suutsime vastu võtta, oli teistsugune. Me oleksime tahtnud minna kaugemale, nagu ütles ka volinik Barrot, ent kohaldamisala laiendamisest rääkides – mis oleks tõesti hea asi – ei usu ma, et me suudaksime siin kiiresti edu saavutada.

Tuleb leida kompromiss ja tasakaal. Ma nõustun proua Roure'iga selles, et otsus ei ole veel täiesti rahuldav, ent see on siiski samm edasi ja me peame praegu aktsepteerima seda otsust niisugusena, nagu see on. Igal juhul on meil ju ka hindamisklausel, nagu ma mainisin. Ma kutsun komisjoni, asepresidenti üles – ja ma tean, et ta teeb seda – võimalikult hästi ära kasutama seda hindamisklauslit ja andmete kogumist käsitlevaid sätteid, millega antaks mõista, et me mõtleme ka riikide ainupädevuses olevatele andmetele. Te mainisite teatud andmeid, millele selles otsuses viidatakse. Mina isiklikult oleksin rahul, kui usulisi veendumusi ja seksuaalelu puudutavate andmete kaasaarvamine vaadataks üle või kui see vähemalt sõnastatakse praegusest paremini.

Vastuseks härra Dillenile romide kohta: nagu ta teab, näitas 16. septembril toimunud romide tippkohtumine eesistujariigi Prantsusmaa ja komisjoni pühendumist romide küsimusele. Sel tippkohtumisel osales ka asepresident ja me hindasime juba võetud meetmeid, millega liikmesriigid võivad tulevikus ühineda, et edendada romide lõimumist meie ühiskondadesse; see küsimus on volinik Špidla sotsiaalmeetmete kavas olulisel kohal.

See on kõik, mida ma tahtsin öelda vastuseks sõnavõttudele selles väga paeluvas arutelus.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, komisjoni asepresident, nõukogu eesistuja, kõigepealt kiidusõnad nõukogu eesistujariigile Prantsusmaale selle eest, et me neid teemasid siin ühiselt arutame, sest need illustreerivad meie ees seisvat ülesannet – tasakaalu saavutamist ühelt poolt terrorismi ja teiselt poolt andmekaitse vahel. On kahetsusväärne, et nõukogu eesistuja ei saa kogu arutelu juures viibida. Tema juuresolek olnuks arutelule väga kasulik.

Seoses andmekaitsega tuleb tõdeda, et mitmed eesistujariigid on meile siin suurtest ja olulistest edusammudest juba rääkinud. Ma tahaksin Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni nimel märkida, et kogu Euroopa Parlament toetab meie raportööri proua Roure'i selles küsimuses, sest me vajame selles vallas edusamme.

Kolm aspekti on meie jaoks eriti olulised. Ma sooviksin eraldi toonitada, et me peame jätkuvalt rõhutama oma toetust andmevahetusele. Schengeni infosüsteemi põhjal teame, et meil on võimalik andmeid vahetades palju kurjategijaid tabada ning et andmevahetus tagab edu ja ka julgeoleku. Ent siin on olulised ka teised aspektid: ma pean eriti oluliseks kodanike juurdepääsuõigust – kodanike õiguste tugevdamist – ja kohaldamisala, millele on juba korduvalt osutatud. Asepresident Barrot märkis, et tema jaoks on need otsused olulised seetõttu, et ta võib tugineda neile näiteks läbirääkimistel Ameerika Ühendriikidega. Ma tahaksin aga lisada, et kui Ameerika Ühendriigid esitaksid vastuväite, et kahjuks kohaldatakse seda õiguslikku raamistikku üksnes Euroopa küsimuste puhul, mitte aga liikmesriikides, tuleb tunnistada, et neil on meie vastu argument, sest me ei sõanda rakendada seda õiguslikku raamistikku isegi Euroopa Liidus täies ulatuses.

Terrorismivastastest võitlustest rääkides on minu arvates kahetsusväärne, et ehkki nõukogu esitab selles valdkonnas pidevalt uusi käsitusi, ei jõua ta paljude operatiivsete meetmete praktilise rakendamisega kuskile. Me kõik mäletame, et Euroopa Liidu uue terrorismivastase võitluse koordinaatori härra de Kerchove'i ametissenimetamine võttis aega üle aasta, et andmete säilitamise küsimuses tegutsesime kiiresti, kuid rakendamisel on paraku ette tulnud viivitusi, ja et Europolis ei ole ikka veel sellele valdkonnale pühendunud

spetsiaalset töörühma või osakonda. Me peame selles vallas tegutsema ja võitlema suurema otsusekindlusega ning sõnade üle vaidlemise asemel peaksime tegema praktilisi edusamme.

Islamiterrorismi puhul on meil kõige suuremad probleemid usuvahetajatega – inimestega, kes kasvavad üles meie ühiskonnas, saavad täiskasvanuks ja pöörduvad seejärel islamiusku. Me peame endalt küsima, mis on meie ühiskonnas valesti ja mis on islamikeskkonnas valesti, et need inimesed radikaliseeruvad. Me peame selle peale mõtlema.

Euroopas on meil võimalik turvaliselt elada ka sellepärast, et meil on pühendunud politseijõud, ja neid tuleb selle eest tänada.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Kõigepealt tahaksin raportööre õnnitleda nende suurepäraste raportite puhul, ent ma keskendun peamiselt proua Lefrançois' raportile.

Me piirame terrorismi ümber samm-sammult ja alati õigusloome kaudu. 2002. aasta raamotsus võimaldas meil panna paika terroriaktide ühtse määratluse ja nendega seotud õigusliku raamistiku.

Täna esitatud muudatusettepanekud hõlmavad kolme uut liiki õigusrikkumisi, mille eest me peame end kaitsma, et reageerida senistele ja uutele terroriohtudele ning infotehnoloogia, sealhulgas küberterrorismi kasvavale kasutamisele terroristide poolt. Terroriaktide ahel on pikk, alates sellest, et lastes kujundatakse teatud põhimõtteid ja tekitatakse fanatismi, ning lõpetades mõrvadega.

Kavandatud muudatus piirdub avaliku üleskutsega panna toime terroriakte ning terroristide värbamise ja väljaõppega, mis hõlmab nüüd traditsioonilisi ja tänapäevaseid terrori külvamise meetodeid.

Ent me ei tee vahet meetoditel, vaid peame olema äärmiselt ettevaatlikud, tõmmates joont vastuvõetamatu ja seega karistatava tegevuse ning sõnavabaduse kui põhiõiguse vahele.

Avaliku üleskutse korral on see joon hägusam. Seega peab selleks, et mingit tegu saaks käsitada õigusrikkumisena, sel olema kuriteo koosseis, mis hõlmab kavatsuslikkust ja ilmset ohtu. Kõik muu on sõnavabadus, mida kaitsevad raamotsus ise, Euroopa Liidu lepingu artikkel 6, põhiõiguste harta ja Euroopa Nõukogu konventsioon.

Konventsiooni puhul on miinuseks asjaolu, et paljud liikmesriigid ei ole seda veel ratifitseerinud, ja see ei aita terrorismivastasele võitlusele ega vabaduste kaitsmisele sugugi kaasa.

Ei esialgne raamotsus ega selle praegune muudetud redaktsioon asenda konventsiooni; pigem tugevdaks konventsiooni ratifitseerimine Euroopa õigusakte, andes neile lisaväärtust ja tagades täielikuma õigusliku raamistiku.

Nagu ka Prümi lepingus ja paljudes muudes dokumentides, ei tehta Euroopa õigusaktides vahet eri liiki terroristidel ja neist õigusaktidest võib lähtuda nii liidusisese kui ka rahvusvahelise terrorismi puhul.

Eelmisel aastal registreeris Europol kokku 583 terroriakti, mida oli 24 % rohkem kui sellele eelnenud aastal; neist 517 pandi toime Hispaanias ja Prantsusmaal tegutsevate separatistlike rühmituste poolt. Islamistlikes terroriaktides kahtlustatuna arreteeriti 201 inimest.

Ma tahaksin õnnitleda politseijõude nende kiiduväärse töö ja jõupingutuste eest, mida nad teevad terrorismile lõpu tegemiseks ja terroristide kinnipidamiseks.

Härra juhataja, kahjuks on minu liikmesriik jälle uudistes. Meil on pikk ja traagiline terrorismi ajalugu. Me teame, et terroristidele ei ole demokraatias kohta, nagu pole kohta ka nendele, kes julgustavad, varjavad ja abistavad terroriste. Seetõttu arvan, et on veel üks õiguslik määratlus, mis meie õigusakte täiendaks: terroristide ohvreid ja nende perekondi häbistavate ja alandavate demonstratsioonide kriminaliseerimine. Seda oleks järgmiste muudatuste tegemisel hea silmas pidada.

Härra juhataja, lõpetuseks väljendan ma kahetsust selle üle, et meil ei õnnestu kohaldada Lissaboni lepingu artiklit 10, mis oleks kiirendanud kodanike jaoks nii oluliste ja kiireloomuliste küsimuste korraldamist ühenduse tasandil.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Härra juhataja, alustuseks üks protseduuriline küsimus: ma paluksin, et Euroopa Parlamendi president kirjutaks eesistujariigile Prantsusmaale ja teataks, et meie arvates on vastuvõetamatu, et eesistujariik Prantsusmaa ei ole kogu selle niivõrd tähtsa arutelu vältel kohal.

(NL) Härra juhataja, terrorismi ei leiutatud 11. septembril 2001. aastal; see oli kogu aeg olemas olnud. Lisaks, nagu eelkõneleja äsja mainis, märgitakse Europoli aruandes terrorismi olukorra ja suundumuse kohta, et enamikku rünnakuid ei pane toime mitte islamiäärmuslased, vaid separatistid, parem- ja vasakäärmuslikud jõud.

Pärast 2001. aastat on aga uus nähtus see, et kogu maailma valitsused kasutavad terrorismivastast võitlust kodanikuõiguste ja -vabaduste piiramiseks. Ma toetan igati koostööd kurjategijate vastu võitlemisel ja nõustun täielikult härra Weberi sõnadega, ent väga sageli on meetmeid (selliseid nagu isikuandmete kogumine) võetud eesmärgil, millel ei ole terrorismiga üldse midagi tegemist. Näiteks kasutatakse reisiinfosüsteemi andmeid sisserände kontrollimiseks või „traditsioonilise” kuritegevuse vastu võitlemiseks. See on iseenesest täiesti õiguspärane, aga räägime siis asjadest nende õigete nimedega.

Nõukogu pidulikud avaldused kodanikuõiguste ja eraelu kohta kõlavad mõnevõrra õõnsalt, kui nõukogu ei ole siin isegi esindatud ja – mis kõige olulisem – kui nõukogu ei ole valmis rakendama Euroopa Parlamendi soovitusi, mis on muu hulgas esitatud proua Roure'i raportis. Võib-olla peaks nõukogu sel juhul lõpetama krokodillipisarate valamise iirlaste „ei” pärast.

Lõpetuseks on mul kaks konkreetset küsimust. Ma tahaksin paluda komisjonilt – sest nõukogu ei ole siin esindatud – veidi teavet kõrgetasemelise kontaktrühma kohta. Pärast kaks aastat suletud uste taga ja ilma volitusteta peetud läbirääkimisi kannustab Ameerika Ühendriikide sisejulgeolekuminister Michael Chertoff volinik Barrot'd detsembris lepingut sõlmima. Ma tahaksin teada, kas volinik Barrot ütleb meie nimel „ei”.

Teine küsimus on selline. Euroopa Liidu nimel peetakse läbirääkimisi süsteemi üle, mis võimaldab tolliasutustel Euroopas ilma igasuguste selgituste või piiranguteta piiril läbiotsimisi teha ja sülearvuteid konfiskeerida. Ma tahaksin teada, milline on seis praegu.

Juhataja. – Ma pean oluliseks teavitada teid sellest, et eesistujariik Prantsusmaa palus juba enne arutelu algust korrektselt vabandust ning teatas, et proua Dati ei saa tema tahtest sõltumatutel põhjustel arutelul osaleda ja et teda asendav härra Jouyet ei saa arutelu lõpuni kohale jääda.

Teie vastuväide on sellegipoolest oluline ja me edastame selle, ent ma rõhutan veel kord, et eesistujariik Prantsusmaa palus juba ette vabandust.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Härra juhataja, terrorism on üks nüüdisaja suurimaid ohte. 11. septembri rünnakud tegid selle meile täiesti veenvalt selgeks. Terrorism põhineb psühholoogilistel, sotsiaalsetel ja meediaga seotud mõjudel. Seetõttu on tõstatatud lõputult küsimusi selle kohta, kuidas neid ülemaailmse mõõtme võtnud ohte ära hoida. Hirmu ja terrori külvamine ning rünnakud tsiviilelanike vastu – selline on terrorismi nägu.

Euroopa Liit peab tagama oma kodanike kõrgetasemelise julgeoleku. Erilist tähelepanu tuleb pöörata sellele, et terroristid kasutavad info- ja sidetehnoloogiat, iseäranis Interneti, mis võimaldab neil levitada propagandasäateid ja väljaõppekäsiraamatuid. See on asi, millele peame tõesti vastu astuma. Terrorismivastane võitlus peab saama Euroopa Liidus prioriteediks, eriti võitlus terrorismi kõige ohtlikuma vormi – islamiterrorismi – vastu, mille eesmärk on lääne tsivilisatsioon täielikult hävitada. Mida me saame teha? Valik on lihtne: me kas põrmustame terrorismi või hävitab terrorism maailma.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, me võime siin arutleda ja peamegi arutlema aluspõhimõtete üle, ent seejuures ei või me jätta käsitlemata üht teatud dokumenti. Ma pean silmas terroristlike organisatsioonide nimekirja. Pärast Euroopa Kohtu 3. septembri otsust teame, et õiguslik hinnang on täiesti selge. Euroopa Liidu ja ÜRO koostatud terroristlike organisatsioonide nimekirjade süsteem rikub kodanike põhiõigusi ja niisiis tuleb seda muuta.

Mis on siis toimunud? Euroopa Liidu terroristlike organisatsioonide nimekiri asub täiesti hallis tsoonis, millele ei laiene parlamentaarne kontroll. On tõepoolest veider, kui Euroopa Parlamendile saab teatavaks, et 15. juulil toimunud põllumajanduse ja kalanduse nõukogu kohtumisel, kuhu kogunevad põllumajanduse, metsanduse ja maaelu arenguga tegelevad poliitikud, on võetud vastu uus Euroopa Liidu terroristlike organisatsioonide nimekiri, ilma igasuguse aruteluta ja ilma et oleks teatud, mida see nimekiri sisaldab. Me teame, et sellele järgnevad välispoliitilised komplikatsioonid, sest tegemist on rahvusvahelise õiguse jalge alla tallamisega selles täiesti hallis tsoonis. Me tahame seda muuta ja ma palun selleks teie toetust. Täna teid.

Giusto Catania (GUE/NGL). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ka mina olen Prantsuse ministri lahkumise pärast pettunud, sest ta oleks võinud näiteks saada teada, et teave, mille ta meile esitas, ei vasta

tõele. Erinevalt sellest, mida härra Jouyet ütles, märkis proua Dührkop õigesti, et Euroopa Liidus on enamik terrorirünnakuid toime pandud Al Qaeda st lohtumatult ja neil ei ole Al Qaedaga mingit seost.

Sellisel juhul võiksime kõrvaldada võrdusmärgi islami ja terrorismi vahel, millele sageli osutatakse. Tegemist on sagedase tendentsiga ja sellel on kahjuks järgijaid ka Euroopa Parlamendis. Ma viitan härra Borghezio suhtumisele, mis ilmnis hiljuti Kölnis toimunud demonstratsioonil: kui see raamotsus kehtiks, siis süüdistatakse teda kahtlemata terrorismile üleskutsumises. Mina määratleksin härra Borghezio tegevust üleskutsena ja tahaksin Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni nimel esitada Euroopa Parlamendi presidendile ametliku taotluse, et härra Borgheziole antaks ametlik hoiatus.

Ma arvan, et viimastel aastatel välja töötatud terrorismivastase võitluse strateegia ei ole olnud edukas ning see on olnud liigselt allutatud Ameerika Ühendriikide huvidele seoses Iraagi ja Afganistani sõjaga, terroristlike organisatsioonide nimekirja moodustamisega ja õigusriigi põhimõtetele seatud piirangutega. On esinenud liiga palju juhtumeid, mil isikuandmeid ei ole nõuetekohaselt käsitletud, ja minu veendumuse kohaselt peaksime kõik ühiselt tegutsema selle nimel – ma kohe lõpetan –, et vältida isikuvabaduste piiramist, suurendada demokraatiat ning kindlustada, et me ei aitaks julgeoleku ja terrorismivastase võitluse nimel kaasa hoopis terroristlike organisatsioonide eesmärkide saavutamisele.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Härra juhataja, proua Lefrançois on teinud olulisi muudatusettepanekuid, mille eesmärk on tagada konfidentsiaalsus, sõnavabadus ja õiguskindlus. Kuritegelikuks tuleks pidada terroriaktide toimepanemisele õhutamist, mitte üleskutset. Eraelu puutumatus põhimõte peab kehtima ka elektronposti ja muu elektroonilise kirjavahetuse kohta; samuti rõhutatakse meie kõikide õigusaktide aluspõhimõtteid: proportsionaalsust, vajalikkust ja mittediskrimineerimist. Suurepärane. Kuid on üks suur „aga”: kuhu kadus subsidiaarsus? Millist liiki terrorismiga tuleks Euroopa Liidu tasandil tegelda? Hispaanias pandi eelmisel nädalal toime kohutav terroriakt ja me tunneme Hispaania rahvale kaasa, ent see kuritegu ei ole Euroopa Liidu tasandi küsimus. Ka Põhja-Iirimaal aastakümnete vältel sooritatud terrorirünnakud ei olnud Euroopa tasandi küsimus. Hirmu terrorismi ees kasutatakse ilmselgelt teadlikult ära selleks, et Euroopa Liidu positsiooni justitiis- ja politiseiküsimuste valdkonnas liikmesriikide arvel kindlustada. Subsidiaarsus on sobiv teema poliitiliste kõnede puhul, ent õigusaktides ei ole see esikohal.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Daamid ja härrad, sel nädalavahetusel langes Tšehhi Vabariigi suursaadik Pakistanis pommirünnaku ohvriks. Eile said Afganistanis toimunud raketirünnakus haavata kolm Tšehhi sõjaväelast. Terrorism mõjutab tänapäeval otseselt ka minu kaasmaalasi. Ei ole kahtlust, et tegemist on ühe salakavalama ja ohtlikuma nähtusega tsivilisatsiooni ajaloos ning et me ei tohi sellele argpükslikule ja ebamoraalsele kurjusele alistuda, vaid peame selle vastu võitlema. Sellegipoolest ei või terrorismivastane võitlus muutuda kõikehõlmavaks loitsuks. Kõikidele terrorismi veristele tagajärgedele vaatamata ei tohi igapäevast usaldamatust ja hirmu julgeoleku pärast seada vabadusest kõrgemale. Seetõttu ei ole ma nõus komisjoni ettepanekuga, mille kohaselt käsitatakse terrorirünnaku toimepanemisele õhutamist kuriteona. Selle ettepaneku eesmärk on karistada suuliste ja kirjalike väljaütlemiste eest ning see ohustab seega selgelt sõnavabadust ja põhilisi inimõigusi. Mulle kui demokraatlikule poliitikule ei ole see vastuvõetav.

Carlos Coelho (PPE-DE) – (PT) Härra juhataja, komisjoni asepresident, daamid ja härrad, ma alustan proua Roure'i raportist, mida ma taas kord toetan sellepärast, et sellega püütakse saavutada poliitiline kokkulepe ettepanekuks, mis puudutab raamotsust isikuandmete kaitse kohta kolmanda samba raames, kusjuures see andmekaitse ei tohiks põhineda kõige väiksemal ühisnimetajal ehk andmekaitse minimaalsel tasemel, millel on tõsisem puudus. Ma tahaksin korrata oma seisukohta, mille olen siin juba varemgi mitmel korral välja öelnud: meil on hädavajalik võtta kiiresti vastu õigusakt, mis tagab andmekaitse kolmanda samba raames ja kindlustab isikuandmete kaitse sellisel tasemel, mis on vähemalt võrdväärne esimese samba raames direktiiviga 95/46/EÜ ette nähtud tasemega.

Mulle meeldisid väga asepresident Barrot' avaldused. Ta mõistab Euroopa Parlamendi tõstatatud küsimusi; ent kahetsusväärset on nõukogu esindaja tühi tool elav näide poliitilisest kurtusest, mis on iseloomustanud kõiki eesistujariike. Ma ei ole nõukogu vastuse suhtes põrmugi optimistlik.

Proua Lefrançois' raporti kohta: 2002. aastal võtsime vastu raamotsuse, milles ühtlustasime mõiste „terrorism” määratluse ja kohaldatavad karistused. Mitmed eelkõnelejad on juba viidanud Internetile, uutele infotehnoloogilistele lahendustele ja nendega kaasnevale võimalustele ning sellele, kuidas kurjategijad võivad võrku ära kasutada. Nagu juba öeldud, on ligikaudu 5000 terroristlikku propagandat levitavat veebisaiti, mida kasutatakse radikaalsete vaadete kujundamiseks ja värbamiseks ning mis toimivad terroristlike vahendeid ja meetodeid jagavate infoallikatena. Seetõttu peame 2002. aasta direktiivi muutma, et luua sedalaadi küberterrorismiga võitlemiseks vajalikud mehhanismid. Ma toetan proua Lefrançois' ettepanekuid,

milles arvestatakse ühtaegu selle võitluse pakilisust ning vältimatut vajadust tagada sõna- ja ühinemisvabadus. Lõpetuseks, härra juhataja, on väga tähtis, et liikmesriigid ratifitseeriksid Euroopa Nõukogu 2005. aasta konventsiooni terrorismi tõkestamise kohta; nii tagatakse kummagi õigusakti paralleelne rakendamine ning põhjalikum ja kõikehõlmavam õiguslik regulatsioon.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Härra juhataja, viimastel aastatel on terrorismi käsitlevad arutelud komisjonis ja nõukogus peaaegu alati alguse saanud enesestmõistetavast arusaamast meie põhiõiguste kaitsmise vajaduse kohta. Peaaegu sama vältimatult on tagajärjeks ebaloogilised õigusloomega seotud ettepanekud, mis rikuvad neidsamu õigusi.

Tüüpiline näide on ettepanek, mille üle me täna arutleme, ehk ettepanek võidelda terrorismi vastu Internetis. Selle ettepaneku aluseks on tõdemus, et mõned terroristid kasutavad Internetti terroriaktide sooritamisele õhutamiseks ja et me peame need terroristid peatama.

Ent see ettepanek päädib äärmusliku meetmega, mille kohaselt peaksime Internetis terrorismi vastu võitlemiseks vangistama iga kodaniku, kes kirjutab midagi, mida politsei võiks tõlgendada terrorismi *heakskiitmisena* – pange tähele, isegi mitte „terrorismile õhutamiseks“. Lisaks on süüdi iga inimene, kes otseselt või kaudselt toetab terroriakte. Teisisõnu, vahistamisega riskib igaüks, kes julgeb suuliselt või kirjalikult väljendada poliitilist arvamust, mida võidakse tõlgendada terrorismi toetamisena. Ettepanekust tuleneb veel, et inimesi võidakse kohtu alla anda ka siis, kui neil ei olnud oma kirjutistega tegelikult kavatsust terrorismi heaks kiita, kuid politsei arvates oli nende sõnadel selline mõju. Teisisõnu, üks kriminaalmenetluse aluspõhimõtteid lükatakse täielikult ümber.

Õnneks toob proua Lefrançois' raport demokraatliku süsteemi ilmselged väärtushinnangud sellesse absurdseesse raamotsusesse tagasi. Raport kaitseb ajakirjandusvabadust ja meie elektronkirjade sisu võimudepoolse ennetava uurimise eest ning selles märgitakse selge sõnaga, et loetletud tegude kuritegudeks tunnistamine „[...] ei vähenda ega piira [...] radikaalsete, poleemiliste ja vaidlust tekitavate vaadete väljendamist avalikel aruteludel tundlikes poliitilistes küsimustes, kaasa arvatud terrorism“. Ma loodan, et nõukogu nõustub nende muudatustega, mis ei vaja selgitusi.

Ükski Euroopa Parlamendi liige ei alahinda vajadust võidelda terrorismi vastu, ent kui terrorismivastase võitlusega kaasnevad meetmed, mis lõpptulemusena lämmatavad meie demokraatiat, siis on Euroopa Parlamendil õigus ja kohustus neid mitte heaks kiita.

Seda seetõttu, et on absurdne väita, nagu võitleksime terrorismi vastu selleks, et kaitsta oma demokraatiat, kavandades samas meetmeid, mis on vastuolus demokraatia aluspõhimõtetega; see on jällegi üks ilmselgeid tõesid, mille enesestmõistetavus on tänapäeval Euroopas ohtu sattumas. Demokraatia moraalne ülimuslikkus seisneb selles, et demokraatial on mitmeid reageerimise ja kaitsmise viise, ent nende hulka ei või kindlasti kuuluda kodanike mõtete ja sõnade ennetav kontrollimine, rääkimata selliste inimeste eneseväljenduse ennetavast lämmatamisest või kriminaliseerimisest, kes ei nõustu enamuse jaoks enesestmõistetavate seisukohtadega.

Ma kutsun teid üles toetama proua Lefrançois' ja proua Roure'i raporteid. Nõukogu, kelle esindaja puudub, kutsun üles meie seisukohtadega nõustuma.

Sarah Ludford (ALDE). – Härra juhataja, selles, kuidas EL praegu justiits- ja siseasjade valdkonnas tegutseb, on põhimõttelisi puudusi; eriti märkimisväärne on see, et Lissaboni lepingu puudumise tõttu ei ole meil täiesti läbipaistvat ja demokraatlikku õigusloomet (ka minu arvates on kahetsusväärne, et härra Jouyet väljendas oma lahkumisega ükskõiksust meie seisukohtade suhtes, olenemata sellest, kas ta vabandas või mitte); teiseks puuduvad tasakaal ja austus põhiõiguste vastu. Need puudused ilmnevad kahjuks täiel määral kahes meetmes, mille üle me arutleme.

Kui kriminaliseerida „avalik üleskutse panna toime terroriakte“, mis on ebamäärane mõiste, siis tähendab see suurt ohtu sõnavabadusele; meil on õhutama juba kuriteona määratletud ja see on täiesti sobiv.

Teine meede võimaldab üksnes vähesel määral ja äärmiselt lünklikult kaitsta isikuandmeid, mida vahetatakse väidetavalt õiguskorra tagamise eesmärgil. Ma võin Euroopa Parlamendile teatada, et Ühendkuningriigi kui eesistujariigi kolme aasta tagust suursaavutust – andmete säilitamise direktiivi – kasutatakse Ühendkuningriigis selleks, et võimaldada sadadele ametiasutustele, mis ei tegele korrakaitsega, juurdepääs isikuandmetele. Kohalikud volikogud kontrollivad selle direktiivi alusel, kas lapsevanemad on valetanud, väites end elavat populaarse kooli teeninduspiirkonnas: see on ehk halb tegu, ent mitte suur kuritegu.

On häbiväärne, et siseministrid on jätnud euroskeptikutele, näiteks Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei ja Briti konservatiividele võimaluse materdada kõiki Euroopa Liidu jõupingutusi piiriülese kuritegevuse tõkestamiseks. Me teame, et valdav osa eurooplastest, sealhulgas Ühendkuningriik, toetab Euroopa Liidus kurjategijate ja terroristide tabamiseks võetavaid meetmeid, näiteks Euroopa vahistamismäärust. Ent Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei ja toorid, kes sõnades peavad avalikku korda väga oluliseks, lehvitavad rõõmsalt järele kõikidele kurjategijatele, kes üle Inglise kanali põgenevad. Me ei tohiks lasta neil oma propagandaga domineerima jääda, eriti kuna siseministrid teevad kõik selleks, et õõnestada avalikkuse toetust politseikoostööle oma silmaklappidega käsitlusviisiga, pöörates ebapiisavalt tähelepanu kodanikuvabadustele, olgu siis tegemist eraelu puutumatus kaitsmise või kostjate õiguste kaitsmisega.

Oma suutmatuse tõttu tugevdada kaitseõigusi on liikmesriikide valitsused Ühendkuningriigi juhtimisel rumalalt võimaldanud härra Battenil ja temataolistel kasutada argumendina tagaseljaotsuste küsimust. Vaat milline veider leiboristide selgrootu valitsuse ja euroskeptikute liit!

Lõpetuseks tahan küsida, miks ei osale selles töös justiitsministrid. Nad peavad lõpetama selle siseministrite tsirkuse ning hakkama ehitama tõelist vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat Euroopa ala. Et tagada selle projekti läbipaistvus ja demokraatia, vajame Lissaboni lepingut – ja kiiresti, enne Euroopa Parlamendi valimisi.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Seda arutelu kuulates tekib mul aeg-ajalt tunne, nagu me unustaksime, et see raamotsus on suunatud demokraatlikele liikmesriikidele – Euroopa Liidu liikmesriikidele, kus demokraatia on kindlal alusel. Seetõttu pole tungivat põhjust ega vajadust kitsendada selle raamotsuse mõju, tuues sisse selliseid mõisteid nagu „õhutamine” ja „reaalne terrorioht”. See ongi kahtlustamise kultuur, millest rääkis härra Fava: kahtlustamine, mis on suunatud riigi vastu. Kes peaks hindama, kui reaalseks on oht tegelikult muutunud? Kas selleks, et võiksime olla täiesti kindlad, et väljaõppe, õhutamise või üleskutsega seotud oht on muutunud reaalseks, peab ühe või teise Euroopa linna tänavatel veri voolama?

Neid ja teisi kaitseklausleid võidakse tõlgendada pahatahtlikult, näiteks kohtutes. Lõpuks võidakse neid tõlgendada teatud ideoloogia väljendusena, inimõiguste mõistmisena vääralt moel, ja see vähendaks terrorismivastase võitluse tõhusust. Ma pöördun liikmesriikide poole üleskutsega ilmutada suuremat usaldust, loobuda selle raamotsuse nõrgendamisest ja säilitada raamotsuse kooskõla terrorismi tõkestamise konventsiooniga, mis on Euroopa Nõukogu rahvaste peres koostatud.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Härra juhataja, terrorismi taunivad kõik Euroopa Parlamendi liikmed. Ent see ei tohiks meid viia meetmeteni, mille tõttu muutub meie tõelise julgeoleku aluse kaitsmine keeruliseks. Valikud, mida Euroopa Liit nende kohutavate kuritegude väljajuurimiseks on teinud, lõhestavad meid ja muudavad äärmiselt ebakindlaks.

Üha tagurlikumate meetmete võtmine kinnitab, et meil oli õigus, kui me algusest peale ei nõustunud kogu selle ettevõtmise olemusega, ja me tunneme praegu õigustatult muret oma kodanike vabaduste tõhusa kaitse pärast. Muutmisettepanekutes sisaldus üleskutse investeerida veelgi enam meetmetesse ja poliitikasse, mis võivad saata süütu inimesed kohtu alla ja tuua kaasa nende süüdimõistmise. Ainuüksi kahtlustuse alusel kummutatakse süütuse presumptsiooni fundamentaalne õigusprintsip.

Kuidas saab avalik õhutamine või üleskutse olla kuritegu, kui sellel pole mingeid tagajärgi ja see ei vii mingite tegudeni? Mis võib üleskutse määratlusse mahtuda? Millal võib üleskutset pidada avalikuks? Millal on see realselt ohtlik ja seega karistatav?

Mõne sõnavabaduse kaitset käsitleva sätte deklaratiivsusest ei piisa: ettepaneku rakendamise määravad ära nende määratluste taga olevad motiivid. Need on vastuolus Euroopa inimõiguste konventsiooni artikliga 10 ja võivad viia demonstratsioonide, kõnede ja muu sellise kriminaliseerimiseni.

Meie arvates on Euroopa Liit taas tegemas valikut, mille aluseks on kodanike tõeliste vabaduste kaitse soovi asemel poliitiline kaalutlus. Meie muresid üritatakse hajutada üldsõnaliste klauslitiga, mis ei suuda tagada nende inimeste kaitset, keda mõned tahavad näha potentsiaalsete terroristidena.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Milliseid kannatusi, millist muret, piina ja viha kätkeb endas terrorism! Õnneks on meile õpetatud end peitma ja kaitsma ning samuti vihkama, sest sellised on meie põhiõigused ja sellele on need taandatud. Ent meile ei ole õpetatud üht põhilist kohustust: mitte provotseerida terrorismi. Terrorism ei tähenda pahelisust; terroriakt võib olla protestiks või kättemaksuks sooritatud kuritegu; see on kahtlemata kohutav kuritegu, ent mitte pahe. Ma ei ole näinud terroriste, kes tahavad ilma mingi põhjuseta surra koos oma ohvritega. Terrorismi provotseeritakse. Terrorism toob enesega kaasa surma, kui seda kutsuvad esile need, kes kasutavad terrorismi ära.

Euroopa Parlament peab eurooplasi kaitsma, ent me peame kaitsma ka neid, keda tapetakse Islāmābādis, Sharm el Sheikhis ja hiljutiste sündmuste põhjal ka Alžeerias. Euroopa Parlamendi kohus on kaitsta neid, kes ei ole süüdi.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Ashley Mote (NI). – Härra juhataja, kaks nädalat tagasi esines siinsamas hoones kõnega Suurbritannia Mosleminõukogu esimees, kes lükkas kategooriliselt tagasi uskude vastastikuse täiendamise võimaluse ja nõudis põliselanikele kohustust sisserändajad rõõmuga vastu võtta, viimastele aga õigust omaette jääda. Ta ei teinud ühtki viidet islami fundamentalistide väljajuurimisele omaenda kogukonnast, ehkki teab – ta peab ju teadma –, et moslemid ja ainult moslemid saavad oma fanaatikuid tunda ja peatada.

Need ei olnud Šoti ragbimängijad, Walesi talupidajad ega isegi mitte Inglise kriketimängijad, kes Londonis metrooronge õhku lasksid. See oli rühm ajupesu läbi teinud noori moslemeid, kes lootsid leida paradiisist 72 Vesta neitsit ja uskusi, et Jumal oli neile andnud õiguse uskmatuid tappa. See ei ole sõda terrorismi vastu. See on ususõda ja on viimane aeg sellele erinevusele näkku vaadata.

Urszula Gacek (PPE-DE). – Härra juhataja, paljud kolleegid on teinud õigeid tähelepanekuid selle kohta, kuidas leida õige tasakaal terroriaktide ennetamise ja meie kodanikuvabaduste kaitsmise vahel, eriti seoses andmete säilitamise ja kogumisega.

Ma tahaksin tõstatada küsimuse sellest, milliseid andmeid meie kodanike kohta kogutakse, kuidas neid andmeid säilitatakse ja kuidas neile juurdepääs võimaldatakse. Lubage mul tuua vaid üks näide andmete kogumise kohta, mis ilmselt mõjutab minu kolleege kõige enam. Me lendame sageli lennukiga ja teeme oste lennujaamade kauplustes; iga ostu puhul peame ette näitama oma pardakaardi. Seda võib põhjendada parfüümide, alkoholi ja tubakatoodete eri maksumääradega, ent kas te olete kunagi mõelnud, milleks läheb vaja teie pardakaarti, kui te ostate ajalehe?

Kellel on vaja teada, kas te ostate parempoolsusele kalduva Daily Telegraphi või vasakpoolse Libérationi? Kui neil andmetel mingit otstarvet ei ole, siis miks neid kogutakse?

Teiseks: me peame tõhustama andmete säilitamise ja neile juurdepääsemisega seotud kaitsemeetmeid. Kuidas me küll veeneme oma kodanikke selles, et ohvrid, mida neilt nende isikuvabadustega seoses nõutakse, on põhjendatud, kui liikmesriikide asutused on kaotanud suuri andmebaase, nagu juhtus näiteks Ühendkuningriigis, või koguni avaldanud inimeste andmeid Internetis, nagu toimus maksuandmete puhul Itaalias?

Juba neist näidetest ilmneb, miks komisjon ja nõukogu peaksid kuulama kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni, kes muu hulgas postuleerib, et poliitilisi seisukohti paljastavate andmete töötlemine peaks olema keelatud ja et raamotsust peaks saama kohaldada ka riigisisese andmetöötamise suhtes.

Ainult siis, kui on olemas sellised ja täiendavad kaitsemeetmed, mille kohta Euroopa Parlament on ettepanekuid teinud, nõustuvad kodanikud andmete kogumisega. Vastasel juhul saab meil Euroopas olema heinakuhjatäis andmeid, kuid ei vähemutki lootust leida see vanasõnast tuntud nõi ehk kõige olulisem osa neist andmetest, mis aitab ära hoida terroristide julmi tegusid.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). - (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, kahtlemata peame võitlust terrorismi vastu täie otsusekindlusega jätkama. Seetõttu on mul eriti hea meel, kui me jätkame vajalike õigusaktide väljatöötamist ja kohandame neid vastavalt saadud teabele. Ent üks asi peab olema selge: me võidame selle võitluse üksnes õigusriigi põhimõtetega. Seadustest ja moraalist loobumine üksnes tugevdab terrorismi, mitte ei nõrgesta seda. Bushi administratsiooni tegevus on seda ilmekalt näidanud. Euroopa saab siin eeskujuks olla.

Samas on üldsuse julgeolek ja vabadus alati seotud üksikisiku vabadusega. Vaadake kas või Baski piirkonda. Inimesed elavad hirmu ja terrori all, sest tänaval kõndimisel või valesse baari sattumisel võivad olla saatuslikud tagajärjed. Meie kohus on kaitsta kodanikke selliste ohtude eest. Selleks tuleb muid isikuvabadusi aeg-ajalt piirata. Meie kodanikud peavad saama olla kindlad, et need piirangud on asjakohased ja et luureteenistused ei levita nende andmeid üle kogu maailma. Lühidalt: meie kodanikud ei tohiks ühel heal päeval silmi lahti tehes avastada, et Orwelli fantaasia ei olegi enam utoopia. Küsimus ongi just selles: elu ja tervise tagamises nii, et see ei toimuks eraelu puutumatus arvelt.

Siinkohal tahaksin tänada oma mõlemat kolleegi, kes on esitanud suurepärased raportid. Mõlemas raportis öeldakse selgelt välja, et me ootame nõukogult põhiõiguste kaitsmisel tõsisemaid jõupingutusi ning et me

eeldame isikuandmete käsitlemisel suuremat hoolt ja paremaid kaitsemeetmeid. Me toetame nõukogu terrorismi vastu võitlemiseks tõhusate ja asjakohaste meetmete võtmisel täielikult.

Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon seisab alati hea selle eest, et kõik kodanikud võiksid end tunda turvaliselt nii tänaval, suurüritustel kui ka oma kodus. Vabadus on hävitamiseks liiga kallis vara, ükskõik kumb pool seda teeb. Seda on meile õpetanud Euroopa enda traagiline ajalugu.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Härra juhataja, öeldud on juba palju, nii et väga pikalt ma sel teemal ei räägi. Tahaksin vaid juhtida tähelepanu uuele olukorrale: terrorism on toonud meie ühiskonda midagi, mida seal varem ei olnud. Terrorism on viinud selleni, et valitsused ja riigid ei kahtlusta mitte välisvaenlast, vaid kõiki oma kodanikke; siin peitubki valitsemise raskus.

Pole olemas raskemat ülesannet kui ühtaegu tagada julgeolek ja austada õigusi. Seda arvestades tahaksin öelda, et proua Lefrançois' ja proua Roure'i raportid pakuvad võimalust täita kodanike endi ja nende vabaduse kaitsmise ülesanne äärmiselt tasakaalustatud viisil.

Nende kahe vajaduse tasakaalustamine on asi, mida valitsused ei oska teha. See ei ole nende traditsiooni osa ja praegu nad alles õpivad seda järk-järgult; Euroopa Parlamendi jaoks on kindlasti suur au anda oma panus tasakaalu tagamisse nende kahe valdkonna – kodanike julgeoleku ja nende vabaduste kindlustamise – edendamisel.

Selles olukorras tundub mulle, et raamotsus, mida proua Lefrançois' ja proua Roure'i raportitega on muudetud, on paljude aastate töö vili ja seetõttu väga väärtuslik. Kuid see on alles esimene samm pikal teel. Valitsused peavad õppima, kuidas saavutada tasakaal kodanike valitsemise ja nende elu kaitsmise vahel. Meie saame siin mängida olulist rolli, aidates neil võtta vastu vajalikke otsuseid, mida nad minu arvates ei suuda üksi teha ega oma riikide piires kohaldada.

Mirośław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Härra juhataja, sellised sündmused nagu hiljuti Islāmābādis toime pandud terrorirünnak näitavad selgelt, et terrorism on tõepoolest kohutav reaalsus. Seetõttu peame rahul olema iga ettepanekuga, mis puudutab tõhusat terrorismivastast võitlust ehk Euroopa rahvaste julgeoleku tagamist.

Ühest küljest läheb siin arutatav raport nende eesmärkide vastu, sest üritab kitsendada terrorismi kui nähtust juba õhutamise tasandil, ent teisalt viidatakse selles tagasilükatud Lissaboni lepingule. Raportis ja selle seletuskirjas esitatud eesmärgid välistavad üksteist. Me ei saa terrorismi vastu tõhusalt võidelda, kui me ei vähenda või ei piira teatud kodanikuõigusi. See on hind, mida me paraku peame maksma.

Euroopa Liit ei ole seni astunud mingeid samme rahvusvaheliste meetmete koordineerimiseks ja simuleerib terrorismivastast võitlust virtuaal-verbaalses sfääris. Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni algatusel loodi Euroopa Parlamendis LKA asjade komisjon, millel ei ole õnnestunud midagi paika panna ja mis on terrorismivastast võitlust vaid õõnestanud. Loodame, et seekord ei liigu me põhiõiguste kaitsmise ettekäändel samas suunas.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Härra juhataja, nõukogu ja komisjoni ettepanek, millega raportis üldjoontes nõustatakse, kujutab endast äärmiselt tagurlikku rünnakut ka kõige põhilisemate demokraatlike kodanikuõiguste ja -vabaduste vastu. Selle eesmärk on tugevdada repressiivset institutsioonilist raamistikku, nii et seda oleks võimalik kasutada inimeste vastuhakkude mahasurumiseks.

Tuues sisse sellised uued mõisted nagu „vägivaldne radikaliseerumine” ja kulminatsioonina „äärmuslikud ideoloogiad”, kriminaliseerib see ettepanek meelevaldselt igasugused väljaütlemised, arvamused, seisukohad ja ideoloogilised hinnangud, milles seatakse kahtluse alla kapitalistlik ekspluateerimissüsteem.

Samuti lisatakse selle Euroopa terrorismialaste õigusaktide muudatusega kolm kuriteoliiki, mis kõik on seotud Interneti kasutamisega. Sellise keskaegse institutsioonilise raamistiku abil võimaldatakse repressiivorganitel keelata ideede levitamist ettekäändel, et need soodustavad terrorismi või õhutavad terroriaktidele, ja selle eest karistada. Samal ajal võrdsustatakse sama filosoofia alusel terrorismiga igasugune võitlus, mis seab kahtluse alla Euroopa Liidu poliitika ja mille eesmärk on seda muuta.

Rahvas peab sellele vastama allumatuse ja vastupanuga ning mitte nõustuma selliste tagurlike õigusaktidega.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Härra juhataja, me räägime täna nõukogu raamotsusest, mis käsitleb kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalse koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitset. See on väga oluline teema, mida tuleb sügavuti analüüsida. Samas viidatakse juba raporti alguses Lissaboni lepingule

ja muudatustele, mis selle jõustumisega kaasnevad. Ma tuletaksin teile meelde, et pärast Iirimaa rahvahääletust ei saa seda lepingut toimivaks pidada ja pole õige asjadega niimoodi manipuleerida. Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud, mis selles raportis sisalduvad, tagavad komisjoni ettepanekuga võrreldes veelgi suurema ühtlustamise. Minu seisukoht on, et me peaksime võimaldama liikmesriikidel kehtestada üksikasjalikumad määratlused riiklikul tasandil, mitte määrama kõike ära Brüsselis; see kehtib ka isikuandmete kaitse kohta.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, lubage mul alustuseks õnnitleda kaht kolleegi, kes koostasid need raportid, mida me täna arutame. Võitlus terrorismi vastu on kahtlemata meie kõigi ühine, iseenesestmõistetav eesmärk. Sellegipoolest eeldab meie õigussüsteem üksikisikute õiguste ja isikuandmete kaitset.

Seetõttu olen täielikult vastu sellele, kui nõukogu hakkab üksikisikute õigustesse sekkuma. Lubage mul juhtida teie tähelepanu veel ühele asjaolule. Arvukad isikuandmete lekkes paljudes liikmesriikides on mind seni veennud, et need andmed ei ole tõhusalt kaitstud.

Kas ma pean teile meelde tuletama Ühendkuningriigis aset leidnud intsidente, mis sundisid koguni peaminister Gordon Browni kodanike ees vabandama? Kas peaksin teile meenutama, et ühe raporti kohaselt ohustavad poolt Ühendkuningriigi elanikkonnast võltsimised ja pangapettused? Kas ma pean teile meelde tuletama, et ka Saksamaal on juba olnud juhtumeid, mis sunnivad valitsust karme meetmeid võtma? Olen kindel, et ka teistes liikmesriikides on selliseid lugusid, mille kohta mul aga teavet pole.

Arvestades neid juhtumeid, ei ole ma sugugi valmis nõustuma isikuandmete ühest riigist teise edastamisega. Kardan, et sellise meetme ainus tulemus on just see, mida terroristid tahavad: kodanike usaldamatus riigi suhtes kasvab. Seda tuleb vältida.

ISTUNGI JUHATAJA: LUIGI COCILOVO

asepresident

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Härra juhataja, seadus ei defineeri terrorismi, kuid me kõik teame sellegipoolest, millel see nähtus põhineb. Tuhanded eurooplased on terroristide poolt toime pandud julmi tegusid ise tunda saanud. Me tahame ühiskonda, mis oleks vaba terrori laastavast vaimsest mõjust. Seetõttu peame end kaitsma. Me peame end selle nähtuse vastu kaitsma, kuid tegema seda targalt ja tõhusalt. Me peame terrorismi vastu võitlema, ent mitte lähtuma seejuures kätemaksupõhimõttest „silm silma, hammas hamba vastu”, isegi kui see pärineb piiblist. Meie ühiskond on demokraatlik ja meie lipukirjaks on Euroopa Liidu väärtushinnangud, millesse me jäagitulut usume; need on põhiõigused, austus inimväärikuse ja eraelu, sealhulgas isikuandmete puutumatuse vastu. Seetõttu tänan ma raportööre nende töö eest.

Mul on hea meel komisjoni järelduste kohta esitatud muudatusettepanekute üle, ent samal ajal tahaksin kutsuda üles võtma tõhusaid ja ühtseid meetmeid, mis pakuksid kõikidele inimestele, eriti meie lastele ja noortele kaitset terroristliku propaganda ja agiteerimise eest. Oma nooruse, avatuse ja usaldava suhtumise tõttu on nemad kõige vastuvõtlikumad ning neid tuleb kaitsta ohtlike tekstide eest, mida levitatakse Interneti ja muude kanalite kaudu, sageli just sõnavabaduse sildi all.

„Õhutamise” on sellise tegevuse defineerimiseks hea sõna, ent raamotsusesse lisamiseks sellest ei piisa. Me peame looma mehhanismid, tõhusa Euroopa süsteemi ja head menetlused, mis võimaldaksid mõistlikult vastutusele võtta tegevuse eest, mida me käsitame tänapäeval kuritegevusena. Nende vahenditeta ja sellise ühise poliitikata ei saavuta me soovitud tulemust.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Arutelud selle üle, kuidas terrorismiga võidelda, on muutumas üha pakilisemaks, arvestades eriti hiljutisi traagilisi sündmusi Pakistanis ja Hispaanias. Euroopa Liit, mis on seadnud enesele eesmärgiks tagada kodanikele kõrgetasemeline julgeolek ja õiglus, seisab nüüd info- ja sidetehnoloogia arengu, sealhulgas Interneti tõttu silmitsi uute probleemide ja ohtudega. Terroristide uued meetodid, näiteks tuhandete terroristliku propaganda levitamiseks kasutatavate veebisaitide loomine, nõuavad Euroopa Liidult otsustavat reageerimist.

Ma toetan raportööri proua Lefrançois' seisukohta, et kõige olulisem on panna paika küberterrorismi käsitlev õiguslik raamistik, kaitses samas Euroopa Liidu kodanike põhivabadusi ja -õigusi, mis on ette nähtud põhiõiguste hartas. Lisaks pean oluliseks, et kõik liikmesriigid ratifitseeriks Euroopa Nõukogu konventsiooni terrorismi tõkestamise kohta.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, Euroopa Parlament peaks kaitsma sõnavabadust kogu Euroopas – sealhulgas Kölnis, sest Köln on osa Euroopast – kõikide jaoks, kes tahavad astuda vastu fundamentalismile ja islami totalitarismile, mille ideoloogiline alus ei ole mitte islam, vaid fundamentalistlik islamiterrorism.

Nii et aitab tsenseerimisest – kaitskem seda õigust!

Siin tehakse katseid sõlmida salatehinguid ja kaitsta nende inimeste õigust, kes soovivad mošeedes terrorismi poolt kõneleda; kui nad lisavad paar sõna rassismi ja ksenofoobia vastu, siis ei saa me neid enam tsenseerida ega keelata neid oma propagandat levitamast. Meil aga ei ole lubatud rääkida ja selle märgiks seon ma nüüd endal suu kinni!

Juhataja. – Tänan, härra Borghezio, ma oletan või õigemini järeldan, et kuna te otsustasite endal suu kinni siduda, siis on teie kõne lõppenud.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, nagu tavaliselt, üritatakse nende raportitega ühendada andmekaitse terrorismi tõkestamisega. Muidugi tahame kõik võitlust tõhustada ja võita sõda terrorismiga, ent ausalt öeldes kardan ma, et kui me seame endale korraga kaks sellist eesmärki, siis oma arutelude lõpptulemusena vähendame nende algatuste haaret; nii juhtub kompromissidega ikka. Politseikoostöö ja üksikisikute õiguste kaitse ühendamisel võib sageli ette tulla ebaeetilist käitumist, ent siin on siiski suudetud leida mõistlik tasakaal.

Kindel on aga see, et Euroopa Liidu kodanikke ahistatakse järjepidevalt lausa lämmatavate piirangutega nende eraelu puutumatuses; samamoodi on kindel, et terroristide eest kaitsmisel on need piirangud täiesti kasutatud. Vaatamata sidepidamise ja isikute liikumise kontrollimisele kogu maailmas pööravad terroristid jätkuvalt inimesi enda usku ja külvavad surma. Kahjuks ei suuda meie algatused hõlmata teatud islamiäärmuslaste kuritegelikkust haaret, nii et meil tuleks ehk oma võitlusmeetodeid muuta.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma arvan, et üks eelkõneleja on loonud ebaõigeid seoseid. Kölnis toimunu puhul ei olnud tegemist fundamentalismivastaste kõnede või demokraatide kõnede keelamisega, vaid kodanike ohtu seadmise keelamisega. Need olid paremäärmuslased ja nende käitumine avalikkuses seadis ohtu avaliku julgeoleku. See on hoopis midagi muud ja neid kaht asja ei tohi omavahel segamini ajada, isegi mitte selleks, et Euroopa Parlamendis muljet avaldada; ma leian, et selline käitumine on äärmiselt ärritav.

Teiseks: see, et me oleme Euroopa Parlamendis leppinud kokku terrorismivastaste meetmete võtmises, on mõistlik, õige ja hädavajalik samm. Et seejuures on keeruline saavutada tasakaal andmekaitsega, siis on iga otsuse tegemine kõikide Euroopa Parlamendi liikmete jaoks pööraselt raske. Samas on muidugi tõsi, et meil ei jää mitte midagi muud üle, kui me näeme selliseid sündmusi nagu see, mis toimus Marriotti hotellis Islāmābādis, või need, mis Hispaanias nüüd jälle aset leiavad, kui me seisame pidevalt silmitsi sedasorti vägivaldaga – ja me kõik teame, et need mõrtsukad kavandavad oma tegevust nüüdisaegsete teabekanalite ning info- ja sidetehnoloogiliste võimaluste abil. Komisjon on õigustatult teinud ettepaneku, et me püüaksime selles valdkonnas sõlmida üle-euroopalise kokkuleppe.

See on nüüd ja edaspidigi keeruline tasakaalutrik. Kuid eelkõige on meil kohustus kaitsta inimesi. Otse öeldes: mis kasu on andmekaitsest, kui inimesed surevad? Seega oleks õigem, kui keskenduksime nüüdisaegsetele tehnoloogilistele vahenditele, mida kasutatakse rünnakute toimepanijate värbamiseks ning rünnakute rahastamiseks, elluviimiseks ja ülistamiseks, ning saavutaksime kokkuleppe selles, kuidas nende vastu kogu Euroopas võidelda, ja lisaks täiendaksime ka vastavaid riiklikke õigusakte Euroopa tasandil kokkulepitud meetmetega. See on meie ülesanne, mille täitmine on hädavajalik. Me peame selles valdkonnas meetmeid võtma. Lõppude lõpuks on see ka positiivne reklaam Euroopale, kui me suudame lahendada nii olulisi küsimusi, isegi kui üksikotsuseid on väga keeruline teha.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Härra juhataja, kõigepealt kasutaksin ma võimalust, et südamest õnnitleda raportööri proua Lefrançois'i ja proua Roure'i, kes on oma raportitega saavutanud midagi minu arvates väga olulist. Terrorismist rääkides peaksime alati tähelepanelikult jälgima, et me ei teeniks kehtestatavate õigusaktidega terroristide huve, eriti kui me jõustame neid õigusakte oma ühiskonnas, mis rajaneb võrdsusel, vabadusel ja õigusriigi põhimõtetel; keegi meist ei taha, et terroristid saavutaksid oma eesmärgi.

Seetõttu on minu arvates äärmiselt tähtis tagada, et andmete edastamisel rakendataks olulisi piiranguid, et tundlikke andmeid oleks lubatud edastada vaid väga rangelt reguleeritud erandjuhtudel ja et andmete edastamisel kolmandatele riikidele kohaldataks väga karme piiranguid.

Lisaks olen seisukohal, et on vale kasutada sõna „üleskutse”. See ei sobi meie õigussüsteemi ja mõiste „õhutamine” oleks kindlasti parem. Samuti on oluline tagada ajakirjandus- ja sõnavabadus, kirjavahetuse privaatsus ja sidekanalite kaudu edastatava teabe konfidentsiaalsus.

Ma kutsun üles kõike seda tagama. Kui Lissaboni leping kehtiks, ei peaks ma seda üleskutset esitama, sest me saaksime kasutada kaasotsustamismenetlust. Samas on hea näha, et see on paljastanud Euroopa Parlamendi need äärmusparempoolsed liikmed, kes on Lissaboni lepingut kirunud. Nemad soovivad vähem kodanikuõigusi, vähem andmekaitset, vähem vabadust ja nõrgemat Euroopa Parlamenti. Ma olen kindel, et järgmisel korral võtavad valijad seda arvesse.

Toomas Savi (ALDE). – Härra juhataja, kahtlemata toetan ma kõnealuseid raporteid, ent minu arvates on praegusel ajal võrdlemisi kummaline rääkida Euroopa Liidu võitlusest terrorismi vastu, sest eesistujariik on seda võitlust tõsiselt õõnestanud, lisades Iraani Rahva Islamistlike Vabadusvõitlejate Organisatsiooni Euroopa Liidu terroristlike organisatsioonide musta nimekirja, minnes mööda Euroopa Kohtu, Euroopa Esimese Astme Kohtu ja Ühendkuningriigi keelatud organisatsioonide apellatsioonikomisjoni otsusest.

On ilmnunud, et varasem otsus kanda Iraani Rahva Islamistlike Vabadusvõitlejate Organisatsioon musta nimekirja oli väiklastest rahvuslikest huvidest ajendatud diplomaatilise lehmakauplemise tulemus.

Euroopa Liit ei saa jätkata õigusriigi põhimõtete eiramist; seetõttu kutsun oma kolleege üles ühinema hiljuti asepresident Alejo Vidal-Quadrase eestvedamisel moodustatud Euroopa õigluskomisjoniga, mis nõuab Iraani Rahva Islamistlike Vabadusvõitlejate Organisatsiooni kohest eemaldamist mustast nimekirjast.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Härra juhataja, avatud demokraatlik ühiskond on meie tugevus, ent just seda avatust võidakse ära kasutada, nii et see muutub meie nõrkuseks. Just seda aspekti me täna arutamegi. Julgeolek ei ole muidugi pelgalt tehniline protsess. Julgeolek ja vabadus täiendavad teineteist ning meie kõige parem kaitse on ühendatud, sidus ühiskond igas liikmesriigis, mille aluseks on ühised demokraatlikud väärtushinnangud ja vastastikune usaldus.

Ent viimastel aastatel on meie institutsioonid ja traditsioonilised väärtused pidevalt olnud nii seest- kui ka väljastpoolt lähtuvate rünnakute all. Samal ajal oleme näinud omaenda ühiskonnas tekkimas subkultuure, mis põlgavad meie liberaalseid väärtusi, püüavad teadlikult luua alternatiivseid poliitilisi ja õiguslikke struktuure, kasutades selleks mõnikord vägivalda, ning kasutavad ära meie keerukat ja heldet õigussüsteemi ja meie liberaalseid vaateid inimõigustele.

Euroopa Liidust ei ole tihtipeale abi olnud. Kahjuks näeb Euroopa Liit igas kriisis võimalust laiendada oma volitusi ja mõtleb harva selle peale, ega liidu meetmed ühes valdkonnas ei avalda kahjulikku mõju mõnes teises valdkonnas. Mina näiteks sean kahtluse alla avatud piiride poliitika, liiga leebe suhtumise varjupaiga andmise ja sisserändesse ning katsed viia põhiõiguste harta meie õigustikku.

Ehkki ma olen kindel, et me kõik soovime leida viise terrorismiohu vastu võitlemiseks, ei ole mulle üldse selge, miks peab Euroopa Liit vajalikuks oma raamotsusega dubleerida meetmeid, mis on Euroopa Nõukogus juba võetud.

Kõik Euroopa Liidu liikmesriigid on selle organi liikmed ja neile lisaks veel 19 riiki; eeldatavasti on neil kõigil asjakohased õigusaktid juba olemas. On aga üks Euroopa Nõukogu pädevusvaldkond, mille ülevaatamine oleks kasulik; ma pean silmas Euroopa inimõiguste konventsiooni. See konventsioon koostati üle 50 aasta tagasi, mil olud olid hoopis teistsugused. Konventsiooni õiguslik tõlgendamine loob sageli takistusi terroristide väljasaatmisele meie riikidest. Kui me tahame teha midagi kasulikku, siis ehk lepiksime kokku, et oleks kasulik Euroopa inimõiguste konventsioonile uue pilguga vaadata.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Kallid kolleegid, isikuandmed on delikaatne informatsioon, millega tuleb ümber käia äärmise ettevaatlikkusega. Andmekaitse ei saa olla lünklik, vaid peab tõeliselt toimima. Ettepaneku võtta vastu nõukogu raamotsus kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta raportöride poolt esitatud muudatusettepanekud pürgivad selle eesmärgi poole suurepäraselt. Ühtlasi õnnitlen raportööre tehtud töö eest.

Raamotsus kujutab endast märkimisväärset mõju ühele Euroopa Liidu kodanike põhiõigusele: eraelu puutumatusele. Kuna europarlament on alati kindlalt pooldanud tugevat ja kaitsvat raamotsust, mis võimaldaks kõrget andmekaitse taset, peaks nõukogu parlamendi muudatustega tõsiselt arvestama. Isikuandmete vahetamist peavad reguleerima üheselt arusaadavad eeskirjad; tegemist peab olema usaldusväärse kaitsega, mis tagab inimeste põhiõigustest kinnipidamise.

Ülimat tähelepanu on vaja pöörata, milleks õigupoolest isikuandmeid kasutatakse. Selliste isikuandmete töötlemine, mis paljastavad rassilise või etnilise päritolu, poliitilised vaated, usulised või filosoofilised veendumused, ametiühingusse kuulumise ning tervisliku seisundi või seksuaalelu, peab olema apteekri täpsusega reguleeritud. Ei saa piirduda vaid klausliga, et see on lubatud, kui see on hädavajalik ja kaitsemeetmed on piisavalt tagatud – see on liiga üldine, erandjuhul tuleb täpsemalt kirja panna. Juurdepääs isikuandmetele ja nende edastamine peab toimima õiguspäraselt, turvalisus peab olema igakülgsest tagatud. Selleks vajame vettpidavat, erilist ja kaitsvat raamotsust ning kontrollsüsteemi. Meie missioon on seista meie kodanike põhiõiguste eest ja samas tõrjuda terrorismi. Tehkem mõlemat äärmise tähelepanuga.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Härra juhataja, volinik, lubage mul tänada raportööri suurepärase töö eest, millega on komisjoni ettepanekuid märkimisväärselt parandatud. Mul oli varem terrorismi käsitlevaid raporteid raske toetada, vaatamata sellele, et ma pean terrorismi tõepoolest nähtuseks, mis paneb tõsiselt proovile liidu usaldusväärsuse ning suutlikkuse käituda solidaarselt ja jagada vastutust. Kogu lugupidamise juures kolleegide vastu, kes esindavad liikmesriike, mida terrorism mõjutab, pean ma ütleva, et meil on äärmiselt tähtis ülesanne tagada, et demokraatiat ei kaitsaks kunagi ebademokraatlike vahenditega. Õigusriigi põhimõtteid ja kodanike eraelu puutumatust tuleb austada.

Avaliku üleskutse kriminaliseerimise ähmane sõnastus ja komisjoni muud ettepanekud laiendada otsuse kohaldamisala ka terrorismi õigustavatele väljaütlemistele on nii laiad ja mitmeti tõlgendatavad, et õigusakti eesmärk – saavutada kogu liidus ühtne kaitsetase – võib sattuda väga halba valgusesse. Terrorismivastane võitlus peab lähtuma ühiselt aluselt, ent seejuures tuleb austada liidu mitmesuguseid õigustraditsioone ja norme ning loomulikult ka demokraatlikke traditsioone ja väärtushinnanguid.

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, täna hommikul on paljud siin rääkinud terrorismivastastest sõjast ja nentunud, et on raske võidelda millegi vastu, mis ei ole konkreetne, millel ei ole armeed ega territooriumi, vaid mis on lihtsalt taktika.

Seda veidrat sõda ei ole veel võidetud ja kindlasti on seda keeruline võita, ent siiski on saavutatud mõningaid positiivseid tulemusi – kas või see, et Ameerika Ühendriikide vastu ei ole pärast 11. septembrit enam ühtki uut rünnakut toime pandud. Nende positiivsete tulemuste eest on aga tulnud maksta teatud hinda ja ma jagan proua Lefrançois' muret, kelle arvates on eraldusjoon sõnavabaduse ja õigusrikkumise vahel mõnikord üsna ähmane; samuti näen ohtu, et Euroopa kodanike julgeoleku suurendamiseks tehtavate jõupingutuste tulemus on tegelikkuses nendesamade kodanike õiguste ja vabaduste piiramine.

On väga raske saavutada tasakaalu nende kahe vajaduse vahel, osaliselt seetõttu, et me tegutseme tundmatul territooriumil: terrorism on meie jaoks liiga uus nähtus, et saaksime tugineda pretsedentidele või et meil oleks varasemaid kogemusi, millest õppida. Kahtlemata on terrorismivastase sõja nimel pandud toime ebaseaduslikke tegusid, peamiselt selle riigi poolt, mis on terrorismi vastu võitlemiseks kõige enam ära teinud, seda ka meie huvides – nimelt Ameerika Ühendriikide poolt. Sest terrorismi kontrolli all hoidmisel on oma hind ja see hind on kodanikuvabaduste kitsendamine.

Teisest küljest – kui teha vähe või üldse mitte midagi, on lihtne vigu mitte teha. Seega, kui me Euroopa Liidus tahame tagada endale turvalisema tuleviku, siis peame tegema rohkem; me peame rohkem koordineerima liikmesriikide meetmeid ja salateenistuste algatusi ning ennekõike ei tohi me lasta Ameerika Ühendriikidel seda vastutusekoormat üksinda kanda. Nii on meil ehk võimalik püüda midagi ära teha selleks, et meie põhimõtted ning meie seisukohad kodanike julgeoleku ja inimõiguste rikkumiste vahelise ähmase eraldusjoone suhtes jääksid peale.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Euroopa Liidu institutsioonide koostöö terrorismivastases sõjas peab tõrgeteta toimima, eriti kuna see nähtus on hoogu juurde saanud. Terrorism on muutunud stabiilsuse ja maailma rahu peamiseks vaenlaseks. Kui me mõtleme 11. septembril või mõni aasta tagasi Madridis ja Londonis toimunud sündmustele, siis saame täpse ettekujutuse terrorist, hirmust ja kannatustest.

Et kaitsta kodanike julgeolekut, peame terrorismivastases võitluses kiiresti tegutsema, tehes kohalike ja piirkondlike omavalitsustega tihedat koostööd. Kõnealuse raamotsuse ühtki osa ei saa tõlgendada põhiõiguste ja -vabaduste, näiteks sõna-, ühinemis- või kogunemisvabaduse vähendamise või piiramisena. Radikaalsete, poleemiliste ja vaidlust tekitavate vaadete väljendamine tundlikes poliitilistes küsimustes, kaasa arvatud terrorism, ei kuulu raamotsuse kohaldamisalasse. Tingimusel, et säilib tasakaal vabaduste tagamise ja kodanike julgeoleku kaitsmise vahel, tuleks heameelt tunda iga algatuse üle.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Raamotsuste kohta koostatud kahe raporti puhul on tegemist veel kahe tükikesega mitmesuguste määruste, direktiivide ja muude terrorismivastast võitlust käsitlevate dokumentide

mosaiigis. Ma toetan mõlemat raportit, kuna ma leian, et me vajame mõlemat raamotsust, ning kuna julgeoleku ja isikuvabaduste tagamiseks võetavate meetmete vahel on saavutatud mõistlik tasakaal. Minu arvates peavad komisjon ja nõukogu tulevikus pöörama suuremat tähelepanu järgmistele küsimustele.

Esiteks: terrorismivastaste õigusaktide arvu kasv ja nende õigusaktide suurem selgus. Ka selles vallas on meil ebavajalikke ja ebapraktilisi õigusakte või sätteid, mis tuleks üle vaadata või pärast hindamist tühistada.

Teiseks: õigusaktide kohaldatavus ja seega ka tõhus võitlus terrorismi vastu ei sõltu üksnes headest õigusaktidest, vaid ka liikmesriikide ning nende politsei- ja julgeolekuteenistuste tulemuslikust koostööst. Me ei ole vajalikul tasemel koostööd selles valdkonnas veel saavutanud.

Peame uurima ja võrdlema Euroopa Liidus ja liikmesriikides kasutatavaid kontrollimehhanisme. Meil tuleb pöörata erilist tähelepanu andmebaaside kaotamise või kuritarvitamise juhtumitele; ka selles valdkonnas peab liikmesriikide vahel toimuma vastastikune teabevahetus.

Lõpetuseks: me peame üldsuse teadlikkuse suurendamiseks rohkem tööd tegema, et inimestel oleks lihtsam teatud meetmete vajalikkust mõista.

Õnnitlused mõlema raporti puhul!

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Kahetsusväärsetl tõendavad viimased sündmused Pakistanis veelgi ilmsemalt tänase arutelu aktuaalsust. See arutelu peab andma selge ja kindla vastuse kahele põhimõttelisele küsimusele: esiteks – kas me oleme kavandatava dokumendiga tõepoolest teinud piisavalt, et kuritegevuse vastu võitlemisele kaasa aidata, ja teiseks – kas me oleme seda tehes austanud inimõigusi ja kindlustanud oma kodanike isikuandmete piisava kaitse. Seda dokumenti on aja jooksul saatnud mitmed lahkarmused ja seda on palju muudetud ning ma tahaksin eriti tunnustada raportööre nende suurepärase töö eest, mille eesmärk oli saavutada lõpuks tasakaalustatud tekst, millega kõik nõus on.

Erilist tähelepanu tuleks pöörata proua Roure'i raportis sisalduvatele muudatusettepanekutele, mille kohaselt võib isikuandmeid koguda üksnes seadusega kooskõlas olevatel eesmärkidel ja üksnes konventsiooni 108 järgides ning milles nähakse ette kohustus teavitada andmesubjekti sellest, millistel eesmärkidel tema andmeid töödeldakse. Mõned nõukogu soovitatud sätted annavad sellegipoolest põhjust muresemiseks. Ma toetan täielikult proua Roure'i ettepanekut loobuda nõukogu ettepaneku artikli 1 lõikest 4, mis sisuliselt jätab raamotsuse kohaldamisalast välja riigi julgeolekuga seotud juhtumid. Ma olen veendunud, et kui see säte jäetakse alles, siis võimaldab see otsus, mille üle me mõne tunni pärast hääletama hakkame, õigusaktidest kõrvalehiilimist ja koguni kuritarvitusi, sest „riigi julgeolek” on liiga üldine mõiste ja seda on võimalik mitmeti tõlgendada. Näiteks hiljuti leidis Bulgaarias aset juhtum, mil selleks volitamata isikud üritasid riiklikust haigekassast isikuandmeid kätte saada – nende katsele tegi lõpu üksnes haigekassa juhtkonna kiire tegutsemine.

Riiklike järelevalveasutuste ja Euroopa andmekaitseinspektori kontrolliülesandeid ja volitusi tuleb laiendada. Paraku näitab analüüs, et neid institutsioone kasutatakse üsna sageli üksnes õigusaktide teatud sätete järgimiseks, ent tegelikult puuduvad neil uurimiseks ja sanktsioonide määramiseks volitused. Euroopa Liidu liikmesriikidele tuleb soovitada nende volituste laiendamist.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, volinik, tahaksin kõigepealt rääkida teisest raportist, mis käsitleb raamotsust terrorismivastase võitluse kohta. Me teame, et terrorismi vastu võitlemiseks tuleb võtta meetmeid, sest teadaolevalt on Euroopa Liidus üle 300 Al Qaeda rakukese ja üle 500 veebisaidi, mis sisaldavad koguni pommide valmistamise juhendeid. See on selge ja ma leian, et tuleb üritada leida tasakaal, s.t kaitsta põhivabadusi, ent teisalt võtta kõik võimalikud meetmed terroristide surmatoova tegevuse tõkestamiseks.

Tahaksin juhtida tähelepanu ühele punktile. Minu arvates teeks Euroopa Parlament saatusliku vea, kui ta muudaks mõisteid ja asendaks mõiste „avalik üleskutse panna toime terroriakt” mõistega „õhutamise”. Seda sel lihtsal põhjusel, et õhutamist ei saa tõendada enne, kui inimesed on juba surnud – ent siis on liiga hilja. Keegi ei mõistaks ega aktsepteeriks seda. Kui aga sellesse õigusakti jääb sisse „avalik üleskutse”, siis on võimalik sekkuda juhul, kui kutsutakse üles üldisele seaduste eiramisele või tehakse üleskutsesid selliste tegude sooritamiseks, mis on terroristliku tegevusega seoses karistatavad.

See tähendab, et jääb võimalus päästa inimesid enne terroriakti sooritamist. Seetõttu oleks mul kahju, kui Euroopa Parlament teeks siin vale valiku ja muudaks neid mõisteid – juba seetõttu, et Euroopa Nõukogu otsuse kohaselt tuleks kasutada mõistet „avalik üleskutse”. Kui ma olen õigesti aru saanud, siis seda meelt on ka nõukogu ja komisjon ning me peaksime seda seisukohta toetama; seega kutsun teid kõiki üles jääma mõiste „avalik üleskutse” juurde, sest see võimaldab inimesid päästa juba enne terroriaktide toimumist.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Härra juhataja, tahaksin kõigepealt tänada proua Roure'i raporti eest, mis käsitleb kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitset.

Kahtlemata aitab kolmanda samba raames isikuandmete kaitset käsitleva raamotsuse kiire vastuvõtmine kaitsta liikmesriikide kõikide kodanike isikuandmeid, eraelu puutumatust ja põhiõigusi. Meie, sotsialistide jaoks on see esmatähtis teema. Seda mitte üksnes seetõttu, et praegused õiguslikud lahendused selles valdkonnas on ebapiisavad, vaid eelkõige seetõttu, et see teema on oluline kõikide jaoks, kes elavad Euroopa Liidus.

Minu arvates oli nõukogu koostatud õigusaktis liiga palju lünki. See tagas kaitse üksnes minimaalses ja kindlasti mitte piisavas ulatuses. Seetõttu toetan täielikult muudatusettepanekuid, mida raportöörid tegid selle nõukogu eelnõu kohta, millega me rahul ei olnud, iseäranis neid muudatusettepanekuid, mis käsitlevad kodanike DNA, tervislikku seisundit ja seksuaalelu puudutavaid andmeid. Kõik isiklike ja tundlike eluvaldkondadega seotud andmed, näiteks rassilist ja etnilist päritolu, usulisi veendumusi ja maailmavaateid puudutavad andmed, vajavad erilist kaitset ning nende töötlemine peaks olema lubatud üksnes õigusaktides täpselt määratletud erandjuhtudel ja kohtu nõusolekul.

Samuti on erakordselt oluline, et raportöör on võtnud vaevaks tegelda andmekaitse probleemiga andmete edasise töötlemise ja kolmandatele riikidele või eraõiguslikele isikutele edastamise korral, sest just nendes toimingutes ilmneb kuritarvitusi kõige sagedamini.

Me vajame täpset raamotsust, mis tagab andmete kaitse vähemalt sel tasemel, mis on esimese samba puhul ette nähtud 1995. aasta direktiiviga ja konventsiooniga 108.

Charles Tannock (PPE-DE). – Härra juhataja, ma kardan mõnikord, et Euroopa Parlamendi niivõrd sagedased arutelud terrorismi teemal peegeldavad konsensuse puudumist selles, kuidas me peaksime terrorismi vastu võitlema. Muidugi oleks kogu maailmas aastakümnete vältel toime pandud terroriaktid, sealhulgas hiljutine pommirünnak Islāmābādis, pidanud avama meie silmad terrorismi tegeliku õela olemuse suhtes ja vajaduse suhtes seista otsusekindlalt ja ühemõtteliselt vastu sellele eksistentsiaalsele ohule, mida terrorism lääne demokraatiale ja läänelikele eluviisidele endast kujutab.

Seepärast kiidan ma heaks Euroopa Liidu liikmesriikide koostöö, mille eesmärk on määratleda rasked kriminaalkaristused ja kohaldada neid terroriaktidele õhutajate suhtes. Ma meenutan Londonis toimunud meelevaeldusi, mis langesid kokku prohvet Muhamedi kujutavate Taani karikatuuride avaldamisega. Me oleme Euroopas muidugi oma sõnavabaduse üle uhked, ent protestijad, kes nõudsid oma plakatitel islami solvajatel pea maharaiumist, ületasid selgelt sõnavabaduse ja vägivallale õhutava, vihast kantud eneseväljenduse vahelise piiri.

Ühendkuningriigis on viimasel ajal kõneks olnud kohtueelse kinnipidamise aja piiramine juhul, kui terrorismiga seotuses kahtlustamise korral ei ole süüdistust esitatud. Mina isiklikult olen arvamusel, et me peame andma politseile ja julgeolekuteenistusele vahendid, mida nad meie kodanike kaitsmiseks vajavad, muidugi tingimusel, et neid kasutatakse kindlate õigusnormide kohaselt.

Arvamusküsitluste järgi soovib seda enamik minu kodumaal ja mujal Euroopas elavatest inimestest. Andmete säilitamisest rääkides hämmastab mind sageli see, et Euroopa Parlamendis valitseb niivõrd kõik-või-mitte-midagi-suhtumine kodanikuvabadustesse, mitte aga tasakaalustatud lähenemine. Jällegi: me peame toetama oma õiguskaitseorganeid, tingimusel, et andmete vahetamise viisi kohta kehtestatakse selged reeglid.

Lõpetuseks: Euroopa Liit peaks lisama Hizbollah' keelatud terroristlike organisatsioonide nimekirja. Ajaolu, et vaatamata ilmselgetele tõenditele ei ole seda veel tehtud, näitab eredalt Euroopa Liidu kindlameelsuse puudumist, mis on vesi nende veskile, kes tahaksid hävitada meie demokraatlikku eluviisi.

Proinsias De Rossa (PSE). – Härra juhataja, liikmesriikide politseijõudude vaheline teabevahetus on terroriohuga võitlemiseks ja terroriaktide reaalseks ennetamiseks äärmiselt oluline. Selline teabevahetus oleks minu kodusaarel lirmaal aidanud ära hoida palju julmi tegusid.

Sügavalt juurdunud usaldamatuse tõttu ei soovinud lirmaa ja Ühendkuningriik seda pikka aega teha. Tagajärjed olid kohutavad. Seega olen laias laastus kahtlemata teabevahetuse poolt. Samas teeb mulle nagu ka minu kolleegidele muret see, et nõukogu muudetud ettepanekud ei taga piisavat isikuandmete kaitset, nagu on välja toodud ka Martine Roure'i raportis. Me ei alista selliseid organisatsioone nagu ETA ja IRA ega teisi, kes põlgavad demokraatiat ja inimõigusi, kui me ise oma demokraatlikke norme õõnestame.

Seepärast kutsun komisjoni ja nõukogu üles meie kui otsevalitud poliitikute tõstatatud mureküsimustesse tõsiselt suhtuma. On oluline tagada, et Euroopa Liidu areng ei takerduks ja et me ei jätaks muljet, nagu võiks Euroopa Liit tegutseda väljaspool liikmesriikide õigusakte. Ma lootsin, et võime nende küsimustega tegelda Lissaboni lepingu alusel uute kaasotsustamismenetluste raames. Kahjuks ei ole see praegu võimalik, ent peame jätkama tööd selle nimel, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu legitiimsust suurendada. Isikuõiguste õõnestamisega me seda ei tee.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Härra juhataja, mul on selle raporti üle hea meel. Ma tahan kohe alguses öelda, et pooldan terrorismivastaste meetmete võtmist igati ning et ma olen kogu oma poliitilise karjääri jooksul võidelnud IRA ja Ustavate Vabatahtlike Väesalga terrori vastu Iirimaa, nii et palun võtke seda arvesse.

Kuid me peame tagama piisava kontrolli ja tasakaalu, et kaitsta kodanikke riigipoolse terrori ning andmete kuritarvitamise eest riigi, Euroopa Liidu või koguni ajakirjanike, organisatsioonide, üksikisikute ja asutuste poolt, nende poolt, kes varastavad privaatset ja konfidentsiaalset teavet või kelle kätte see teave võib muul moel sattuda.

Ravi ei tohi olla haigusest hullem. Kaitsmise puhul tuleb eelkõige silmas pidada selliste andmete säilitamist ja kõrvaldamist. Igasugust inimeste kitsikusse ajamise või mis tahes viisil šantažeerimise katset – olgu poliitilistel, rahalistel või muudel kaalutlustel – tuleb pidada omaette õigusrikkumiseks ja kõik mõistlikud inimesed peaksid selle jõuliselt hukka mõistma.

Selliste andmete kõrvaldamise ülesanne usaldatakse teatud aja möödudes erasektorile. Mina näiteks ei ole kindel, et erasektoris – või tegelikult ka avalikus sektoris – on olemas piisavad kaitsemehhanismid selliste andmete hävitamise puhuks, mida terrorismivastases võitluses enam ei vajata. Ma arvan, et tuleks kehtestada üliirangd karistused neile, kes ei kaitse isikuandmeid ja jätavad võimaluse neid andmeid kuritarvitada või vääriti tõlgendada, olenemata sellest, kas tegemist on avalik-õiguslike või eraõiguslike isikutega, ning ma nõuan tungivalt, et komisjon võtaks seda arvesse. Meie kui parlamendisaadikute kohus on tagada demokraatia püsijäämine. Seetõttu peame hoolt kandma selle eest, et meil oleksid olemas kõik vahendid, mis aitaksid meil terrorismi vastu küünne ja hammastega võidelda, ent see ei tähenda, et me võime suhtuda hooletult oma kodanike mainesse, nende andmete konfidentsiaalsusesse ja eraelu puutumatusse, ning ma nõuan tungivalt, et komisjon võtaks seda arvesse.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Daamid ja härrad, terrorism on üks tõsisemaid ohte demokraatiale ning majanduslikule ja sotsiaalsele arengule nii Euroopas kui ka kogu maailmas. Kahjuks on tänapäeva info- ja sidetehnoloogial terroriohu levikus oluline roll. Odavat, kiiret, hõlpsasti juurdepääsetavat ja kogu maailmas levivat Interneti kasutavad terroristid sageli selleks, et oma terroristlikku teavet edastada ning uusi liikmeid ja jüngreid värvata. Seetõttu pooldan nõukogu raamotsust, millega muudetakse raamotsust 2002/475/JSK terrorismivastase võitluse kohta, muu hulgas seetõttu, et selles määratletakse kuritegudena terroriaktide toimepanemisele ohutamine ning värbamine terroristlikel eesmärkidel ja väljaõpe terroristlikel eesmärkidel. Ma toetan seda muudatust, sest olen veendunud vajaduses leida rahvusvahelisele terroriohule lahendus rahvusvahelisel tasandil. Ükski Euroopa Liidu liikmesriik ei suuda seda probleemi üksinda lahendada. Vaja läheb kõikide liikmesriikide kooskõlastatud jõupingutusi. Demokraatias, Euroopa riikide demokraatlikus liidus tuleb aga terrorismi vastu võidelda demokraatliku õigusriigi põhimõtete alusel, arvestades inim- ja kodanikuõigusi. Seetõttu toetan meie kahe raportööri muudatusettepanekuid, mis käsitlevad just nende elementide tugevdamist. Lõpetuseks tahaksin kutsuda kõiki asjaosalisi, nõukogu, komisjoni ja Euroopa Parlamenti üles selle kompromissettepaneku kiiresti vastu võtma.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Kolmandal aastatuhandel ohustab maailmaküla ilu üleilmne terrorism. Kuna subsidiaarsuspõhimõtte tõttu on riikidel võimalik kontrollida üksnes 10–15 % küberruumist ning ülejäänud jääb eraettevõtete ja perede hooleks, leiame, et esimest korda läheb vaja üleilmset partnerlust ja üleilmse terrorismi vastu võitlemisel tuleks lähtuda uuest mõtteviisist „Ülemaailmne hool maailmaküla eest”. Selle käsituse ja üleilmse küberruumi kaitsmise strateegia kaudu toetab Euroopa Liit pühendumist maailma ja omaenda julgeoleku tagamisele.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Härra juhataja, vaatamata oma kohutavatele tagajärgedele on rahvusvaheline terrorism siiski kahjuks teema, mis tekitab vaidlusi. Me tahame kaitset, ent protestime ametiasutuste kulude ja koormuse vastu, kui need teevad ettepanekuid meetmete rakendamiseks. Me taunime terrorirünnakuid, kuid protestime oma õiguste täieliku rakendamise piiramise vastu, ehkki teame väga hästi, et kurjategijad kasutavad meie demokraatlikku süsteemi ära.

Ideaalsel juhul tuleks igasugune meie õiguste piiramine korvata sellevõrra parema kaitsega terrorirünnakute eest. Samuti kipume olema vastu terrorismivastast võitlust käsitlevate õigusaktide ühtlustamisele, ehkki teame, et selle tagajärjed on sama hukatuslikud. Lisaks võivad rünnakud sagedeneda, kui karistused on leebemad.

Et saavutada tõhusam kaitse terrorismi eest, tuleks meil ehk seega lõpuks otsusele jõuda ja need vastandlikud seisukohad lepitada.

Marios Matsakis (ALDE). – Härra juhataja, ilma terroriaktideta ei lähe peaaegu päevagi mööda. Terrorism on kui põletik meie ühiskonna organismis. Nagu iga põletik, mida ei ravita, levib see edasi, kuni muudab patsiendi võimetuks või isegi tapab ta.

Vaja on otsustavaid meetmeid. Mõned neist meetmetest on vaieldavad ja kahtlemata riivavad veidi isikuvabadusi, ent teisest küljest on need vajalikud. Ideaalses maailmas on range isikuandmete kaitse ülioluline, ent terrorismist laastatud maailmas tuleb paraku teha järeleandmisi. Erakorralised asjaolud nõuavad erakorralisi meetmeid.

Minu arvates peame terrorismivastast võitlust käsitlevatesse otsustesse just selliselt suhtuma. Kui peame tingimata valima mõne isikuvabadusi puudutava väikese kompromissi ja tõhusama terrorismivastase võitluse vahel, siis leian, et peaksime valima viimase. Lõpetuseks tahaksin küsida: kui teatud jubedate kuritegude nagu pedofiilia propageerimine Internetis on kuritegu – ja täiesti õigustatult –, siis miks ei peaks sama kehtima terrorismi propageerimise kohta?

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma tahaksin pensionäride nimel ja pensionäride partei nimel, kelle poolt mind siia Euroopa Parlamenti valiti, väljendada arvamust, kuidas tuleks meie arvates terrorismi vastu võidelda: Euroopa Parlamendi ja Euroopa rahalisi vahendeid peaks rohkem kasutama nende inimeste kannatuste leevendamiseks, kellelt terroristid saavad suurimat abi. Neid rahalisi vahendeid tuleks kontrollida, nii et neid kasutataks inimeste hüvanguks, mitte teatud korruptiivsete juhtide ebaseaduslikes huvides. Seetõttu arvan, et neid tuleks kasutada Itaalia peaministri Silvio Berlusconi soovitatud „Marshalli plaani” elluviimiseks ja Palestiina rahva abistamiseks.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tahaksin rääkida proua Roure'i raportist. Õigus isikuandmete kaitsele on üks põhiõigustest. Kodanikel, kelle andmeid töödeldakse, on teatud õigused, mida tuleb järgida nii riiklikul kui ka Euroopa Liidu tasandil. On arvukalt Euroopa Liidu määruseid ja direktiive, mis nõuavad teabevahetust seoses õigusrikkumistega, mille Euroopa kodanik paneb toime väljaspool oma elukohaliikmesriiki. Ma pean silmas näiteks määrust, mis käsitleb juurdepääsu kaupade autoveo turule, ja direktiivi, millega hõlbustatakse karistuste piiriülest täitmist liiklusohutuse valdkonnas. Kõik need Euroopa õigusaktid eeldavad, et luuakse infosüsteemid, mis võimaldavad teadete ja teabe vahetamist liikmesriikide vahel.

Kõik vastavad IT-süsteemid peavad sisaldama avalikku komponenti ja turvatud komponenti, mis sisaldab andmeid liikmesriikides toime pandud õigusrikkumiste kohta; viimasele peaksid juurde pääseda ainult asjaomased institutsioonid üksnes isikuandmete kaitset käsitlevate õigusaktide alusel.

Jim Allister (NI). – Härra juhataja, olles näinud terroristide poolt hiljuti Pakistanis, Hispaanias ja Jeruusalemmas toime pandud metsikusi ning IRA mitmeid uusi katseid minu enda kodumaal, ei saa keegi meist terrorismi needusega leppida. Samas on naaiivne arvata, et on olemas mingi üle-euroopaline imerohi. Jah, me vajame tõhusat väljasaatmise võimalust ja tulemuslikku koostööd, ent õigusaktid, mida on ühtlustatud kõige madalamast ühisnimetajast lähtudes, on pigem takistuseks kui abiks.

Ennekõike on tegemist küsimustega, mille suhtes tuleb otsused teha riiklikul tasandil. Näiteks Ühendkuningriigis püütakse saavutada 42-päevase kinnipidamise õigust, mis minu arvates on pikem kui vaja, ent sellise otsuse tegemise õigus on Londonil, mitte Brüsselil.

Kõnealustes ettepanekutes ilmneva käsitusviisi järgi kaotavad liikmesriigid peagi selle otsustusõiguse. See sobiks Euroopa Liidu ekspansionistlike kavade jaoks, ent ei alistaks terrorismi.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Rumeenia kodanike esindajana pean äärmiselt oluliseks, et Euroopa Parlament osaleb kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusosalase koostöö raames kogutud isikuandmete kaitset puudutava otsuse tegemises. Peaksime arvesse võtma, et kuigi Euroopa kodanike õigus andmete kaitsmisele on põhiõigus, peab terrorismi ja kuritegevuse vastases võitluses osalevatel institutsioonidel olema juurdepääs neile andmetele.

Sellel raportil on eriti tähtis roll, kui luuakse õiguslikku raamistikku, milles sätestatakse isikuandmete kvaliteet, määratlus ja omadused ning nende edastamine kolmandatele riikidele või isikutele. Ma toetan sätet, mille

kohaselt ei tohiks andmeid hoida kauem kui vaja ning liikmesriike kutsutakse üles rakendama menetluslikke ja tehnilisi meetmeid, tagamaks vastavate piirangute järgimine.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Härra juhataja, tahaksin õnnitleda oma kolleege proua Lefrançois'd ja proua Roure'i nende raportite puhul ning ühtlasi kasutada võimalust öelda, et Prantsuse politsei vahistas äsja ühe olulise terroristi; seetõttu õnnitlen Prantsuse valitsust ja Prantsuse politseid. Ma arvan, et kõikide riikide poliitilised institutsioonid peaksid meie politsei, kohtunike ja valitsustega koostööd tegema.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Härra juhataja, tahaksin kõigepealt tunnustada kogu Euroopa Parlamendi selle kõrgetasemelise arutelu eest. On tõsi, et Euroopa Parlament ootab õigustatult Lissaboni lepingu ratifitseerimist, ent on täna hommikul näidanud oma küpsust, toetades niivõrd valdavalt kaht teie raportit – proua Lefrançois' ja proua Roure'i raportit. Nende kahe raportiga on soovitud leida õige tasakaal kahe vajaduse vahel, milleks on kollektiivne kaitse terrorismi eest, mida me oma kodanikele peame tagama, ja meie individuaalsete vabaduste kaitse. Ma arvan, et peame otsima õigeid lahendusi just nende kahe vajaduse tasakaalus.

Härra juhataja, ma võtan selle diskussiooni lühidalt kokku. Kõigepealt tulen tagasi proua Lefrançois' raporti juurde, mis käsitleb võitlust terrorismi vastu. Ma tahaksin vaid meenutada, et ehkki sõnavabadus, sealhulgas kritiseerimise õigus, on üks alussambaid, millele Euroopa Liit on rajatud, ei saa sõnavabaduse sildi all rassilisele vihkamisele õhutamist vastuvõetavaks pidada. Rassivihast kantud sõnavõtte näol on tegemist sõnavabaduse kuritarvitamisega ja seda ei saa lubada.

Järgmiseks tahaksin teile meelde tuletada, et komisjoni ettepaneku koostamisel lähtuti põhjalikust mõjuhindangust. Peeti palju konsultatsioone ning komisjoni ettepanek põhineb tõesti Euroopa Nõukogu konventsioonil terrorismi tõkestamise kohta ja me oleme püüdnud järgida selles konventsioonis sisalduvat õigusrikkumisi puudutavat tasakaalustatud sõnastust.

Kui proua Lefrançois ja need paljud parlamendiliikmed, kes on võtnud sõna mõiste „õhutamine” toetuseks, lubavad, tahaksin paari minuti jooksul kaitsta mõistet „üleskutse”. Mõiste „üleskutse” eelis seisneb selles, et see on uus. Sellepärast Euroopa Nõukogu seda kasutaski; uudsuse tõttu võib sellel mõistel olla Euroopa Liidu ühtne ja täpne määratlus. „Üleskutse” ei ole mõiste, mida saaks vabalt tõlgendada. Ma usun, et seda saab kohtupraktika kaudu korralikult piiritleda. On õige, et me tahame vältida igasuguseid terrorirünnakuid, ent me ei saa ka kriminaliseerida neid, kes eelkõige oma väljaütlemistega on selliseid rünnakuid taotlenud, isegi kui tegelikku rünnakut ei ole toime pandud; selles seisnebki probleem. Ent ma usaldan lahenduse leidmise nõukogu ja Euroopa Parlamendi aruka dialoogi hooleks.

Tahaksin ka öelda, et praeguses sõnastuses raamotsuse artikli 1 lõikes 2 sisaldub inimõigustega seotud kaitseklausel, mis puudutab – ja ma arvan, et proua Lefrançois nõustub minuga – kogu raamotsust.

Lõpetuseks, härra juhataja, tahaksin rõhutada, kui oluline on kaasata see terrorismivastane meede Euroopa Liidu integreeritud institutsioonilisse raamistikku. Lisades selle õigusakti Euroopa õigusesse, garanteerime selle tulemuslikkuse. See annab meile konkreetseteks toiminguteks ühtse õigusliku raamistiku seoses kriminaalkaristuste laadi ja taseme ning kohtualluvuse eeskirjadega. Seega võimaldab see meil rakendada Euroopa Liidu koostöömehhanisme, millele viidatakse 2002. aasta raamotsuses.

Kokkuvõttes, härra juhataja, tänan veel kord raportööri ja Euroopa Parlamendi kogu selle töö eest, mis on viimase kahe aasta jooksul selle olulise teemaga seoses tehtud, ning tahaksin avaldada lootust, et otsus võetakse nüüd kiiresti vastu, arvestades kogu seda tehtud tööd ja vajadust – nagu paljud teist on rõhutanud – võidelda tõhusalt terrorismi vastu.

Nüüd tulen teise dokumendi juurde, mis on esimesega lahutamatult seotud; ma leian, et Euroopa Parlamendi mõte need omavahel seostada ning nõuda korraga andmekaitset ja isikuvabaduste kaitset oli hea. Ma tänan muidugi proua Roure'i, kes seda tasakaalu ja andmekaitset nii energiliselt on kaitsnud. On tõepoolest hea, et selle õigusaktiga tegeldakse terrorismivastast võitlust käsitleva õigusaktiga samal ajal, nii et õiguskaitseorganid võiksid juba lähitulevikus lähtuda konkreetsetest andmekaitse-eeskirjadest. Nagu ma juba ütlesin, ja ma ei taha seda enam rõhutada, soovis komisjon nagu ka Euroopa Parlament minna andmekaitse puhul kaugemale. Minister Jouyet mainis, et eesistujariik Prantsusmaa pidi arvesse võtma kompromissi saavutamise võimalikkust, ehkki soovis sama mis meiega. Niisiis võin öelda lihtsalt seda, et komisjon püüab hästi ära kasutada hindamisklauslit ja põhjendust 6a. Me arvestame kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni seisukohti ning püüame vastu tulla teie soovile vaadata raamotsus põhjalikult üle, et hinnata selle kohaldamisala laiendamist. Igall juhul on see asi, mida komisjon saab teha ja mida mina isiklikult püüan teha. Ma tean, et Euroopa Parlament soovib, et see läbivaatamine toimuks õige varsti. Loodan,

et nõukogu nõustub läbivaatamisega tähtaja jooksul, mis võimaldab selles Euroopa meetmes kiiresti kokkuleppele jõuda.

Nii palju minu poolt, härra juhataja. Ma tahaksin ka kõikidele sõnavõtjatele öelda, et hindan kõrgelt sel tähtsal teemal peetava arutelu kvaliteeti, sest tegemist on valdkonnaga, kus Euroopa peab eeskujuks olema, tagades tõhusa kollektiivse kaitse terroriohu vastu ja pidades samas muidugi hoolega silmas isikuvabaduste ja eraelu puutumatuse kaitset. Ma leian, et Euroopa Parlament on taas kord selgelt näidanud oma küpsust ja suutlikkust tegutseda tulevikus sel teemal kaasotsustajana.

Roselyne Lefrançois, raportöör. – (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma tahaksin kõigepealt tänada täna hommikul sõna võtnud kolleege nende sisutihedate sõnavõttude eest. Juba kõnede arv näitab suurt huvi selle teema vastu. Ma ei hakka kõiki sõnavõtte üksikasjalikult käsitlema, vaid mainiksin neist kolme või nelja.

Härra Fava sõnavõttust ilmnes selgelt, kui keerulise ülesandega meil tegemist on. Me peame vältima kahtlustamise ja usaldamatuse kultuuri teket, ent samas tuleb meil mõelda kontekstile ja tagada nii kodanike julgeolek kui ka nende vabaduste kaitse.

Härra de Grandes Pascual tegi selgeks terrorismi määratluse lisaväärtuse, märkides, et meie kasutatud määratlus on parem, ja viidates ka õigusrikkumiste nimekirja tähtsusele. Et küsimus on ühises võitluses terrorismi vastu, peame saatma tugeva sõnumi, kaitstes samas isikuvabadusi.

Härra Demetriou, te viitasite terrorismile kui needusele, millega me peame võitlema. Teie kasutasite aga mõistet „avalik õhutamine”, öeldes, et sellest mõistest saadaks kõikides liikmesriikides paremini aru. Ka proua Ludford oli sama meelt. Tema arvates on see mõiste sobivam, arvestades vajadust kaitsta põhivabadusi.

See raport on tõepoolest pika ja keerulise läbirääkimisteprotsessi tulemus. Ma leian siiski, et võime tulemusega rahul olla, eriti terrorismivastase võitluse ja põhivabaduste austamise vahelise tasakaalu seisukohast.

Minu kolleegi proua Roure'i raport kuulub kindlalt sinna teise kategooriasse, sest see käsitleb ennekõike isikuvabaduste kaitset. Mul on vaid üks mure, mida – ma tean – jagavad paljud Euroopa Parlamendi liikmed, iseäranis minu kolleegid Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonist. Ma pean silmas seda, et selle Euroopa kodanike vabadustele nii suurt mõju avaldava õigusakti rakendamise kontrollimine ei kuulu täielikult Euroopa Kohtu pädevusse.

Et see nii oleks, tulnuks raamotsus vastu võtta Lissaboni lepingus ette nähtud korra kohaselt.

Juba enne seda, kui iirlased ütlesid rahvahääletusel „ei” ja uue lepingu jõustumine 1. jaanuaril 2009. aastal muutus küsitavaks, ilmutas nõukogu selgelt soovi tegutseda võimalikult kiiresti, et vältida kaasotsustamismenetluse kasutamist. Meie püüdsime kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjonis sellegipoolest töötada võimalikult kohusetundlikult ja põhjalikult, püüdes samas nõukogu määratud tempos.

Meie parlamendikomisjonis 15. juulil toimunud hääletusel võeti minu raporti projekt vastu 35 poolthäälega nelja vastuhääle ja ühe erapooletuks jääja vastu ning ma loodan, et see pälvib ka täiskogu tugeva häälteenamuse.

Martine Roure, raportöör. – (FR) Härra juhataja, esmalt tahaksin tänada kõiki oma kolleege, sest tänane arutelu näitas, et Euroopa Parlament on sellel niivõrd tundlikul teemal üksmeelne, ning meie esindame Euroopa Parlamenti ja seega ka rahvast. Seda tasub mees pidada.

Pöördun nüüd konkreetset eesistujariigi Prantsusmaa poole. Me palume nõukogul täita need kohustused, mille mitmed varasemad eesistujariigid juba ammu võtsid. On hädavajalik see raamotsus kiiresti vastu võtta ja arvestada Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid. Nõukogu peab oma sõna pidama. Me peame töötama usalduse õhkkonnas. See on ülioluline. Ja ma loodan, et see sõnum jõuab ka proua Datini, kes kahjuks sellel olulisel arutelul ei osale, mis on väga kahetsusväärne.

Tahaksin eraldi tänada ka volinik Barrot'd tema toetuse eest – see on meile väga tähtis.

Juhataja. – Ühisarutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Titus Corlăţean (PSE), kirjalikult. – (RO) Kolmanda samba raames isikuandmete kaitseks asjakohase õigusliku raamistiku loomine on viimastel aastatel olnud Euroopa Liidu kõikide eesistujariikide jaoks oluline teema. Kuid 2006. aastal vastu võetud raamotsus oli pigem kompromisslahendus, mis nägi ette isikuandmete kaitse kõige väiksema ühishinnetaja tasemel. Seetõttu tuleb tunda heameelt, et Euroopa Parlamendiga raamotsuse kohaldamisala laiendamise ja sellega põhiõigustele avaldatava mõju analüüsi teemal uuesti konsulteeritakse. Muudatuste peamine eesmärk peaks olema tagada andmekaitse, mille tase on esimese samba raames ette nähtuga võrdväärne, ja sellega seoses on kahetsusväärne, et nõukogu on komisjoni esialgset ettepanekut muutnud. Samuti on kahetsusväärne, et nõukogu jättis välja sätte, mis käsitleb riiklike andmekaitseasutuste töörühma; see on tõhusa isikuandmete kaitse süsteemi loomisel samm tagasi.

Petru Filip (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Tõhus isikuandmete kaitse on tänapäevase demokraatia loomulik nõue. Kui mõnes olukorras nõuab see kaitse ühenduse andmebaaside muutmist, et vältida teatud isikuandmete või olulise teabe seostamist kindlakstehtavate isikutega, peaksime arvestama, et sellise teabe säilitamise ja töötlemise kõikehõlmava süsteemi haldamine eeldab nüüdisaegseid turvalahendusi. Et tõelist turvalisust ei ole võimalik tagada pelgalt teatud ühiste põhimõtete heakskiitmisega, vajame minu arvates riikidevahelise politsei- ja õigusala koostööga kaasnevate riskide pragmaatilist analüüsi, arvestades, et eri riikidel on selles valdkonnas eri tasemel teadmised.

Ma sooviksin selguse mõttes korrata, et uued liikmesriigid vajavad kiiresti teadmiste siiret selles valdkonnas, tagamaks, et kõnealuse süsteemi turvalisus ei satuks ohtu.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Arvestades terrorismi levikut, muu hulgas selle levimist küberruumi, mis võimaldab massidega kiiremini manipuleerida, ning piiratud võimalusi terroristide piisavalt kiireks tuvastamiseks, leian, et selline otsus on teretulnud tekkinud olukorras, kus meil tuleb kaitsta kõikide kodanike kodanikuõigusi ja -vabadusi ning luua tõhus raamistik kuritegude kiireks kindlakstegemiseks ja nende vastu meetmete võtmiseks, eriti kui need kuriteod on suunatud inimeste, riikide ja riikliku infrastruktuuri turvalisuse vastu.

Toetan arvamust, et raamotsuses püstitatud eesmärgid on igati Euroopa huvides, eelkõige seoses isikuandmete kaitset käsitlevate ühiste eeskirjadega, mis võimaldavad liikmesriikidel rakendada samu põhimõtteid ja reegleid. Lisaks pean vajalikuks soovitud teabe liigitamise kohta, mille aluseks oleks rahvusvaheline klassifikatsioon; see võimaldaks kõrvaldada liikmesriikide ja teiste riikide vahelised erisused julgeolekumeetmete rakendamisel.

Andmekaitse ja turvasüsteemide toimimise tagamisel tuleks silmas pidada kaht peamist strateegiat: „kõik, mis ei ole sõnaselgelt keelatud, on lubatud” ja „kõik, mis ei ole sõnaselgelt lubatud, on keelatud”.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Euroopat üha enam ähvardav terrorioht on üks tõsisemaid meie maailmajao julgeoleku proovikive. Praegu ohustab meid poliitiline terror, mida kontrollivad riigid, mis väidavad end meiega koostööd tegevate, ja kuritegelike rühmituste terror, ent suurimaks ohuks tundub siiski olevat islami fundamentalism.

Mind hämmastab Euroopa valitsejate osavõtmatus. Meie täielik avatus piiramatu hulgale sisserändajatele, mida toetavad sotsialistid ja liberaalid, toob ühenduse rahvale tulevikus kaasa tragöödiate laine. Ei saa Euroopat lõputult islamiseerida!

Abistagem vaeseid riike, ent ärgem muutkem meie mandrit paigaks, kus inimeste sallivuse piirid pannakse proovile. Praegu nõuavad sisserändajad endale aina rohkem õigusi ja Euroopa põlisrahvad peavad selle kõigega nõustuma; seejuures hävivad sajanditepikkused traditsioonid. See on ohtlik. Üks näide sellest, milleni see võib viia, on Põhja-Iirimaa, kus omavahel sõdivad inimesed, kellel on lihtsalt erinevad vaated ristiusule.

Marian Złotea (PPE-DE), kirjalikult. – 11. septembril 2001. aastal toime pandud rünnakud muutsid maailma täielikult. Sel päeval sooritatud terroriaktid pole mitte üksnes muutnud seda, kuidas ameeriklased maailma näevad ja mõistavad, vaid sundinud kogu maailma demokraatlikke riike vaatama uue pilguga tänapäeva maailmale, kus sellised terroriaktid nagu need, mis laastasid Madridi (märtsis 2004) ja Londonit (juulis 2005), on sagedane ja heidutav oht.

Nüüd kasutavad terroristid rünnakute kavandamiseks ning nende sooritamise eesmärgil inimeste värbamiseks ja väljaõpetamiseks tänapäevaseid sidevahendeid, näiteks Internetti. Selle tehnoloogia kasutamine kujutab endast Euroopa Liidule erakordset ohtu ja me peaksime kõik ühiselt tegutsema selle nimel, et võidelda terrorismi vastu, kasutades kõiki meie käsutuses olevaid vahendeid.

Kuid selleks, et meie demokraatlik ühiskond saaks nendele ohtudele tõhusalt vastu astuda, peab terrorismivastase võitlusega kaasnema meie põhiõiguste ja -vabaduste tugevdamine. Terroriohule vastamiseks peavad meil Euroopa Liidus olema ühised eeskirjad ja olemasolevaid õigusakte tuleks vastavalt muuta.

Tänapäeval tegutsevad terroristid uudsel viisil, ent Euroopa Liit peab selle uue terrorismi vastu võitlema sama jõulisuse ja otsusekindlusega, mida ta näitas üles võitluses traditsioonilise terrorismiga.

Gerard Batten (IND/DEM). – Härra juhataja, ma teen lühidalt. Ma võtan sõna artikli 145 alusel, et lükata ümber märkused ja kommentaarid, mille *dame* Sarah Ludford tänase arutelu käigus oma sõnavõtus minu kohta tegi.

Ta ütles mitmeid asju, kuid eelkõige seda, et ma olevat euroskeptik ja – seoses väljaandmisega – et ma lehvitatav rõõmsalt järele kõikidele kurjategijatele, kes Inglise kanali kaldale on jõudnud.

Ma tahaksin teda parandada. Ma ei ole euroskeptik. Ma armastan Euroopa maailmajagu, selle ajalugu, kultuuri ja saavutusi sama palju kui iga teinegi, kuid ma suhtun skeptiliselt Euroopa Liitu. Ma ei salli Euroopa Liitu, mis on antidemokraatlik ja ebademokraatlik. Mis puudutab Euroopa vahistamismäärust ja tagaseljaotsuseid, siis minu soov on, et Inglise või Šoti kohus võiks enne väljasaatmise lubamist uurida kahtlustatava vastu esitatud *prima facie* tõendeid, ning et neil tõepoolest oleks voli vajaduse korral väljasaatmist takistada. Neil peab olema võimalik otsustada, kas vajalikud tõendid on olemas, ja tagada õiglane kohtumõistmine.

Ma teen seda selleks, et kaitsta Briti kodanike huve, mille üheks näiteks on tapmises süüdistatuna 30. septembril Kreekale välja antava 19-aastase londonlase Andrew Symeou juhtum. Tõendid tema vastu on äärmiselt kahtlased, ent seda ei saa arvesse võtta, nagu ka asjaolu, et ütluste saamiseks olevat tunnistajaid väidetavalt piinatud.

Ma mõistan *dame* Sarah' tundlikkust selles küsimuses, sest tema partei, liberaaldemokraadid, on ilmselt teinud vaelevarvestuse ja ta kardab – täiesti õigustatult – tagajärgi, mis ilmnevad 2009. aasta valimistel.

Juhataja. – Enne istungi vaheaja tegemist tahaksin rahustada turvateenistust, sest liikvele on läinud kuuldused, et Euroopa Parlamenti on sisenenud kaetud näoga isik. See oli vaid härra Borghezio, kes endal protesti märgiks suu kinni sidus, nii et mingeid turvariske Euroopa Parlamendis ei ole. Tahtsin vaid turvateenistust rahustada.

(Istungis tehti hääletamise eel vaheaeg kell 12.00 ja istung jätkus kell 12.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: DIANA WALLIS

asepresident

5. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

5.1. Ühenduse statistika väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega (A6-0267/2008, Helmuth Markov) (hääletus)

5.2. Looduslike looma- ja taimeliikide kaitse nendega kauplemise reguleerimise teel (A6-0314/2008, Miroslav Ouzký) (hääletus)

5.3. Kaupade autovedu käsitlevad statistilised aruanded seoses komisjoni rakendusvolitustega (A6-0258/2008, Georg Jarzembowski) (hääletus)

5.4. Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta (2009) (A6-0319/2008, Katerina Batzeli) (hääletus)

5.5. Euroopa ühenduste ametnike ja muude teenistujate kategooriad, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokoll (A6-0339/2008, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (hääletus)

5.6. Paranduseelarve nr 6/2008 projekt (A6-0353/2008, Kyösti Virrankoski) (hääletus)

5.7. 2002. aastal Monterreys toimunud arengu rahastamise konverentsi järelmeetmed (A6-0310/2008, Thijs Berman) (hääletus)

5.8. Siseturu tulemustabel (A6-0272/2008, Charlotte Cederschiöld) (hääletus)

5.9. Õpetajahariduse kvaliteedi parandamine (A6-0304/2008, Maria Badia i Cutchet) (hääletus)

5.10. Bologna protsess ja üliõpilaste liikuvus (A6-0302/2008, Doris Pack) (hääletus)

5.11. Õigusaktide kohandamine komiteemenetlust käsitleva uue otsusega (A6-0345/2008, József Szájer) (hääletus)

5.12. Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid (A6-0338/2008, Poul Nyrup Rasmussen) (hääletus)

– Enne hääletust:

Jonathan Evans (PPE-DE). – Proua juhataja, ma võtan sõna läbipaistvust käsitlevate artiklite 9, 93 ja 94 alusel ning teatan, et mul on hääletusele pandud küsimuste suhtes isiklikud huvid ja seega ma ei osale selles hääletuses. Teatasin isiklikest huvidest ka siis, kui me seda küsimust parlamendikomisjonis arutasime, ning ma ei osalenud arutelus ega sellega seotud hääletuses.

5.13. Institutsionaalsete investorite tegevuse läbipaistvus (A6-0296/2008, Klaus-Heiner Lehne) (hääletus)

5.14. Määruse (EÜ) nr 999/2001 muutmine komisjoni rakendusvolituste osas (A6-0279/2008, Gyula Hegyi) (hääletus)

5.15. Jäätmetestatistika (A6-0282/2008, Johannes Blokland) (hääletus)

5.16. Teatavate õigusaktide kohandamine otsusega 2006/512/EÜ muudetud nõukogu otsusega 1999/468/EÜ kontrolliga regulatiivmenetluse osas (teine osa) (A6-0100/2008, József Szájer) (hääletus)

5.17. Loodusliku mineraalvee kasutamine ja turustamine (uuesti sõnastamine) (A6-0298/2008, József Szájer) (hääletus)

5.18. Värvained ravimites (uuesti sõnastatud) (A6-0280/2008, József Szájer) (hääletus)

5.19. Eritoiduks ettenähtud toiduained (uuesti sõnastamine) (A6-0295/2008, József Szájer) (hääletus)

5.20. Mootorsõidukite ja nende haagiste tehnöülevaatus (uuesti sõnastamine) (A6-0299/2008, József Szájer) (hääletus)

5.21. Toiduainete ja toidu koostisosade tootmisel kasutatavad ekstrahendid (uuesti sõnastamine) (A6-0284/2008, József Szájer) (hääletus)

5.22. Terrorismivastane võitlus (A6-0323/2008, Roselyne Lefrançois) (hääletus)

5.23. Isikuandmete kaitse (A6-0322/2008, Martine Roure) (hääletus)

5.24. Petitsioonikomisjoni arutelud (2007) (A6-0336/2008, David Hammerstein) (hääletus)

– Seoses lõikega 31:

David Hammerstein, raportöör. – (ES) Et võtta arvesse hiljutisi kohtulahendeid, esitan ma järgmise suulise muudatusettepaneku ja loen selle ette inglise keeles:

„[...] jätkavad tolliasutused vaid erakorralise meetmena nende Kreeka kodanike autode konfiskeerimist, kes elavad välismaal [...]”, ma lisan sõna „ajutiselt” ja lisan ka viimase lause: „võtab teadmiseks Euroopa Kohtu 7. juuni 2007. aasta otsuse kohtuasjas C-156/04, milles leiti, et enamik Kreeka ametiasutuste antud selgitustest kõnealuses kohtuasjas olid rahuldavad; tervitab Kreeka ametivõimude poolt vastu võetud uute õigusaktide rakendamist, millega püütakse leida lahendused probleemidele, millele kõnealuses kohtuasjas tähelepanu juhiti;”.

Juhataja. – Ma ei näe vastuväiteid sellele suulisele muudatusettepanekule.

– Pärast hääletust:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Proua juhataja, vaadates, kui kiiresti meie hääletus kulgeb, arvan, et võin teha ühe lühikese, ent õigustatud märkuse. Nende nimel, kes suudavad tulemusi ekraanilt lugeda ja loevad neid, tahaksin avaldada tänu teie professionaalse tegutsemise eest. Ma loodan, et teised juhatajad, sealhulgas härra Pöttering, kes on väga võimekas, järgivad seda eeskju.

Juhataja. – Tänan teid. Me teeme oma parima!

5.25. Mägipiirkondade põllumajandus (A6-0327/2008, Michl Ebner) (hääletus)

6. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

– **Raport: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). – Proua juhataja, see raport annab mulle võimaluse mainida Liverpooli linna, mis kuulub minu valimisringkonda. Liverpool on nautinud kultuuripealinna tiitliga kaasnevaid hüvesid ja kultuuripealinna rollis väga hästi toime tulnud, ning ka Liverpooli rahvas on sellega suurepäraselt kaasa tulnud. Ehkki mitmed selles raportis esitatud Euroopa aasta eesmärgid on kiiduväärsed, peame kaaluma nendega kaasnevat mõju eelarvele.

Ülemäärast bürokraatiat ja keskendumist riigi eestvedamisel tehtavatele jõupingutustele, mille eesmärk on edendada „loovust ja innovatsiooni”, ei saa tegelikult heaks pidada. Maksumaksjate raha oleks võimalik kasutada palju paremini, kui loobuksime sedalaadi tutvustavatest ettevõtmistest ja keskenduksime lihtsalt sellele, et anda inimestele reaalne valik otsustusprotsessis osalemiseks.

– **Raport: Thijs Berman (A6-0310/2008)**

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Proua juhataja, kas saab panna imeks, et mõned liikmesriigid ilmutavad abi andmisel väsimuse märke – kui tsiteerida sõna-sõnalt seda raportit? Minu arvates ei saa. Üha suuremal hulgal

liikmesriikidel ja teistel rahastajatel on saanud kõrini raha pumpamisest kõikvõimalikesse korrumppeerunud režiimidesse, kes tegelikult ei hooli karvavõrdki heast valitsemistavast ega oma kodanike heaolust.

Umbes aasta tagasi saime laimatust allikast – abiagentuurilt Oxfam – teada, et Aafrikas peetavad sõjad on läinud maksma umbes sama palju, kui viimastel aastatel sellele kontinendile arenguabina eraldatud on – sadu miljardeid eurosid. On aeg, et Aafrika võtaks tõhusaid meetmeid demokraatia ja hea valitsemistava tagamiseks ning eelkõige korrupsiooni vastu võitlemiseks. Alles siis võime rääkida arenguabi andmisest kindlalt piiritletud eesmärgil. Arenguabi valimatu suurendamise pooldamine ja kõikvõimalike protsentide dogmana esitamine on täiesti vastutustundetu ning seepärast hääletasin ma selle raporti vastu.

– Report: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Proua juhataja, see on kliše, ent noored on meie tulevik, ning ma olen igal juhul nõus, et koolitajate ja õpetajahariduse kvaliteet on erakordselt oluline. Küsimus on aga selles, kas Euroopa Parlamendi asi on liikmesriikidele sel teemal õpetussõnu jagada. Kas Euroopa Parlamendi ülesanne on avaldada oma arvamust õpetajaskonna koosseisu kohta kõikidel liikmesriikide koolihariduse tasanditel? Kas liikmesriikides antav haridus peab järgalt vastama „multikultuurilisele ühiskonnale” – me teame, mida selle all mõeldakse – ja kas liikmesriikides antav haridus peab järgima „soolist aspekti” – mis see ka poleks?

Kas see kõik tuleb õpetajahariduses kohustuslikuks teha, sest Euroopa ütleb nii? Mina isiklikult leian, et Euroopa Parlament võib mõelda mida tahes, ent tal puudub selles valdkonnas igasugune pädevus. Haridus kuulub liikmesriikide pädevusse ja minu arvates peakski see nii jääma. Seda nimetatakse subsidiaarsuseks ja sellest põhimõttest tuleb kinni pidada.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Proua juhataja, tahaksin paari sõnaga peatuda proua Badia i Cutcheti raportil õpetajahariduse kvaliteedi parandamise kohta, mis on minu arvates suurepärase raport.

On tõsi, et õpetajaharidus kuulub suuresti riikide valitsuste pädevusse ja nii see peakski olema. Et aga meie ühine eesmärk on edendada kogu Euroopa Liitu hõlmavat pädevust, teadmistepagasit ja innovatsiooni ning arendada Euroopa Majanduspiirkonda, siis peavad meil olema teatud ühised reeglid.

Seetõttu vajame ka laialdasemat koostööd parimate tavade vahetamiseks õpetajakoolituse valdkonnas, sest praegu, nagu me kõik teame, on liikmesriikides õpetajatele korraldatavate koolituskursuste taseme erinevused OECD PISA uuringu järgi liiga suured. Seda lõhet tuleb vähendada ja me vajame mehhanismi – avatud koordineerimise süsteemi Euroopa Liidu tasandil –, nii et kõik lapsed ja noored võiksid saada piisavalt hea põhihariduse.

Selles mõttes on see raport suurepärase. Ma soovitan tungivalt kõikidel, kes pole proua Badia i Cutcheti oivalist raportit veel lugenud, seda teha. Aitäh.

– Report: Doris Pack (A6-0302/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Tahaksin kõigepealt tänada raportööri Bologna protsessi ja sellega üliõpilaste liikuvusele avaldatavat mõju käsitleva raporti eest. Euroopa Liidu liikmesriikides kolmest õppetsüklist koosneva ühtse kõrgharidussüsteemi kasutuselevõtmine, kvaliteedi tagamine ja eelkõige kvalifikatsioonide tunnustamine on selle valitsustevahelise algatuse peamised eesmärgid.

Täna sel hääletusel toetasin ma ühemõtteliselt Doris Packi raportit, milles raportöör rõhutab partnerlusel põhineva lähenemisviisi ja koostöö tähtsust Bologna protsessiga seotud poliitika kujundamisel ja rakendamisel. See algatus on näide dünaamilisest koostööst nii Euroopa Liidu liikmesriikide vahel kui ka väljaspool Euroopa Liitu. Ma nõustun ka seisukohaga, et kvalifikatsioonide vastastikust tunnustamist tuleks veelgi lihtsustada ja et Bologna protsess peaks liikmesriikide tasandil olema ühtsem. Üliõpilaste liikuvuse toetamine on Euroopa kõrgharidusruumi loomise peamine eeldus.

– Report: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). - (DE) Proua juhataja, härra Rasmusseni raporti pealkiri on „Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid”. Kui selle raporti sisuga põhjalikumalt tutvuda, siis ilmneb, et sellel ei ole riskifondide ja erakapitali investeerimisfondidega enam peaaegu midagi tegemist, vaid selles osutatakse õigesti kõikidele finantsinstitutsioonidele ja muudele finantsturu osalistele. See on oluline. Me pakkusime välja nimekirja valdkondadest, mida tuleks finantsturgudel reguleerida, et likvideerida kaos neil turgudel. Mul on hea meel, et härra Rasmussen nõustus meiega läbirääkimisi pidades suure osaga meie seisukohtadest.

Daniel Hannan (NI). - Proua juhataja, Euroopa Liit on lahendus, mis tekitab uue probleemi. Olenemata probleemist on vastuseks ikka suurem reguleerimine ja nii on finantsturgudel hiljuti aset leidnud sündmusi ootuspäraselt kasutatud õigustusena täiendavate Brüsseli reeglite kehtestamiseks.

Mulle meenub pärast 11. septembri 2001. aasta rünnakuid tekkinud olukord, kus mitmed justiits- ja siseasjade ühtlustamise ettepanekud, mida oli aastaid arutatud, kujundati ümber terrorismivastasteks meetmeteks, ning neile kohutavatele rünnakutele järgnenud palavikulises õhkkonnas ei soovinud keegi nähtavalt nende meetmete vastu hääletada.

Samamoodi kavatsetakse nüüd hulk õigusakte, mille järele probleemi lahendamise seisukohalt tegelikult vastav vajadus puudub, kujundada ümber finantsstabiilsuse meetmeks ja see peab olema väga julge parlamendisaadik, kes riskib sellega, et teda nähakse spekulandi sõbrana, nagu me nägime ka tänase hääletuse tulemustest.

Pean ütlema, et viimase aja finantsprobleemide sügavamaid põhjuseid vaadates tundub mulle, et liiga palju valitsust oli probleem, mitte lahendus. Intressimäärasid hoiti liiga kaua liiga madalal tasemel ning see oli probleemiks Euroopas, Ameerika Ühendriikides ja Jaapanis. Kui liiga palju valitsust oli probleem, siis on mul raske mõista, kuidas me saaksime seda probleemi lahendada veel ühe Brüsseli tasandi määrusega.

– Raport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Proua juhataja, ma ühineksin härra Lehne raporti puhul nii mitmegi märkusega, mille tegi minu hea sõber ja kolleeg härra Hannan, sest see raport on paljuskki järjekordne katse turge reguleerida ja neile õigusakte kehtestada. Me ei peaks siin ennatlikult hinnangut andma.

Ka ei peaks me kiirustades tegema otsust Euroopa turgude kui terviku reguleerimise ja neile õigusaktide pealesurumise kohta. Turud on olemuslikult erinevad. Euroopa turud, mis toimivad eri riikides, on samuti erinevad ja seetõttu ei peaks me püüdma hõlmata neid ühesuguse regulatsiooniga, mis oleks kohaldatav nende kõigi suhtes.

Euroopa ja Euroopa Liit peavad sellistes küsimustes alati meeles pidama üht olulist tööka – nimelt seda, et me tegutseme üleilmses keskkonnas. Euroopa ja selle eri riigid konkureerivad maailmaga; kui me loome iseendile takistusi, siis kahjustame endi huve ja nende inimeste huve, keda me esindame.

– Raport: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Proua juhataja, ma räägin siin ka Austria Rahvapartei delegatsiooni nimel. Me hääletasime selle raporti poolt sel lihtsal põhjusel, et meil tuleb teha kõik mis võimalik, et terrorismi vastu õigel ajal võidelda.

Tahaksin aga siiski juhtida tähelepanu ühele punktile, mille vastu me otsustavalt oleme – minu arvates on Euroopa Parlament teinud vea. Me ei tohiks asendada kuritegu, mis on määratletud kui „avalik üleskutse panna toime terroriakt“, kuriteoga, mis on määratletud kui „avalik õhutamine panna toime terroriakt“, sel väga lihtsal põhjusel, et õhutamist saab tõendada alles siis, kui terroriakt on juba sooritatud, s.t kui inimesed on võib-olla juba surma saanud. Me pooldame õigeaegset ja ennetavat sekkumist siis, kui terroriakti ei ole veel toime pandud, sest nii on võimalik inimelusid päästa.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Proua juhataja, muidugi toetan ma tõhusat võitlust terrorismi vastu ja minu arvates on terrorismivastane võitlus selline valdkond, mis eeldab väga tihedat piiriülest koostööd Euroopas.

Seepärast ei nõustu ma kuigivõrd – või siis ei nõustu üldse – euroskeptilisemate seisukohtadega. Ma leian, et selles valdkonnas mängivad nad liiga jäigalt riigi suveräänsuse kaardile.

Lisaks peaks meil olema julgust rääkida selgemalt – näiteks sellesamas raportiski. Euroopas lähtub terrorismi äärmusvasakpoolsetest ja/või islamist. Sama võib öelda ka terrorismile õhutamise kohta ja seda tehakse muu hulgas mõningates mošeedes, mis ei vastuta kellegi ega millegi ees ja mida Euroopas kerkib nüüd nagu seeni pärast vihma. Siin peitubki 21. sajandi Euroopa probleem. Islam ei sobi kokku meie läänelike väärtushinnangute ja vabadustega ning ma kardan, et me kahetseme ükskord veel südamest oma avatud uste ja avatud piiride poliitikat.

David Sumberg (PPE-DE). – Proua juhataja, tegemist on olulise teemaga. See on tõenäoliselt üks tähtsamaid küsimusi, millega lääs täna silmitsi seisab; ma pean silmas rahvusvahelise terrorismi ohtu. Ma väljendan siin ilmselt oma parteist veidi erinevat seisukohta, ent arvan, et kui me peame maksma kodaniku vabadustega

oma kodanike tõelise vabaduse – nimelt nende elu, julgeoleku ja heaolu – eest, siis on see hind, mida me ei saa maksmata jätta.

Teise maailmasõja ajal võeti minu kodumaal kodanikuvabadustega kokkusobimatuid meetmeid, et rahvast välisohu eest kaitsta. Inimesed olid sellega nõus. Nüüd seisame Euroopas ja tsiviliseeritud maailmas silmitsi ohuga, mis lähtub inimestest, kes ei ole tsiviliseeritud ning kes ei pea inimelu pühaks ega millekski ülimaliks. Kui meil on seetõttu vaja õigusakte, et takistada neil oma julmi tegusid toime panemast, siis peame need õigusaktid vastu võtma ja tegema seda kiiresti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) 2001. aastal Maailma Kaubanduskeskusele tehtud rünnakud panid kogu maailma mõistma, kui tohutut ohtu organiseeritud terroristlikud liikumised endast kujutavad. Juurdepääsu tõttu nüüdisaegsetele tehnoloogilistele võimalustele kasutavad sellised rühmitused nüüd sidevahendeid, mis varem olid kättesaamatud, ning seetõttu – ja arvestades ka relvade musta turgu – on nende näol tegemist tänapäeva demokraatliku maailma vaenlasena number üks. Vaatamata kindlameelsele tegutsemisele ei ole Euroopa Liidul õnnestunud end selliste sündmuste eest kaitsta. Tunnistades konkreetset vajadust tegutseda Euroopa Liidu kodanike julgeoleku tagamise nimel, tahaksin rõhutada, et kõige parem on terroristlike rühmituste vastu võidelda julgeoleku eest vastutavate institutsioonide riigijärgse koostöö abil. Ühine välis- ja julgeolekupoliitika on loonud selleks hea aluse ning selle edasiarendamine on meie kõigi huvides.

Philip Claeys (NI). – (NL) Proua juhataja, ma hääletasin proua Lefrançois' raporti poolt. See ei ole muidugi täiuslik, kuid vähemalt pööratakse selles tähelepanu probleemile, mis lähtub islamistidest, kes õhutavad vägivalle ja kutsuvad moslemeid üles džihadile. Me kõik teame, et on lugematul hulgal mošeesid, mis toimivad fundamentalismi kasvulavadena, kus noori värvatakse terroristlikesse organisatsioonidesse ja kus usklikke kutsutakse iga päev pühasse sõtta meie euroopalike väärtuste vastu.

On viimane aeg teha sellele lõpp ja võtta karme meetmeid ka terroriaktide kaasosaliste suhtes.

– Raport: Martine Roure (A6-0322/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, ma hääletasin selle raporti poolt sel lihtsal põhjusel, et me peame võtma kõik meetmed piiriülese politsei- ja õigusalse koostöö tõhusaks korraldamiseks. Selleks tuleb meil andmeid vahetada, kuid me peame seejuures tagama ühtsed standardid, millest lähtutakse kogu Euroopas.

Mind tegi rahutuks muudatusettepanek 10 ja ma oleksin tahtnud selle vastu hääletada, kuid eraldi hääletust ei toimunud. Proua Roure'i soov oli, et see raamotsus laieneks ka olulistele ja väga konkreetsetele riiklikele julgeolekuhuvidele. Tahaksin vastupidi, et ka raamotsused ei mõjutaks väga spetsiifilisi riiklikke julgeolekuhuve, mis on seotud riigi sisejulgeolekuga, ning et need tagaksid riikidele õiguse sõltumatult tegutseda. Leian, et see on täiesti vältimatult kõikide liikmesriikide huvides.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Proua juhataja, Euroopa Parlament otsustas parlamendikomisjoni eeskujul järgides just asja suure hääleteenamusega, et mitte mingitel asjaoludel ei või isikuandmete töötlemisel arvesse võtta rassilist või etnilist päritolu ja mitmeid muid tunnuseid.

Minu arvates oli nõukogu ettepaneku esialgne artikkel 7 ettevaatlik ja tasakaalustatud, ent Euroopa Parlament, mille poliitiline korrektsus on legendaarne, muidugi muutis seda. Euroopa Parlament on siin valel teel. Mitte üksnes terrorismivastane võitlus, vaid igasugune hea valitsemine eeldab täpseid põhiaidmeid – ning isiku etniline või rahvuslik päritolu võib selles mõttes olla eriti oluline. Sellel ei ole midagi tegemist rassismi või diskrimineerimisega.

Mind hämmastab ikka ja jälle, kuidas samad parlamendiliikmed, kes nõuavad stalinistlikul moel avaliku kõnepidamise keelamist või koguni vangistamist või parlamendiliikme puutumatus eäravõtmist parempoolsete teisitimõtlejate puhul, löövad araks, kui jutt läheb täiesti tavaliste andmete töötlemisele, ja seda – pange tähele – terrorismivastase võitluse kontekstis.

– Raport: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Victor Boştinaru (PSE). – Proua juhataja, tänane hääletus oli tähtis hetk kodanike jaoks, kes võitlevad oma õiguste – euroopalike õiguste – eest. Riikide valitsused hülgavad aeg-ajalt oma kodanikud ja lükkavad nende õiguspärased nõudmised tagasi. Petitsioonide kaudu saavad Euroopa kodanikud oma hääle kuuldavaks teha ja panna oma valitsused vastutama. Lõpuks saavutavad nad õigluse, mida väärivad. Ent see ei ole oluline hetk mitte ainult eurooplaste jaoks: see on otsustav aeg ka Euroopa Parlamendile.

Hääletades täna härra Hammersteini raporti poolt, näitas Euroopa Parlament pühendumist Euroopa kodanike kaitsmisele. Täna on Euroopa Parlamendil võimalus saada tagasi vähemalt osa sellest usaldusest, mille ta Euroopas mõnede inimeste silmis on kaotanud. Paljud meie kaasmaalased on palju vaeva näinud, et Euroopa Liitu saada, kuid liikmelisus ei tähenda üksnes kohustusi, see tähendab ka õigusi. Meie siin peame nüüd näitama oma pühendumist Euroopale, mida kodanikud meilt ootavad.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Proua juhataja, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon kasutas hääletamist härra Hammersteini raporti üle selleks, et salamahti korraldada hääletus Euroopa Parlamendi asukoha üle, ehkki sellel ei ole raporti kui sellisega mingit pistmist.

Ma tahaksin täpsustada, et hääletasin selle roheliste muudatuse poolt, sest ma olen nõus, et rändteater Euroopa Parlament kulutab ka igakuise rändamiseta Brüsselist Strasbourg juba niigi palju maksumaksjate raha. Seetõttu pooldan minagi seda, et meil võiks Euroopas olla üks asu- ja töökoht, ja see kajastub selles, kuidas ma hääletasin. Ent tahaksin selguse mõttes lisada, et minu arvates oleks selleks tulnud korraldada avatud arutelu ning et see üks ja ainus asukoht ei pea tingimata olema Brüssel. Lõppude lõpuks kaasnevad Euroopa institutsioonide olemasoluga selles linnas ja piirkonnas ka sotsiaalsed, poliitilised ja inimkulud, mille üle tuleks arutleda ning mida ei või mingil juhul alahinnata.

– Raport: Michl Ebner (A6-0327/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mäed on oluline piirkond, sest nad esindavad bioloogilist mitmekesisust, annavad varju paljudele loomadele ja on unikaalsete taimeliikide asukohaks. Sageli nimetatakse mägesid veetornideks, sest mägedest saavad alguse jõed. Mägiapiirkondade maastikulisi ja ökoloogilisi vourusi hindavad kogu maailma turistid. Ent nende jaoks, kes neis piirkondades elavad ja põllumajandusega tegelevad, ei ole elu kaugeltki lihtne.

Enamikus Euroopa Liidu mägiapiirkondades võib täheldada rahvaarvu vähenemist, paigalejäänute aktiivsuse langust ja põllumajanduslikust tegevusest loobumist. Eriti kehtib see turistide jaoks vähem ligimeelitavate ja unustatud maapiirkondade kohta. Raskusi valmistavad suur kaugus linnadest, keerulised ilmastikutingimused, sideprobleemid, suuremad tootmiskulud ning puudulik juurdepääs igasugustele teenustele, sealhulgas isegi haridusele ja tervishoiuteenustele. Piirkondlikud erinevused mägiapiirkondade ja madalamate alade vahel on ilmselged.

Seega on hädasti vaja erilist toetust nn mägiapiirkondade põllumajandustootjatele, kes mitte ainult ei kasvata traditsioonilisi ökoloogilisi põllumajandussaadusi, tervislikku toitu, vaid hoolitsevad ka keskkonna eest ning säilitavad kultuuri ja traditsioone. Ühise põllumajanduspoliitika kaudu tuleks mägiapiirkondi ja seal elavaid inimesi rohkem toetada ja aidata neil võidelda probleemidega, millega nad silmitsi seisavad.

– Raportid: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008), Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

Peter Skinner (PSE). - Proua juhataja, keegi ei ole nii pime kui see, kes ei näe. Ma märkan, et härra Hannan ja härra Sumberg on praeguseks kahjuks saalist lahkunud, kuid igapähele, kes arvab, et finantsturgudel ei valitse segadus, soovitaksin lihtsalt ajalehed kätte võtta ja lugeda või televiisorit vaadata. Kui keegi arvab, et Rasmussen ja Lehne raportite näol on tegemist millegi muuga peale katse teha piisavalt selgeks see, et meil peab olema võimalik tegutseda ja et seda tuleb teha kollektiivse õigusloome kaudu, siis ta eirab tõde ja tegelikku olukorda maailmamajanduses. Ausalt öeldes võib ju mõnus äraolemine väikesel Inglismaal aidata mõnel inimesel oma südametunnistust kergendada, kuid see ei aita inimestel oma eluasemelaenu maksta ja kodu säilitada ning see ei aita hoida alles inimeste töökohti teeninduses ja tööstuses. Ainult Euroopa Liidu kaudu ja reguleerimise kaudu, mis meil väga hästi välja tuleb, saame selles olukorras midagi ära teha.

On tõsi, et turud ootavad meilt ettevaatlikku tegutsemist, kuid samas ei oota nad meilt ka täiesti etteaimatavat reaktsiooni. Ent fakt on see, et kui me ei tee midagi ega ütle midagi, siis süüdistatakse meid selles rahutus kriisilukorras arguses.

– Raport: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Avril Doyle (PPE-DE). - Proua juhataja, ma toetan täielikult proua Lefrançois' raporti eesmärki, ent kuna mul ei olnud võimalust selle kohta sõna võtta, siis tahaksin kasutada oma selgitamisõigust selleks, et kutsuda volinik Tajanit üles kiirendama kolmandate riikide lennujaamade juhtkondadega nende kahepoolsete lepingute sõlmimist, mis puudutavad lennujaamade turvalisust, arvestades, et terroriaktide tõttu on turvanõudeid karmistatud, eelkõige seoses tollimaksuvabade vedelike ostmisega. See võib olla tühine küsimus nende suurte probleemide kõrval, millega me täna maailmas silmitsi oleme, kuid peame Euroopa Liidus oma

tegevusega võitma ka oma kodanike südamed. Ka sel suvel juhtus nii, et kui inimesed külastasid välismaal elavaid sugulasi või kui Austraalias, Ameerika Ühendriikides või mujal elavad sugulased saabusid Iirimaaale, Ühendkuningriiki, Saksamaale ja Prantsusmaale külla, siis võeti neil Euroopa peamistest transiitlennujaamadest lõppsihtkohta minnes ära kõik tollimaksuvabad vedelikud, mille nad enda arvates olid seaduslikult otnud. See on väike probleem – meie, kes me reisime igal nädalal, kannatame välja selle jaburuse, et meilt võetakse huulepulgad ära, ja kohe kindlasti aitab see tohutult kaasa võitlusele terrorismiga. Ma ei taha kuidagi pisendada suurt probleemi, kuid sooviksin, et sellesse teemasse toodaks veidike mõistlikkust, põhjendatust ja kahepoolset koostööd, nii et meie kodanikud – meie valijad – võiksid mõista, mida me teeme ja miks me seda teeme.

– Raport: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Avril Doyle (PPE-DE). – Proua juhataja, ma järgisin härra Hammersteini raporti puhul Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide poliitikat ja hääletasin vastu Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni muudatusettepanekule, mis puudutas Euroopa Parlamendi kaht tegevuskohta. Ma tahaksin selgitada, miks ma seda tegin. Mitte sellepärast, et ma pooldaksin seda rändamist Strasbourgi igal kuul ja mõnikord lausa kaks korda kuus. Ma saan aru neist ajaloolistest põhjustest, miks me praeguses olukorras oleme. Ma mõistan, et need 12 iga-aastast külaskäiku Strasbourgi on kirjas asutamislepingus, ent mõelgem ratsionaalselt ja rahulikult. Meie, kes me oleme tõsiselt mures keerulise juurdepääsu pärast, selle pärast, et tööd on keeruline teha ning et kõik meie dokumendid ja personal, parlamendikomisjonide personal, Euroopa Parlamendi personal ja fraktsioonide personal tuleb 12 korda aastas tuua neljaks päevaks Strasbourgi, leiame, et seda kõike ei saa enam pidada põhjendatuks, arvestades sellega kaasnevaid tohutuid kulusid.

See on kaunis hoone ja kui erimeelsused on lahendatud, siis ilmselt suudaksime leida sellele hoonele mõne muu sisuka otstarbe. Strasbourg ja Prantsusmaa väärivad seda; kindlasti peaks selles hoones asuma mingi oluline institutsioon. Kuid ei ole õige enam eeldada, et töötaksime inimressursside ja kulude mõttes tõhusalt ning jätkaksime neid palverännakuid Strasbourgi, nii et hääletades küll nii, nagu ma hääletasin, toetan ma neid, kes ütlevad, et täiskogu istungiteks peaks olema üks koht; kuid palun, korraldagem sel teemal ratsionaalne arutelu, mitte polariseerunud poliitiline arutelu.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

– Raport: Helmut Markov (A6-0267/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma Saksa kolleegi härra Markovi rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel koostatud raporti poolt, millega muudetakse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb ühenduse statistikat väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1172/95.

Mul on hea meel komisjoni otsuse üle muuta õigusaktid selgemaks, lihtsamaks ja läbipaistvamaks; kohandada ühendusevälise kaubanduse statistikasüsteemi muutustega, mis tehakse tollideklaratsioonidega seotud menetlustes; suurendada väliskaubandusstatistika olulisust, õigsust, õigeaegsust ja võrreldavust ning kehtestada kvaliteedi hindamise süsteem; toetada kaubandusstatistika ühendamist ettevõtlusstatistikaga; vastata kasutajate vajadustele ning koostada selleks täiendavat kaubandusstatistikat, kasutades tollideklaratsioonidest saadavat teavet; ning kontrollida kooskõlas Euroopa statistikaalaste tegevusjuhenditega privilegeeritud juurdepääsu tundlikele väliskaubandusandmetele. Ma toetan muudatust, mille eesmärk on senisest rohkem kasutada kontrolliga komiteemenetlust.

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest selle määruse eelnõu näol on tegemist õigusliku raamistikuga, mis võimaldab parandada Extrastati (liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelise väliskaubanduse statistika) kvaliteeti ja läbipaistvust, nähes tolliprotseduure käsitlevate andmete edastamise menetluste lihtsustamiseks ette ühtse tollideklaratsiooni. Määruse nõuetekohane rakendamine aitab väliskaubandusstatistikat edaspidi aina paremini võrrelda ja tugevdada kontrolli privilegeeritud juurdepääsu üle tundlikele väliskaubandusandmetele.

– Raport: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjalikult. – Me oleme endalt sageli küsinud, kas tasub pühendada mingile konkreetsele teemale tervet aastat. Eesmärk on suurendada teema enda nähtavust. Nii saab teatud küsimustele tähelepanu tõmmata ja neile eriti keskenduda. Selles ei saa midagi halba olla.

See idee on muutunud nii populaarseks, et teemade valimisel peame kaalutletud otsuseid tegema. Sageli on küsimus prioriteetides.

Loovus ja innovatsioon on teemana ideaalsed, sest need nähtused mõjutavad kogu seda põhiolemust, mida Euroopa esindab, ja suunda, milles Euroopa peab liikuma.

Loovust ja innovatsiooni ei saa hinnata vaakumis. Neid nähtusi peab hindama selle järgi, mida nad pakkuda saavad. Kõige suurem on nende tähtsus tootmise valdkonnas. Lisaks peab loovuse ja innovatsiooni olulisust vaatlema teenuste aspektist.

Euroopa saab jätkuvalt konkurentsivõimeline olla üksnes loovate ja uuenduslike ideede abil. Teatud sektorid jäävad ellu ainult siis, kui konkurentidest ollakse üks samm ees. Euroopa on mingil määral tunnistanud vajadust investeerida rohkem teadus- ja arendustöösse ning see on samaväärne meie praeguse loovate ja uuenduslike ideede teemaga.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma Kreeka kolleegi proua Batzeli raporti poolt, millega kiidetakse heaks ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta (2009) kohta.

Ma toetan mitmeid esitatud muudatusi, mis on ennekõike mõeldud ettepaneku eesmärkide täpsustamiseks ja nende sisutihedamaks muutmiseks. Mis puudutab rahastamist, siis olen nõus ka kõikide elukestva õppe programmile tehtud viidete eemaldamisega ettepanekust, nii et vajaduse korral saaks kasutada ka programme ja poliitikat, mis on seotud muude valdkondadega, näiteks kultuuri, teabevahetuse, ettevõtluse, ühtekuuluvuse, maaelu arengu ning teadusuuringute ja infoühiskonna valdkonnaga.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin proua Batzeli raporti poolt, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta (2009) kohta, sest minu arvates on loovus ja innovatsioon hädavajalikud selleks, et Euroopa oleks globaliseerunud maailmas konkurentsivõimeline.

Loovus on peamine tegur, mis tõukab tagant nii ettevõtlusalast kui ka sotsiaalset innovatsiooni. Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta ergutab poliitilisi arutelusid, suurendab üldsuse teadlikkust innovatsiooni ja loovuse tähtsusest ning aitab levitada teavet parimate tavade kohta Euroopa Liidus. Samuti on minu arvates märkimisväärne, et Euroopa Parlament on kasutanud selles valdkonnas kaasotsustamisõigust, sest see võimaldab parlamendil seda olulist teemat mõjutada.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Me oleme varem kritiseerinud mitmesuguseid Euroopa aasta kampaaniaid, mis olid pühendatud eri teemadele, näiteks kultuuridevahelisele dialoogile ning loovusele ja innovatsioonile. Need Euroopa aastad on koormaks Euroopa Liidu eelarvele ja seega maksumaksjatele, samas kui tegelikkusele on neil väike mõju.

Kui Euroopa aastate järele on nõudlus, siis tuleks neid rahastada eraviisilise sponsorluse, mitte maksumaksjate kaudu. Seetõttu otsustasime hääletada esitatud raporti vastu, ehkki see käsitles vaid komisjoni ettepaneku üksikasjalikke muudatusi.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Ma hääletasin poolt tingimusel, et komisjon teeb pingutusi innovatsiooni toomiseks kõikidesse valdkondadesse. Loovuse ja innovatsiooni aasta jooksul peaks innovatsioon ulatuma kõikidesse, nii avaliku kui ka erasektori organisatsioonidesse ja institutsioonidesse, tulundus- ja mittetulundusühingutesse ning kõikidesse eluvaldkondadesse; eriti tuleks selle aasta vältel edendada sotsiaalset innovatsiooni ja keskkonnasäästlikkusele suunatud innovatsiooni. Me peaksime arvesse võtma ka valitsusväliseid organisatsioone, millel on selles valdkonnas võtmeroll. Lisaks tuleks edendada avatud innovatsiooni ideed. Innovatsioon rajaneb sisemisel suutlikkusel ja hõlmab kõiki võimalikke innovatsiooniallikaid – kasutajaid, tarnijaid, võrgustikke jne; lisaks ei piirdu innovatsioon üksnes toodete ja tehnoloogiaga, vaid hõlmab ka mittemateriaalseid tahkusi ja üldse kõiki aspekte, mis viivad väärtuse loomiseni. Lõpuks tahan öelda, et meil tuleb laiendada koostöökultuuri, luues võrgustikke ning võttes kasutusele vahendeid ja meetodeid, mille eesmärk on tagada nende võrgustike kohanemisvõime; see omakorda võimaldab neil võrgustikel areneda koos oma tegevuskeskkonnaga, viia ellu eesrindlikku teadustegevust ning luua nähtavaid tulemusi konkurentsivõime ja ühiskonnale pakutavate väärtuste mõttes.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjalikult. – (DE) Ma hääletasin proua Batzeli raporti poolt, mis käsitleb Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastat (2009).

Ma pean loovust ja algatusvõime edendamisele suunatud teavitamis- ja tutvustamiskampaaniaid, üritusi ja algatusi Euroopa, riiklikul ja kohalikul tasandil äärmiselt olulisteks. Loovus on ka tähtis tegur isiklike ja sotsiaalsete oskuste arendamisel. Selle kampaania-aasta eesmärk on suurendada Euroopa loovust ja innovatsioonisuutlikkust, et võimaldada tal toime tulla teatavate üleilmastumisest tulenevate probleemidega.

Raportis rõhutatakse loovuse ja innovatsiooni tähtsust. Mina näen selles aastas suurepärasest võimalusest levitada teavet loovate protsesside ja mitmesuguste tegutsemisviiside kohta.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Ma toetan Katerina Batzeli raportit Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta (2009) kohta. Raportis mitte ainult ei kirjeldata seda algatust üksikasjalikumalt, vaid ka juhatakse õigustatult tähelepanu ohtudele, mis kaasnevad juhul, kui sellised Euroopa aastad muutuvad pelgalt suhtekorraldustegevuseks.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Piirkondades, kus loodus seab inimestele raskeid tingimusi, peavad inimesed tegutsema loovalt ja innovaativselt, et ellu jääda. Praegu võivad Euroopa rahvad vaadata tagasi teedrajavate saavutuste ajaloole ning spetsialiseerunud ettevõtted on tänu oma ideederohkusele hinnas kogu maailmas.

Kuid Euroopat peetakse ka kultuurikantsiks – ja sellele tuleks Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta 2009 kontekstis erilist tähelepanu pöörata. Praegu valmistub Linz Leedu linna Vilniuse kõrval oma rolliks Euroopa 2009. aasta kultuuripealinnana. Loomingulised ja uuenduslikud projektid, millesse kaasatakse ka ümbritsevad piirkonnad, annavad erilise kultuurikogemuse.

On tore, kui selle maineka tiitli tõttu saavad terved linnajaod uue sära ning alustatakse uute ehitustööde ja projektidega, kuid selles protsessis ei tohi unustada jätkusuutlikkust. Euroopa Liidus tuleb rõhutada vajadust tagada, et raha ei kulutataks ühekordsetele üritustele ning et loodud struktuurid ei kaoks kohe pärast aasta lõppu. Kultuuripealinna projekt on edukas ja uuenduslik üksnes siis, kui kultuur jääb igasse kultuuripealinna tiitlit kandnud linna alaliselt püsima. Just sellele kaalutlusele tuleks kõnealuses raportis suuremat tähtsust omistada, nii et seetõttu loobusin ma hääletamast.

– Raport: Augustín Díaz de Mera García Consuegra (A6-0339/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – Ma hääletasin oma Hispaania kolleegi härra Díaz de Mera García Consuegra raporti poolt, millega kiidetakse heaks ettepanek võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (Euratom, ESTÜ, EMÜ) nr 549/69, millega määratakse kindlaks Euroopa ühenduste ametnike ja muude teenistujate kategooriad, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa ühenduste privileegide ja immuuniteetide protokolli artiklit 12, artikli 13 teist lõiku ja artiklit 14. Nõukogu otsust, millega asutatakse Euroopa Politseiamet (Europol) ja mille kohaselt Europoli hakatakse rahastama ühenduse eelarvest, kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010 või nõukogu määruse (Euratom, ESTÜ, EMÜ) nr 549/69 muudatusettepaneku kohaldamise kuupäevast, sõltuvalt sellest, kumb neist on hilisem.

Europoli käsitleva otsuse kohaldamise tagamiseks 1. jaanuarist 2010 tuli aegsasti muuta nõukogu määrust (Euratom, ESTÜ, EMÜ) nr 549/69, sätestades, et kohtulikku puutumatust ei kohaldata Europoli töötajate suhtes, kes osalevad ühistes uurimisrühmades, mis on loodud kahe või enama liikmesriigi poolt ja algatusel.

Gerard Batten (IND/DEM), kirjalikult. – See muudatus tundub piiravat Europoli töötajate kohtulikku puutumatust, ent ainult nende puhul, kes osalevad ühistes uurimisrühmades. See on suitsukate, millega tahetakse jätta mulje, et Europoli töötajate puutumatust piiratakse, samas kui tegelikult Europoli volitusi hoopis laiendatakse alates 2010. aastast ja selle töötajate puutumatust muutub veelgi ulatuslikumaks. Ma ei arva, et Europoli töötajatel peaks üldse olema kohtulik puutumatust, ja seepärast hääletasin selle muudatusettepaneku vastu.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Augustín Díaz de Mera García Consuegra raportiga, mis käsitleb töötajate staatust seoses privileegide ja immuuniteetidega, on soovitud selgitada selleteemalisi varasemaid suuniseid. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt.

– Raport: Kyösti Virrankoski (A6-0353/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma Soome kolleegi härra Virrankoski raporti poolt, milles tehakse ettepanek kiita heaks Euroopa Liidu 2008. eelarveaasta paranduseelarve nr 6/2008 projekt, mis sisaldab järgmist: konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi – ettevõtluse ja uuendustegevuse programmi – tugevdamine kulukohustuste assigneeringute suurendamisega 3,9 miljoni euro võrra; kulukohustuste assigneeringute suurendamine 2,24 miljoni euro võrra, et muu hulgas katta osa Eurojusti uue hoonega Arc seotud rendi- ja muudest kuludest; kolme rakendusameti töötajate arvuga seotud muudatused; vajaliku eelarvestruktuuri loomine, et paigutada eelarvesse kütuseelementide ja vesiniku valdkonna ühissettevõtte (FCH JU), mis on viies seitsmenda raamprogrammi raames loodav ühissettevõtte, ning 30 miljoni euro ulatuses kulukohustuste assigneeringute eraldamine ja 1,9 miljoni euro ulatuses maksete

assigneeringute eraldamine. Ma jagan täielikult raportööri arvamust, et finantsmääruse artikli 179 lõike 3 järgi oleks Euroopa Parlamenti kui eelarvapädeva asutuse üht haru tulnud Eurojusti hoone projektist teavitada, kuna sellel on eelarvele märkimisväärne finantsmõju.

– Raport: Thijs Berman (A6-310/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma Hollandi kolleegi härra Bermani omaalgatusliku raporti poolt, mis käsitleb 2002. aastal Monterreys toimunud arengu rahastamise konverentsi järeldusi. Me peame ikka ja jälle kinnitama Euroopa Parlamendi pühendumust vaesuse kaotamisele, jätkusuutlikule arengule ja aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele, sest vaid nende kaudu on võimalik tagada sotsiaalne õiglus ja parem elukvaliteet umbes ühele miljardile inimesele maailmas, kes elavad äärmises vaesuses. Euroopa Liit on maailma suurim arenguabi andja, kelle pakutav abi moodustab maailma ametlikust arenguabist peaaegu 60 %. Ma toetan ettepanekut avada väikeettevõtjatele, eriti põllumajandustootjatele juurdepääs mikrolaenuks, et selle abil suurendada toiduainete tootmist ja pakkuda jätkusuutlikku lahendust toidukriisile. Samuti on mul hea meel ettepaneku üle kutsuda Euroopa Investeeringuspank üles looma tagatisfond mikrolaenuks ja riskide maandamise skeemide toetamiseks, mis vastaksid täpselt kohalike toiduainetootjate vajadustele vaesemates arengumaades, ent see ettepanek on mõeldav üksnes komisjoni volituste korral.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjalikult. – (FR) 2001. aastal võttis Euroopa Liit endale suure kohustuse: eraldada 2015. aastal 0,7 % oma kogurahvatulust arenguabiks.

2007. aastal pööras Euroopa oma kohustusele selja ja kollektiivsed jõupingutused abi andmiseks vähenesid järsult.

See teeb kokku 1,7 miljardit eurot, mis meie planeedi kõige vaesematel inimestel saamata jäi.

See 1,7 miljardit eurot oleks taganud tervishoiuteenused tuhandetele lastele ajal, mil igal aastal sureb arstiabi kättesaamatuse tõttu 11 miljonit inimest.

See 1,7 miljardit eurot oleks taganud võimaluse saada algharidust 114 miljonil lapsel, kellel see võimalus praegu puudub.

Rahvusvahelise solidaarsuse puhul on Euroopa Liidu esmane kohustus täita oma lubadusi.

Samas peab Euroopa Liit kindlustama, et abi oleks tulemuslik, et kõige enam puudust kannatavate inimeste olukord võiks reaalselt paraneda.

2002. aasta Monterrey konverentsi tulemusena valmis tegevuskava, eriti „seotud abi” andmise lõpetamise, võla kustutamise algatuste kiirendamise ja selliste uuenduslike rahastamisskeemide nagu „Tobini maks” kasutuselevõtu osas.

Nüüd, kuus aastat hiljem, on Euroopa Liidul ikka veel pikk tee käia. Mõne nädala pärast algav Doha konverents peaks võimaldama meil jälle edasi liikuma hakata. Pool inimkonda loodab selle peale...

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) ÜRO 2008. aasta raportis aastatuhande arengueesmärkide kohta on öeldud, et rahvusvaheline kogukond peab jätkuvalt olema valmis võtma märkimisväärse vastutuse inimkonna ees seisvate probleemide eest. Äärmine vaesus ja nälg, laste suremus, emade halb tervis, HIV/AIDS, malaaria ja teised haigused ning kõigile kättesaadava alghariduse puudumine on mõned neist probleemidest, mida kõik maailma riigid peavad tähele panema ja arvesse võtma.

Raportis on märgitud, et paljudel juhtudel nõuavad need probleemid tegevuse rahvusvahelist koordineerimist, ja see on ka Junilistani seisukoht. Junilistan arvab siiski, et sedalaadi koostöö peaks toimuma laia rahvusvahelise legitiimsusega ja pikaajaliste kogemustega organisatsioonide, näiteks ÜRO kaudu, mitte aga Euroopa Liidu kaudu. Junilistan on vastu ka nendele raporti lõikudele, milles häbitult pooldatakse Euroopa Liidu liikmesriikide kahepoolsete abisüsteemide otsest kontrollimist. Abi andmine on riiklik küsimus ja peab selleks ka jääma. Seetõttu hääletas Junilistan selle raporti vastu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Lisaks neile paljudele küsimustele ja märkustele, mis raporti sisust (ja väljajätetest) üles kerkivad, tuleks esile tõsta ka raportis väljendatud taunivat suhtumist ametliku arenguabi mahu kohta:

– „[...] märgib muret tekitavat ELi abi langust 2007. aastal 46,1 miljardi euronit [...] võrreldes 47,7 miljardi euroga 2006. aastal [...]”;

– „[...] juhib tähelepanu asjaolule, et kui praegune suundumus jätkub, annab EL aastateks 2005–2010 lubatust 75 miljardi euro võrra vähem abi”;

– „väljendab tõsist muret, et enamik liikmesriike (kaheksateist kahekümne seitsmest, eriti Läti, Itaalia, Portugal, Kreeka ja Tšehhi) ei olnud võimelised tõstma oma ametliku arenguabi taset perioodil 2006–2007 ning et paljude riikide, näiteks Belgia, Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi puhul on abi koguni järsult vähenenud enam kui 10 % võrra; [...]”;

– „täheleb, et langused teatatud abi tasemetes 2007. aastal tulenevad mõnel juhul 2006. aastal võlakergendusest põhjustatud näitajate kunstlikust suurendamisest; [...]”

– „peab täielikult vastuvõetamatuks erinevusi sageli lubatud suurenenud rahalise abi suuruse ja tegelikult välja makstavate märkimisväärselt madalamate summade vahel [...]”.

Need on sõnad, mis räägivad ise enda eest...

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Ma hääletasin selle raporti poolt. Arenguabi rahastamine ei ole lihtne ülesanne. Ei ole kerge Euroopa maksumaksjatele seletada, miks kulutatakse nende raha selle „päritoluriigist” nii kaugel. Teisest küljest on nõudlus abi järele, mis tuleneb nii soovist saavutada aastatuhande arengueesmärgid kui ka varem antud lubadustest, tohutu.

Euroopa Liidus on eriliseks probleemiks muutumas teatud riikide suhtumine. Mõni liikmesriik, näiteks Prantsusmaa ja Ühendkuningriik, on vähendanud oma ametlikku arenguabi. Ei nõua erilist pingutust, et kujutada ette, kui suurt pärssivat mõju avaldab see vaesematele riikidele, kus arenguabiks kasutatavad rahalised vahendid on alles hakanud tekkima.

Me peame ka uurima, kuidas tekib abi käsitlev statistika. Kõik riigid soovivad arenguabi kategooriasse lisada nii palju kulutusi kui võimalik. See tekitab tegelikult üsna naeruväärseid olukordi. Minu kodumaal Poolas avaldati eelmisel nädalal aruanne 2007. aastal antud abi kohta. Ilmneb, et kõige rohkem sai Poolalt abi ei keegi muu kui Hiina. Ja mitte sellepärast, et Hiina oleks maailma vaeseim riik, ega sellepärast, et Hiina oleks Poola arenguabi seisukohalt muutunud üheks prioriteediks. Hiinast sai suurim Poola arenguabi saaja lihtsalt seetõttu, selle riigiga sõlmitud ekspordikaubanduse leping on arvatud arenguabi kategooria alla.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Enne Dohas novembri lõpul toimuvat arengu rahastamise konverentsi tuleb välja töötada Euroopa ühtne seisukoht selle suhtes, kuidas arenguabi tõhusalt, läbipaistvalt ja paindlikult rahastada. Thijs Bermanni raport aitab mingil määral seda eesmärki saavutada. Olen nõus, et arengumaade suurema esindatuse tagamiseks Rahvusvahelises Valuutafondis ja Maailmapangas on vaja reformi. Samuti nõustun muidugi raportööri üleskutsega julgustada liikmesriike koostama aegsasti ajakava, et saavutada 2015. aastaks eesmärgiks seatud tase ehk 0,7 % Euroopa kogurahvatulust, mida kasutatakse arenguabina. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt.

Jan Mulder (ALDE), kirjalikult. – (NL) Euroopa Parlamendis esindatud Vabaduse ja Demokraatia Rahvapartei (VVD) liikmed hääletasid Bermanni raporti poolt, muu hulgas seetõttu, et see sisaldab kasulikke märkusi Euroopa Investeerimispannga võimaliku rolli kohta arengumaades. Sellegipoolest distantseerivad VVD liikmed end raportis märgitud 0,7 % arengukoostöö eesmärgist. Arengukoostöös loeb pigem kvaliteet kui kvantiteet.

Toomas Savi (ALDE), kirjalikult. – Rahutus maailma finantsturgudel on seadnud liikmesriigid tõsise surve alla. Näiteks Eesti valitsus on kuude viisi vaeva näinud 2009. aastaks tasakaalustatud eelarve koostamisega.

Ehkki ma toetasin Thijs Bermanni raportit, kahtlen tõsiselt, kas järgmisel paaril aastal suudetakse ametliku arenguabi tasemega seotud eesmärk saavutada. Kuna Euroopa Liit ei saa arenguabiga seoses rakendada mingeid sunnimeetmeid, oleks naiivne loota, et liikmesriigid suurendavad oluliselt oma panust, olles ise rahaliselt ebakindlas olukorras.

– Report: Charlotte Cederschiöld (A6-0272/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Euroopa siseturg on Euroopa integreerimise protsessi üks tähtsamaid saavutusi. Ainult hästi toimiv siseturg suudab tagada ettevõtluse jaoks vajaliku konkurentsikeskkonna ja aidata kaasa Euroopa majanduse arengule. Siseturu tulemustabel on vahend, mis võimaldab jälgida siseturgu käsitlevate direktiivide kehtestamisel, nõuetekohasel ülevõtmisel ja kohaldamisel tehtavaid edusamme.

Siseturu tulemustabelis sisalduvate andmete analüüs annab erakordselt huvitavat teavet töö kohta, mida liikmesriigid Euroopa Liidu õigusaktide kehtestamisel teevad. See on tüüpiline poliitiline vahend, kuid seda ei tohiks võtta kergelt; see peaks toimima vahendina, mis julgustab vastutavaid isikuid õigusakte kiiremini ja korrektsemalt üle võtma. See kehtib eriti uute liikmesriikide kohta, kus ei suudeta õigusaktide ülevõtmisel tihtipeale täita riigipeade või valitsusjuhtide määratud eesmärki. Lisaks tuleks siseturu tulemustabelit sagedamini kasutada aruteludeks siseturu seisundi üle. Seetõttu on vaja välja töötada tulemustabeli kättesaadavam vorm, mida võiksid kasutada ka kodanikud, kes on huvitatud siseturuga seotud küsimustest.

Raportöör juhtis tähelepanu asjaolule, et mõned direktiivid, näiteks teenuste direktiiv, on siseturu tulemuslikuks toimumiseks teistest olulisemad. Ma nõustun raportööriga selles küsimuses ja arvan seetõttu, et komisjon peaks võtma arvesse näitajaid, mis kajastavad paremini direktiivide vahetut tähtsust ettevõtjate ja kodanike jaoks.

Marian Złotea (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletades täna siseturu tulemustabelit käsitleva raporti poolt, väljendan ma toetust siseturudirektiivide õigeaegsele jõustamisele ja nõuetekohasele ülevõtmisele liikmesriikide õigusesse, sest need direktiivid on eelduseks siseturu tulemuslikule toimumisele ning Euroopa Liidu konkurentsivõime ja sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse edendamisele. Kaks tulemustabelit – siseturu tulemustabel ja tarbijaturu tulemustabel – aitavad siseturu parendamisele ühiselt kaasa, see aga on tarbijatele kasulik.

Tulemustabel peaks soodustama õigusaktide õigeaegset ja nõuetekohast ülevõtmist, ent samas peaks sellest saama ka vahend, mis aitab poliitikakujundajatel välja selgitada takistused ja valdkonnad, kus vajatakse uusi algatusi. Ma loodan, et tänase hääletuse tulemus viib SOLVITi võrgustiku tugevdamiseni ja et liikmesriigid edendavad selle võrgustiku teenuseid tarbijate hüvanguks. Samuti peavad liikmesriigid tagama piisavalt töötajaid SOLVITi keskustes, et vähendada kaebuste uurimiseks kuluvat aega ja lahendada kaebusi kiiremini.

– Raport: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjalikult. – Parimate õpetajakandidaatide töölevõtmine peaks olema kõikide haridusministeeriumide prioriteet. See elukutse peab olema piisavalt ligitõmbav. Õpetajad peavad saama palka, mis peegeldab nende tähtsust ühiskonnale.

Investeeringud haridusse ei ole kunagi asjatud. Õpetajate koolitamiseks tuleb eraldada rohkem vahendeid. See elukutse peab olema rahulduspakkuv. Õpetajaamet peaks olema selline, mida peetakse heaks karjääriks.

Õpetajahariduse toetamine elukestva õppe programmi kaudu on ülioluline. Õpetajate vahetused eri riikide koolide vahel vastavate programmide raames annavad teatavat värskust.

Õpetaja koht on klassiruumis. Bürokratia, mis ilmneb kasvavas haldus- ja paberitöös, vähendab aega, mida õpetajad veedavad oma õpilastega.

Muret teeb ka koolivägivald. Õpilaste või nende vanemate agressiivne käitumine koolides levib. Koolides esineva vägivalga ja agressiooni vähendamiseks tuleb teha kõik mis võimalik.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma Hispaania kolleegi proua Badia i Cutcheti omaalgatusliku raporti poolt, mis käsitleb õpetajahariduse kvaliteedi parandamist, ning toetan kindlalt järeldust, et „õpetajahariduse kvaliteedi tõstmine parandab oluliselt õpilaste tulemusi”. Ma olen täiesti nõus, et laiem ja parema kvaliteediga õpetajahariduse ning parimate õpetajakandidaatide töölevõtmine peaks olema kõikide haridusministeeriumide prioriteet. Hädavajalik on julgustada liikuvust ja võõrkeelte õppimist. Samas peaksime soodustama ka suurepärase emakeeleoskuse omandamist, sest just see võimaldab õpilastel hõlpsamalt ka teisi teadmisi omandada. Kogu selline koostöö on äärmiselt kasulik, kui saabub aeg nii õpilaste kui ka õpetajate vahetuste korraldamiseks (olenemata õppetasemest) tudengite puhul juba kasutatava Erasmus programmi mudeli alusel.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Mina kui ühe Antwerpeni nn multikultuurilise probleemkooli endine õpetaja võin üksnes heameelt tunda selle üle, et raportöör on väljendanud muret õpetamise kvaliteedi pärast Euroopa Liidus.

Sellegipoolest on iga üksiku liikmesriigi, mitte Euroopa Liidu pädevuses teha kindlaks, mida saaks õpetamise kvaliteediga ette võtta. Haridus on kindlasti valdkond, kus peab kehtima subsidiaarsuspõhimõte ja austus eri kultuuride mitmekesisuse vastu. Haridus ei pea olema multikultuuriline, nagu selles raportis märgitakse, see peab olema lihtsalt kvaliteetne. Oma kogemuste põhjal võin öelda, et näiteks Flandrias nägin ma liigagi

sageli, et kvaliteeti tõmbavad alla just multikultuurilised koolid, kus sisseändajate laste osakaal on väga suur. Ideoloogilised silmaklapid asja ei paranda.

Seetõttu olin ma täielikult selle raporti vastu.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin proua Badia i Cutcheti raporti poolt, mis käsitleb õpetajahariduse kvaliteedi parandamist, sest minu arvates on hariduse parandamine Euroopa Liidus peamine tegur, mis aitab edendada kvaliteetset haridust ja koolitust, see aga omakorda aitab kaasa töökohtade loomisele ning suurendab Euroopa konkurentsivõimet ja majanduskasvu, nagu nähakse ette Lissaboni strateegias.

Koolivägivallaga seoses tahaksin korrata raportööri soovitusi, mille kohaselt on vaja luua vahendid ja kord selle nähtuse vastu tõhusalt võitlemiseks ning selleks tuleb saavutada tihedam koostöö õpetajate ja lapsevanemate vahel.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Me otsustasime lõpphääletusel hääletada selle raporti vastu. Tegemist on äärmiselt olulise temaga – nii olulisega, et see peab jääma liikmesriikide ja vastava pädevusega asutuste poliitilise vastutuse alla.

Hariduse andmise korraldamine ja koolituse sisu peab olema ainuüksi liikmesriikide vastutusel. Siin näeme veel üht näidet sellest, kuidas Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjon üritab sekkuda valdkonda, mis ei kuulu praegu liidu vastutusvaldkondade hulka, ent millesse mõned soovivad liitu kõikide hüvanguks kaasata.

Selle omaalgatusliku raporti puhul on tegemist maksumaksjate raha raiskamisega, millega Euroopa Parlament ei peaks tegelema.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Proua Badia raportis on palju kiiduväärset. Et õpetajahariduse kvaliteedil on otsene ja oluline mõju meie laste haridusele, tuleb kõrgetasemelise õppe tagamiseks edendada kogu Euroopa Liitu hõlmavat koostööd. Sellegipoolest arvan, et õppekavade sisu ja koolide juhtimist puudutavad otsused tuleb teha eri riikide erinevate haridussüsteemide kultuurilises ja poliitilises kontekstis. Et kohati kiputi proua Badia raportis tähtsustama kogu Euroopa Liitu hõlmavate ettekirjutuste tegemist, siis loobusin ma hääletamast.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Ma toetan Maria Badia i Cutcheti raportit. Selleks, et säilitada meie riikide haridussüsteemide kõrge kvaliteet, peavad meil olema hästi koolitatud õpetajad. Õpetajakoolitus peab arenema vastavalt sellele, milliseid nõudmisi tänapäevasele õppele esitatakse, ja minu arvates võetakse raportis seda tööka arvesse.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjalikult. – Proua Badia i Cutcheti raport õpetajahariduse kvaliteedi parandamise kohta käsitleb mitmeid tänapäeval olulisi küsimusi.

Raportis juhitakse õigesti tähelepanu vajadusele tagada õpetajatele piisav töötasu, aga ka piisavalt vahendeid koolituseks ja õpetamiseks.

Ent lõpuks peavad meie lastele hariduse andmist korraldama siiski riikide valitsused, kes meie haridussüsteeme rahastavad. Iirimaa õpetatakse lapsi tänini korralike, turvaliste hoonete asemel moodulmajades. Õpilaste ja õpetajate suhtarv on liiga suur selleks, et meie lastele oleks tagatud võimalikult hea haridus. Need probleemid vajavad eelkõige Iirimaa lahendamist piisavate lühi- ja pikaajaliste investeeringute abil.

Zita Plešinská (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Info- ja sidetehnoloogia areng esitab õpetajakutsele järjest suuremaid nõudmisi, sest hariduskeskkond on muutumas aina keerulisemaks ja eripalgelisemaks.

Ma hääletasin proua Badia i Cutcheti raporti poolt, mis käsitleb komisjoni teatist „Õpetajahariduse kvaliteedi parandamine”. Selles teatises hinnatakse õpetajate hariduse ja koolituse vallas Euroopa Liidus praegu valitsevat olukorda. Raportis kaalutakse eri alternatiive Euroopa Liidu liikmesriikides.

Euroopa Liidus on üle 27 erineva õpetajakoolituse süsteemi, ent õpetajate ees seisvad probleemid on kõikides liikmesriikides põhimõtteliselt ühesugused.

Õpetajad peavad läbima kvaliteetse koolituse, sest õpetajakoolitus ei avalda otsest mõju mitte ainult õpilaste teadmiste tasemele, vaid ka nende isiksuse kujunemisele, eriti nende koolikogemuse esimestel aastatel. Õpetajad peavad taluma ka tohutut vaimset stressi, mis jätab neile vähe energiat enesearendamiseks.

Varem oli õpetajaamet austatud ja väärtustatud. Tänapäeval ei ole õpetajakutse atraktiivne. Õpetajatele, kellest enamik on naised, ei saa osaks ühiskonna tunnustus ega lugupidamine ning – eelkõige – neile ei maksta töötasu, mida nad vääriksid. Näiteks minu kodumaal Slovakkias jääb õpetajate palk riigi keskmisele palgale kaugelt alla.

Arvan, et see raport pälvib liikmesriikide tähelepanu ja tagab selle, et õpetajakutset hakatakse piisavalt hindama.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjalikult. – (PL) Me hääletame täna kahe raporti üle, mis tunduvad teineteist täiendavat: need on proua Packi raport Bologna protsessi kohta ja proua Badia i Cutcheti raport õpetajahariduse kvaliteedi parandamise kohta.

Nende kahe algatuse eesmärk on parandada Euroopa hariduse konkurentsivõimet ning seeläbi suurendada Euroopa Liidu kui terviku potentsiaali ja konkurentsivõimet.

Rõhuasetus haridusele on küll hea, kuid nii võib tähelepanuta jääda muu. Paljudes riikides tuleb meil tegelda kõikide õpetajahariduse süsteemi põhiprobleemidega. Parimad ülikoolilõpetajad ei näe stiimuleid ja motivatsiooni õpetajakutse valimiseks, õpetajate (eriti alg- ja keskastmes) staatus on üsna madal, õpetajate palk on väike ja nende arengusse ei investeerita. Seos õpetajahariduse kvaliteedi ja kvaliteetse õpetamise ning seega ka õpilaste teadmiste taseme vahel on ilmselge. Seetõttu võivad üksiköisel suhtumisel sellesse valdkonda olla katastroofilised tagajärjed – mitte ainult kultuurilised, vaid ka majanduslikud.

Raportis liikmesriikidele antavad soovitusused tunduvad olevat õiged; need soovitusused on: võtta tööle parimaid õpetajakandidaate, parandada õpetajate staatust, tunnustada õpetajaid rohkem ja maksta neile suuremat palka, investeerida õpetajate koolitusse karjääri kõigis etappides, vahetada teavet Euroopa Liidu 27 eri haridussüsteemi parimate tavade kohta ning suurendada koolide volitusi.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjalikult. – (PL) Õpetamise kõrge tase on kvaliteetse hariduse oluline osa, see aga on Euroopa pikaajalise konkurentsivõime ja uute töökohtade loomise suutlikkuse tagamisel otsustav tegur.

Komisjoni analüüsist ilmneb, et

- täienduskoolitus on kohustuslik vaid 11 liikmesriigis (Austrias, Belgias, Saksamaal, Eestis, Soomes, Ungaris, Lätis, Leedus, Rumeenias, Maltal ja Ühendkuningriigis),
- kui täienduskoolituse kohustus on kehtestatud, kestab koolitus tavaliselt vähem kui 20 tundi aastas ja mitte kunagi rohkem kui viis päeva aastas,
- vaid pooled Euroopa riigid pakuvad uutele õpetajatele esimeste õpetamisaastate jooksul mingit süsteemset toetust (nt ametisse sisseelamise toetamist, koolitust, juhendamist).

Et õpilased oleksid valmis eluks Euroopa Liidus, peaks õpetajatel olema kohustus rakendada uusimaid õppemeetodeid. Õpetajakoolituse kvaliteedi parandamine võib tagada Euroopa Liidule kõrge kvalifikatsiooniga töötajad, mida liit vajab 21. sajandi probleemidega toimetulemiseks.

– Raport: Doris Pack (A6-0302/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma suurepärase Saksa kolleegi proua Packi omaalgatusliku raporti poolt, mis käsitleb Bologna protsessi ja üliõpilaste liikuvust. Ma olen oma kolleegiga ühel meelel selles, et üliõpilaste liikuvuse edendamine ja eri haridussüsteemide kvaliteedi parandamine peaks olema Bologna protsessi – millega soovitakse luua Euroopa kõrgharidusruum – üks esmatähtsaid eesmärgi pärast 2010. aastat. Üliõpilaste liikuvuse soodustamiseks tuleb võtta terve pakett mitmesuguseid meetmeid, sest liikuvuse küsimus väljub kõrghariduse valdkonnast ning on seotud ka sotsiaal-, rahandus-, sisserände- ja viisapoliitikaga. Ühiskonnas ebasoodsas olukorras olevatest rühmadest pärit üliõpilastele tuleb võimaldada eriabi, pakkudes neile näiteks odavat ja korralikku majutust. Ma toetan ühtse Euroopa üliõpilaspileti kasutuselevõtmist, et soodustada liikuvust ja võimaldada üliõpilastele majutus-, elatus-, kultuuri- ja transpordikulude puhul hinnaalandust.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjalikult. – 1999. aasta juunis käivitatud Bologna protsessi sihiks on luua 2010. aastaks Euroopa kõrgharidusruum. Selle protsessi peamised eesmärgid on reformida kõrgharidussüsteemi ning eemaldada viimased üliõpilaste ja õppejõudude liikuvust takistavad piirangud.

Ma hääletasin selle raporti poolt, sest olen nõus, et meie ülikoolid vajavad õppekavade innovaatilist ja metoodilist reformi, mis toetaks paremini üliõpilaste liikuvust ja kvalifikatsioonide ülekandmist. Samuti toetan raportööri soovitusi hankida usaldusväärset statistikat üliõpilaste liikuvuse ja sotsiaal-majandusliku olukorra kohta.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Järgmisel aastal möödub kümme aastat Bologna deklaratsiooni allkirjastamisest ja see osutab vajadusele määratleda uuesti Bologna protsessi eesmärgid.

Nende eesmärkide uuesti määratlemine eeldab tõsist hindamist, kuidas Bologna protsessi on liikmesriikides rakendatud. Me peame uurima, kas Bologna protsessiga seoses rakendatud poliitika on tõepoolest viinud soovitud Euroopa kõrgharidusruumi loomiseni, mis suudaks vastata rahvusvahelise konkurentsivõimega seotud väljakutsetele.

Ma toetan seda algatust: see aitab käegakatsutavalt kaasa ühelt poolt nende kümne rakendamisaasta jooksul kerkinud probleemide ja sõlmküsimuste tuvastamisele ning teiselt poolt selliste teemade kindlakstegemisele, mida tuleb esmatähtsateks pidada ka edaspidi. Üks selliseid teemasid on üliõpilaste liikuvus, mis on sisukama ja konkurentsivõimelisema hariduse nurgakivi ning oluline panus Euroopa kodaniku idee arendamisse.

On tähtis kutsuda liikmesriike üles hindama Bologna protsessi mõju noorte piisava kvalifikatsiooni ja ettevalmistuse tagamisele. Nagu ka meie raportöör märgib, ei või me unustada selle protsessi eesmärgi ega seda, et hariduse puhul peavad kõikide küsimuste ja algatuste keskmes olema üliõpilased.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin proua Packi raporti poolt, mis käsitleb Bologna protsessi ja üliõpilaste liikuvust, sest usun, et kõikidele Euroopa kodanikele kättesaadav kvaliteetne, tõhus ja uuenduslik Euroopa kõrgharidus on üleilmastumisega kaasnevaid nõudmisi arvestades Euroopa Liidu jätkuvaks konkurentsivõimeks ja eduks eluliselt tähtis.

Seetõttu leian, et sellised meetmed nagu üliõpilaste ja teadlaste mõlemapoolne liikumine, õpetajate pidev koolitus mitmesugustes õppevaldkondades ning üliõpilaste liikuvuse rahastamise uute vahendite väljatöötamine on Bologna protsessi eesmärkide saavutamise eeldused.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Ehkki raportöör märgib, et ta tunneb erilist muret üliõpilaste liikuvuse pärast Euroopa Liidus ning et tema arvates tuleks liikmesriike toetada nende pingutustes ajakohastada ja innovaatiliselt reformida oma kõrgharidussüsteeme, tuleb tõdeda, et sellele küsimusele lahenduste otsimisel keskendub kogu raport Bologna protsessile ja sellele, mida loetakse üleilmastumisega seotud probleemide lahendamiseks hädavajalikuks, nõudes selle protsessi süvendamist. Seetõttu loobusime hääletamast, sest me ei ole selle analüüsiga nõus.

Küll aga nõustume sellega, et on aeg Bologna protsessi hinnata ja selle üle arutleda, eriti aga püüda teha kindlaks, kuidas on haridussüsteemid muutunud ning kuidas need arengud ja muutused on mõjutanud kõrghariduse kvaliteeti eri liikmesriikides.

Juurdepääs kvaliteetsele haridusele peab olema tagatud igale kodanikule, olenemata tema kodakondsusest, sünniriigist või -piirkonnast. Lisaks võib liikuvus avaldada väga positiivset mõju mitte ainult üksikisikutele, kes liikuvusega seotud programmides osalevad, vaid ka kõrgharidusasutustele ja ühiskonnale tervikuna. Pealegi ei tohiks unustada liikuvuse sotsiaalset mõõdet nagu seni.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Selle omaalgatusliku raportiga ületab Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjon nagu tavaliselt oma volitusi, pakkudes välja uusi ideid Euroopa Liidu suurema osaluse kohta haridusvaldkonnas. Tegemist on valdkonnaga, mille eest vastutavad praegu liikmesriigid, ja meie arvates peakski see nii jääma.

Muu hulgas tehakse raportis ettepanek võtta Euroopa Liidus kasutusele ühtne üliõpilaspilet. Meil on raske uskuda, et need ettepanekud suurendaksid iseenesest üliõpilaste liikuvust; pigem suurendavad need üliõpilaste liikuvusega seotud bürokraatiat. Lisaks kirjutab raportöör oma seletuskirjas vajadusest luua üliõpilaste jaoks õiguslik raamistik Euroopa Liidu tasandil.

Nende ettepanekutega soovitakse minna kõrvale Euroopa Liidus sõlmitud kokkulepetest, mis puudutavad poliitilise vastutuse tasandeid mitmesuguste poliitikavaldkondade puhul. Seetõttu hääletasime selle raporti vastu.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Järgmisel aastal möödub kümme aastat Bologna deklaratsiooni allkirjastamisest ja see osutab vajadusele määratleda uuesti Bologna protsessi eesmärgid.

Nende eesmärkide uuesti määratlemine eeldab tõsist hindamist, kuidas Bologna protsessi on liikmesriikides rakendatud. Me peame uurima, kas Bologna protsessiga seoses rakendatud poliitika on tõepoolest viinud soovitud Euroopa kõrgharidusruumi loomiseni, mis suudaks vastata rahvusvahelise konkurentsivõimega seotud väljakutsetele.

Ma toetan seda algatust: see aitab käegakatsutavalt kaasa ühelt poolt nende kümne rakendamisaasta jooksul kerkinud probleemide ja sõlmküsimuste tuvastamisele ning teiselt poolt selliste teemade kindlakstegemisele, mida tuleb esmatähtsateks pidada ka edaspidi. Üks selliseid teemasid on üliõpilaste liikuvus, mis on sisukama ja konkurentsivõimelisema hariduse nurgakivi ning oluline panus Euroopa kodaniku idee arendamisse.

On tähtis kutsuda liikmesriike üles hindama Bologna protsessi mõju noorte piisava kvalifikatsiooni ja ettevalmistuse tagamisele. Nagu ka meie raportöör märgib, ei või me unustada selle protsessi eesmärke ega seda, et hariduse puhul peavad kõikide küsimuste ja algatuste keskmes olema üliõpilased.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Bologna protsessi eesmärk on luua 2010. aasta lõpuks Euroopa kõrgharidusruum. Muu hulgas on sellega kavas aidata üliõpilastel rikkalike haridusvõimaluste seast valikut teha. Kolme õppetsükli süsteemi kasutuselevõtt, hariduse kvaliteedi tagamine ning kvalifikatsioonide ja õppeperioodide tunnustamine on kõrgharidusruumi toimimise seisukohalt elulise tähtsusega.

Loomulikult on Euroopa kõrgharidusruum seda atraktiivsem, mida parem ja ühtlasema kvaliteediga on haridus eri liikmesriikides. Seepärast on väga tähtis toetada liikmesriike nende pingutustes ajakohastada ja innovaatsiliselt reformida oma kõrgharidussüsteeme. Kõikidel Euroopa kodanikel, olenemata kodakondsusest, sünniriigist või piirkonnast, peab olema võimalus omandada kõrgharidust.

Üliõpilaste suurem liikuvus on üks kasulik tulemus, mida Bologna protsessilt oodatakse. Liikuvusel ei ole positiivne mõju mitte ainult liikuvatele isikutele, vaid ka kõrgharidusasutustele. Seisukohtade vahetamine, erisugusus ja teiste kogemustest õppimine on ju lõppude lõpuks osa akadeemilisest kogemusest. Me ei tohiks unustada ka liikuvuse sotsiaalset mõõdet: liikuvus annab hindamatult rikkaliku akadeemilise, kultuurilise ja sotsiaalse mitmekesisuse kogemuse.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Ehkki ma hääletasin selle raporti poolt, tahaksin juhtida tähelepanu kahele küsimusele, mida komisjon peaks põhjalikult analüüsima ja reguleerima.

Esiteks peame vaatama elukestva õppe programmi kaudu antavate stipendiumide geograafilist jaotust. Enamik ülikoole, mis üliõpilasvahetustest kasu saavad, on koondunud vanadesse liikmesriikidesse. Uutes liikmesriikides on üliõpilaste arv samas palju väiksem. Komisjon peaks kiiresti tegutsema, näiteks akrediteerima rohkem ülikoole, mis on suutelised akadeemiliste vahetuste programmides osalema, suurendades nii uute liikmesriikide kui ka sihtkohtade huvipakkuvust kogu Euroopa üliõpilaste jaoks. Samuti peab komisjon tagama, et võimalus saada Euroopa stipendiumi oleks proportsionaalselt tagatud kõikide liikmesriikide üliõpilastele.

Teiseks leian, et raporti lõige 11 peaks soovituslikule iseloomule vaatamata olema kohaldatav kõikide liikmesriikide suhtes. See akadeemilise liikuvuse periood, mis võiks kesta näiteks ühe aasta, võib aidata märkimisväärselt kaasa noorte eurooplaste teadmiste kasvule ja isiklikule arengule. Samas pean lisama, et sellise sätte kehtestamisega peaks kaasnema vastav rahaline toetus liikmesriikidele.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Need, kes kritiseerivad Bologna protsessi, on seisukohal, et see muudab ülikoolihariduse elitaarseks. Selles raportis nõutakse eriabi andmist ühiskonnas ebasoodsas olukorras olevatest rühmadest pärit üliõpilastele, tehakse ettepanek pakkuda näiteks odavat ja korralikku majutust ning osutatakse sellele, et pärast saabumist on sageli vaja lisatuge. Ehkki ma esitasin selle lõike kohta muudatusettepaneku, pannes ette laiendada seda kõikidele kuludele, nii et abi ei piirduks ainult majutusega, leian, et see raport põhineb ühiskonna kõikidele liikmetele kättesaadava universaalse hariduse ideel.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Proua Packi raport Bologna protsessi ja üliõpilaste liikuvuse kohta sai hääletusel minu toetuse. See on hea, asjalik raport. Praegu investeeritakse Euroopa Liidus teadusuuringutesse ja akadeemilisse haridusse liiga vähe. Bologna idee, mis on juba üheksa aastat vana (ja ühendab praegu 46 riiki), peaks 2010. aastaks viima Euroopa kõrgharidusruumi tekkimiseni.

Bologna protsessi aluseks olevad põhimõtted esindavad kolme esmatähtsat tegevusvaldkonda. Need on kolme õppetsükli (bakalaureuse-, magistri- ja doktoriõpe) süsteem, kvaliteetse hariduse andmine ning saadud kvalifikatsioonide ja kõrghariduse õppeperioodide tunnustamine. Seega on vaja mitmeid omavahel kooskõlas olevaid meetmeid kõikides liikmesriikides, sealhulgas meie ülikoolides.

Nn ECTSi ainepunktidel põhinevad hindamissüsteemid peaksid olema selged, mõistetavad ja ühtlustatud. Nii jääb meil alles võimalus pakkuda noortele eri akadeemilistes keskustes paindlikku ja liikuvat haridust ning korraldada väga vajalikku õppejõudude vahetust. Ehkki kõrgharidus ei kuulu Euroopa Liidu pädevusse, peame sellegipoolest püüdlema tihedama koostöö ja kooskõlastamise suunas, säilitades siiski liikmesriikide sõltumatuse selles valdkonnas. Samuti peame mees pidama, et Euroopa Liidu kodanikele tuleb tagada võrdsed võimalused võimalikult kõrgetasemelise hariduse omandamiseks, see aga eeldab nii haridussüsteemi organisatsioonilisi muutusi kui ka asjakohast rahastamist.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Doris Packi raport „Bologna protsess ja üliõpilaste liikuvus” on konstruktiivne panus aruteludesse üliõpilaste liikuvuse üle. Kogu Euroopa Liidu üliõpilaste võimalus minna vabalt teistesse Euroopa riikidesse peab jääma Bologna protsessi põhielemendiks. Eri taustaga üliõpilastel peaks olema võimalus saada kasu neist rikkalikest kultuurilistest ja intellektuaalsetest võimalustest, mida Euroopa Liit pakub. Seepärast hääletasin raportis esitatud soovitude poolt.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Bologna protsessi eesmärk – teha üliõpilastele paljude kõrge kvaliteediga kursuste vahel valiku tegemine lihtsamaks – on loomulikult teretulnud. Euroopa Liit on pannud suurt rõhku ka üliõpilaste liikuvusele ja soovib lisaks parandada koolituse vastastikust tunnustamist.

Kahtlemata ei toimi selles vallas kõik veel tõrgeteta. Lisaks tõsisetele probleemidele vastastikuse tunnustamisega on mõned bakalaureuse- ja magistriõppeks muudetud kursused oletatavasti nii spetsialiseerunud, et õppimiskoha – kas kodus või välismaal – muutus ei ole enam võimalik, see aga on vastuolus Euroopa kõrgharidusruumi ja liikuvuse suurendamise eesmärgiga. Kriitikud ütlevad ka, et ECTSi (Euroopa ainepunktide ülekandmise süsteem) hallatakse riigiti nii erinevalt, et üliõpilaste saavutused on vaevalt võrreldavad. Selles mõttes on tõepoolest kasulik viia läbi vahehindamine ja seetõttu hääletasin minagi selle raporti poolt.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin raporti „Bologna protsess ja üliõpilaste liikuvus” poolt mitmel põhjusel. Esiteks on Bologna protsess olnud üks pöördelisemaid ideid hariduse ja koolituse maailmaturul. Tööturg ise ei olnud selliseks muutuseks valmis. Tööturg ei ole ikka veel täielikult valmis vastu võtma kolmel tsükli (bakalaureuse-, magistri- ja doktoriõpe) põhinevat 3+2+3 haridussüsteemi; teisalt võtsid ettevõtted enne uue süsteemi rakendamist sageli tööle üliõpilasi, kes polnud kooli veel lõpetanud.

Saavutusteks tuleb pidada ka Euroopa koolide üliõpilaste liikuvust ja ühist kraadisüsteemi, mida hõlbustab ETCS. Nende mehhanismide edu tõendab see, et kogu maailma suuremad ülikoolid saavad aina enam üliõpilasi erinevatesse geograafilistesse paikadesse, eriti sinna, kus neil on vanemad filiaalid.

Veel üks murranguline ettepanek on ECVET (Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteem), mis on mõeldud kvalifikatsiooni omandamise eesmärgil tasemeõppe, mitteametliku hariduse ja vabahariduse raames saavutatud õpitulemuste ülekandmiseks, tunnustamiseks ja kogumiseks, olenemata õppeajast või vastavate kutseoskuste omandamisest. See on üleilmne suundumus.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjalikult. – (PL) Proua Pack väärib tänu oma panuse eest Bologna protsessi arendamisse ja Bologna protsessi loova hindamise eest, sest tegemist on Euroopa algatusega, mis võimaldab üliõpilastel valida oma haridus- ja karjäärirtee riigipiiridest sõltumata. See algatus, mis tugevdab Euroopa haridussüsteemi konkurentsivõimet, rikastab tänu kultuuri ja teaduse „sissetungile” riike endid.

Muidugi on küsimused, mis puudutavad iga tasandi hariduse sisu ja selle kvaliteedi parandamist, Euroopa Liidu liikmesriikide pädevuses. Selles mõttes on veel palju teha. Näiteks Poola jaoks tähendab liikuvus ja selle suurendamine Euroopa tasandil – mis on proua Packi raporti juhtmõte – väärtusliku tööjõu väljavoolu ja küllaltki sageli ei tule need inimesed enam tagasi. Ma nõustun raporti teesiga, et kõige olulisem on tagada üliõpilaste liikuvus stiimulite ja lihtsustuste süsteemi abil, nii et noored saaksid kasutada pakkumisi õppida seal, kus nad vähegi soovivad.

Samas tundub aga eriti oluline see, et hea haridusega ja küpsed inimesed pöördusid kodumaale tagasi ning rakendaksid oma potentsiaali oma päritoluriigis. See on uute liikmesriikide jaoks kindlasti proovikivi, ent ma arvan, et Bologna protsessi kaalutletud jätkamine on samm selles suunas.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Ühinenud Euroopa ei tähenda üksnes ühist raha, isikute vaba liikumist ning kaupade ja teenuste ühisturgu. Sellesse käsitusse kuulub ka – või koguni peamiselt – Euroopa intellektuaalne, kultuuriline ja sotsiaalne mõõde.

Veidi vähem kui kümme aastat tagasi käivitatud valitsustevahelise algatusega, mida tuntakse Bologna protsessi nime all, püütakse ennekõike teha üliõpilaste jaoks valik võimalikult kõrge kvaliteediga kursuste vahel lihtsamaks. Euroopa kõrgharidusruumi loomise idee tähtsamaid elemente on üliõpilaste liikuvuse

suurendamine ja hariduse kvaliteedi parandamine, sest just nii saab luua võimalused isiklikuks, sotsiaalseks ja akadeemiliseks arenguks.

Ma arvan, et hariduse kvaliteedi ja atraktiivsuse suurendamise poole püüeldes on oluline tegutseda nii Euroopa tasandil (Euroopa Parlament käsitleb liikuvust ühe esmatähtsa teemana) kui ka riiklikul tasandil.

Me peame meeles pidama, et Euroopa Liidus ei kuulu kõrgharidus komisjoni vastutusvaldkondade hulka. Õppe sisu ja korraldus on liikmesriikide pädevuses ning just seetõttu on liikmesriikide ja ülikoolide endi roll nii tähtis. Nad peaksid rõhku panema vajadusele luua Euroopa doktoriõppe programmid ja astuma samme ühiskonnas ebasoodsas olukorras olevatest rühmadest pärit üliõpilastele eriabi pakkumiseks.

Veel üks oluline aspekt on ettevõtete ja ülikoolide dialoog ja kahepoolne kogemuste vahetamine, nii et kõrgharidusasutused peaksid tugevdama koostööd erasektoriga, leidmaks uusi ja tõhusaid mehhanisme üliõpilaste liikuvuse rahastamiseks.

– Raport: József Szájer (A6-0345/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma Ungari kolleegi härra Szájeri omaalgatusliku raporti poolt, mis sisaldab soovitusi komisjonile õigusaktide kohandamise kohta komiteemenetlust käsitleva uue otsusega. Õigusaktide kvaliteedi huvides ilmneb üha sagedamini vajadus delegeerida komisjonile õigus arendada õigusaktide mitteolemuslikke või tehnilisi osi ning kohandada õigusakte kiiresti, et võtta arvesse tehnoloogia arengut ja majandusmuutusi. Sellise volituste delegeerimise lihtsustamiseks tuleb aga seadusandjale anda institutsioonilised vahendid, et ta saaks nende volituste kasutamist kontrollida. Tuleb tõdeda, et käimasolev õigustiku kohandamine komiteemenetluse otsusega ei ole veel lõpetatud, sest veel on jäänud õigusakte, milles nähakse ette rakendusmeetmed, millele tuleks kohaldada uut kontrolliga regulatiivmenetlust. Ma toetan ettepanekut – ja minu arvates on see Euroopa demokraatia korraliku toimimise seisukohalt hädavajalik –, et Euroopa Parlamendile antaks täiendavad vahendid kõigi komiteemenetluste jaoks mitte ainult Lissaboni lepingu võimaliku jõustumise ettevalmistamiseks, vaid ka käesoleval üleminekuajal, tagamaks, et iga kolme institutsiooni vaheline komiteemenetlus toimiks rahuldavalt.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Ma nõustun raportiga, milles märgitakse, et õigusaktide kvaliteedi huvides on üha sagedamini vaja delegeerida komisjonile õigus arendada õigusaktide mitteolemuslikke või tehnilisi osi ning kohandada õigusakte kiiresti, et võtta arvesse tehnoloogia arengut ja majandusmuutusi. Sellise volituste delegeerimise lihtsustamiseks tuleb aga seadusandjale anda institutsioonilised vahendid, et ta saaks nende volituste kasutamist kontrollida. Euroopa Parlament peaks olema säärase kontrollimise haldaja, ent ehkki seda teemat on nii mitu aastat arutatud, pole see küsimus ikka veel lõplikult lahendatud. Ikka veel ilmneb juhtumeid, mil parlamendikomisjonidel puudub teave komiteemenetluse raames tehtavate otsuste kohta. Euroopa Parlament peab seetõttu olema äärmiselt valvas.

– Raport: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Johannes Blokland (IND/DEM), kirjalikult. – (NL) On väga oluline täiendavalt uurida, kuidas Euroopa Liidu järelevalvestruktuure võiks parandada. Härra Rasmusseni raport aga käsitleb komisjonile riskifondidega seoses antavaid soovitusi.

Menetlusega seotud põhjustel ei toeta ma Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni muudatusettepanekuid põhjenduste kohta. Põhjendused ei ole see koht, kus anda põhjapanevaid hinnanguid finantsturgude praeguse olukorra kohta.

Ma ei hääletanud täna hommikul muudatusettepanekute 6–10 vastu mitte seetõttu, et oleksin vastu finantsturgude järelevalvele Euroopa tasandil, vaid seepärast, et see raport ei ole säärase algatuse tegemiseks õige vahend.

Mina pooldaksin seda, kui majandus- ja rahanduskomisjon kaaluks finantsturgude järelevalvet ja Euroopa tasandil sellise järelevalve tugevdamise vajadust. Kui selle kohta esitatakse hea raport, siis võiksin ma vägagi tõenäoliselt seda rohelistest toetada.

Szabolcs Fazakas (PSE), kirjalikult. – (HU) Vastupidi ootustele pole Ameerikas eelmisel aastal alguse saanud finantskriis, mille lükkasid käima sealsed reguleerimata spekulatiivsed finantsprotsessid, kaugeltki mitte raugenud, vaid on raputanud tervet maailma, sealhulgas Euroopat.

Praegune kriis nõuab Euroopa otsustajatelt pikaajalist paradigmuuutust kahes valdkonnas, nii et tulevikus nad mitte üksnes ei vähendaks finantskriiside ohtu, vaid edendaksid ka stabiilset majanduskasvu.

Ameerika sündmused on näidanud, et turg ise ei suuda selliste kriisidega hakkama saada. Seega on vaja võimalikult kiiresti luua keskne Euroopa finantsinspeksioon, mille kohta ungarlased tegid ettepaneku eelmisel aastal ja millega hiljem nõustus ka eesistujariik Prantsusmaa; see finantsinspeksioon peaks muu hulgas tagama, et säärased riskantsed ja spekulatiivsed tehingud pangandus- ja finantssüsteemis alluksid kontrollitavatele ja prognoositavatele tingimustele. See oleks eelduseks, et Euroopa võiks järk-järgult üle võtta Ameerika hävinud rolli finantsmaailmas.

Et Euroopa majandus, mida praegune kriis on samuti rängalt mõjutanud, saaks võimalikult kiiresti asuda soovitud majanduskasvu teele, oleks võimalikult ruttu vaja seada finants- ja pangandusmaailma riskantsete ja spekulatiivsete tehingute asemel esiplaanile reaalmajanduse rahastamine. Selle eeltingimus on, et Euroopa Keskpank ei keskenduks mitte ainult võitlusele inflatsiooniga nagu seni, vaid edendaks soodsamate intressimäärade abil reaalmajanduse taastumist.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime selle raporti vastu, sest vaatamata poolikutele abinõudele ja kriitikale finantskriisi suhtes ei sisalda see raport mingeid konkreetseid meetmeid selleks, et tõhusalt tõkestada majanduse rõhu nihkumist finantstegevusele, ohjeldamatuid spekulatsioone ning selliste finantsinstrumentide ja -toodete levikut, mille eesmärk on tagada suurenevat spekulatiivset tulu; samuti ei sisalda see raport otsust maksuparadiiside ja pangasaladuse kaotamise kohta.

Nagu me ka täiskogu arutelul ütlesime, kannatavad tagajärgede käes alati samad inimesed: töötajad, kes kaotavad oma töökoha, ja inimesed, kes peavad maksma kõrgemat intressi, ka siin Euroopa Liidus, eriti nõrgema majandusega riikides nagu Portugal, kus võlgnevuse määr moodustab ligikaudu 120 % SKTst ja majapidamiste võlg moodustab umbes 130 % järelejäävast tulust.

Seetõttu rõhutame, et esmatähtsaks tuleb pidada töökohtade loomise toetamist, töötajate õigusi, tootmist, vaesuse probleemi lahendamist, töötajate ja pensionäride ostujõu suurendamist, kvaliteetsete avalike teenuste toetamist ning mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtete toetuseks madalate intressimääradega laenuvõimaluste suurendamist.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid on suure riskiga investeerimisinstrumentid. Investorite, üldsuse ja ka järelevalveasutuste usalduse taastamiseks on vaja, et tegevuse suhtes kohaldataks nii läbipaistvuse nõuet kui ka piisavaid õigusakte.

Junilistan väljendab heameelt mitmete raportis esitatud seisukohtade ja meetmeid käsitlevate ettepanekute üle.

Vaatamata sellele otsustasime hääletada selle raporti kui terviku vastu. Me tegime seda seetõttu, et raportis eelistatakse Euroopa Liidu tasandil võetavaid meetmeid, olgugi et kõigile peaks praeguses olukorras olema selge, et võimalikele ohtudele, mis on seotud selliste vahenditega nagu riskifondid ja erakapitali investeerimisfondid, tuleks lahendusi otsida eelkõige üleilmsel tasandil.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – On kahetsusväärne, et Rasmusseni raportit riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide kohta on Euroopa Parlamendi kolme suurema fraktsiooni vahel peetud kompromisslähirääkimiste tulemusena nuditud. Samuti on kahju, et Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud muudatusettepanekuid, mis pärinesid Rasmusseni raporti projektist, ei võetud täiskogu istungi hääletusel vastu. Näiteks üks lõige, mis on esialgse projektiga võrreldes nõrgenenud, rõhutas vajadust asjakohasel tasemel suurema läbipaistvuse järele avalikkuse, investorite ja järelevalveasutuste, sealhulgas tulevikus loodava võimaliku Euroopa Liidu järelevalveasutuse jaoks. Sellegipoolest otsustasime seda raportit lõpphääletusel toetada. Seda seetõttu, et meetmete võtmine kahjulike finantsspekulatsioonide ja turgude ebastabiilsuse vastu on pakiline ja vältimatu vajadus. Selles mõttes võib seda raportit pidada sammuks õiges suunas.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Rasmusseni raport esitati sobival ajal – nädal aega pärast vapustust finantsturul, kui „sahkerdajad ja spekulandid”, nagu Šotimaa peaminister ütles, ohverdasid Šotimaa vanima panga. Ühendkuningriigi järelevalveasutused vedasid Šoti rahandussektorit kõvasti alt, ja mina toetan turu rangemat reguleerimist. Ma hääletasin selle raporti poolt, sest see sisaldab hulgaliselt soovitusi, mis väärivad kaalumist, ja ma ootan seda päeva, mil sõltumatud Šoti järelevalveasutused hakkavad selles valdkonnas tööle koostöös meie Euroopa Liidu partneritega.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjalikult. – Nii ülemaailmsel kui ka kohalikel finantsturgudel töötatakse välja keerulisi liitinstrumente, mistõttu finantsasutustel on väga raske koostada piisavaid eeskirju ja süsteemide

üle järelevalvet teostada. Nii tekivad finantsturgude osaliste võimalused läbipaistmatuks tegevuseks ja spekulatsioonideks; see omakorda toob kaasa finantsturgude moonutused. Sellega seoses toetan ma Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni muudatusettepanekut 2, millega nõutakse Euroopa järelevalveraamistiku olulist tugevdamist, et tagada finantsstabiilsus.

Kartika Tamara Liotard ja Erik Meijer (GUE/NGL), kirjalikult. – On kahetsusväärne, et Rasmusseni raportit riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide kohta on Euroopa Parlamendi kolme suurema fraktsiooni vahel peetud kompromisslääbirääkimiste tulemusena nuditud. Ka on kahju, et Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud muudatusettepanekuid, mis pärinesid Rasmusseni raporti projektist, ei võetud täiskogu istungi hääletusel vastu. Sellegipoolest otsustasime seda raportit lõpphääletusel toetada. Seda seetõttu, et meetmete võtmine kahjulike finantsspekulatsioonide ja turgude ebastabiilsuse vastu on pakiline ja vältimatu vajadus. Selles mõttes võib kõnealust raportit pidada sammuks õiges suunas.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin Euroopa Parlamendi kolme fraktsiooni läbirääkimiste tulemusena raskelt saavutatud kompromissi poolt ja mul on selle raporti kõikehõlmava ja tasakaalustatud sisu üle hea meel. Raportöör oli püüdnud lükata vastutuse finantskriisi eest riskifondidele ja erakapitali investeerimisfondidele, ent need instrumendid ei ole praeguse kriisi käivitajad ega katalüsaatorid; ma tunnustan raportööri selle eest, et ta seda tunnistas ja õigluse jalule seadis.

Soovitustega, mille me komisjonile esitame, on tahetud hõlmata kõiki asjaomaseid finantsturgude osalisi ja täita lüngad olemasolevates õigusaktides, et võtta arvesse ja tõkestada sellist tegevuspraktikat, mis aitas kaasa kinnisvaraturu kokkuvarisemisele Ameerika Ühendriikides ja millest kujunes ülemaailmne finantskriis.

Seega tahame võtta meetmeid halbade riskijuhtimistavade, teatud investeerimistoodete läbipaistmatuse ja reitinguagentuuride huvide konfliktide suhtes, sest need on praeguse finantskriisi peamised põhjused.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Kolleegid, praegusel finantskriisil on palju ohvreid, üks neist on HBOS, mille Lloyds TSB eelmisel nädalal üle võttis. Selliste hiidude languse nägemine mõjub maailma majandusele destabiliseerivalt, ent lisaks heidutab see ka neid, kes usaldavad oma raha ja tuleviku säärase äriühingute kätte. Maailm on saanud viimastel nädalatel tunda, et meie arusaam turu reguleerimisest on iganenud. Meil on vaja ülemaailmseid meetmeid, et globaliseerunud finantsüsteemi reguleerida.

Seetõttu peavad Euroopa Liit ja Euroopa Parlament selle kriisi algpõhjuste lahendamisel täitma olulist rolli ning käituma vastutustundlikult, hääletades härra Rasmusseni raporti poolt. Innustades riskifonde ja erakapitali investeerimisfonde ettevaatlikumalt ja läbipaistvamalt tegutsema, aitab Euroopa Liit ehitada kindlat raamistikku, mis aitab taastada hädavajaliku stabiilsuse finantssektoris.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjalikult. – On kahetsusväärne, et Rasmusseni raportit riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide kohta on Euroopa Parlamendi kolme suurema fraktsiooni vahel peetud kompromisslääbirääkimiste tulemusena nuditud. Ka on kahju, et Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud muudatusettepanekuid, mis pärinesid Rasmusseni raporti projektist, ei võetud täiskogu istungi hääletusel vastu. Sellegipoolest otsustasime seda raportit lõpphääletusel toetada. Seda seetõttu, et meetmete võtmine kahjulike finantsspekulatsioonide ja turgude ebastabiilsuse vastu on pakiline ja vältimatu vajadus. Selles mõttes võib kõnealust raportit pidada sammuks õiges suunas.

Ent nende ideede rakendamiseks on vaja karmimat kätt. Paljude riskifondide salajane olemus ei ole vastuvõetav, sest praegusel kujul ei taga süsteem läbipaistvust avalikkuse jaoks. Seetõttu on riskifondide olemust raske hinnata ning kodanikel ei ole võimalik kindlaks teha nende suutlikkust aidata kaasa jätkusuutlikule sotsiaalsele ühtekuuluvusele ja majanduslikule stabiilsusele.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Ma nõustun üldjoontes selles raportis esile toodud murettekitavate asjaoludega ja tõdemusega kõnealuste toodete tähenduslikkusest. Arvestades, et meil on tegemist ilmselge ebastabiilsuse perioodiga finantsturgudel, on oluline reageerida jõuliselt, ent siiski rahulikult ja faktidele tuginedes. Suur osa viimastel aastakümnetel Euroopas, Ameerika Ühendriikides ja kiiresti kasvava majandusega riikides saavutatud majanduslikust edust on tulenenud just finantsturgude paindlikkusest. Praeguse süsteemi parandamiseks meetmeid võttes on tähtis tegelda kriisi põhjustega, kuid mitte hävitada selle süsteemi voorusi. Just nii peab komisjon mõistma seda Euroopa Parlamendi üleskutset tegutsemisele.

Olle Schmidt (ALDE), kirjalikult. – (SV) Euroopa Parlamendi roll Euroopa Liidu struktuuris on olla rahva hää. See hää muutub tugevamaks iseäranis petitsioonikomitee töö kaudu, mis tõstatab kodanike algatuste

vormis esitatud küsimusi. Hea näide sellest on nn ühe asukoha kampaania – idee kolida Euroopa Parlament Strasbourgist Brüsselisse –, mis sai ametlike arutelude teemaks just petitsioonikomitee töö tulemusena.

Muidugi on mõned soovitusel liikmesriikidele vahel üsna äärmuslikud ja mõned ettepanekud ei ole olnud väga hästi läbi mõeldud. Kuid sellegipoolest on petitsioonikomitee tegevus oluline osa Euroopa Liidu tööst kodanike nimel ja see oli minu jaoks määrav tegur, kui ma selle raporti toetamise kasuks otsustasin.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Finantsmaailm rappub oma alustel. Kui päästeplaani hind (700 miljardit dollarit) jääb tavaliste Ameerika maksumaksjate kanda, siis need, kes selle probleemi tekitasid, pääsevad terve nahaga. Euroopa Parlamendil oli Rasmusseni raporti näol vahend, mille abil saaks rahandussektori teatud osade – riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide – paremaks kontrollimiseks midagi teha. Selle niivõrd terava kriisi ajal oli meil võimalus nõuda, et komisjon kehtestaks ranged õigusaktid. Seetõttu esitas Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon selle raporti kohta mitmesuguseid muudatusettepanekuid, ent kuna Euroopa Parlament lükkas need tagasi, siis hääletasime selle raporti vastu. Pole Euroopa asutust, mis kontrolliks finantssektorit, pole Euroopa õigusakti riskifondide registreerimise ja järelevalve kohta ega piiranguid erakapitali investeerimisfondide ülemäärastele paigutustele. Just sel nädalal, mil kapitalistlik süsteem on sissevarisemise äärel, jättis Euroopa Parlament oma võimaluse kasutamata. Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon tahab öelda, et me jätkame püüdlusi selle nimel, et järsult piirataks sellist vabaturgu, mille ainus spekulatsioon eesmärk tundub seisnevat selles, et teenida väikesele rühmale inimestele võimalikult kiiresti kasumit. See on sotsiaalselt ja majanduslikult vastutustundetu.

– Report: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjalikult. – (LT) Ma olen alati pooldanud turu liberaliseerimist, sest minu arvates on see turuosaliste vahelise konkurentsi peamine eeldus, mis on alati kasulik tarbijatele, sest võimaldab neil valida ja osta võimalikult madala hinnaga kaupu.

Kuid institutsionaalsete investorite läbipaistvuse poolt hääletades toetan ma raportööri härra Lehnet, kes palub komisjonil esitada ettepaneku teatud standardite kohta, et takistada investoreid äriühinguid „riisumast“ (äriühingute osalise müügi juhtumid) ja oma rahalist võimsust kuritarvitamast viisil, mis pikas perspektiivis kahjustab omandatud äriühingut, avaldamata mingit positiivset mõju äriühingule endale ega tema töötajate, võlausaldajate ja äripartnerite huvidele.

Minu arvates peaks komisjon uurima äriühingute osalise müügi tõkestamiseks liikmesriikides rakendatavaid meetmeid.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Ma toetan Klaus-Heiner Lehne raporti üldist käsitust institutsionaalsete investorite läbipaistvusest. Hiljutised sündmused finantsturgudel osutavad vajadusele võtta turu reguleerimise parandamiseks üleilmseid meetmeid. Turu hea toimimise eeltingimus on läbipaistvusnõude järgimine kõikide turuosaliste poolt ja see raport on samm õiges suunas. Ma hääletasin raportis sisalduvate soovitude poolt.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Kasiinostiilis kapitalismi jätkuv terav kriis koormab äriühingute kasuahnusest ajendatud spekulatsioonide läbikukkumise tõttu Ameerika maksumaksjaid ja kogu maailma majandust. Läbipaistvuse ja auditite kontrollimiseks on vaja radikaalseid muutusi järelevalvega seotud õiguslikus raamistikus. Komisjon peab tegutsema viivitamata ja esitama ettepaneku läbipaistvuse ühtse mudeli aluseks oleva kõikehõlmava raamistiku loomiseks. Minimaalse reguleerimise poliitika on haledalt läbi kukkunud.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Läbipaistvus peaks olema turgude, sealhulgas finantsturgude toimimise juhtpõhimõte. See ei tohiks siiski olla ainus kaalutlus, sest põhimõttest ei peaks saama reegel, mille tulemusena soovitud tulemus (moonutusteta ja tõhusad finantsturud) aetaks segi selle tulemuse saavutamiseks kavandatud vahenditega (piisavalt reguleeritud ja kontrollitud turud). Praeguste finantsturge puudutavate poliitiliste ja majanduslike arutelude kontekstis on oluline, et komisjon tõlgendaks seda soovitusi just selliselt ja pühenduks Euroopa finantsturgude kvaliteedi kaitsmisele. Ärgem unustagem, et ühiskond saab kõige suuremat majanduslikku kasu nende turgude tõrgeteta ja põhimõtteliselt vabast toimimisest.

Olle Schmidt (ALDE), kirjalikult. – (SV) Läbipaistvus on oluline selleks, et taastada usaldus finantsturgude vastu. Viimased kuud on näidanud, millised probleemid võivad keerukal ja kiiresti areneval turul tekkida, kui puudub võimalus ka keerulisi tooteid mõista ja jälgida. Probleeme on muidugi esinenud börsiväliste toodete turul, kuid läbipaistvus peab olema tagatud ka finantsturu teistes osades. Arvestades selle probleemistiku ulatuslikkust, otsustasin ma seega hääletamisest loobuda, sest muudatusettepanekuid, mis oleksid andnud sellele raportile vajaliku ulatuse, ei võetud vastu.

– Raport: Gyula Hegyi (A6-0279/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin oma Ungari kolleegi härra Hegyi raporti poolt, milles soovitatakse muuta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega komisjoni rakendusvolituste osas muudetakse määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioosete entsefalopaatiate (TSE) vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad. Ma toetan muudatusettepanekuid, mille eesmärk on see, et mäletsejalistelt pärit materjalist saadud või seda sisaldavaid loomseid saadusi puudutavate meetmete vastuvõtmisel kasutatakse kontrolliga regulatiivmenetlust. Sama kehtib liikmesriikide poolt pärast transmissiivse spongioosse entsefalopaatia (TSE) esinemise avastamist võetavate, määrusega (EÜ) nr 999/2001 ette nähtud meetmetest erinevate meetmetega tagatava kaitstuse samaväärsuse hindamise suhtes.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime selle raporti poolt, sest transmissiivne spongioosne entsefalopaatia (TSE), mida rahvasuus teatakse hullu lehma tõvena, on tõsine oht meie tervisele.

Teadaolevalt levib see surmav nakkushaigus valgu kaudu, mida leidub nakatunud lihas ja mis kahjustab inimese aju. Tänu rangetele Euroopa tasandi õigusaktidele on selle epideemia levikut suudetud piirata.

Selles raportis täiendab raportööri eelmise raportööri tööd, lisades uusi elemente, mida reguleeritakse kontrolliga regulatiivmenetlusega.

Seega nõustume komisjoni ettepaneku muutmisega viisil, millega tagatakse, et kontroll ei vähene. Peame olema äärmiselt ettevaatlikud, tagamaks, et kontrolliga regulatiivmenetlus ei aeglusta selle haiguse vastaste meetmete võtmist. Samuti peame liikmesriikidele erandeid tehes vältima lünkade tekitamist õigusaktides. Seetõttu on see raport väga tähtis. Loodetavasti arvestab komisjon sellega. Pärast kõnealuse haigusega seotud üldtuntud skandaale vajab ja väärib liikmesriikide avalikkus õigustatult läbipaistvust.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Gyula Hegyi raportis, mis käsitleb määruse (EÜ) nr 999/2001 muutmist komisjoni rakendusvolituste osas, tehakse ettepanekuid nakatunud liha kaudu levivat surmavat haigust – transmissiivset spongiooset entsefalopaatia – käsitleva määruse muutmiseks. Selle teemaga seotud regulatiivmenetluse muutmine selliselt, et kaasatakse Euroopa Parlament, on positiivne samm. Seepärast kuulub minu toetus sellele raportile.

– Raport: Johannes Blokland (A6-0282/2008)

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopa Liit peab igal aastal toime tulema kahe miljardi tonni jäätmega, millest 40 miljonit tonni moodustavad ohtlikud jäätmed. Olmejäätmete kogustele sarnased tootmisjäätmete kogused ja tööstusjäätmekogused moodustavad tõenäoliselt suurima osa, ehkki viimaste ohtlikkus on muidugi palju märkimisväärssem. Kõike seda ütleb meile statistika ja see on põhjuseks, miks Euroopa Liit on seadnud enesele kõrgelennulise eesmärgi vähendada jäätmekogust 2010. aastaks 20 % võrra.

Igal juhul tuleb loota, et näiteks põllumajandusjäätmekoguse vallas ei too vajadus koguda statistilisi andmeid enesega kaasa meie põllumajandustootjate ülemäära koormamist paberimajandusega. Et ma kõnealusest raportist mingeid viiteid sellele ei leidnud, siis hääletasin ma raporti poolt.

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest selle uue õigusakti ettepaneku kaudu kohandatakse jäätmetestatistika käsitlevat määrust komiteemenetlusega, s.t kontrolliga regulatiivmenetlusega.

Lisaks kutsutakse Euroopa Parlamendi resolutsioonis komisjoni üles esitama aegsasti hindamisaruanded prooviuuringute kohta, et vältida jäätmetestatistika käsitlevate andmete kahekordset esitamist.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjalikult. – (RO) Ebapiisavad andmed jäätmekoguste ja käitluse kohta takistavad Euroopa Liidu ühtse jäätmepoliitika rakendamist. Statistilised vahendid on vajalikud selleks, et hinnata vastavust põhimõttele, mille kohaselt tuleb vältida keskkonna halvenemist jäätmekasutamise tõttu, ning tagada kontroll jäätmekasutamise, kogumise ja kõrvaldamise üle. Liikmesriigid on tunnistanud, et statistilised andmed on ebapiisavad ja et selles määruses sisalduvad määratlused ei taga tulemuste võrreldavust liikmesriikide vahel. Seetõttu õnnestuks andmete kogumine palju paremini ühenduse tasandil, kooskõlas subsidiaarsuspõhimõttega.

Põllumajanduse, kalanduse ja metsandusega seotud statistika osas tuleks meil hinnata, mil määral hõlmab see määrus põllumajandus- ja biojäätmekäitlust. Niisiis on mitmeid olulisi teemasid, mis vajavad rohkem tähelepanu, et tagada andmete täpsus ja seeläbi statistilise teabe ühtlustamine ühenduse tasandil.

– Raport: József Szájer (A6-0298/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Spektër nagu ka kõik muud loodusvarad (päike, vesi, õhk) on avalik omand. Turumehhanismid, mis on küll tõhus vahend optimaalse majandusliku väärtuse (nii eraviisilise kui ka avaliku) loomiseks, ei suuda teenida üldisi huve ega pakkuda avalikke hüvesid, mis on vajalikud infoühiskonna loomiseks. Seetõttu on poliitiliste meetmete ja turumeetmete kooskõlastamine hädavajalik.

Selle piiratud ressursi täielikuks ärakasutamiseks on vaja suuremat kooskõlastatust ja paindlikkust. Samas tuleb säilitada tasakaal paindlikkuse ja ühtlustamise vahel, et saavutada spektri lisaväärtus siseturul.

Spektër ei tunne riigipiire. Võimaldamaks liikmesriikidel spektrit tõhusalt kasutada, tuleb Euroopa Liidu sees saavutada parem koostöö, eriti Euroopa teenuste laienemise ja rahvusvaheliste kokkulepete üle peetavate läbirääkimiste valdkonnas.

Ehkki spektrihaldus jääb liikmesriikide pädevusse, on ainuüksi Euroopa Liidu tasandil kokku lepitud põhimõteteга võimalik tagada Euroopa Liidu huvide kaitse maailmas.

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Ma pooldan majandushuvide täiendavat kaitset paikades, kus kasutatakse mineraalvett; see lisakaitse tagatakse Euroopa Parlamendi direktiiviga loodusliku mineraalvee kasutamise ja turustamise kohta.

Eriti Väike-Poola vojevoodkonnas aitab piirkondade ja ettevõtete teenitav tulu *regiooni* arengule märkimisväärselt kaasa ning suurendab selle ligitõmbavust kuurordi ja turismisihthohana.

Väärib märkimist, et sageli on tegemist põllumajanduspiirkondadega, millel on oma mägise asukoha tõttu vähe võimalusi tulu teenida, ehkki nad varjavad enda all väärtuslikku raviomadustega mineraal- ja allikavett.

– Raport: József Szájer (A6-0280/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Liikmesriikide õigusaktides antakse loodusliku mineraalvee määratlus.

Nimetatud õigusaktidega sätestatakse tingimused, millele looduslik mineraalvesi peab vastama, ning allikate kasutustingimused. Lisaks sätestatakse kõnealuse vee turustamise erieeskirjad. Nende õigusaktide erinevused takistavad loodusliku mineraalvee vaba liikumist, tekitades ebavõrdset konkurentsi, ja mõjutavad otseselt siseturu toimimist.

Nimetatud juhul võib need takistused kõrvaldada, kohustades igat liikmesriiki lubama oma territooriumil teiste liikmesriikide poolt loodusliku mineraalveena tunnustatud loodusliku mineraalvee turustamist ja sätestades ühiseeskirjad, mis käsitlevad täidetavaid mikrobioloogilisi nõudeid ja teatava mineraalvee puhul kohustuslike erinimetuste kasutamise tingimusi.

Igasuguste looduslikku mineraalvett käsitlevate eeskirjade esmased eesmärgid peaksid olema tarbijate tervise kaitsmine, tarbijate eksitamise takistamine ja ausa kaubavahetuse tagamine.

– Raport: József Szájer (A6-0299/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjalikult. – Ütlema tagi on selge, et mootorsõidukite tehnoloogilised arengud moodustavad olulise osa sõidukijuhtide, reisijate ja jalakäijate ohutuse tagamisest. CO₂ heitmete mõttes on neil oluline roll ka võitluses kliimamuutusega.

Teisalt peavad ka riikide valitsused looma raamistiku, mis aitab kaasa sõidukijuhtide, reisijate ja jalakäijate tervise ja ohutuse tagamisele.

Maltal ja Gozoli on erasõidukite ja elanike suhtarv üks suuremaid. Kõrge registreerimismaksu tõttu on autod Maltal väga kallid. See muudab tõhusamate autode kasutuselevõtu kodanike jaoks üpris keeruliseks. Valitsus peab autode registreerimise küsimusega tegelema viivitamata, juba järgmises eelarves.

Inimesed kasutavad erasõidukeid, sest ühistranspordi olukord on vastuvõetamatu. On viimane aeg ühistranspordisektoris kapitaalremont teha.

Lisaks on paljude teede seisukord kohutav. Euroopa Liidu struktuurifondidest aastateks 2007–2013 eraldatavad vahendid moodustavad 53 %. Seega tuleb kõik suuremad teed viia standarditega vastavusse.

– Raport: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Graham Booth, Nigel Farage ja Jeffrey Titford (IND/DEM), kirjalikult. – Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei peab terrorismi suureks probleemiks. Samas me lihtsalt ei usu, et Euroopa Liit peaks otsustama terrorismi vastu võitlemiseks võetavate meetmete üle. Meie arvates on rahvusriikidel parimad võimalused otsustada valitsustevahelise koostöö kaudu asjakohaste julgeolekumeetmete üle.

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjalikult. – Briti konservatiivid toetasid seda raportit, kuigi me kahtleme veidi, kas Euroopa Liidu sekkumine sellesse valdkonda on vajalik, arvestades, et juba on olemas Euroopa Nõukogu konventsioon, mis käsitleb samu küsimusi. Me toetame terrorismivastases võitluses tihedat koostööd – nii liikmesriikide vahel kui ka üleilmsel tasandil. Samas ei ole me veendunud, et Euroopa tasandil pakutavad meetodid põhimõttel „üks suurus kõigile” oleksid tulemuslikud.

Marco Cappato (ALDE), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin vastu ettepanekule lisada Euroopa Nõukogu konventsiooni rakendamise seotud õigusakti uue õigusrikkumisena „üleskutse” või „avalik üleskutse panna toime terroriakte”, sest minu arvates on komisjoni pakutud mõiste liiga ebamäärane ning see põhineb puhtalt subjektiivsetel teguritel, kujutades Euroopas nii ohtu inimõigustele ja põhivabadustele, eriti sõnavabadusele.

Nii hakatakse Euroopa tasandil kuriteoks pidama igasugust avalikku ütlust, meedias edastatud teadet või Internetis avaldatud sõnumit, mida võiks mingil moel, otseselt või kaudselt käsitada terroriakti sooritamisele ohutamiseks, lähtudes „kavatsusest” või ohust, „et võidakse toime panna üks või mitu sellist õigusrikkumist”. Väljakuulutatud eesmärk on saada jälile terroristlikule propagandale Internetis. Raportöör on üritanud komisjoni teksti täpsustada, et see järgiks rohkem inimõigusi, ja tagada nii suurem õiguskindlus. Sellele vaatamata arvan, et peaksime selle ettepaneku tagasi lükkama, osalt ka selleks, et edastada selge sõnum komisjonile ja nõukogule, kes on juba teatanud, et nad ei nõustu Euroopa Parlamendi ettepanekutega.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjalikult. – (SV) Rootsi ajakirjandusvabaduse seadus kehtastab Rootsi ühiskonna põhiväärtusi. Me ei saa leppida terrorismivastaste õigusaktidega, mis on vastuolus Rootsi põhiseadusega. Kõnealuste eesmärkide saavutamiseks on palju muid võimalusi ja vahendeid.

Ettepanekud, mille üle me täna hääletasime, ei paku mingeid võimalusi eranditeks, mis võimaldaksid meil Rootsis oma õigusaktid säilitada.

Me toetame Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid, ent ei saa toetada ettepanekut tervikuna. Et aga nõukogus saavutati kokkulepe, mis on kooskõlas Rootsi põhiseadusega, siis otsustasime vastu hääletamise asemel hääletamisest loobuda.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Proua Lefrançois' raport sisaldab ettepanekuid mitmete heade meetmete kohta, mille eesmärk on parandada terrorismivastase võitluse tõhusust ja kooskõlastatust Euroopa Liidus. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt. Mõni päev tagasi ETA poolt toime pandud rünnakud ja mõrvarlik rünnak Islāmābādīs on tõendiks sellest, et me ei saa selles võitluses kunagi liiga valvsad ja tõhusad olla. Võitluses terrorismiga – ja tänapäeval on peamiselt tegemist islamiterrorismiga – on tulemuste saavutamiseks oluline teha piiriülest koostööd.

Seejuures ei tohiks me unustada minevikus tehtud vigu. On ju Schengeni ala juba aastaid pakkunud potentsiaalsetele terroristidele ja kurjategijatele ideaalset keskkonda oma kuritegelike plaanide elluviimiseks, sageli karistamatult. Euroopa peab kiiresti hakkama hindama oma avatud piiride poliitikat ja selle laastavat mõju seoses sisserände, kuritegevuse ja islamiäärmuslusega. Vastasel juhul osutub ka kõnealune kavandatav raamistik väärtusetuks.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin proua Lefrançois' raporti poolt, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu nõukogu raamotsus, millega muudetakse raamotsust 2002/475/JSK terrorismivastase võitluse kohta, sest minu arvates on vaja terrorismivastase võitluse vahendeid kohandada, arvestades terroristidele kättesaadavaid uusi info- ja sidetehnoloogilisi võimalusi.

Euroopa Liidu raamotsuse muutmine võimaldab kaasata terrorismi määratlusse konkreetsed ettevalmistavad toimingud, mis kriminaliseeritakse kõikides liikmesriikides, näiteks värbamine ja väljaõpe terroristlikel eesmärkidel ning avalik üleskutse panna toime terroriakte. Samuti on oluline rõhutada Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni esitatud muudatusettepanekuid, mille eesmärk on tagada põhivabadused – sõna- ja ühinemisvabadus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Praegune rahvusvaheline ja ühenduse õiguslik raamistik sisaldab mitmeid vahendeid, mis on reaalse terrorismi ning sellega seotud organiseeritud, vägivaldse ja riigiülese kuritegevusega võitlemiseks enam kui vajalikud.

Selle ettepaneku eesmärk on tõhustada veelgi julgeolekumeetmeid, millega on 11. septembri 2001. aasta sündmuste sildi all seatud ohtu kodanike õigused, vabadused ja tagatised.

Ettepanekus, nagu raportöör ise märgib, esitatakse ebamäärased määratlused, mis ei taga põhivabaduste järgimist.

Nagu ka terrorismivastast võitlust käsitleva raamotsuse 2002/475/JSK (arvestades ka selles sisalduvat mõiste „terrorism“ määratlust) puhul, jääb taas avatuks võimalus rakendada julgeolekumeetmeid ja kriminaliseerida üksikisikuid või rühmi, kes võtavad suuliselt või kirjalikult sõna riikliku terrorismi vastu.

See ettepanek ei kujuta endast mingit lisaväärtust võitluses reaalse terrorismi ja sellega seotud rahvusvahelise kuritegevuse vastu, vaid pigem seab tõsiselt ohtu eri liikmesriikide kodanike turvalisuse ja põhivabadused.

Me oleme varemgi rõhutanud, et julgeolekumeetmete rakendamise asemel peame pigem tegelema terrorismi tõeliste algpõhjustega.

Või nagu me oleme juba öelnud, „me ei vaheta vabadust julgeoleku vastu, sest lõpuks jääme mõlemast ilma“. Seetõttu hääletasime selle raporti vastu.

Carl Lang (NI), kirjalikult. – (FR) Laupäeval, 20. septembril pani enesetaputerrorist Pakistani pealinna südames Marriotti hotelli ees plahvatama veoauto, jättes hotellist järele vaid põlevad varemed ja tappes vähemalt 60 inimest.

Vastutus rünnaku eest omistati Al Qaeda seotud Pakistani Talibanile.

Pühapäeval, 20. septembril ja esmaspäeval, 21. septembril valas kolmes rünnakus verd Baski separatistide organisatsioon ETA. Nende rünnakute ettevalmistused tehti kuuldavasti Prantsusmaa territooriumil.

Terrorism ei tunne piire ja Schengeni ala on ideaalne paik rünnakute sooritajate värbamiseks, nende mõttemaailma kujundamiseks ja rünnakute logistiliste ettevalmistuste tegemiseks.

Prantsusmaa siseminister Michèle Alliot-Marie ütles sellega seoses: „Prantsuse vanglad on islamiäärmuslaste värbamise kasvulava.“ Aus ülestunnistus! On tõsi, et terrorismil on palju põhjusi, ent praegusel ajal on need seotud peamiselt islamiäärmuslaste relvastatud võitlusega. Kummalisel kombel puuduvad meil õigusaktid, mille eesmärk on avastada ja tõkestada värbamist vanglates või teatud „tundlikes“ linnajagudes.

Euroopa Liit kavatseb luua enesele õigusaktide kogumiku terrorismivastaseks võitluseks.

(Selgitus hääletuse kohta katkestati kodukorra artikli 163 alusel.)

Jörg Leichtfried (PSE), kirjalikult. – (DE) Ma hääletasin proua Lefrançois' raporti poolt, sest terrorismivastases võitluses peab kesksel kohal olema terroriaktide ennetamine.

Üleskutse panna toime terroriakt, värbamine terroristlikel eesmärkidel ja väljaõpe terroristlikel eesmärkidel on kolm ettevalmistavat toimingut, mida samuti tuleb käsitada õigusrikkumistena. Seda tehes tuleb aga siiski jätkuvalt järgida põhiõigusi. Seepärast hääletasin ma „üleskutse“ asemel mõiste „õhutamise“ poolt, sest see on täpsem ja jätab vähem tõlgendamisruumi. Tuleb võtta meetmeid Interneti kui virtuaalse väljaõppekeskuse vastu, sest uute info- ja sidetehnoloogiliste võimaluste tõttu on terroristidel üha lihtsam oma propagandat levitada.

Euroopa Liit peab terrorismile selgelt ja otsustavalt vastu astuma ning nende kolme uue kuriteoliigi määratlemine on sel teel oluline samm. Samas ei tohiks piirata ajakirjandus- ja sõnavabadust ega õigust kirjade, telefonikõnede, e-kirjade ja muu elektroonilise kirjavahetuse privaatsusele ning seetõttu hääletasin ma proua Lefrançois' esitatud muudatusettepanekute poolt.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Meil siin Euroopa Liidus on kindlasti isikuid, kes võivad igal hetkel aktiveeruda. Ei tohi aga unustada, et terroristid ei lange taevast, vaid nad saavad riiki ja kasvavad üles keskkonnas, mis on selle riigi suhtes vaenulik. Kui Euroopa Liit tahab terrorismi vastu tõesti tulemuslikult võidelda, siis tuleb tal võtta meetmeid paralleelühiskondade ja sellega sarnaste nähtuste tekkimise ja laienemise vastu, selle asemel et neid, kes viitavad sisserändajatega koos eksisteerimise probleemidele, valimatult rassistidena hukka mõista. Ka ei tohiks terrorismivastane võitlus enesega kaasa tuua kodanikuõiguste hiilivat

kärpimist – sellele osutas hiljuti koguni Euroopa Kohus – ning terrorismivastane võitlus ei või saada kinnisideeks, mistõttu väheneb võitlus kuritegevuse vastu.

Arvestades, et terrorioht lähtub eelkõige islamifanaatikutest, oleks juba ammu tulnud islamistlikud vihajutlustajad karmilt käsile võtta ja Euroopa tasandil kriminaliseerida terroristide väljaõpe. Seetõttu hääletasin ma proua Lefrançois' raporti poolt.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hiljutised rünnakud Baskimaal näitasid taas, et terrorism on igapäevaelu reaalsus ja et meil on vaja tõhusaid vahendeid selle vastu võitlemiseks. Nõukogu uus raamotsus terrorismivastase võitluse kohta on kahtlemata samm edasi ja mul on selle vastuvõtmise üle hea meel.

Mind üllatab, et seitse aastat tagasi, 11. septembril 2001 New Yorgis toime pandud terrorirünnakute mälestamine jäi Euroopa Parlamendis tähelepanuta. Me peaksime püüdma mitte unustada nende rünnakute ohvraid ning meil oleks tulnud rõhutada, et Atlandi-ülesed suhted on Euroopa Parlamendi igapäevakohustuste seas väga olulisel kohal.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Terrorismivastase võitluse aluseks olevate dokumentide õiguslik selgus on niisama oluline kui selgus ja otsusekindlus kogu selles küsimuses. Seetõttu on mõistetav komisjoni mure mehhanismide, vahendite ja meetodite pärast, mida kasutatakse terroristide värbamiseks, eriti nende, kes värvatakse Euroopa riikides ning kellest paljud on siin sündinud ja üles kasvanud. Seoses sellega tuleb meil tagada, et politseil ja riigil oleksid tegutsemiseks – soovitatavalt ennetavaks tegutsemiseks – vajalikud vahendid. Olulised on ka need selle nähtuse vastu võetavad meetmed, mis ei ole seotud politsei- või kohtuasutustega. Tuleb tagada, et lisaks õiguskaitseüsteemi reaktsioonile on meil ka valvas ja tähelepanelik poliitiline süsteem, mis suudab võtta vajalikke meetmeid, näiteks tugevdada integratsiooni, anda rohkem sõna mõõdukale enamusele või tegelda ebaseaduslikust sisserändest johtuva marginaliseerumise probleemiga. Kõikidel eeltoodud põhjustel peab poliitiline võim olema tähelepanelik ja aktiivne. Kui kõik terroriakte ei saa ennetada, on võimalik vältida sellise keskkonna kujunemist, mis soodustab, kutsub esile ja ärgitab terrorismi.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Euroopa Liidu üks peamisi eesmärke ühise vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala poliitika raames on tagada oma 500 miljoni kodaniku julgeolek. Selle saavutamiseks peavad Euroopa Liit ja selle liikmesriigid astuma vastu nüüdisaegsele terrorismile.

Kõige enam vastuolusid tekitav küsimus ettepanekus, mis käsitleb terrorismivastast võitlust käsitleva nõukogu raamotsuse muutmist, on nõue võtta kasutusele mõiste „avalik üleskutse panna toime terroriakte”.

Sõnavabaduse ja seaduserikkumise vahel on vaid õhkõrn joon. Me ei saa lubada, et tekiks olukord, kus julgeoleku suurendamise eesmärgil piiratakse kodanike õigusi ja vabadusi.

Seetõttu leian, et on hädavajalik tagada kõnealuse raamotsuse võimalikult kõrge õiguslik tase ja selleks tuleks enne kõike selgemalt määratleda mõiste „avalik üleskutse panna toime terroriakte”. See uus dokument peab olema õiguslikult selge ja sidus, et see oleks võitluses terrorismiga tõhus vahend, kuid samal ajal peab see tagama inimõiguste ja põhivabaduste järgimise võimalikult suures ulatuses.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjalikult. – (PL) Terrorirünnakud Madridis ja Londonis näitasid meile, kui tõsine probleem on Euroopa Liidu jaoks terrorism.

2008. aastal nõudis terrorism tohutut lõivu, alates 1. veebruari rünnakust Bagdadis, kus matuse ajal tapeti 30 inimest, ja lõpetades 20. septembri rünnakuga Marriotti hotellile Islāmābādis, kus enam kui 60 inimest hukkus ja üle 250 sai vigastada. 2008. aastal pandi toime 49 terrorirünnakut. Võrdluse mõttes võiks lisada, et sama palju rünnakuid sooritati aastatel 2002–2007 kokku.

Üks tõhusamaid viise terrorismi vastu võitlemiseks on kõrvaldada selle põhjused.

Seetõttu usun, et Euroopa Liit peaks tegema kõik endast oleneva, et võidelda terrorismi vastu kogu maailmas, austades samas inimõigusi. Euroopa Liit peaks muutma Euroopa turvalisemaks, kindlustades oma kodanikele vabaduse, julgeoleku ja õiguse; suures osas sõltub see liikmesriikide tahtest.

– Raport: Martine Roure (A6-0322/2008)

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Ma hääletasin selle raporti vastu täie veendumusega. Proua Roure'i raport näitab juba kes teab mitmendat korda, kuidas poliitiline korrektsus Euroopal silmad sulgeb. On ilmselge, et võitluses kuritegevuse ja terrorismi vastu on valitsusel õigus koguda *potentsiaalsete* kahtluslaste

kohta nii palju andmeid kui võimalik, sealhulgas etnilist päritolu puudutavaid andmeid. Isegi raportöör mõõnab seda.

Kuid miks ei võiks riigiasutused töödelda ka muid valdkondi puudutavaid andmeid – tagades seejuures eraelu puutumatuse –, kui see tagab hea valitsemise? Näiteks miks ei tohiks Itaalia valitsus võtta ebaseaduslike sissērändajate sõrmejälgi, kui see on nende isikute kindlakstegemiseks ainus viis?

Nõukogu esialgne ettepanek sel teemal oli piisavalt tasakaalus. Nii nagu vasakpoolsed võitlevad kogu Euroopas täiemõdulise mõttepolitseina teistimõttelejate vastu – mina kui flaamlane tean sellest üht-teist –, on ka siin tegemist kavatsusega tegutseda kodanikuvabaduste valvekoerana. See on sõnadega kirjeldamiseks lausa liiga naeruväärne.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Pidades silmas, et tegemist on juhtumiga, kus nõukogu „konsulteerib” Euroopa Parlamendiga, tahaksime rõhutada, et ehkki me toetasime Euroopa Parlamendi esitatud muudatusettepanekuid, olgugi need varem vastu võetud seisukohtadest lahjemad, jääb meie arvates selles raportis ikkagi vajaka sellest, mida on vaja „kriminaalasjades tehtava poliitsei- ja õiguslase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitseks”.

Lisaks muudele olulistele aspektidele meie negatiivses hinnangus selle ettepaneku kohta juhime tähelepanu asjaolule, et lisades küll teatud (pseudo)tingimused, ei välista see ettepanek koguni selliste isikuandmete töötlemist, „mis paljastavad rassilise või etnilise päritolu, poliitilised vaated, usulised või filosoofilised veendumused, ametiühingusse kuulumise ning tervisliku seisundi või seksuaalelu”, ja see ei ole vastuvõetav!

Nagu ka arutelu käigus märgiti, põhineb see ettepanek kõige väiksemal ühisnimetajal niivõrd olulises küsimuses, nagu seda on eri liikmesriikide kodanike õiguste, vabaduse ja tagatiste kaitse, kusjuures ettenähtud kaitse tase jääb alla muudes õigusaktides, sealhulgas Euroopa Nõukogu õigusaktides sätestatule.

Isikuandmete kaitse tagamine on pakiline ja vältimatu. Seda ei saa saavutada õigusaktiga, mis oma lünkade ja vigade tõttu ei hõlga rikkumiste eest ega kaitse puudumise võimaluse eest.

Seepärast loobusime hääletamast.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjalikult. – (DE) Ma hääletasin proua Roure'i raporti poolt, mis tagab isikuandmete töötlemisel kõrgetasemelise andmekaitse.

Terrorismi vastu ei tohiks võidelda kodanike põhiõiguste arvelt ja seetõttu on väga tähtis kindlustada isikuandmete kaitse. Et nõukogus saavutatud kokkuleppel on mõningaid puudusi, ei taga see nimetatud eesmärgi saavutamist. Raportiga parandatakse need puudujäägid ja muudetakse nõukogu kokkulepet nii, et isikuandmete kasutamine ja avalikustamine on rangemalt reguleeritud. Raportis sõnastatakse täpsemalt proportsionaalsuse ja andmete töötlemise eesmärgipärasuse põhimõtted, kehtestatakse rangemad kontrollimehhanismid andmete kolmandatele riikidele edastamise puhuks ning nõutakse tegevus- ja kontrollivolitusega ekspertide rühma loomist.

Pikalevenivad arutelud Euroopa institutsioonides osutavad selle teema vaieldavusele ja tundlikkusele. Ehkki kokkuleppele jõudmine on raske, ei tohiks leppida pealiskaudse tulemusega või andmekaitse lahendamiseks Euroopa Liidus. Isikuandmete käsitlemisel tuleb alati tagada äärmine ettevaatlikkus ja kõikvõimalikud kaitsemeetmed.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjalikult. – Ehkki komisjoni poolt selles raamotsuses esitatud meetmed ei küündi selleni, mida mina oleksin tahtnud näha, toetasin ma isikuandmete kaitse miinimumtaseme kehtestamist kui üldist põhimõtet.

Euroopa Parlamendi kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjon tegi ettepaneku muutmisel head tööd ning ma loodan, et seda võetakse arvesse.

Sinn Féin pooldab mõtet tagada kodanikele võimalikult kõrgetasemeline andmekaitse ning toetab ka edaspidi meetmeid, mis võimaldavad paremini tagada eraelu puutumatust ja kodanikuõigusi selles valdkonnas.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Nõukogu ettepanekut ei saa selle praegusel kujul mingil juhul heaks kiita. Isikuandmete kaitstes allahindluste tegemine on vastuvõetamatu. On vaja igakülgselt isikuandmeid käsitlevat õiguslikku raamistikku, et kindlustada tõhus kaitse ja tagada, et ei üksikisikud ega riigid töötleks selliseid andmeid rahvusvahelisel tasemel ega riigisiselt. Euroopa Parlamendi kriitilised märkused ja soovitusel nõukogu ettepaneku kohta on üldiselt samm õiges suunas, kuid neist ei piisa.

– Raport: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi Sotsiaaldemokraadid, otsustasime toetada parlamendi tööaasta 2007 jooksul toimunud petitsioonikomisjoni arutelusid käsitleva raporti (A60336/2008) muudatusettepanekut 1. Põhjus on see, et meie arvates peaks Euroopa Parlament saama ise oma asukoha üle otsustada. Lisaks leiame, et kliima ja keskkonnaga seotud põhjustel ning majanduslikel kaalutlustel peaks Euroopa Parlament töötama ühes kohas – Brüsselis.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjalikult. – Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjon teeb Euroopa Liidu kodanike heaks hindamatut tööd, vahendades nende muresid Euroopa Komisjonile, uurides Euroopa Liidu õigusaktide rikkumiste kohta riiklikelt, piirkondlikelt ja kohalikelt ametiasutustelt ning käsitledes kodanike õiguste rikkumise juhtumeid.

Euroopa Parlamendile eelmisel aastal esitatud petitsioonide arvu järsk kasv osutab kodanike suurenevale teadlikkusele sellest, mida Euroopa Parlament saab nende heaks teha, ning samas ka petitsioonikomisjoni piisava rahastamise ja töötajate arvu tagamise vajadusele.

2007. aastal esitati lausa 65 lirimaad puudutavat petitsiooni ning petitsioonikomisjon külastas seda riiki andmete kogumiseks seoses vett ja keskkonda käsitlevate ELi direktiivide rikkumisega.

Ma olen veendunud, et petitsioonikomisjonil on täita tähtis roll eeskirjade rikkumisega silmitsi seisvate kodanike murede käsitlemisel ning kodanike ja Euroopa Liidu kõigi haldus- ja valitsemistasandite vahendamisel kodanike poolt Euroopa Parlamenti valitud saadikute kaudu.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Ma olin selle raporti puhul sunnitud hääletamisest loobuma. Muidugi on hea, et Euroopa kodanikud saavad asutuste, sealhulgas isegi Euroopa tasandi asutuste vastu petitsioone esitada, ent selle raporti föderalistlik alatoon on minu arvates kahetsusväärne. Selle üks näide on täiesti mõõdutundetu kiidulaul Lissaboni lepingusse üle kantud põhiõiguste hartale. Veel üks näide on nõue, et Euroopa Komisjon peaks liikmesriikide suhtes veelgi tõhusamalt tegutsema (loe: rohkem sekkuma).

Lisaks häirib mind viis, kuidas seda raportit on kasutatud üheainsa, Brüsselis oleva asukoha nõudmiseks. Muidugi ei meeldi kellelegi meist Euroopa Parlamendi killustatusega kaasnev raharaiskamine, kuid see üks ja ainus asukoht võiks sama hästi olla ka Strasbourg.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) See raport on tegelikult Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjoni tegevusaruanne. Et aga selles ülistatakse mitmes punktis Lissaboni lepingut ja väljendatakse lootust selle peatse ratifitseerimise suhtes, siis otsustasime hääletada raporti kui terviku vastu.

Me oleme põhimõtteliselt seisukohal, et Lissaboni leping tuleb tagasi lükata, sest ühes liikmesriigis ütlesid hääletajad referendumil lepingule „ei”. Ja on veelgi enam liikmesriike, kus hääletajate enamus oleks Lissaboni lepingu kahtlemata tagasi lükanud, kui neile oleks see võimalus antud.

Me ei saa toetada seda ignorantsust, mida Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjon selles raportis mitmes punktis ilmutab.

Mis puudutab Euroopa Parlamendi üheainsa asukoha teemat, siis me toetame põhimõtet, et liikmesriigid peavad ühiselt otsustama, kus Euroopa Parlamendi asukoht peaks olema, kuid meie arvates on mõistlik, et ka Euroopa Parlament väljendaks selles küsimuses oma seisukohta.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hääletasin muudatusettepaneku 1 poolt, mille härra Hammerstein omaenda raporti kohta esitas. Me saime täna teada, et järgmisel kuul asub Euroopa Parlament taas oma igakuisele vaevalisele rännakule Strasbourgis ja see läheb maksumaksjatele miljardeid eurosid maksma. Me peame selle rändtsirkuse lõpetama ja Euroopa Parlament ise peab olema selle arutelu keskmes.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Ma hääletasin härra Hammersteini raporti poolt, mis käsitleb petitsioonikomisjoni tegevust Euroopa Parlamendi tööaastal 2007, sest sellest ilmneb selgelt selle parlamendikomisjoni töö positiivne mõju.

Härra Libicki juhitud parlamendikomisjon on oma tegevusega näidanud, kui väga seda komisjoni vaja on. See võimaldab Euroopa Liidu kodanikel esitada petitsioone oma kodanikuõiguste rikkumiste kohta liikmesriikide asutuste poolt. Euroopa Parlamendi kodukorra artiklis 191 on sätestatud: „Igal liidu kodanikul ning igal [...] isikul, kes elab [...] mõnes liikmesriigis, on õigus kas üks või koos teiste kodanike või isikutega

pöörduda petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole küsimuses, millega tal on isiklik puutumus ja mis kuulub liidu tegevusvaldkondade hulka.”

Ma leian, et andmebaasi ePetition loomine on selle parlamendikomisjoni märkimisväärne töösaavutus. Tänu sellele andmebaasile on nüüd võimalik elektrooniliselt juurde pääseda kõikidele petitsiooniga seotud dokumentidele. Samuti tuleks mainida elektrooniliselt esitatud petitsioonide arvu olulist kasvu. Eelmisel aastal moodustasid need petitsioonid 42 %. Petitsioonikomisjonil on hea koostöö Euroopa Komisjoni asjaomaste osakondadega ja Euroopa ombudsmaniga ning selgituste andmise osas ka liikmesriikide asjaomaste esindajate ning piirkondlike ja kohalike ametiasutustega. Petitsioonikomisjoni tööle aitavad oluliselt kaasa selle esindajate andmekogumiseks toimuvad külaskäigud riikidesse. Hästi toimiv sekretariaat teeb selle parlamendikomisjoni töö tõhusamaks muutmise nimel palju.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjalikult. – (LT) Üleeuroopalise kodanikualgatuse toetuseks, millega nõutakse, et Euroopa Parlamendil oleks üks alaline asukoht, on kogutud üle miljoni Euroopa Liidu kodaniku allkirja. See andis asjaosalistele õiguse esitada petitsioonikomisjonile petitsioon Euroopa Parlamendi alalise asukoha määramiseks. Minu arvates on Euroopa Parlamendi praegune töökorraldus ebaefektiivne ja sellega kaasnevad põhjendamatud kulud. Nii raisatakse maksumaksjate raha, mida saaks hästi ära kasutada selleks, et kodanikele lisaväärtusi luua. 2005. aastal Euroopa Parlamendi eelarvet käsitleva raporti koostamisel tegin ettepaneku, et Euroopa Parlament võiks töötada ühes kohas, sest see võimaldaks parlamendil liikmete ja personali lähetuskulusid kokku hoida. Ent tänasel hääletusel ei toeta ma Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel esitatud muudatusettepanekut, mille kohaselt Euroopa Parlamendi alaline asukoht võiks olla Brüsselis. Minu arvates ei ole õige seada eelduseks, et Euroopa Parlamendi alaline asukoht peaks olema just nimelt Brüssel. Tegemist on liikmesriikide pädevusse kuuluva küsimusega.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Mul on hea meel raportist ilmneva tõdemuse üle, et petitsioonikomisjoni tähtsus on kasvamas. Sel aastal saadud petitsioonide arv on 2006. aastaga võrreldes suurenenud poole võrra. Ma jagan ka raportööri muret selle üle, et petitsioonikomisjonile esitatud juhtumite menetlemine Euroopa Komisjonis ja Euroopa Kohtus võtab väga palju aega. Ma hääletasin selle raporti poolt.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjalikult. – Mul on hea meel härra Hammersteini raporti üle, mis käsitleb petitsioonikomisjoni tegevust.

Muu hulgas tunnustan ma seda, et raportis on mitmes küsimuses noomitud liri valitsust. Liri valitsuse otsus rajada kõigest hoolimata maantee M3 läbi ühe meie vanema rahvusliku ajaloomälestise südame on lubamatu. Sellest projektist tuleks loobuda või siis tuleks seda muuta, et kaitsta meie rahvusmälestisi.

Lirimaal ja mujal Euroopas tuleb jätkata kampaaniat, tagamaks, et see juhtuks enne, kui on liiga hilja, nagu valitsus tahab.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Ma hääletasin härra Hammersteini raporti poolt, mis käsitleb petitsioonikomisjoni tööd. Raportis toetatakse selle parlamendikomisjoni tööd, mis on üks peamisi sidekanaleid kodanike ja Euroopa institutsioonide vahel. Petitsioonikomisjoni tegevuse tulemuslikkust kodanike murede vahendamisel ja toetamisel tuleb suurendada, tugevdades selle parlamendikomisjoni institutsioonilist rolli ja veelgi tõhustades tema koostööd Euroopa Komisjoni, Euroopa ombudsmani ja liikmesriikide ametiasutustega.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Ma olen pettunud selles, et Euroopa Parlament ei toetanud muudatusettepanekut üheainsa asukoha kohta. See on teine Strasbourgi osaistungjärk, mille me Brüsselis peame, ja me oleme tõestanud, et saame Brüsselis tõhusalt töötada ja hääletada. Me ei pea oma istungeid enam Strasbourgis pidama. Ma julgustan kolleege allkirjastama kirjalikku deklaratsiooni nr 75, milles kutsutakse Euroopa Parlamenti pidama oma istungeid Brüsselis ja lõpetama istungid Strasbourgis.

– Raport: Michl Ebner (A6-0327/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi Sotsiaaldemokraadid, otsustasime hääletada selle raporti vastu, sest me ei poolda eritoetust mägiipiirkondade põllumajandustootjatele piimalehmade toetuse näol. Ehkki me kiidame mägiipiirkondi käsitleva kõikehõlmava strateegia heaks, leiame, et suurem toetus piimandussektorile ei oleks õige. Kui eesmärk on vähendada ühise põllumajanduspoliitika osakaalu Euroopa Liidu eelarves tervikuna, siis on ülekanded esimesest sambast teise samuti asjakohatud.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Raportis mägipiirkondade põllumajanduse olukorra ja väljavaadete kohta on – ehkki killustatult – välja toodud konkreetseid probleeme, millega selliste piirkondade maaharijad ja karjakasvatajad toime peavad tulema. Nende probleemide hulka kuuluvad raske ligipääs, suured transpordikulud, põllukultuuride kasvatamiseks keerulised pinnasetingimused jne. Samas ei mainita raportis liikmesriikide ja Euroopa Liidu vastutust infrastruktuuri puudumise ja konkreetsete meetmete vähesuse eest. Sääraste meetmete eesmärk peaks seisnema selles, et põllumajandussaaduste tootmiseks ja turustamiseks looduslikult ebasoodsad tingimused viidaks nendes piirkondades miinimumini ning suhtelisi eeliseid kasutataks võimalikult hästi ära.

Euroopa Liit kasutab ebamäärašt sõnastust ja sisutühje hea tahte väljendusi. Kõik meetmed, mida võetakse, osutuvad tulututeks ega suuda peatada neis piirkondades rahvaarvu vähenemist. Samasugune viljatu hoiak ilmneb ka sellest raportist, millega püütakse ühenduse poliitika vigu varjata. Selles ei mainita üldse põllumajandusele suunatud Euroopa Liidu rahastamise järjepidevat vähendamist, eelarveid ega ühise põllumajanduspoliitika negatiivset mõju.

Vastupidi – Euroopa Liit vaid kordab samu vanu meetmeid, mida ta püüab kohandada ühise põllumajanduspoliitika eelseisva „tervisekontrolli” raamistikuga.

Mägipiirkondade elutingimuste parandamise ja põllumajandustulu suurendamise olulised eeldused on põllumajandustootjate endi võitlus ühise põllumajanduspoliitika vastu ning nõue eraldada eritoetust mägipiirkondade infrastruktuuri parandamiseks ja põllumajandusliku tootmise toetamiseks.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Euroopa Parlamendi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon tahab vastu tulla selle sektori kõikidele huvirühmadele. Kui nüüd tuleb eritingimusi võimaldada mägipiirkondade põllumajandustootjatele, tekib küsimus, kas ei peaks erimeetmeid ja kokkuleppeid välja töötama ka Norrlandi põllumajanduse kaitseks.

Me oleme põhimõtteliselt väga selle raporti vastu. Junilistan märgib taas kord, et õnneks puudub Euroopa Parlamendil kaasotsustamisõigus Euroopa Liidu põllumajanduspoliitika suhtes. Kui see õigus tal oleks, satuks liit proteksionismi ja kõikvõimalikele põllumajanduses tegutsevatele rühmadele makstavate kulukate subsidiumide lõksu.

Jan Mulder (ALDE), kirjalikult. – (NL) Euroopa Parlamendis esindatud Vabaduse ja Demokraatia Rahvapartei (VVD) liikmed hääletasid Ebneri raporti poolt, muu hulgas seetõttu, et see annab hea pildi mägipiirkondade põllumajanduse konkreetsetest probleemidest. Samas ei nõustu VVD liikmed raportis tehtud ettepanekutega, mis ennetavad ühise põllumajanduspoliitika „tervisekontrolliga” seotud otsustusmenetlust, eriti üleskutsega 20 % riikliku reservi kohta.

James Nicholson (PPE-DE), kirjalikult. – Selles raportis rõhutatakse mägipiirkondade olulist rolli keskkonna-, põllumajandus- ning isegi kultuuri- ja turismivaldkonnas. Mis kõige olulisem – raportis tunnistatakse nende piirkondade vajalikkust bioloogilise mitmekesisuse säilitamise ja metsandusstrateegia elluviimise seisukohalt.

Kuid neis ainulaadsetes piirkondades elavatel ja töötavatel inimestel tuleb lahendada ka märkimisväärsed probleemid, eriti seoses infrastruktuuri, side ja suurte tootmiskuludega. Just sel põhjusel väärivad need piirkonnad kooskõlastatud ja integreeritud strateegiat, näiteks sellist, mida rakendatakse Euroopa Liidu rannikualade puhul.

Muidugi on lambakasvatus neis piirkondades tihedalt seotud põllumajandustegevusega ja tuleb tunnistada, et lammaste karjatamine on nende piirkondade keskkonna stabiilsuse säilitamisel eriti tähtis. Hoolimata sellest, et selle majandussektori ees seisab praegu palju probleeme, on komisjon siiski oma hiljutise ettepanekuga elektroonilise märgistamise kohta olukorda halvendanud. Veelgi enam: ehkki lambakasvatajad vajavad hädasti eriabi, ei tundu seda abi kahjuks lähemal ajal saabuvat.

Neil Parish (PPE-DE), kirjalikult. – Minul ja mu Briti konservatiividest kolleegidel on hea meel tähelepanu üle, mida selle raportiga mägipiirkondade põllumajandusele pööratakse, ent me leiame, et sellistes piirkondades keskkonnahoidlike põlluharimistavade jätkumise tagamiseks ei ole erimeetmeid vaja.

Kahjuks nõutakse Ebneri raportis mitmeid meetmeid, mis põhinevad eelkõige esimesel sambal, sealhulgas mägipiirkondade piimalehmatoetust ja artiklis 69 osutatud vahendite ülempiiri tõstmist 20 %ni.

Me ei poolda uute omavahel seotud subsidiumide kasutuselevõtmist esimese samba raames. Need ei ole kooskõlas põllumajanduspoliitika käimasolevate reformidega ega ole Euroopa maksumaksja jaoks tasuvad.

Kõnealuste piirkondade probleeme on kõige paremini võimalik lahendada maaelu arengu rahastamise kaudu ühise põllumajanduspoliitika teise samba raames.

Seetõttu me seda raportit ei toeta.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Ma hääletasin härra Ebneri raporti poolt, sest minu arvates edastab Euroopa Parlament sellega Euroopa mägipiirkondadele olulise signaali. Minu arvamus põhineb isiklikul kogemusel: ma elan Kirde-Slovakkia mägises piirkonnas, Kõrg-Tatrate eelmäestikus. Ma olen teinud mõningaid uuringuid mägipiirkondades elamise atraktiivsuse kohta. Olen raportöörile tänulik, et ta lisas raportile minu muudatusettepanekute projekti, mille ma esitasin regionaalarengukomisjonile ja mis pälvis selle parlamendikomisjoni hääletusel toetuse.

Mägipiirkonnad võivad pakkuda kvaliteetset põllumajandustoodangut ja mitmekülgsemat põllumajandustoodete valikut Euroopa turul; seetõttu on vajalik maaelu arengu ja struktuurilise toetuse suurem kooskõlastamine, et arendada ühisprogramme ja säilitada teisi tegevusalasid (näiteks biomassi kasutamine ja põllumajandusturism), suurendades niiviisi kohalike elanike sissetulekut.

Säästev, moderniseeritud ja multifunktsionaalne põllumajandus on mägipiirkondades alati vajalik. Säästev metsamajandus võimaldab puidujäätmetest energiat toota. Teatud looma- ja taimeliikide säilitamine, traditsioonide alalhoidmine, keskkonnahoidlik tegevus ja turism aitavad bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisega ja süsihappegaasi sidumisega püsirohumaade ja metsade abil võidelda kliimamuutuse vastu.

Ma olen veendunud, et mägipiirkonnad vajavad uusi vahendeid oma territooriumi kaitsmiseks üleujutuste eest (rõhuasetusega üleujutuste ennetusele), samas kui põllumajandus- ja metsandusettevõtjad võivad toetada üleujutustevastaseid ennetusmeetmeid pindalaga seotud otsetoetuste abil, mida nad saavad ühise põllumajanduspoliitika raames.

Brian Simpson (PSE), kirjalikult. – Ma toetan seda raportit, mis käsitleb mägipiirkondade säästvat arengut.

Liikumine rohkem turule orienteeritud ühise põllumajanduspoliitika poole tähendab, et mägipiirkonnad, kus põllumajanduslik tootmine on vähem konkurentsivõimeline, seisavad silmitsi uute probleemidega, ent minu arvates tekib neil ka uusi võimalusi.

Mägipiirkonnad ei pruugi olla võimelised konkurentsitingimustega kuigi kergesti kohanema ning madalate hindadega ja väga konkurentsivõimeliste toodete tootmine võib neile tähendada lisakulusid, kuid keskendumaks sellele, et kasutada olemasolevaid ressursse (muu hulgas turiste ligimeelitavate maastike ilu) ja nende piirkondade potentsiaalseid konkurentsieeliseid, sealhulgas mitmesuguseid piirkondlikke ja traditsioonilisi tooteid ning rikkalikke traditsioonilisi teadmisi ja valmistamistavasid, mis annavad nende piirkondade toodetele konkurentsieelse.

Minu seisukoht läheb küll mõne Euroopa Parlamendi liikme arvamuselt lahku, ent ma ei usu, et mägipiirkondade probleemide lahenduseks oleks ühise põllumajanduspoliitika alusel suurema hulga raha suunamine neisse piirkondadesse. Kui mägipiirkondade põllumajandustootmise toetamine on riigile selgelt kasulik, näiteks keskkonna pärast, siis oleks minu arvates riiklik rahastamine maaelu arengu samba raames asjakohasem.

Mägipiirkondade jätkusuutliku arengu võti on nende potentsiaali rakendamine, mitte aga pelgalt riiklike toetuste suurendamine.

7. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.00 ja seda jätkati kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

8. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

9. Ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem – Meretranspordi sektoris toimunud õnnetusjuhtumite juurdlus – Reisijate meritsi vedajate vastutus õnnetusjuhtumite

korral – Sadamariigi kontroll laevanduses (uuesti sõnastamine) – Laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevad organisatsioonid (uuesti sõnastamine) – Laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevad organisatsioonid (uuesti sõnastamine) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmistel teemadel:

– transpordi- ja turismikomisjoni nimel esitatud soovitus teisele lugemisele (A6-0334/2008) nõukogu ühise seisukoha kohta (05719/3/2008 – C6-0225/2008 – 2005/0239(COD)) eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2002/59/EÜ, millega luuakse ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem (raportöör: Dirk Sterckx),

– transpordi- ja turismikomisjoni nimel esitatud soovitus teisele lugemisele (A6-0332/2008) nõukogu ühise seisukoha kohta (05721/5/2008 – C6-0226/2008 – 2005/0240(COD)) eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega kehtestatakse meretranspordi sektoris toimunud õnnetusjuhtumite juurduse aluspõhimõtted ning muudetakse direktiive 1999/35/EÜ ja 2002/59/EÜ (raportöör: Jaromír Kohlíček),

– transpordi- ja turismikomisjoni nimel esitatud soovitus teisele lugemisele (A6-0333/2008) nõukogu ühise seisukoha kohta (06389/2/2008 – C6-0227/2008 – 2005/0241(COD)) eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral (raportöör: Paolo Costa),

– transpordi- ja turismikomisjoni nimel esitatud soovitus teisele lugemisele (A6-0335/2008) nõukogu ühise seisukoha kohta (05722/3/2008 – C6-0224/2008 – 2005/0238(COD)) eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, mis käsitleb sadamariigi kontrolli laevanduses (uuesti sõnastamine) (raportöör: Dominique Vlasto),

– transpordi- ja turismikomisjoni nimel esitatud soovitus teisele lugemisele (A6-0331/2008) nõukogu ühise seisukoha kohta (05724/2/2008 – C6-0222/2008 – 2005/0237A(COD)) eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ja veeteede ametite vastavat tegevust käsitlevate ühiste eeskirjade ja standardite kohta (uuesti sõnastamine) (raportöör: Luis de Grandes Pascual), ja

– transpordi- ja turismikomisjoni nimel esitatud soovitus teisele lugemisele (A6-0330/2008) nõukogu ühise seisukoha kohta (05726/2/2008 – C6-0223/2008 – 2005/0237B(COD)) eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ühiste eeskirjade ja standardite kohta (uuesti sõnastamine) (raportöör: Luis de Grandes Pascual).

Dirk Sterckx, raportöör. – (NL) Härra juhataja, volinik, nõukogu eesistuja; me peame esitama endale küsimuse, kas üheksa aastat pärast laevaga Erika ja ligikaudu kuus aastat pärast laevaga Prestige juhtunud õnnetusi oleme valmis selleks, kui midagi samasugust peaks uuesti toimuma. See on reaalne küsimus, millele peame vastama.

Kas meil on kõik korras? Kas meil on küllaldaselt eksperte, kes on otsuste tegemiseks piisavalt sõltumatud? Kas nad suudavad piisavalt kiiresti töötada? Kas oleme lõpetanud kõik ettevalmistused, mis võimaldavad neil pöörduda probleemi lahendamiseks teiste spetsialistide või abitöötajate poole? Kas meeskonda koheldakse sellisel juhul nõuetekohaselt? Kas hüvitis makstakse välja? Kas me teame piisavalt oma rannikute ääres sõitvatest laevadest? Selliseid küsimusi esitasime pärast Erika ja ka pärast Prestige'i juhtumit. Tookord ei viivitanud komisjon sellega seotud ettepanekute esitamisega ja me panime ka kirja mõned asjad, mida peame nüüd täiustama.

Meil on olnud esimene lugemine, millele nõukogu vastas ühise seisukohaga – mis valmistas tõsise pettumuse. Siiski pean suure rahuloluga ütlema, et sellest ajast saati oleme pidanud nõukoguga – kõigepealt eesistujariigi Sloveeniaga ja nüüd eelkõige Prantsusmaaga – mitteametlikke kõnelusi, mis on andnud väga häid tulemusi.

Mis puudutab pädevat asutust, oleme peaaegu eesmärgini jõudnud. Oleme kirja pannud hea teksti, mida ma oma kolleegide hulgas igal juhul propageerin. On olemas asutus, mis osaleb planeerimisel, see on alaline, sellel on vajalikud teadmised ja see suudab teha sõltumatuid otsuseid laevade vastuvõtmise parandamiseks. Oleme teinud edusamme ka laevade seire valdkonnas – mitte üksnes tavapäraste radarite abil, vaid ka satelliidi kaudu toimuva seire valdkonnas. Meil on rohkem üksikasjalikku teavet lasti kohta ja me teame, kes selle

teabe esitamise eest vastutab. Seiret kasutatakse ka kalalaevade puhul, nii et väikelaevade ohutust saab samuti suurendada. Me oleme töötanud välja meetmed, mida võtta jääoludes.

Oleme seega teinud edusamme, ent ei ole ikka veel täielikult lõpule jõudnud. Millised küsimused tuleb veel lahendada? Kalduvus pidada meeskonnaliikmeid kurjategijateks, sadamatele finantskahju korral makstav hüvitis ja kohustuslik teatamine punkrikütusest. Selle väga reostava kütuse väikesed kogused võivad mõnikord tekitada keskkonnale äärmiselt suurt kahju – näiteks Belgia-Prantsusmaa rannikul laevaga Tricolor juhtunud õnnetuses, kui 180 tonni kütust, mis on küll väga väike kogus, põhjustas üsna ulatusliku kahju.

Lugupeetud eesistuja, sooviksin avaldada tunnustust töö eest, mille meie – Euroopa Parlament ja nõukogu – oleme suutnud seoses minu raportiga koos ära teha, ning ma soovin julgustada parlamenti ja nõukogu samas vaimus jätkama.

Sellega seoses jõuan kahe tekstini, mille kohta meil ühist seisukohta ei ole. Mina kui nendest ühe teksti raportöör sooviksin tungivalt kutsuda nõukogu üles võtma otsus vastu ka kahe puuduva teksti kohta. Ma tean, et eesistuja teeb selle kallal kõvasti tööd, ent kaht küsimust – laevaomanike finantsvastutust ja lipuriikide ülesannet – peab Euroopa Parlament meresõiduohutuse suurendamisel olulisteks osadeks. Näiteks rahvusvahelise konventsiooni vastutusest ja kahju hüvitamisest ohtlike ja kahjulike ainete mereveol (HNS konventsiooni) peavad ratifitseerima kõik liikmesriigid, kui eri liikmesriikide ja liidu jaoks peaks loodama nõuetekohane laevade vastuvõtmise süsteem.

Euroopa Parlament nõuab tungivalt, et eesistuja teeks kõik võimaliku, tagamaks, et nõukogu võtaks otsuse vastu ka nende kahe teksti kohta. Kui ta seda ei tee, tekib meil väga tõsine probleem; on tõenäoline, et parlament tunnistab ebarahuldavaks kõik, mida oleme saavutanud, olenemata sellest, kui väga ma seda saavutatut väärtustan. Seetõttu palun eesistujal head tööd jätkata. Euroopa Parlament – igal juhul kõnealune raportöör – toetab teda. Lubage meil jätkata tööd, et meresõiduohutuse jaoks parim võimalik tulemus saavutada.

Juhataja. – Ma ei näe härra Kohlīčekki tema kohal. Jätkame teiste raportööridega ja kui ta naaseb õigel ajal, siis anname talle sõna.

Paolo Costa, raportöör. – (IT) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, volinik, daamid ja härrad, me kohtusime selles istungisaalis 2007. aasta aprillis esimeseks lugemiseks. Nüüd on 2008. aasta september ja ma ei arva, et aeg on kulunud asjata. Toimunud on nii mõndagi, tehtud hulk edusamme ja ma olen endiselt kindel, et suudame käia selle viimase kilomeetri, mis meil tuleb veel läbida suure ülesande lõpuleviimiseks – selleks, et tagada kõigile Euroopa kodanikele ja ka teistele, tegelikult kõigile, kes sõidavad Euroopa meredel, ohutustingimused, mis on praegustest kindlalt paremad.

Peale selle, et tuletada meelde Erikat või Prestige'i, mida härra Sterckx nimetas, sooviksin öelda ka seda – ja see on ülesanne, mille olen endale seadnud seoses oma raportiga selle valdkonna kohta –, et peame hoiduma sellistest tragöödiatest nagu laevaga Princess of the Stars juhtunu, mil Filipiinidel hukkus 800 inimest, ning ka „üksnes“ neljast ohvrist, kes hukkusid konteinerlaeva ja tiiburi kokkupõrkes Messina väinal, või „ainult“ kahest hukkunust paar päeva tagasi, kui La Besogne põrkas Pariisis kokku teise turistilaevaga. Kokkuvõtteks võib öelda, et kõigil veekogudel esinevad ohud ja kõigil veekogudel peame võtma meetmeid.

Suund on siiski väga lihtne: mulle tundub, et me ei saa panna ennast olukorda, milles kahetseksime, et ei ole korduvate õnnetuste puhul vajalikke otsuseid teinud. Sooviksin veel kord rõhutada – need otsused ei seonu üksnes keskkonna, randade ja mere kaitsega, nagu Erika ja Prestige'i puhul, vaid ka inimeste kaitsega, nagu raskete õnnetuste puhul, mis on siiani toimunud õnnekombel meist kaugel asuvatel meredel, ning ka nende hiljutiste juhtumite puhul, mis tunduvad väiksemad. Tõin just kaks näidet: üks Messina väinal ja teine Seine'i jõel paar päeva tagasi.

Minu raport sisaldab ka strateegiat, mille me kõik peaksime minu arvates vastu võtma: kasutada parimal viisil Euroopa kogu keskkonnakaitse- ja tarbijakaitsealast pädevust. Antud juhul tähendab see inimeste, inimeste kaitset, ohutuse ja turvalisuse kaitset ning selle eesmärk on praegust olukorda parandada.

Peame siiski olema hoolikad: peame kasutama pädevust, mida asutamisleping võimaldab, ilma et loovutaksime lõplikult veelgi iseseisvust või võtaksime ühtegi valdkonda liikmesriikidelt, kellest me usume ja soovime uskuda selle eesmärgi täielikku jagamist.

Niisiis olen ma seisukohal, et peaksime minu raportis käsitletud valdkonnas edasi tegutsema, et leida mehhanismid, mille kohaldamisala saab laiendada sellistel viisidel, millele keegi ei saa vastu olla, ning leida mõistliku aja jooksul järkjärgulised rakendusmeetodid, mis võimaldavad igal ajal teatud aja jooksul olukorraga

kohaneda, nõudmata, et asjad peaksid juhtuma üleöö. Vastutuse piiramisel peame leidma viisi, kuidas ühendada laevaomaniku kindlustunne, arvestades tema võetavat vastutust ja tema võimalikke kahjusid, võimalike ohvrite kindlustundega selles, et nad saavad hüvitist. Seetõttu peame leidma mõned lahendused, mille puhul saaksime tegutseda nende ülem- ja alampiiiride vahel, mis pannakse paika jooksvalt ja mida me soovime või suudame kehtestada. Peame tagama parema teabeedastuse meie laevadel reisijatele ja tegema võimalikuks võtta meetmeid kohe, kui õnnetus juhtub, sealhulgas ettemaksete kaudu asjakohastel piiratud ja kontrollitavatel juhtudel.

Ma usun, et saavutame nendes küsimustes väga kergesti kokkuleppe; suudame leida viisi, kuidas toimida punktides, mis jäävad veel päevakorradele, ja teema lõpetada. Põhiküsimus jääb siiski üles: me ei tohi lubada endale vaid ühe punkti käsitlemist, vaid peame teemaga lõpuni tegelema ja olema valmis teatama Euroopa kodanikele, et teeme tööd igal tasandil ja kõigis sektorites.

Ma ei korda küsimust, mis on seotud kahe – ütleme – puuduva aruandega, puuduva sättega. Sooviksin öelda eesistujariigile Prantsusmaale, et ta on teinud väga suuri pingutusi, ja olen kindel, et ta jätkab neid. Kõneldes enda ja Euroopa Parlamendi nimel, võin teile kinnitada, et igal juhul töötame iga päev igal ajal alates praegusest kuni käesoleva aasta 31. detsembrini, tagamaks selle, et see teema lõpetataks praeguse eesistujariigi ajal ja et selle saaks sulgeda parimal võimalikul viisil kõigi jaoks, kes meid jälgivad. Olen veendunud, et lõpuks saame olla uhked selle üle, et oleme Euroopa meresõiduohutuse valdkonnas edusamme teinud, ilma et keegi tunneks – kuidas öelda –, et ta jääb ilma vastutusest, mida ta soovib otse kasutada.

Dominique Vlasto, raportöör. – (FR) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, volinik, daamid ja härrad, lubage mul alustuseks teile kõigile meenutada, et meresõiduohutus peab jääma Euroopa poliitilistes teemades prioriteediks. Me ei saa oodata veel ühe suure õnnetuse toimumist merel, et saaksime aru meresõiduohutuse esmatähtsusest meie kui poliitiliste juhtide jaoks ja ka elanike jaoks, kes ei lepi enam sellega, et näevad oma rannikuid reostatuna; rääkimata sellest, et need õnnetused kujutavad endast keskkonnakatastroofi ja põhjustavad suuri finantsprobleeme.

Esimene lugemine Euroopa Parlamendis toimus 2007. aasta aprillis. Nõukogul on kulunud rohkem kui aasta, et esitada meile oma ühised seisukohad, ja nendes on käsitletud üksnes viit teksti seitsmest. Pean tunnistama, et minu arvates on seda üpris raske heaks kiita.

Muidugi võib juhtuda, et mõni küsimus tekitab suuri probleeme ja kokkuleppele jõudmine võib olla raske. Vähemalt oleme ühel nöl õigusnormide paketi, mis on tõepoolest keeruline, aga ma näen vähe arvestatavaid põhjusi, mis takistaksid jõudmast kokkuleppele tehnilistes, samas konkreetsetes tekstides, mis tegelikult moodustavad väga ühtse terviku. Nagu meenutasin, olime aasta tagasi väga rõõmsad, isegi endaga rahul. On selge, et sooviksin koos oma parlamendiliikmetest kolleegidega teada, miks nõukogul on kulunud selle teemaga nii palju aega, samuti soovin, et nõukogu ütleks meile, mis on takistanud tal jõudmast kokkuleppele kahe tähtsa ettepaneku, nimelt laevaomanike tsiviilvastutuse ja lipuriigi kohustuste suhtes, eriti kuna lipuriiki käsitlev tekst on minu sadamariigi kontrolli käsitleva raporti loogiline osa. Seda silmas pidades on üpris lihtne näha, kuidas ühe teksti koostoime teistega õigustab täielikult nn paketi põhists lähenemisviisi ja vajadust neid kõiki hõlmava kokkuleppe järele.

See võib kõlada veidi järsult, aga ma tahan teada, mis toimub. Siiski avaldan tunnustust tõsiste pingutuste eest, mida on teinud Euroopa Liidu eesistujariik Prantsusmaa, kes on üritanud vastuseisu kõrvaldada ja elustada arutelu kahe praegu puuduva ettepaneku üle: need on Savary ja Fernández de Raportid. Mitte edusammude puudumine kummagi meie teksti puhul ega iga ettepanekuga kaasnevad raskused ei ole see, mis on takistanud meil nõukoguga kokkuleppele jõudmast, vaid asjaolu, et kaks ettepanekut puuduvad praegu paketi, ja see on ilmselgelt kõigi raportööride jaoks probleem.

Mina isiklikult usun, et jõuame kummaski ettepanekus varsti kokkuleppele, sest me peame seda tegema, isegi kui kasutatakse lepitusmenetlust. Igal juhul ma tean, et eesistujariik Prantsusmaa tegeleb sellega, ja loodan, et ta saavutab edu.

Ma ei ole eriti mures oma sadamariigi kontrolli käsitleva raporti pärast, sest tean, et meie mitteametliku kolmepoolse arutelu lõpus lahendati hulk probleeme. Lisaks mitmele sõnastuse erinevusele jääb meil nõukoguga alles kolm suuremat lahkelt, mille puhul oli minu eelistus pöörduda tagasi Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel võetud seisukoha juurde.

Esimene punkt oli direktiivi kohaldamine ankrukohtade suhtes, mis on meresõiduohutuse võtmeküsimus. Peame ankrukohad sellesse teksti lisama. Ma usun, et me edastame sõnumi kindla ja järjepideva poliitika

kohta. Laevad, mis ei vasta normidele, ei saa kontrolli läbida, olenemata oma marsruudist ja sellest, kas nad sõidavad Euroopa vetes.

Teine punkt on seotud alaliste keeldude kohaldamisega. Taas usun, et see on meede, mida tuleks pidada halva käitumise pärssijaks. Seda meedet tuleks tegelikult kasutada üksnes harva, sest selle kohaldamise tingimustele vastavaid laevu peaks olema vähe, ent see peab olema olema laevade jaoks, mis ei vasta normidele, nii et need laevad ei põhjustaks uusi probleeme ega tekitaks karistamatuse tunnet.

Kolmas punkt on seotud kontrollisüsteemi kohaldamise paindlikkuse meetmetega. Esimesel lugemisel valisime teatud asjaoludel põhinevad paindlikkuse mehhanismid; näiteks kui kontrollid jäävad tegemata sellepärast, et halvad ilmastikuolud takistavad nende läbiviimist, või kui ei täideta ohutustingimusi. Lisati võimalus lükata laeva kontrollimine edasi ühest ühenduse sadamast teise.

Nõukogu soovib enamat.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Luis de Grandes Pascual, raportöör. – (ES) Härra juhataja, härra Bussereau, volinik, daamid ja härrad, täna tuleme veel kord tagasi arutelu juurde, mille lõpetasime esimesel lugemisel poolteist aastat tagasi.

Meil on seda tehes tollest korrast rohkem põhjusi tulemustega rahul olla – need tulemused saavutati koostöö ja üksmeelega, mis siin, Euroopa Parlamendis sellisel üldsuse jaoks tundlikul teemal nagu meie merede ohutus olemas on.

Siiski avaldan kahetsust, et meie rõõm ei ole täielik või selline, nagu lootsime, sest vaatamata asjaolule, et oleme kõik saanud varasemast õppetunde – traagiline näide on laevadega Erika ja Prestige toimunud õnnetused, mis on meil veel selgelt silme ees –, ning vaatamata vajadusele tegutseda nüüd ja mitte oodata üksmeelt, mis õnnetustele alati järgneb, on nõukogu suhtumine kahjuks takistanud meid täna küsimust lahendamast selliselt, et me saaksime vastu võtta meresõiduohutuse kolmanda paketi moodustavad kaheksa ettepanekut.

See ei takista mind tunnustamast eesistujariigi Prantsusmaa tahet ja avaldamast talle tänu, sest ta on võtnud teatepulga eesistujariikidelt Portugalilt ja Sloveenialt ning näinud nõukogu jaoks ette õige tempo ja mõistliku kavatsuse jõuda kokkuleppele ettepanekute paketi suhtes, mida tuleks käsitada tervikuna, nagu me kõik nõustume, sest ettepanekutes on omavahel kattuvusi ja kaasatud on kõik meretranspordiahelas tegutsevad isikud.

Seega ei ole vastupidi kahjuks paljude või vähemalt osa valitsuste arvamusele ruumi aruteluks, kas mõni neist ettepanekutest on ebavajalik või asjakohatu. Iga ettepanek on oluline.

Sellele tuginedes palun nõukogul mitte lasta käest väärt võimalust lõpetada see teema lepitusmenetlusega, milleni mõned meist jõuavad, kui meil on kodutöö peaaegu tehtud, sest siiani peetud mitteametlikud kolmepoolsed arutelud ja täielik üksmeel kõigi variraportööride seas on andnud väga rahuldavaid tulemusi ja see võib olla lõplikule kokkuleppele jõudmiseks hea alus.

Daamid ja härrad, lisaks on veel üks küsimus, mis valmistab mulle suurt muret ja mida sooviksin nimetada, sest see on meie arvates seotud paketi olulise aspektiga. Ma viitan nende organisatsioonide ja asutuste sõltumatusele, mis on loodud eelkõige selleks, et võtta lühima võimaliku aja jooksul vastu parimad võimalikud otsused.

Seoses sellega räägin eelkõige sõltumatust asutusest, mis tuleb luua selleks, et ta teeks otsuse, mis on alati keeruline: võtta merehätta sattunud laev ohutusse paika vastu.

Daamid ja härrad, ei ole mõtet luua asutust, mis on poliitilise võimu mõjust sõltumatu, kui talle ei tagata piisavaid ressursse ja otsustussuutlikkust, ent veelgi olulisem on anda talle volitused juhuks, kui tõehetke saabudes jääb üle ainult üks valik: laeva kohustuslik vastuvõtmine, isegi kui sellel ei ole kindlustust või garantiisid.

Sellisel juhul langeb kogu koorem asjaomasele liikmesriigile, kes kannatab lõpuks seda ökoloogilist ja sotsiaalset kahju, mille võib põhjustada laeva vastuvõtmine ohutusse paika ja vajadus see kahju katta.

Seega pooldan selle asutuse loomist, ent talle peaks andma volitused ja merehätta sattunud laev tuleks vastu võtta üksnes siis, kui olukorra eelneva hinnangu põhjal saab järeldada, et see on parim otsus ja riskid on ohjatud.

Pean teile ütlema, et ma ei ole selles võitluses üksinda, sest Euroopa ühing, mis esindab kõiki meie sadamaid, on sellel teemal palju protestinud.

Ma soovin tänada ka härra Sterckxi püsivuse eest selle keerulise ülesande täitmisel, mille käigus ta on olnud sunnitud lahingut pidama.

Eelkõige on mul hea meel laevade seire vahendite valdkonnas tehtud edusammude üle; need vahendid on riskiolukordade vähendamiseks olulised.

Mis puutub lahkkelidesse, siis lepitusmenetlusel on aega ja me teeme kõik endast oleneva, et jõuda kompromissile; ma ei kahtle, et me saavutame selle.

Nüüd jätkan oma raportiga. Nõukogu poolt läbi vaadatud dokument, mis varem oli üksnes direktiivi ettepanek, on jagatud kaheks õigusaktiks – ettepanekuks määruse kohta ja ettepanekuks direktiivi kohta –, ning transpordi- ja turismikomisjoni liikmed leidsid, et see oli õige samm. Meie arvamus ühisest seisukohast on seega positiivne, sest selles aktsepteeritakse suuresti Euroopa Parlamendi toetatud seisukohta: olla valmis tugevdama tunnustatud organisatsioonide seiremehhanisme, luues sõltumatu ja alaliste volitustega autonoomselt tegutseva hindamiskomitee; saavutada paindlikum ja õiglane karistussüsteem, mis on lõppkokkuvõttes tõhusam, sest karistatakse neid, kes käituvad nii, nagu nad ei peaks, ent karistamisel võetakse aluseks toimepandud rikkumise tõsidust ja organisatsiooni majanduslikku suutlikkust; ning lisaks, olles saavutanud edu väga teraval teemal seoses klassifikatsioonitunnistuste tunnustamisega, kehtestada tingimused, mille kohaselt tunnustatud organisatsioonid peavad üksteist tunnustama, seadmata meresõiduohutust ohtu ja kasutades lähtepunktina rangemaid eeskirju.

Daamid ja härrad, ma olen igatahes veendunud, et meil on kindel alus lõplikule kokkuleppele jõudmiseks ja et üheskoos leiame mõistliku lahenduse kõigi Euroopa inimeste jaoks.

Jaromír Kohlíček, raportöör. – (CS) Daamid ja härrad, kõigis transpordisektorites on pikka aega viidud läbi põhjalikke juurdlusi tõsiste transpordihäirete põhjuste kohta. Eri liikmesriigid peavad selliseid juurdlusi ja tehniliste põhjuste kindlaksmääramist oluliseks osaks õnnetuste vähendamisel. Ainus erand on siiani olnud meretransport. Muidugi on olemas teatud raammäärused, ent kui on vaja kindlaks teha, milline riik peab õnnetuse põhjuste uurimise eest vastutama, on meretransport ja laevandus palju keerulisemad kui muud transpordiliigid. Laevaomanik ei pea olema laeva käitaja ja need kaks isikut võivad pärineda eri riikidest. Meremehed võivad olla eri rahvusest ja mitme kodakondsusega. Reisijad võivad samuti olla eri kodakondsusega. Sama kehtib ka lasti ja lastiveo tellija kohta. Laev sõidab ühe riigi territoriaalvetes asuvast sadamast teise, viibides tee peal teiste riikide territoriaalvetes või rahvusvahelistes vetes. Nagu see poleks veel piisavalt keerukas, on mõned riigid allutanud meie soovitud juurdlusorganid eri riiklikele organisatsioonidele. Need ei ole seetõttu isegi organisatsiooniliselt sõltumatud.

Meretranspordi valdkonnas toimunud õnnetusjuhtumite juurdlust on arutatud variraportööride ja eesistujariigiga. Transpordi- ja turismikomisjon otsustas, et direktiivi eelnõu põhipunktid on soovitatav alles jätta. See hõlmab standardseid juurdlusi, mis vastavad ühisele metoodikale, mille tõttu tuleb kehtestada tähtsajad selle kindlaksmääramiseks, milline riik juurdluse läbi viib, ja lõppkokkuvõtte esitamiseks. Muidugi on vaja arutleda selle üle, millist liiki õnnetusjuhtumite korral tuleb vastuvõetud metoodika kohaselt läbi viia kohustuslik juurdlus ja kui täpselt tuleb määratleda juurdlusorgani organisatsiooniline sõltumatus. Materjalide üle arutledes jõudsime kokkuleppele, et tehnilise juurdluse järeldusi võib kasutada edasisel, näiteks kriminaaljuurdlusel. Tehnilise juurdluse üksikasjad peavad siiski jääma konfidentsiaalseks. Samuti selgitati parlamendikomisjonis, et ei ole võimalik eirata sätteid, mis nõuavad laevaõnnetustesse sattunud laevadel olevate meremeeste õiglast kohtlemist, välja arvatud siis, kui seda pole vaja seepärast, et sellised sätted kaasatakse muudesse määrustesse. Samuti ollakse üksmeelel, et sõltumatus juurdlusorgan peab olema mitme riigi eksperte ja et eri riigid võivad sõlmida vastastikuseid kokkuleppeid laevaõnnetuste juurdlusel esindatuse kohta.

Sooviksin rõhutada, et üks arutelu all oleva merenduspaketi põhieesmärgi on suurendada lipuriigi vastutust. Seega on asjakohane, et väljapakutud sõnastus, mis puudutab kiiret teavitamist tuvastatud tehnilistest puudustest, peaks direktiivi alles jääma, nagu peaks alles jääma ka direktiiviga hõlmatud laevade kindlaksmääramine. Arvestades Hispaania rannikul tankeritega juhtunud õnnetustest saadud kogemusi, ei arva ma, et on hea mõte, kui mitu tehnilist juurdlusorganit võiksid veel üheaegset tööd teha. Kui Euroopa Komisjon ei tunne end piisavalt pädevana, et otsustada juurdlus läbi viia, siis on ainus võimalus, et sellise otsuse teeb Euroopa Ülemkogu. Kindlasti pean mitme samaaegse tehnilise juurdluse algatamist kehvaks lahenduseks. Tankeriga Prestige juhtunud õnnetuse veel lõpetamata juurdlus näitab, kuhu selline laialivalgunud

vastutus juurdluse eest viib. See on õige, et tervet merenduspaketti tuleks arutada korraga, vältides sellega erinevusi paketti kuuluvate eri direktiivide mõistete määratlustes ja parandades lõppmaterjalide selgust.

Usun, et isegi laevaõnnetusi käsitleva direktiiviga võime jõuda mõistliku kompromissini, mida saab praktikas rakendada ning mis aitab kaasa edaspidiste laevaõnnetuste toimumise tõenäosuse vähendamisele ja võib-olla põhjalikule korduvuurimisele, mis hõlmab tehnilisi aspekte.

Dominique Bussereau, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, homme hääletate meresõiduohutuse kolmandat paketti. Nagu teate, annab merendussektor tööd ligikaudu kolmele miljonile inimesele, muutes selle Euroopa Liidu võtmesektoriks.

Paketis, mille komisjon 2006. aasta alguses edastas, oli seitse õigusakti ettepanekut. Nende eesmärk oli võtta meetmed, et hoida ära mereõnnetusi, ja kehtestada meetmed, mida võtta pärast õnnetusi – see tähendab analüüsida põhjusi ja maksta ohvritele hüvitist. Paketi prioriteetsus tagab meresõidu ohutuse ja kvaliteedi, kaitstes keskkonda, samuti suurendades Euroopa merendussektori konkurentsivõimet.

Nii nõukogu, Euroopa Parlament kui ka komisjon toetavad meresõiduohutuse edendamise eesmärki. 2002. aastal Kopenhaagenis toimunud Euroopa Ülemkogu istungjärgul avaldas nõukogu toetust meresõiduohutuse parandamise nimel tehtavatele pingutustele ja tuletas meelde Euroopa Liidu otsust „võtta kõik vajalikud meetmed, et hoida ära selliseid katastroofe” nagu Erikaga juhtunud õnnetus. Nõukogul ei saa ka olla kahtlusi selles, kas aktsepteerida mitmeid nõudeid, mida Euroopa Parlament oma 27. aprilli 2004. aasta resolutsioonis väljendas. Siiski on meresõiduohutuse kolmanda paketi puhul mõningaid erinevusi ja need nõuavad pooltevahelist täiendavat konsulteerimist.

Pärast seda, kui komisjon paketi esitas, on nõukogu mitme eesistujariigi – viimati eesistujariigi Sloveenia – töö tulemusena välja pakkunud kuus ühist seisukohta järgmiste ettepanekute suhtes: õnnetusjuhtumite juurdlus, klassifikatsiooniühingud, sadamariigi kontroll, liikluse seire ja Ateena konventsioon, võttes kõigi puhul arvesse Euroopa Parlamendi arvamusi, nagu need, mis võeti vastu eelmise aasta aprillis.

Alates oma ametiaja algusest on eesistujariik Prantsusmaa teinud suuri pingutusi, et jõuda Euroopa Parlamendis teisel lugemisel kokkuleppele nende kuue teksti suhtes, mille kohta nõukogu 2008. aasta juunis ühised seisukohad edastas. Suvekuudel toimunud alaliste esindajate komitee esimehe mitteametlikel kokkusaamistel raportööridega tehti iga teemaga tegelikke edusamme, mille eesmärk oli jõuda nende tekstide suhtes kiirele kokkuleppele. Viimases kirjas kirjeldasite teie, härra Costa, seda „olulise edasiminekuna”.

Lisaks sellele, nagu te teate, on vastavalt kohustustele, mille ma eelmise aasta aprillis seadsin, eesistujariik energiliselt ja innukalt elavdanud nõukogus arutelu kahe viimase, tsiviilvastutust ja lipuriigi kohustusi käsitleva teksti teemal. See elavdamine oli meresõiduohutuse jaoks väga vajalik ja lugupeetud volinik, see oli ka vastuseks pidevatele järelepärimistele teie komisjonilt. Te teate, et eesistujariik lisas selle küsimuse päevakorda mitteametlikul kohtumisel La Rochelle'is, kuhu ma olin kutsunud Euroopa Parlamendi esindajad härra Costa ja härra Savary, kes lahkelt osalesid. Te teate, et praegu jätkame selle töö tehniliste aspektidega, nii et transpordinõukogu saab sellega tutvuda oma järgmisel, 9. oktoobriks kavandatud istungil.

Lubage mul olla teiega otsekohene: pidades silmas tekkinud olukorda, oleksin lootnud, et me suudame lepitusmenetluse kasutamist vältida. Siiski oleme nüüd selles olukorras. Peame tagama, et meie hoog ei raueks, ning kõige tähtsam on, et me ei jätaks muljet, et kõik need edusammud ja pingutused on olnud asjata, sest see edastaks üldsusele halva sõnumi. Sel põhjusel ja arvestades ka tööd, mis on nõukogus kahe viimase tekstiga tehtud, on eesistujariik endiselt rõõmus, et tal on kõikide esimese kuue teksti raportööridega mitteametlikud kontaktid, nii et nende sisus saaks kokkuleppele jõuda.

Eelkõige soovisin seda analüüsi teiega jagada ja ma teatan nõukogule sellest tema 9. oktoobri istungil, kui me arutame kaht viimast teksti. Nõukogu otsustab, milline on tema seisukoht esimese kuue teksti lepitusmenetluse suhtes.

Härra juhataja, ma loodan tõesti, et Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon suudavad leida lahenduse, kuidas nendel teemadel tihedamat koostööd teha. Ma arvan, et oleme jõudnud lõplikule kokkuleppele väga lähedale ja see on see, mida oleme soovinud.

Antonio Tajani, komisjoni liige. – (IT) Täna teid, härra juhataja, daamid ja härrad, ning eelkõige täna oma kolleegi. Pärast nii mitut aastat Euroopa Parlamendi liikmena on mul hea meel siin istungisaalis viibida. Härra juhataja, härra Bussereau, daamid ja härrad, kuidas võiksin ma mitte jagada muresid ja eesmärke, mis on selle merenduspaketi arutelu algusest saati esile tõusnud?

Meie ülesanne ja Euroopa rahvast esindava parlamendi ülesanne on pakkuda Euroopa kodanikele tagatise või üritada neid pakkuda, et sellised traagilised sündmused nagu see, mis toimus mõne kilomeetri kaugusel Euroopa rannikust ja mille tunnistajaks me pidime kahjuks olema, ei korduks. On olnud selliseid õnnetusi nagu üks veel hiljutisem Tarragona sadamas – kuigi see oli vähem tõsine –, mis kinnitavad, et meie arusaam on õige ja et me peame kodanikele vastuseid andma. Muidugi on võimatu kõiki õnnetusi ära hoida, ent kindlasti peame õigusnormide ja poliitilise tegevuse kaudu andma endast nende vältimiseks kõik.

Kuidas me saame seda teha? Esiteks saame seda teha nii, et muudame hoolimatute ettevõtjate elu keerulisemaks, viies kõigis Euroopa Liidu sadamates läbi rangemaid korrapäraseid kontrole, ja samuti saame seda teha veelgi tõhusamate sätetega, mis käsitlevad ohtu sattunud laeva viimist ohutusse paika, ning lõpetuseks selliste organisatsioonide rangema kontrolli kaudu, mis on volitatud laevu kontrollima ja liikmesriikide nimel ohutussertifikaate välja andma.

Lühidalt öeldes peame parandama seda, kuidas me õnnetusjuhtumite tagajärgi käsitleme, saavutades õiglase hüvitise reisijatele või nende perekondadele või merendusvaldkonna esindajatele ning võttes õnnetusjärgsetest juurdlustest rohkem õppust. See on üks tähtsatest teemadest – mõista, mis juhtus, et hoida ära õnnetuse kordumine. Just need on eri aspektid, millega te peate tegelema, kui nõukogu on seitsmest meresõiduohutuse paketti kuuluvast ettepanekust viie kohta otsuse teinud.

Nagu me teame, ei suutnud transpordinõukogu viimase aasta aprillis lipuriikide kohustustega ja laevaomanike tsiviilvastutusega seotud ettepanekuid arutada. Me ei tohiks alahinnata liikmesriikide poolt nimetatud raskusi, mis samuti ilmsesid nõukogu mitteametlikul istungil La Rochelle'is – need on mure pädevuse ülemineku pärast Euroopa Liidule rahvusvaheliste konventsioonidega hõlmatud isikute eest ja hirm kontrollidega kaasneva halduskoormuse suurenemise ees.

Me üritasime La Rochelle'is toimunud nõukogu istungil, kus härra Costa osales – ning „meie“ all pean silmas komisjoni ja esimeest, samuti eesistujariiki Prantsusmaad, keda ma tänan töö eest, mida ta komisjoniga kooskõlastades on teinud –, tagada kogu paketi kiire vastuvõtmine, jätmata välja kaht õigusakti, mida me kõik peame väga oluliseks, nagu härra Bussereau rõhutas.

Ma pean eesistujariiki Prantsusmaad tõepoolest soojalt tänama tema tegevuse eest, tema püüdluse eest olla vahendaja ja tema soovi eest kaasata Euroopa Parlament õigusloomega seotud otsusesse, mis on väga tundliku olemusega ja ka väga keeruline. Kindlasti ei saa ma öelda, et olen praeguse olukorraga rahul. On kaks teemat, millel on oht kõrvale jääda, ja need on eriliselt tähtsad.

Komisjon soovib võtta vastu tervet paketti ning me teeme tööd ja peame kokkuleppele jõudmise püüdlustes vastu. Euroopa ei saa endale lubada, et ta ei anna oma kodanikele konkreetseid vastuseid; meil peab olema eesmärk, mis on lihtne, aga siduv: et kõik liikmesriikide lipu all sõitvad laevad vastavad täielikult nõuetele. Peale selle on meie ülesanne tagada, et laevaõnnetuste ohvrid saaksid terves Euroopa Liidus piisavat ja ühtset hüvitist.

La Rochelle'is püüdsime leida viisi, kuidas Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel kokkuleppele jõuda. Teeme tööd koos eesistujariigi Prantsusmaaga, püüdes esitada tekste, mis saavad nõukogu positiivse otsuse ja ühtlasi Euroopa Parlamendi positiivse otsuse. Eile kohtusin Saksamaa Liitvabariigi transpordiministriga ja palusin tungivalt, et ka Saksamaa täidaks oma rolli; ma püüan oma kohtumistel kõigi liikmesriikidega astuda sammu edasi, toetades vahendustegevust, mida eesistujariik Prantsusmaa koos Euroopa Komisjoniga teha üritab.

Ma mõistan täielikult, et samal ajal soovib Euroopa Parlament lisada teisel lugemisel tekstidesse muudatusettepanekud, mille eesmärk on kaasata kahe ootele jäänud ettepaneku sisu. Ma toetan neid muudatusettepanekuid. Mis puudutab ametlikult arutatavaid teemasid, tean, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu seisukohtade lähendamisel on tehtud märkimisväärsed edusamme, ning kuigi nende edusammudega ei ole olnud võimalik saavutada kompromissi toovaid muudatusettepanekuid, olen veendunud, et see protsess hõlbustab arvestatavalt ülejäänud menetlust. Muidugi olen valmis neist teemadest ja kavandatud muudatusettepanekutest kõnelema, kui olen kuulnud, mida teil on öelda.

Ma usun siiski, et meil on endiselt võimalik kokkuleppele jõuda; oleks vale öelda, et läbirääkimised on lihtsad, sest need saavad olema keerulised, aga ma usun, et veel on võimalik jõuda eesmärgini võib-olla isegi enne lepitusmenetlust; muidugi ei saa me alla anda, kui pole teinud kõike endast olenevat, et saavutada kõikide meresõiduohutuse paketi moodustavate tekstide vastuvõtmine.

Nõukogu esindajad, daamid ja härrad, te võite loota Euroopa Komisjoni, kõigi selle kabineti ja peadirektoraadi – mida mul on au juhtida – juhtide ja ametnike ning minu töötajate aktiivsele osalusele püüdluses eesmärgini jõuda ja leida kindel vastus kõigi Euroopa Liidu kodanike jaoks.

Georg Jarzembowski, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (DE) Härra juhataja, nõukogu esimees, volinik, mul on hea meel näha arutelus siiani saavutatud üksmeelt – see on tegelikult suur. Meie sõber, nõukogu esindaja Prantsusmaalt ütles, et tema arvates oleme siiski suutelised aasta lõpuks kokkuleppele jõudma. Jah, tõepoolest, jõudkem kokkuleppele! Samuti sooviksin tänada asepresidente komisjoni toetuse eest raportööride ja eesistujariigi Prantsusmaa vaheliste arutelude ajal.

Nõukogu eesistuja, me tunnistame, et te olete koos oma kolleegidega kuue teema eraldi aruteludel juba suuri edusamme teinud. Oleme väga suures osas õigel teel – ja ma ütlen seda ka teile, et toetada teie tõrkuvaid kolleege nõukogus –, kuid me saame rääkida kas ühest paketist või üldse mitte mingist paketist. Seetõttu loodan, et te teete kahe endiselt lahendamata temaga edusamme järgmisel transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika nõukogu istungil 9. novembril. Need ei ole vähetahtsad teemad. Ma ei soovi laskuda laevaomanike tsiviilvastutuse üksikasjadesse, aga ma pean seda lipuriikide puhul eriti oluliseks.

On siiski selge, et vaatamata kõigile liikmesriikide kinnitustele, et meresõiduohutus ning meremeeste, reisijate ja rannikuvete ohutus on neil alati meeles, põrkavad nad väga kindlate kohustuste või isegi kõigest IMO meresõidukaitse resolutsioonide ratifitseerimise ja rakendamise ees tagasi. Kui soovime kehtestada neid lipuriigi kohustusi, kui meie – Euroopa Parlament ja komisjon – soovime suuta avaldada liikmesriikidele survet, vajaduse korral kohtus, et nad täidaksid oma kohustusi, mis tulenevad IMO konventsioonist meresõidu kaitse ja rannikuelanike kaitse kohta, siis põrkuvad liikmesriigid tagasi. Kuigi on tublisid inimesi, kes täidavad oma lipuriigi kohustusi, leidub ka neid, kes Euroopa Parlamendi ja komisjoni kontrolliga lipuriigi kohustuste täitmise tagamiseks väga vastumeelselt nõustuvad. See on vastuvõetamatu.

Meil on olnud õnnetused Prestige'i ja Erikaga ning minu kolleegid on osutanud ka viimasel ajal juhtunud õnnetustele. Me oleme inimeste ja looduskeskkonna ees kohustatud tagama, et eelkõige lipuriigid täidavad oma kohustusi.

See on veider. Proua Vlasto suurepärase raportis on meil juttu sadamariigi kontrollist, mis on teoreetiliselt meie viis kontrollida meie randades ankrusse heitvate kolmandate riikide laevade ohutust. Seetõttu kontrollime kolmandatest riikidest pärit laevu, aga liikmesriigid kardavad, et neile kehtestatakse kohustus läbida kontroll, millega tagatakse nende kui lipuriikide laevaohutusega seotud kohustuste täitmine. See on vastuvõetamatu.

Seoses sellega sooviksin julgustada nõukogu eesistujat püüdma 9. oktoobril mõjusalt enamuse saavutada. Eesistuja, ma ütlen „enamuse“, sest kui ma ei eksi, siis võib transpordi teemadel olla võimalik enamuse heakskiidul otsuseid vastu võtta. Võib-olla peate murdma läbi nõukogu meeskonnavaimust – kui üks isik tõrgub, siis teised teda ei õhuta –, sest küsimus on looduskeskkonna ja inimeste ohutuses ning kui vaja, peame saavutama enamuse otsuse.

Ma palun teil jätkata. Me oleme teie üle uhked – olete siiani nõukogus hästi võidelnud. Palun öelge nõukogule edasi järgmine sõnum: meie toetame teid ning me oleme valmis saavutama häid tulemusi ja soovime seda teha koos eesistujariigi Prantsusmaaga. Siiski peavad mõned end kohandama, sealhulgas Saksamaa valitsus. Võitleme selle eest üheskoos!

10. Tervitus

Juhataja. – Enne järgmise kõneleja sõnavõttu sooviksin liikmetele teatada, et Poola parlamendi liige härra Bronisław Komorowski on koos delegatsiooniga ametlike küllastajate rōdul.

(Aplaus)

Härra Komorowski vastas meie presidendi Hans-Gert Pötteringi kutsele ning hetk tagasi avasid nad koos fotonäituse, millega me meenutame, millist tööd tegi vabaduse eest võitlemisel Bronisław Geremek, meie kallid ja imetlusväärne sõber ja kolleeg, keda meie hulgas enam ei ole. Härra Komorowski, tervitame teid Euroopa Parlamendis.

11. Ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem – Meretranspordi sektoris toimunud õnnetusjuhtumite juurdlus – Reisijate meritsi vedajate vastutus õnnetusjuhtumite korral – Sadamariigi kontroll laevanduses (uuesti sõnastamine) – Laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevad organisatsioonid (uuesti

sõnastamine) – Laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevad organisatsioonid (uuesti sõnastamine) (arutelu jätkamine)

Gilles Savary, *fraktsiooni PSE nimel*. – (FR) Härra juhataja, et minust sai variraportöör, kui nõukogu mu raporti kõrvale heitis, on mul rääkimiseks aega ainult kaks minutit. Seetõttu asun kohe asja juurde, esiteks selleks, et öelda, et ma ei pöördu eesistujariigi Prantsusmaa poole, kes meid toetab, ega meid toetava voliniku poole, vaid nõukogu poole. Samuti pöördun oma kolleegide poole, et tänada neid nende solidaarsuse eest ning öelda, et Erika ja Prestige'iga juhtunud õnnetused olid väga halvad kogemused. Liikmesriigid on süüdistanud Euroopat, et nende juhtumite suhtes ei ole piisavalt ette võetud.

Nüüd püüame tänu volinik Barrot'le luua nullist alustades auväärset Euroopa meretranspordi ruumi. Üks meede, mille välja pakume, on laevaomanike tsiviilvastutus. Mida see tähendab? See tähendab vähemasti seda, et me tagame kõikide laevade kindlustamise maksejõulistes kindlustusseltsides kahjude vastu, mida nad võivad põhjustada, eelkõige IMO konventsioonide raames. La Rochelle'is oli mul hea meel näha, kuidas liikmesriigid, kes ei ole IMOga ühinenud, muutusid järsku selle organisatsiooni tulisteks pooldajateks.

Minu nõuanne neile on ratifitseerida IMO konventsioonid, alustades kemikaalidega seotud konventsioonist. Kemikaalioht või kemikaalikatastroof võib tulla ka täna või siis homme hommikul. Me satuksime tagasi Exxon Valdezi aega. Peaaegu mitte ükski liikmesriik ei ole IMO kemikaaliohtudega seotud õiguslikke kohustusi võtnud. See on esimene asi.

Teiseks tuleks Euroopa meretranspordi ruumi jaoks luua tagatis- ja kindlustussertifikaat. Me vajame Euroopas kindlustunnet. Kui Euroopa rühub edasi, siis võtab ta maailma endaga kaasa. Seda oleme näinud eriti lennufirmade mustade nimekirjade puhul. Daamid ja härrad, ma olin hiljuti sümpoosionil, kus arutati, kas Erikaga juhtunu võib korduda. Tõepoolest võib – nii juhtus Mustal merel 11. novembril 2007. aastal, kui viis kasutu kindlustuspoliisiga laeva uppus Kertši väina.

Usun, et peame selle segaduse kõrvaldama, ja seetõttu arvan, eesistuja, et Euroopa Parlamendi vastupanu ei ole uhkuse küsimus. See on rahva tervise ja üldsuse huvi küsimus. Me ei võta siin kunagi omaks süüdistusi liikmesriikide hooletuse pärast, kui nad ei täida oma ülesandeid. Ma loodan teie peale.

Anne E. Jensen, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DA) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, volinik, ma jagan raportööride lootust, et me oleme selle olulise õigusakti vastuvõtmisele lähedal. Ma arvan, et on kummaline, kui nõukogul kuluks nii palju aega, et jõuda ühisele seisukohale seitsmes direktiivis, mille eesmärk on hoida ära merereostust põhjustavaid õnnetusi ja suurendada valmisolekut nendeks puhkudeks, kui midagi läheb valesti.

On kahetsusväärne, et me pole nii pika aja jooksul suutnud teha otsust kahe direktiivi kohta, mis käsitlevad lipuriikide kohustusi ja päästetöötajate vastutust. Minu arvates tuleks ka see paketti lisada. Nõustun paljude arvamusega, et eesistujariik Prantsusmaa teeb lahenduse leidmiseks väga suuri pingutusi, ning sooviksin selle eest eesistujariiki Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel tänada. Loodame, et neid pingutusi kroonib edu.

Oleme kõik muidugi nõus, et laevandus on üleilmne tööstusharu ning seetõttu peavad meie vastuvõetud õigusnormid olema kooskõlas rahvusvaheliste merenduskoostöödega, mis on sõlmitud IMO egiidi all ja Pariisis alla kirjutatud sadamariikide kontrolli käsitleva vastastikuse mõistmise memorandumil alusel. Euroopa Parlament on seda kogu aeg toetanud. Meresõiduohutuse kolmanda paketi eesmärk on muuta surmalaevad Euroopa vetel minevikuks. Meil peab olema parem liikluse seire, parem laevade kvaliteedikontroll ja parem kogemustevahetus selle kohta, mis on juhtumeid põhjustav esmane oht.

Ohutute sadamate teema on olnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel tüliõun. Ma ise elan tegelikult sellise sadama läheduses, mis on määratud ohutuks sadamaks, ja ma pean väljendama oma selget toetust Euroopa Parlamendi nõudele, et ohutuid sadamaid tuleb kaitsta ebameeldivate lisakulude eest, kui sadamasse pukseeritakse naftalekkega laev. Tuleb tagada, et mitte mingisuguste järgnevate puhastustöödega kaasnevat finantskoormat ei jäetaks väikeste kohalike kogukondade kanda.

Ma sooviksin tuua esile eelkõige kaht direktiivi, mille raportöör ma olen oma fraktsiooni nimel olnud: need on sadamariigi kontrolli käsitlev direktiiv ja õnnetusjuhtumite juurdlust käsitlev direktiiv. Mis puudutab sadamariigi kontrolli direktiivi, siis on tekkimas üksmeel komisjoni väljapakutud põhimõtete suhtes, nimelt selle suhtes, et kõiki laevu tuleb kontrollida ja et kehvas seisus laevu tuleb kontrollida eriti põhjalikult. Sadamariigi kontroll peab vastama asjakohasele standardile, et kontroll muutuks kõigis Euroopa Liidu sadamates ühtsemaks. Siiski jäävad mõned lahendamata punktid. Nõukogu ei ole ankrus olevate laevade

kontrollimist heaks kiitnud, samuti ei ole tema seisukoht kõige halvemas seisus laevade sissesõidukeelu suhtes nii kindel kui Euroopa Parlamendi oma. Fraktsioon ALDE toetab täielikult raportööri härra Vlasto seisukohta ja pooldab seega mitmete esimesel lugemisel tehtud ettepanekute uut esitamist.

On veel mõned punktid, milles Euroopa Parlament ja nõukogu on õnnetusjuhtumite juurdlust käsitleva direktiiviga seoses endiselt eriarvamusel. Õnnetusjuhtumite juurdlused ja nende tulemuste edastamine peaks tagama, et õnnetused ei korduks. Me peame asetleidnud õnnetustest õppima ja võimalikult paljud inimesed peavad üksteise kogemustest õppima. Nagu lennunduseski, tuleb tagada, et kõik asjaomased isikud annavad õnnetuse käigust võimalikult avatult ja ausalt aru. Juurdluse käigus antud tunnistaja ütlust ei tohiks kasutada otseses seoses esitatud süüdistusega, sest sellisel juhul tuleb süüdistatavale küsitlemise ajal nõuetekohased õigused tagada. Sellist tasakaalu on raske saavutada, mõningaid Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel esitatud soovitusi ei ole nõukogu heaks kiitnud ja me esitame need seetõttu uuesti. Peamine tüliõun on siiski küsimus, millist liiki juhtumeid tuleks hõlmata. Nõukogu soovib arvestada üksnes kõige tõsisemaid õnnetusjuhtumeid, ent sama kasulik võib olla õppida väiksematest õnnetustest ja isegi napilt pääsemistest. Lisaks soovib nõukogu realselt anda samaväärse staatuse mitmes riigis läbiviidavatele samaaegsetele juurdlustele, kusjuures meie soovime mõningast selgust, millist juurdlust peetakse ametlikuks. Iga hinna eest tuleb vältida seda, et õnnetusjuhtumi juurdlus muudetakse poliitiliseks ning et ametiasutused püüavad vastutusest lahti öelda ja juurdluse tulemusi mõjutada.

Fraktsioon ALDE toetab seega täielikult härra Kohlčeki ettepanekut esitada esimesel lugemisel tehtud ettepanek uuesti.

Roberts Zīle, *fraktsiooni UEN nimel*. – (LV) Härra juhataja, volinik, esiteks sooviksin kõigile selle paketiga seotud raportööridele avaldada tunnustust selle eest, et nad on sel äärmiselt olulisel merendusõiguse teemal järjepidevad. Samas tahaksin väljendada oma fraktsiooni kartust kahe punkti pärast härra Vlasto sadamariigi kontrolli käsitlevas raportis. Esiteks tundub meile, et seoses väikese laevastikuga väikeriikidega oli ühises seisukohas põhjendus 13 palju paremini sõnastatud kui praeguses parlamendikomisjoni koostatud versioonis. Esialguses versioonis oli kirjas, et liikmesriigid peaksid üritama vaadata läbi lipuriikide valgete, hallide ja mustade nimekirjade koostamise meetodi Pariisi vastastikuse mõistmise memorandumis raames, et tagada selle õiglus eriti väikese laevastikuga riikide suhtes.

Täpsemalt öeldes, kui kasutame puhtalt matemaatilist lähenemisviisi, siis on ainult mõnest laevast koosneva väikese laevastikuga riigil, kes kuulub nende nimekirjade halli osasse, väga keeruline sellest osast välja saada; mis põhjusel satuvad laevad laevastiku halli nimekirja, kui nad ei saa sel juhul parandada matemaatilist proportsiooni? Ma arvan, et nõukogu ühises seisukohas oli väikese laevastikuga Euroopa Liidu liikmesriikide suhtes palju tasakaalustatum seisukoht. Sama kehtib tähtajatu sissesõidukeelu kohta, mille puhul oleks pidanud tegema vahet hallis ja mustas nimekirjas olevatel riikidel. Teine punkt on see, et minu arvates oli nõukogu ühises seisukohas palju tasakaalustatum suhtumine ka erandite kehtestamise võimalusse, kui tuleb kontrollle läbi viia, eriti kui need toimuvad öösel, lühikese aja jooksul ja rannikust väga kaugel; sel juhul ei ole võimalik kvaliteetseid kontrolle teha riikides, kus on karmid talved ja põhjamine meri. Seetõttu kutsun teid üles toetama nõukogu ühises seisukohas selles küsimuses vastuvõetud seisukohta.

Michael Cramer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, komisjoni asepresident, daamid ja härrad, laevadega Estonia, Erika ja Prestige juhtunud kataastroofid šokeerisid Euroopat. Euroopa Liit peab seetõttu kiirelt, tõhusalt ja usaldusväärselt meresõiduohutust parandama.

Paljud meremehed ja reisijad on oma elu kaotanud sellepärast, et ohutusnõuded ja -meetmed ei ole olnud piisavad. Lisaks on sedalaadi õnnetused põhjustanud kohutavaid keskkonnakataastroofe Atlandi ookeani, Vahemere ja Musta mere rannikutel. Ökoloogiline kahju on olnud tohutu ja kulud on jäänud maksumaksja, mitte reostajate kanda. Euroopa Liidu kavatsust võtta vastu vajalikud üleeuroopalised ja piiriülesed kohustuslikud õigusnormid ei tohiks rahva huvides enam edasi lükata.

Nõukogu peaks praegu kestvate läbirääkimiste ajal eelkõige seda meeles pidama, sest eeskätt tema keeldumine lasta selliseid õnnetusi uurida sõltumatutel asutustel, kellel on kõik laevaõnnetusi puudutavad ekspertiisid, on täiesti arusaamatu. See, mis kehtib õhusõidukitega juhtunud kataastroofide puhul, ei peaks olema võimatu laevadega toimunud õnnetuste korral.

Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon väljendab rahulolu komisjoni kõigi seitsme õigusakti ettepaneku üle ning seetõttu toetame raportööri soovitusi viie ühise seisukoha kohta, sealhulgas osade kaupa ja eraldi hääletusi Costa raportis esitatud soovitude kohta, mis käsitlesid siseveetransporti. See kehtib ka Sterckxi raportis, mis käsitleb ohutuid sadamaid.

Sellised konkreetsete meetmed nagu ohutud sadamad, läbipaistvus ja vastutus on meile väga tähtsad. Meresõiduohutuse huvides on vältimatu, et käsitame merenduspaketti tervikuna. Me kutsume transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika nõukogu üles võtma kiiresti, järgmise paari nädala jooksul vastu ühised seisukohad kahel lahendamata teemal – laevaomanike vastutuse ja sadamariigi kohustuste teemal –, et oleks lõpuks võimalik terve pakett vastu võtta.

Asjaolu, et needsamad liikmesriigid soovivad blokeerida Euroopa kokkuleppeid, viidates IMO määrustele, mida nad ei ole ise oma riigi õigusse veel üle võtnud, on selge hullumeelsus. ELis tuleb teha otsus enne, kui järgmine laevakatastroof Euroopat vapustab.

ISTUNGI JUHATAJA: RODI KRATSATSAGAROPOULOU

asepresident

Erik Meijer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (NL) Proua juhataja, laevanduses võib ettevõtlusvabadus viia ohtlike kuritarvitusteni. Ettevõtjatel, kes soovivad hoida oma kulusid võimalikult väiksena, võib olla kiusatus kasutada laevu, mis on vanad ja ohtlikud. Need seavad ohtu meeskonna ja teised isikud ning võivad tõsiselt ohustada keskkonda. Kehvad töötingimused, mida lubab võimalus registreerida laev muu riigi lipu all peale omaniku enda riigi ja tegeliku tegevuskoha, toovad samuti kaasa kuritarvitamise. Tegevuskulusid saab vähendada ka sellega, kui laevaheitmed ja lastijäätmed lastakse teekonna jooksul merre.

Kõigi nende kuritarvituste tõkestamiseks peab olema võimalik keelata kuritahtlike ettevõtjate laevadele lõplikult Euroopa sadamad ja ka väljaspool sadamaid asuvad ankrukohad ning tuleb viia läbi piisav hulk kontrolle, et teha kindlaks, mis on valesti. Rangelt peab järgima sadamariigi kohustusi, mis on kirjas Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni meretöönormide konventsioonis, peab kehtima põhimõte „saastaja maksab” ja kõiki eeskirju tuleb kohaldada ka öösel.

Kõik nõukogu katsed kohelda selliseid ettevõtjaid leebemalt, kui Euroopa Parlament esimesel lugemisel soovis, toovad kaasa vastuvõetamatud tagajärjed. Nõukogu on lükanud tagasi suurema osa parlamendi 23 muudatusettepanekust, mis on seotud laevaõnnetuste juurdlusega, ja see võib ohustada juurdluste sõltumatust. Nõukogu on pidurdanud ka laeva pardal olevate reisijate kaitse teemat, keeldudes 2003. aastal Ateena konventsiooni järgimast.

2008. aasta ühises seisukohas piirati vastutust ja teavitamiskohustust. Nõukogu ei toeta komisjoni ja Euroopa Parlamendi laevaõnnetuste valdkonnaga seotud ettepanekuid, mille eesmärk on tagada, et merehätta sattunud laevad võetakse alati õigel ajal ohutusse sadamasse vastu ja meeskondi kaitstakse karistuste eest hooletuse korral, mille eest nemad ei vastuta. Kõik laevanduses esinevad ohtlikud olukorrad ja kuritarvitused tuleb kõrvaldada nii kiiresti kui võimalik. Seepärast on oluline, et Euroopa Parlament jätkaks ka teisel lugemisel oma rida, mille ta on varem nõukogu suhtes valinud.

Johannes Blokland, *fraktsiooni IND/DEM nimel* – (NL) Proua juhataja, täna on teine kord, mil arutame täiskogu istungil Erika III paketti. Kuigi on häbi asi, et meil puudub kaks ettepanekut, olen rahul paketi sisuga selle praegusel kujul ja tänan raportööri nende töö eest.

Paketi ühe osaga ma siiski rahul ei ole. Costa raportisse on jõudnud kaks reisijate vedajate vastutust käsitlevat punkti, mis tagavad, et reisijate siseveeteedel vedajatele kehtestatakse samal tasemel vastutus, nagu on kehtestatud reisijate vedajatele avamerel. See on täiesti ebasoovitav.

Esiteks ei ole selle järele vajadust. Ei ole teada peaaegu ühtegi õnnetusjuhtumit, mis oleks seotud reisijate veoga siseveeteedel. Pealegi kõlaks need kaks punkti hingedellana väga paljudele, kes reisijaid siseveeteedel veavad, sest nad ei suudaks maksta sellega kaasnevat liiga kõrgeid kindlustuspreemiaid, mille puhul eeldatakse, et igaüks kindlustab end sellise vastutuse tasemel. Kusjuures meil on juttu väiksematest ettevõtjatest, kes veavad kõige rohkem mõndakümmend reisijat ja kelle käive ei ole nii suur. Mulle tundub väga selge ja loogilisena, et sellistele vedajatele ei tohiks kehtestada samal tasemel vastutust nagu suurtele vedajatele, kes veavad meritsi tuhandeid reisijaid. Me ei tohi teha end naerualuseks, kehtestades neile, kes reisijaid siseveeteedel veavad, ülikõrgel ja äärmiselt kõrgel tasemel vastutuse.

Lisaks olen endiselt väga õnnetu selle üle, kuidas need punktid taas kord teksti jõudsid. Transpordi- ja turismikomisjoni esimees ei oleks tohtinud asjaomaseid muudatusettepanekuid vastuvõetavaks tunnistada, sest selles küsimuses oli nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel esimesel lugemisel juba kokkulepe. Nendel põhjustel palusin nimelist hääletust 9. ja 20. punkti üle. Loodan ja ootan, et mitmed kolleegid toetavad mind nende punktide tagasilükkamisel.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Proua juhataja, lubage mul nimetada Sterckxi raportit laevaliikluse seire kohta ja õnnitleda nii härra Sterckxi ennast kui ka nõukogu eesistujariiki konsulteerimisel tehtud suurte edusammude puhul. Käesoleval teisel lugemisel on minu jaoks kõige olulisem säte selle kohta, et merehätta sattunud laevad võetaks kindlaksmääratud ohututesse sadamatesse vastu.

Paljud keskkonnakatastroofe põhjustanud õnnetused oleksid võinud lõppeda hoopis teisiti, kui õigel hetkel oleks pakutud sobivat varjupaika.

Nõukoguga kokkuleppele jõudmiseks oli ühelt poolt vaja sõltumatut komisjoni, et teha otsuseid ohutute paikade kohta. Teiselt poolt oli vaja leppida kokku rahuldavas hüvitiste süsteemis ohutute sadamate jaoks, juhuks kui ilmneb mingeid tagajärgi. Tasakaalustatud kokkulepe on siinkohal ilmselge nõue. Asjade kulg seoses automaatse identifitseerimissüsteemiga (AIS) võrgustiku SafeSeaNet raames on samuti soodne olnud.

Lubage mul kokkuvõtteks korrata, et laevandusel on mõne liikmesriigi SKTs väga suur osakaal. Tööstusharuna on tal üleilmne mõju. Seetõttu tuleb kohaldada ELi pingutusi muuta meri inimeste ja ökoloogilise süsteemi jaoks turvaliseks keskkonnaks kõikide, mitte ainult ELi laevade suhtes. Ei tohiks olla kõlbatut konkurentsi Euroopa laevanduse arvel.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, mina kui härra Costa variraportöör ja lipuriigi raporti raportöör peaksin kommenteerima reisijate vedajate tsiviilvastutust ja paketti tervikuna.

Costa raporti puhul on minu tähelepanu olnud suunatud reisijate õiguste suurendamisele õnnetuste või vahejuhtumite korral, asjakohaste rahaliste hüvitiste tagamisele ja õigeaegsele toetusele, et leevendada merel või siseveeteedel, kus merereisid sageli lõpevad, toimunud vahejuhtumite tagajärgi, samuti reisijatele antava teabe parandamisele. Seetõttu nõustusin jätma need ettepanekud teisele lugemisele.

Proua juhataja, daamid ja härrad, sooviksin selle paketi kohta öelda, et iga raport on eraldiseisev ja annab kindlasti lisaväärtust. Siiski usun, et pakett tervikuna, sealhulgas valdkond, mille raportöör ma olin (lipuriikide kohustused), lisab meresõiduohutusse väärtust, ning see sunnib mind paluma nõukogul, komisjonil ja kõigil teistel täita oma kohust paketti vastu võtta. Lisaks soovin kindlasti öelda oma tänusõnad pärast Sloveeniat ametisse asunud eesistujariigile Prantsusmaale tema püüdluste eest selles valdkonnas edasi minna.

Daamid ja härrad, ma usun, et edendame meresõiduohutust ainult ühtse paketiga. Sellega seoses soovin kasutada võimalust kõiki raportööre õnnitleda. Kui me ei vaatle paketti tervikuna, siis takerdume, sest ainus viis hoida lähitulevikus ära veel mõni Erika või Prestige'i juhtum on võtta vastu terve pakett, ja see on ainus lähenemisviis, mille kaudu saame meresõiduohutust tõhusalt tagada.

Ian Hughton (Verts/ALE). - Proua juhataja, mina esindan Šotimaad, mis on pika merendusajalooga riik ja millel on merenduses tulevikus väga suur potentsiaal.

Šotimaal on geograafiliselt väga hea koht, et kujuneda meretranspordi keskpunktiks Euroopa ja ülejäänud maailma vahel, ning meil on märkimisväärselt ruumi arendada välja uusi lähisõidumarsruute nii reisijate- kui ka kaubaveoks. Suurem ohutus on seetõttu meie jaoks väga tähtis, sest ka meil on Šotimaa vetes sõitvate laevadega tõsiseid õnnetusi olnud.

Ohtlike materjalide vedu tuleb loomulikult läbipaistvalt deklareerida ja seda nõuetekohaselt kontrollida. Meeskondadel peaks olema õigus võrdsele kohtlemisele ja nende ohutust tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta. Peame õppima oma varasematest mõõdalaskmistest ja tagama, et kui juhtub õnnetus, siis viiakse läbi sõltumatu juurdlus.

Šotimaa valitsus teatas hiljuti, et uus ettevõtja hakkab Rosythi ja Zeebrugge vahel taas praamiteenust pakkuma. Ma loodaksin, et kui me viime liikluse teedelt merele, siis suudab Euroopa Liit selliste praamimarsruutide arendamist aktiivsemalt toetada.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Proua juhataja, Erika III meresõiduohutust käsitlev õigusaktide pakett hakkab lämmatavalt põimuma Euroopa Liidu üldisema rahvavaenuliku poliitikaga, konkurentsi võime tugevdamisega ning laevaomanike ja ELi monopoolsete kontsernide kasumi suurendamisega. Paketis ei käsitleta palju tähtsamaks muutunud probleeme, mis on seotud inimeste ohutusega merel ja keskkonnakaitsega.

Nõukogu on keeldunud aktsepteerimast isegi sootuks ebapiisavaid komisjoni ja Euroopa Parlamendi ettepanekuid, mis ei vasta kaugeltki tegelikele vajadustele. Järgides laevaomanike soovet ja ohjeldamatu

kapitalistliku kasuahnuse nõudmisi, on nõukogu vastu isegi kõige põhilisematele meetmetele, mille eesmärk on kaitsta keskkonda ja inimesi merel.

Nõukogu üritab õnnestada iga positiivset meetet; ta lükkab väljapakutud meetmeid järjepidevalt kõrvale. Ta ei salli midagi, mis võiks avaldada vähimatki mõju äriühingute kasumlikkusele või kehtestada väiksemaidki piiranguid laevaomanike vabadusele mitte aru anda. See on põhjus, miks ta on lükanud tagasi isegi ebapiisavad ettepanekud, milles sätestatakse lipuriikide vastutus ja kontrollikohustused ning laevaomanike tsiviilvastutus ja finantstagatised.

Tõsine küsimus on laevaomanike tsiviilvastutuse kehtestamine, et maksta laevaõnnetuste ohvritele hüvitist kooskõlas IMO Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga, mida Euroopa Liidu liikmesriikide valitsused keelduvad ratifitseerimast.

Isegi täna olime tunnistajaks katsetele muuta kehtetuks raportöör härra Costa asjaomane ettepanek vajaduse kohta laiendada seda vastutust iga kategooria laevade omanikele ja varustajatele, kes osalevad kohalikul ja rahvusvahelisel mereveol ning siseveeteedel toimival veol.

Derek Roland Clark (IND/DEM). - Proua juhataja, millega meil on tegemist, kas see on sild üle rahutu vee? Ühendkuningriigi jaoks oli vesi rahulik, kuni hakkas toimima ühine kalanduspoliitika ja peaaegu hävitas meie kalatööstuse. Nüüd soovite hävitada meie merekaubandust.

Tundub, et Sterckxi ja Vlasto raportite eesmärk on üksnes kasutada automaatset identifitseerimissüsteemi koos Galileoga, et jälgida laevade liikumist Euroopa Liidu vetes. See tähendab iga Ühendkuningriigi vetes, meie sadamates, meie rannikul ankrus oleva laeva liikumiste spioneerimist laeva riikkondsusest olenemata.

Andmed ühendatakse ELi andmekeskusega, millel nagu igal teiselgi andmebaasil võivad esineda turvavead. IMO kardab, et laevandusandmed koos lastiandmetega võivad valedesse kättesse sattudes Euroopas kauplevaid laevu ohustada.

Andmete kogumine toob kaasa kontrollisüsteemid ja meie kaubanduspartnerite laevad, eriti meie Rahvaste Ühenduse omad, võidakse tõmmata Euroopa Liidu kaubandussõtta. Riigi jaoks, kes toetub enda toitmiseks merekaubandusele, on see tõepoolest iseseisvuse lõpp. Euroopa Liit otsustaks, kas Ühendkuningriik sööb või nälgib.

Ühendkuningriigil on suurim huvi nende raportite vastu, sest me kaupleme kogu maailmas, oleme teinud seda sajandeid, ning iga Ühendkuningriigi Euroopa Parlamendi liige esindab piirkonda, millel on rannik – välja arvatud üks. Samal ajal, kui Euroopa Liit kehtestab oma kaitsvaid kaubandustõkkeid, on hääل kõigil tema liikmesriikidel, olenemata sellest, kas neil on rannik või mitte.

Ma julgustan oma valitsust selle viletsa ettepaneku tagasi lükkama, sest Briti merekaubandust ja üleilmset merekaubandust ohustavad bürokraadid, kellele ei saa usaldada isegi sõudepaati.

Veelgi halvem on see, et Vlasto arvates saab Euroopa Liit hakata keelama laevade juurdepääsu meie vetele. Seega võiks Euroopa Liit otsustada, kas välismaised sõjalaevad – mis on võib-olla meie sõprade ja liitlaste omad – tohivad meid külastada. Poliitilise korrektsuse huvides võidakse keelata ligipääs tuumalaevadele, see võib kehtida kuningliku sõjalaevastiku tuumaallveelaevade suhtes. Siiani aitasid nad hoida Nõukogude Liitu eemal ja tagasid vabaduse, mida te naudite.

Ent kui Euroopa Liit jätkab sekkumist selliste püssirohutünnide tegevusse nagu Gruusia ja Ukraina, võite lihtsalt uuesti sedalaadi kaitset vajada. Mida poliitiline korrektsus sel juhul väärt on?

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Proua juhataja; härra Clark, te peaksite seda ettepanekut tõesti põhjalikult uurima, mitte pühenduma liigselt teistele teemadele, sest teie öeldu on täiesti vale. Te pole tõepoolest aru saanud, et jutt käib meresõiduohutusest. Ma ei kuluta rohkem oma väärtuslikku kaht minutit selle peale, vaid soovin selle asemel jõuda paketi tegeliku sisuni.

Selle meresõiduohutuse paketi arutelu käik on olnud rahutu. Meie, Euroopa Parlament, ajame sõrad vastu, sest soovime tervet paketti. Ent ilmselgelt ajab ka nõukogu sõrad vastu. Ma olen õnnetusjuhtumite sõltumatut juurdlust käsitleva raporti variraportöör ja nõukogu on siiani näidanud üles kõike muud kui järeleandlikkust. Kui siiski kumbki meist ilmutab nüüd veidi paindlikkust ja teeb mõned järeleandmised, siis peaksime selle aasta lõpuks edukalt kokkuleppele jõudma.

Üks õnnetusjuhtumite sõltumatu juurdlusega seotud põhipunkte on vähemalt Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni arvates see, et kõnealune juurdlus peab olema täiesti

sõltumatu. Nõukogu seisukoht selles punktis on praegu ebarahuldav. Lisaks peab olema üks isik, kes vastutab lõplikult juurdluste eest – kodanikud peavad seda väga ebaselgeks ja läbipaistmatuks, kui kolm liikmesriiki viib igaüks oma juurdlust läbi. Seetõttu on vaja üht isikut, kes võtaks lõpliku vastutuse. Kolmandaks ei pea me juurdlust läbi viima üksnes harva esinevate ja ulatuslikku meediakajastust pälvivate õnnetusjuhtumite korral, vaid nagu fraktsioon PPE-DE arvab, tuleb juurdlus viia läbi ka muude tõsiste õnnetuste korral, mida tuleb uurida vastavalt selle direktiivi põhieeskirjadele.

Lõpetuseks nõustun sellega, mida härra Blokland ütles Costa raportis esitatud ettepaneku kohta lisada siseveekogud vastutussüsteemi. Fraktsioon PPE-DE oli ja on jätkuvalt selle vastu. Paluksin seetõttu nõukogul jääda selles punktis kindlaks ning loodan, et homme ei saavutata muudatusettepanekute 11 ja 20 suhtes kvalifitseeritud hääleteenamust.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Proua juhataja, oleme meenutanud varasemaid õnnetusi – neid, mis on teada kogu Euroopas. Mina esindan Poolat, riiki, kus hiljuti mälestati veel üht paljude inimeste surma kaasa toonud õnnetust, mis juhtus praamiga Jan Heweliusz. Ohutus on väga tähtis. On hea, et me vaatleme ohutust selle paketi osana. See on hea pakett, ka numbriliselt, sest ta hõlmab seitset määrust. Inimeste, laevade, vete ja isegi kaubanduse ohutus peaks olema ja on selles paketi kajastatud. Seoses sellega pean härra Sterckxi raportit, mille puhul mul oli au olla raportööri abi, eriti heaks.

Jah, laevade seiret tuleb teha. Proua Wortmann-Koolil on õigus, et me peame uurima võimalike õnnetuste põhjusi ja õnnetusi ära hoidma. Lisaks olen arvamusel, et peaksime laevanduses jälgima lennunduses valitsevat olukorda, teisisõnu uurima ka selliseid olukordi, mil kokkupõrkest pääseti napilt, sest me võime hakata paremini mõistma ohtude tekke mehhanisme ja põhjusi.

Ma ei mõista härra Zile seisukohta väikeste riikide eri- või eraldi kohtlemise suhtes ja ammugi ei suuda sellega nõustuda. Mõistagi on Euroopa Liidu liikmesriigi suurusel tema lipu all sõitvate laevade arvuga vähe pistmist.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Proua juhataja, daamid ja härrad, mõelge tõsiselt! Kui mõned positiivsed meetmed välja arvata, ei hakka enamikust meile esitatud raportitest meresõiduohutuses kunagi rohkem kasu olema kui kipsist puujalal.

Euroopa Parlament ja komisjon teesklevad, et on nõukogu peale pahased, ent see näitemäng pole muud kui veel üks toores katse vastutus maha raputada ja eelistada erahuve üldistele huvidele. Ainus, mida sellest saame, on see, et kui juhtub veel mõni õnnetus, muutuvad Euroopa institutsioonid inimeste silmis veelgi vähem legitiimseks, eriti teades, et Euroopa Liit on seotud Maailma Kaubandusorganisatsiooni teenuskaubanduse üldlepinguga (GATS) ning WTO meretranspordi komisjon ütleb, et praegune meretranspordi keskkond ja ohutusreeglid on ülemääraseks ja neid tuleb leebemaks muuta. Erika laevahuku ohvriks langenud kogukondade elanikud ja ka teised isikud on Euroopa Liidu küünilisusest teadlikud.

Meretranspordi ohutuse probleemide nõuetekohane käsitlemine tähendab negatiivsete asjaolude väljajuurimist. Me peaksime ründama maksuparadiise, mis võimaldavad meretranspordi tegevusaladel koonduda variettevõtetesse, mis pakuvad eeskirjadest kõrvalehoidumise võimalust. Me peame tegema lõpu mugavuslippude kasutamisele – sealhulgas Euroopa Liidu territooriumil –, mis vähendab registreerimistasusid ja alandab meeskonnakulusid keskmiselt 60 % võrra. Lisaks peame andma töötajatele uusi ohutusega seotud õigusi.

Te ei tee seda siiski kunagi, sest see tähendaks üleilmse kapitalismi alustalade ründamist.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, mõned teist tõenäoliselt arutlevad õigustatult, et mida teeb sellisest keset maismaad asuvast Euroopa riigist nagu Austria pärit parlamendiliige süvamerelaevanduse teemalisel arutelul. Sellele küsimusele ei ole väga lihtsat vastust, ent võib-olla saab öelda mõne sõnaga, miks see teema on ka meile oluline.

Esiteks – ja see kehtib kõigi Euroopa Liidu liikmesriikide, mitte ainult meie kohta – on avamerel ohutus ja laevatamise optimaalne korraldus oluline kõigi asjaosaliste jaoks. Katastroofilised sündmused, mitte üksnes need, mis on seotud palju arutatud Erikaga, on selle meile väga selgeks teinud.

Siiski – ja nüüd jõuame väga erilise punktini, millele mõned mu parlamendiliikmetest kolleegid on juba vihjanud – siseveetranspordi lisamine vastutusega seotud eeskirjadesse on Euroopa enneolematu rumalus. Me peaksime selle tagasi lükkama, olenemata asjaolust, kas pärineme mereriigist või maismaariigist. See tooks kaasa suured kulud ja ulatusliku bürokraatia ning tekitaks seetõttu üleüldise probleemi Euroopa siseveetranspordi jaoks ning see on probleem, mida me ei peaks teravdama. Hoopis vastupidi: peaksime

kehtestama siseveetranspordi vastutuse eeskirjad samuti mõistliku erikorra vormis, mitte kunstlikult seda teemat süvamere laevanduse eeskirjadele allutades.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Daamid ja härrad, meresõiduohutuse kolmanda paketi vastuvõtmisega anname selge vastuse paljudele nõudmistele, mille Euroopa ühiskond esitas pärast Erika ja Prestige'i õnnetusi viis ja seitse aastat tagasi.

Need ettepanekud, mis toetavad üksteist, nagu mitmed mu kolleegid on öelnud, võimaldavad meil teha otsustava sammu Euroopa merendussektori kvaliteedi parandamiseks ning lisaks, daamid ja härrad, ka selle läbipaistvuse parandamiseks.

Ettepanek direktiivi kohta, mis käsitleb õnnetusjärgset tehnilist juurdlust, on tagatis, et me ei peaks enam kunagi nägema sellist segadust, mis kaasnes Prestige'i traagilise õnnetusega.

See tekst suurendab laevaõnnetuste ja merel toimunud vahejuhtumite juurdlust läbi viivate organisatsioonide sõltumatust ning kohustust teha tulemused teatavaks, et parandada menetlusi ja vahetada häid tavaid.

Sooviksin seetõttu õnnitleda raportööre, sest nende suurepärane töö on tähendanud, et meie, Euroopa Parlamendi kindel seisukoht kõnealuste ettepanekute kohta on selgeks tehtud. Need on ettepanekud, mille ainus eesmärk on muuta Euroopa mereruum üheks maailma ohutumaks ja aidata kaasa Euroopa laevastike ümberkorraldamisele, lisaks tagades, et käitajad võtavad suurema vastutuse kolmandatele isikutele ja eelkõige riigivarale põhjustatud kahju eest.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Meresõiduohutuse kolmas pakett on Erika ja Prestige'i kokkupõrgete, Mustal merel 2007. aasta detsembris toimunud õnnetuste ja käesoleval kuul Tarragona sadamas juhtunud õnnetuste tulemus. Need õnnetud juhtumid põhjustasid ulatusliku kahju rannikualadele ja eriti merekeskkonnale.

Paketis käsitletakse mereliikluse seiret, merel toimunud õnnetusjuhtumite juurdlust, reisijate vedajate vastutust merel toimuvate õnnetuste korral, sadamariigi kontrolli, laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ühtseid standardeid ja eeskirju. Sooviksin märkida, et Pariisi memorandumi uus versioon jõustus 17. septembril 2008. aastal. On hädavajalik, et kõik Euroopa sadamatesse sisenevad laevad vastaksid kindlatele ohutusstandarditele. Lubage mul meenutada, et 18. juunil 2008. aastal Pariisi memorandumi veebilehel avaldatud mustad ja hallid nimekirjad sisaldavad vastavalt üht ja kuut liikmesriiki. Seega peab neljandik liikmesriikidest oma lipu all registreeritud laevade ohutust parandama.

Vaatamata tehnilisele seisukorrale peab ohtu sattunud laeval olema ligipääs eraldi nimetatud ja nõuetekohaste vahenditega varustatud ohutule kohale. Euroopa sadamad peaksid seda võimalust pakkuma ning sadamate haldajad peaksid laeva kuivdokki viimise ja remondiga kaasnevate kulude eest hüvitist saama. Ma usun, et kaptenite vastutust reisijateveo korral tuleks kohaldada ka siseveeteedel. Sooviksin õnnitleda oma kolleege, kes töötasid kõnealuse merenduspaketiga ja pidasid selle üle läbirääkimisi. Usun, et see on Euroopa Liidu majanduse tuleviku jaoks väga tähtis.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Tegelikult sooviksin õnnitleda meid kõiki kõnesoleva kolmanda paketi vastuvõtmise ja esitlemise puhul. Esiteks sooviksin õnnitleda komisjoni ja selle volinikku härra Tajanit, kes näitas roomlasena väga kiiresti, et ta suudab olla tähelepanelik kõigi mere ja sadamatega seotud aspektide suhtes; samuti soovin õnnitleda kõiki oma kaasraportööre, sest tõsi on see, et sellisel keerulisel ja laiahaardelisel teemal on nad kogu aeg suutnud säilitada Euroopa Parlamendi seisukoha, milles kaitstakse kõigi kodanike paremat ja suuremat ohutust sellises keerulises ja tormilises keskkonnas nagu meri.

Samuti pean õigeks, et me mitme õnnetuse järel reageerime, ja arvan, et Euroopa kodanikud peaksid nägema, et Euroopa Parlament ja Euroopa institutsioonid ei hoolitse nende eest mitte ainult siis, kui on toimunud õnnetus, vaid suudavad nende õppetundide põhjal edasi liikuda ja teha õiguslikes aspektides edusamme. Käesoleval juhul arvan, et need aspektid puudutavad ohutust: eelkõige ohutust seoses keskkonnamõjuga, mille kohta võime öelda, et see pani kogu liikumisele alguse, aga nüüd ka ohutust seoses eri asjaosaliste kohustustega, tehes kindlaks ja selgitades, millised need on ja kuidas peaksime käituma neile reageerides, kehtestades sihid tulevaseks võitluseks piraatluse vastu ning – mis veelgi tähtsam – tehes edusamme merel töötavate isikute töö-, sotsiaalsete ja ametialaste tingimuste parandamisel. Ma arvan, et just nendes aspektides peame veel edasi minema, ja me palume komisjonil neid endiselt arvestada.

Lõpetuseks soovin öelda, et meie arvates on mõningaid kahtlusi seoses vajalike tagatistega, mida on vaja selle kindlustamiseks, et ohutud sadamad oleksid need, mida me kõik vajame.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Proua juhataja, tõsised laevaõnnetused, mille tunnistajaks oleme Euroopa meredel olnud, ei tohi mingil juhul korduda. Minu riigis Kreekas toimus eelmisel aastal Santorinil laevahukk, mille põhjuseid ei ole veel uuritud. Inimelu kaotus, suur kahju turismile ja keskkonna jaoks ohtlik tüksuv pomm – mahutitesse jäänud nafta – on piisavad tõendid sellest, et me ei saa endale hooletust lubada.

Mereohutuse teema on väga tähtis. Euroopa Liit ei peaks mitte üksnes tagama Euroopa laevanduse jätkusuutlikkust, vaid seda pidevalt ajakohastama, et see suudaks rahvusvaheliselt konkureerida. Samal ajal ei tohiks me jätta hooletusse vajadust kaitsta loodusressursse.

Kui me ei tegutse kohe, siis kahtlemata kaotame tõhusal laevaõnnetustele reageerimisel väärtuslikku aega. Laevaõnnetuse kiiluvees on järjekindlate tehniliste uuringute läbiviimine rahvusvaheliste eeskirjade põhjal tõhus viis saada põhjustest parem ülevaade. Juurdlusorganite sõltumatus on seetõttu võtmetähtsusega ja mul on kahju, et nõukogu seda ei mõista.

Teine oluline teema on ametiasutuste koostöö, eriti kui õnnetus mõjutab mitut liikmesriiki. Ohutute sadamate küsimus ja laevade kontrollisüsteem on meresõiduohutuses väga tähtsad. Seda tuleb kohaldada ka läbisõitvate laevade suhtes, mis peaksid esitama tagatise, et nad suudavad õnnetuse või muu katastroofi korral reageerida.

Sooviksin lõpetuseks önnitleda raportööri nende kindla seisukoha eest nõukogu suhtes ja loodan, et pärast hääletust aitab nõukogu meie seisukohta mõistes õigusloomeprotsessi lõpuleviimisele positiivselt kaasa.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Proua juhataja, volinik, meretranspordisektori ohutus on transpordipoliitika oluline osa seetõttu, et suurt osa kaupu veetakse meritsi ja muudel veeteedel. Suurem ebatavalisus, näiteks võimalikud kahju tekitavad loodusnähtused, terrorismiaktid, tahtlikult põhjustatud vahejuhtumid ja õnnetused, suurendab laevaliikluses esinevaid riske märgatavalt. Selle direktiivi vastuvõtmine on ülitähtis samm kogu Euroopa Liidu jaoks. Siiani vabatahtlikult kohaldatud koodeksi asendamine selle direktiiviga suurendab kohustusi ja vastutust selle kaudu, et määratakse kindlaks pädevad asutused ja erimenetlused, mille liikmesriik peab ette valmistama, sätestama ja rakendama. Nõudmine, et liikmesriigid kohandaksid oma õigusnorme vastavalt sellele direktiivile, tekitab vajaduse riikide ja laevaomanike kõikehõlmava koostöö järele selle rakendamisel, samuti range kontrolli ja kooskõlastamise järele.

Ma märgiksin kaht asja: kolmandate riikidega tehtava koostöö põhjalikuma ülevaate vajadus ja selge sadamapoliitika sõnastamine, sest meie mered on avatud ja see on väga oluline. Vahejuhtumite ja nende põhjuste ja mõjude uurimine on ilmselgelt väga tähtis. See on seotud mitmetes vahejuhtumites selguse saamisega ja eelkõige ennetavate meetmete võtmisega. Minu kodumaal on viimastel aastatel toimunud hulk vahejuhtumeid, milles on kaotatud inimesi ning põhjustatud kahju varale ja keskkonnale. See on aina tähtsam küsimus ja ma õnnitlen raportööri selle teema puhul.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Meretranspordi ohutus, kiire reageerimine õnnetustele ja õnnetusjuhtumite juurdluse tõhusus on Läänemere riikide jaoks väga olulised. Läänemeri on eraldatud ja madal; selle vesi vahetub alles 30 aastaga ja see muudab ta eriti haavatavaks. Arvestades pidevat meretranspordi kasvu Läänemerele ja Leedu kogemust, oleme teadlikud merel toimunud õnnetustest, millele järgnevad ebakõlad ja segadus – see näitab tõelist puudust asjaomaste eeskirjade järele.

Seetõttu tunnustan raportööri väga suure töö eest, mis on tehtud. Me ei tohiks nõustuda nõukogu ettepanekuga, et ohutusjuurdlus tuleb viia läbi ainult tõsise juhtumi korral. Mitte ainult tõsised juhtumid ei avalda riikide majandusele, keskkonnale ja heaolule katastroofilist mõju. Katse minimeerida bürokraatlike mehhanismide arvu ei tohiks kahjustada juurdluse kvaliteeti. Lisaks on väga vajalik, et kõik liikmesriigid kasutaksid vahejuhtumite juurdlusel samu meetodeid.

Dominique Bussereau, nõukogu esistuja. – (FR) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma sain teie kõnedest väga palju julgustust. Nagu peaaegu kõik teist on öelnud, peaks esimese kuue teksti puhul jõutama varsti kokkuleppele.

Muidugi olen ma veidi pettunud, et jõudsimme lepitusmenetluseni, ent olen innustunud meie dialoogi jätkama ja selle lõpule viima.

Võtsin teie sõnumid teatavaks: olete väga huvitatud riikide vastutusest, vajadusest suuta juurdlus läbi viia väga suurel hulgal juhtudel ja eelkõige IMO konventsioonide ratifitseerimisest, samuti olete korduvalt rõhutanud, et paketti ei saa jaotada ega tükeldada. Kuulsin seda ja edastan selle nõukogule meie 9. oktoobri istungil. Te teate, et arutelu tuleb keeruline, kuid olete ka märkinud, et tänasesse punkti jõudmiseks on liiga palju aega kulunud. Sellegipoolest saan kinnitada, et meie otsus on kindel ja kõigutamatu. Loodan, et suudame koos luua põhjaliku ja ühtse süsteemi, mis tagab iga sellesse kuuluva isiku vastutuse. Ma arvan, et Euroopa

merendusohutus väärrib seda. Seetõttu nõuab see edasiminekut kahe viimase ettepanekuga. Nagu teate, tegeleme sellega oma eesistumisaja viimase hetkeni.

Volinik härra Tajani, eesistuja härra Costa ja Antonio Gramsci kaasmaalase sõnul soovime nendes aruteludes saavutada tasakaalu oma teadmistest tuleneva pessimismi ja oma tahtest tuleneva optimismi vahel. Igal juhul tänan Euroopa Parlamenti ette kõige eest, mida ta saab selle optimismi toitmiseks teha.

Antonio Tajani, komisjoni liige. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, minu tänusõnad härra Bussereau'le pühendumuse eest, mida ta jätkuvalt üles näitab. Ma sooviksin käsitleda süvitsi eri raporteid ja mitmeid päevakorda võetud muudatusettepanekuid.

Mis puudutab esimest, härra Sterckxi mereliikluse seire teemalise raporti hääletust, olen ma väga rõõmus Euroopa Parlamendi suure toetuse pärast komisjoni ettepanekus esitatud eesmärkidele. Kõige tähtsamad ettepaneku sätted on need, mis on seotud ohutute paikadega. Ma toetan täielikult parlamendi püüet säilitada sõltumatuse põhimõte otsustusprotsessis, mis puudutab merehätta sattunud laeva vastuvõtmist ohutusse paika.

Ent muudatusettepanekud, millega võetakse üle selle direktiivi ettepaneku sisu, mis on seotud härra Kohlīceki raportiga, tsiviilvastutusega ja laevaomanike finantstagatistega, saab kahtlusteta jõustada, välja arvatud kaks, mis viitavad ühenduse ameti loomisele finantstagatise tunnistuse haldamiseks. Minu töötajatel on kahtlusi selle ettepaneku mõjus haldus- ja finantstasanditele ning me peame seda põhjalikumalt uurima. Teisest küljest, lugenud härra Kohlīceki raportit, olen rahul, et parlamendi toetus õnnetusjärgsete juurdlustega seotud ettepanekule ei kao.

Mõnikord võib ideaali otsimine pöörduda meie vastu ja komisjon on osutunud tundlikuks nõukogus toimunud arutelu jooksul tekkinud vaidluse suhtes nimelt selle üle, et juurdluste kvaliteedi tagamiseks on parem neid asjata mitte mitmekordistada: oluline on see, et lisaks väga tõsistele õnnetusjuhtumitele viiakse juurdlus läbi selleks, et saada kasulikke õppetunde tulevikuks ja mõista õnnetuse põhjusi. See eesmärk, mis on igal juhul kooskõlas IMO käsitusega, vastab ühisele seisukohale ja seetõttu ei ole ma valmis toetama selliseid muudatusettepanekuid nagu 7, 13 või 14. Lisaks on kolme muudatusettepaneku – 18, 19 ja 20 – eesmärk lisada direktiivile mehhanism, mille abil saaks lahendada igasugused liikmesriikidevahelised erimeelsused, mis on seotud ühe ja sama juurdlusega. Kuigi komisjoni ettepanekus ja ühises seisukohas nõutakse tegelikult tõepoolest, et liikmesriigid väldiksid samaaegsete juurdluste läbiviimist, on tõsi ka see, et need ei keela asjaomaste liikmesriikide õigust viia läbi oma juurdlused. Igal juhul ei pea komisjon olema vahendaja liikmesriikide vahel, kellest igaüks on veendunud, et neil on juurdluste läbiviimisel oluline huvi. Käesoleval juhul on tähtis tagada, et juurdlusasutused oleksid sõltumatud.

Mis puudutab härra Costa raportis käsitletud hüvitise maksmist reisijatele õnnetusjuhtumite korral, siis teate, et komisjon soovib kindlalt näha reisijate õiguste suurendamist kogu Euroopas igas transpordisektoris. Esitades kolm kuud tagasi selle ettepaneku, alustas komisjon märkusega: kui Euroopas juhtub merel või jõel laeva pardal õnnetus, ei maksta ohvritele nõuetekohaselt hüvitist, sest kehtivad eeskirjad erinevad liikmesriigiti liiga palju ja lisaks osutuvad tegelikult suuremalt jaolt vananenuks. Tegelikult ei ole neis ette nähtud kohustuslikku kindlustust, hüvitiste ülemmäärad on ebapiisavad ja vastutuse süsteem näeb ette, et ohver peab tõendama, et vedaja on süüdi, ning veelgi enam – laevahuku korral on seda keeruline tõendada.

Selle märkuse põhjal nägi komisjon vaid üht lahendust: hakata ühtlustama. See tähendab Ateena konventsiooni rakendamist; läbirääkimised toimuvad IMO egiidi all ja see tähendab selle täielikku kohaldamist, et kõik ohvrid saaksid konventsioonis sätestatud tingimustel ja selles kehtestatud maksimumsummade alusel hüvitist. Nõukogu on tõestanud, et ta asub samale seisukohale. Kõigi Euroopa Parlamendi esitatud muudatusettepanekute eesmärk on parandada tulevase õigusnorme; seetõttu võtame need kahtlusteta vastu.

Seoses kohaldamisalaga, mis peab olema võimalikult ulatuslik, ei saa osa riigisiseste või jõetranspordi käitajate raskusi siiski eitada. Seetõttu oleks põhjendatud, kui jaotada määruse rakendamine teatud aja peale ära, et võimaldada vajalikke kohandusi teha. Seepärast toetan asjaomaseid muudatusettepanekuid. Praegu sõltuvad hüvitise maksimumsummad laeva suuruselt ja ohvrite arvust ning see on vastuvõetamatu. Me peame selle õigesti korraldama ja üks viis seda teha on aidata kindlustussektoril kehtestada ühtne hüvitise maksimumsumma, mida kohaldatakse kogu Euroopas. See on komisjoni poolt heaks kiidetavate muudatusettepanekute 12, 13 ja 14 (esimene osa) eesmärk.

Härra juhataja, mul läheb palju aega, sest ma usun, et on õige avaldada esitatud muudatusettepanekute kohta arvamust, nii et kui lubate, kulutan veel kaks minutit. Seoses Vlasto raportiga, mis käsitleb sadamariigi

kontrolli, sooviksin tänada raportööri ja Euroopa Parlamenti toetuse eest sellele ettepanekule, mis viib Euroopa uue ambitsioonika kontrollisüsteemi rakendamiseni.

Sooviksin esitada kaks seisukohta kahes olulises punktis: esimene on seotud mehhanismidega, mille abil teha kindlaks, millistes tingimustes saab laevade kontrolli rakendada. Teisest küljest on küsimus paindlikkuses, mille kohta on õigesti öeldud, et seda õigustavad tegevusega seotud põhjused, ning see on kehtivas direktiivis juba sätestatud ja seetõttu peaks selle meie arvates alles jätma. Sel põhjusel ei saa ma nõustuda muudatusettepanekutega 19 või 23.

Poliitilisest seisukohast on kõige olulisem punkt keelamine, mida käsitletakse muudatusettepanekutes 31 ja 32. Kuigi komisjon võib aktsepteerida nõukogu seisukohta, milles on kirjeldatud vähem ranget süsteemi hallis nimekirjas olevate laevade suhtes, olen sellegipoolest rahul, et Euroopa Parlament toetab komisjoni alalise keelu puhul.

Seoses härra de Grandes Pascuali raportiga, mis käsitleb klassifikatsiooniühinguid, olen rahul, et Euroopa Parlament pooldab õigusakti jagamist direktiiviks ja määruseks, nagu nõukogu soovis. See lähenemisviis tundub mulle aus ja ka õiguslikult kindlapiiriline. Mis puutub muudatusettepanekutesse, ütlesin, et muudatusettepanekutega 27 ja 28 muudetakse tunnustatud isikute tsiviilvastutuse korda ning need tunduvad meile tegelikult ebaühtlased. Igal juhul tuleb hooletuse tõttu põhjustatud surmajuhtumi korral rakendada direktiivi kohaselt endiselt miinimumvastutust.

Mis puutub muudatusettepanekusse 1, millega soovitakse välja jätta nõukogu poolt määruse eelnõusse lisatud põhjendus 3, võime sellega nõustuda. See põhjendus tundub meile üleliigne ja ohtlik; ma ei sooviks, et meie inspektorid satuksid oma tööd tehes selle tõttu raskustesse. Lisaks, nagu ma juba ütlesin, võin nõustuda muudatusettepanekutega, millega soovitakse lisada direktiivi eelnõusse mõned osad lipuriiki käsitlevast ettepanekust.

Härra juhataja, vabandan, et kõnelesin nii pikalt, aga tegemist oli arvukate muudatusettepanekutega ja ma pidasin vajalikuks teha komisjoni arvamus parlamendile teatavaks.

Dirk Sterckx, raportöör. – (NL) Proua juhataja, lubage, et ütlen alustuseks paar sõna oma Hispaania kolleegidele nende kahtluste kohta, mis puudutavad ohutuid sadamaid. Kui liikmesriigi pädev asutus teeb otsuse, siis võib tõepoolest tekkida probleem hüvitise maksmisega sellistele ohututele sadamatele, kuhu laevu on võimalik viia. Minu raportis arutatakse selle üle tõesti ning juhuslikult on meil probleem, et nõukogu ja Euroopa Parlament pole siiani suutnud sugugi omavahel lahendada üht keerulistest probleemidest. Kuidas seda lahendada saab?

Mul oli sellele suhteliselt lihtne vastus, nimelt kehtestada sel juhul liikmesriigile finantsvastutus. Nõukogu ei ole aga nõus ja me peame midagi välja pakkuma. See ei tähenda, et me ei ole suutnud seda probleemi arutada või arvesse võtta, sellepärast tahtsin arusaamatuste vältimiseks seda vaid öelda.

Me hakkame kasutama lepitusmenetlust ja lugupeetud eesistuja, nii nõukogul kui ka Euroopa Parlamendil on kohustus tagada, et see lepitusmenetlus oleks edukas. Me ei saa endale läbikukkumist lubada. Pean teid veel kord tänama – teid ja teie kolleegi – selle eest, et 90 % tööst on meil juba seljataga, eriti minu raporti puhul. Homne hääletus seda ei kajasta, ent mis puutub minusse, siis võite endiselt kindlad olla, et minu poolest jääb kõik, milles oleme kokku leppinud, paberile ning et me tegeleme lahendamata punktidega ja saavutame tulemuse väga kiiresti.

Lepitusmenetlusel on probleem kahe puuduva raportiga, kahe puuduva tekstiga, ning ma sooviksin veel kord rõhutada: *me oleme teiega, me peame tegema koostööd, parlament on koos nõukoguga ja iga päev seda ei juhtu!*

Jaromír Kohlíček, raportöör. – (CS) Lubage mul teha kokkuvõtte sellest, miks merenduspaketti tuleks arutada tervikuna, aga mitte eraldi raportitena, mille hulgast nõukogu ja komisjon saavad välja noppida ja valida, liigutada mõne raporti ettepoole, jätta mõne kõrvale ning oodata järgmist või ülejäämist eesistujariiki. Esiteks on oluline kehtestada kõigil juhtudel kõigis raportites samamoodi see, milliste laevade kohta kõik need ettepanekud kehtivad. Esialgsetes raportites oli erinevusi. Sooviksin sellele veel kord teie tähelepanu juhtida. Teiseks on ohutus jagamatu ja seetõttu tuleb lipuriigi vastutust kindlasti suurendada. See vastutus tuleb selgelt määratleda, sest ilma lipuriigi vastutusest on võimatu selle paketi edasi minna. Kolmandaks tuleb üldiselt heaks kiita raskustesse sattunud laevade meremeeste õiglase kohtlemine. See, kas keegi on võtnud vastu IMO suunised või mitte, on ebaoluline. Neljandaks on keskkond nii tähtis, et arutelu selle üle, kes vastutab meretranspordi eest probleemide korral ühe või teise laevaga, peab lõppema ning vastutusest kõrvalehoidmine tuleb lõpetada. Igas riigis hakkab olema ainult üks isik, kes otsustab, kuhu raskustesse

sattunud laev tohib minna. Viiendaks, kui juhtub õnnetus, siis tuleb ettenähtud aja jooksul teha selgeks, kes hakkab tehnilist juurdlust läbi viima, milline riik selle eest vastutab, kuhu tuleb lõppkokkuvõtte saata ja milline peab olema kokkuvõtte ülesehitus; vastasel korral me lihtsalt mängime mängu. Juurdlusorgani sõltumatus on enesestmõistetav nõue. Kuuendaks, kas ma võiksin paluda, volinik ja härra Bussereau, et te ei kuulaks mitte üksnes Euroopa Parlamendi soove, vaid ka liidu kodanike soove, ja vaatlaksite merenduspaketti ühe tervikuna?

Paolo Costa, raportöör. – (IT) Proua juhataja, härra Bussereau, daamid ja härrad, lubage mul esitada väike soovitus kogemuste põhjal, mille olen selle aja jooksul saanud, kuigi see aeg ei ole olnud väga pikk: kinnitan teile, et te ei pea lepitusmenetlust kartma; lepitus on loominguline etapp, mis võimaldab üle saada isegi lahendamatuena tunduvatest probleemidest.

Kinnitan teile, et me jõuame kokkuleppele isegi selle piiratud üldvastutuse suhtes, mida kõik laevaomanikud sooviksid, arvestades vajadust kohelda iga reisijat ühtemoodi. Praegu tundub see võimatu, ent kui me kõik koos püüame oma kujutlusvõimet kasutada, siis hakkavad asjad kindlasti toimima. Lühidalt öeldes, vaatamata tahtest tulenevale optimismile, mida ma Gramscit mäletades kindlasti sisendan, palun teil kuulata ka ühe anonüümse prantslase 1968. aastal öeldud soovitus – andes veidi jõudu kujutlusvõimele, jõuame kindla lahenduseni.

Pean ütlema, et olen vähem rahul teatud märkustega, millega mu parlamendiliikmetest kolleegid on põhjendanud oma vastuseisu reisijate kaitse laiendamisele ka siseveeteedele, mis tundub mulle arusaamatu. Pean ütlema, et mind häirib, kui pean avalikult välja ütlema, et isa ja laps, kes hukkusid Seine'i jõel, peaksid olema teistsuguse kaitse all kui see kaitse, mis oleks nende suhtes kehtinud, kui nad oleksid hukkunud avamerel. See tundub mulle täiesti vastuvõetamatu ning ma ei suuda uskuda, et härra Rack, proua Wortmann-Kool ja härra Blokland mõtlevad tõsiselt, et väikeste huvide kaitse – sest tegemist on väga väikeste kindlustuskuludega väga vähetõenäoliselt toimuvate juhtumite korral – ja mõne väikese käitaja väikesed huvid võivad seada kahtluse alla selle seisukoha, mida ma kuulsin oma rõõmuks ka komisjoni kinnitamas ja mis teeks au ka parlamendile.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Proua juhataja, sooviksin öelda välja oma kindla vastuväite härra Costa soovitusele seostada Seine'il hukkunud ja asjaolu, et Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon keeldub tema ettepanekuid toetamast. Sellist seost ei peaks härra Costa looma ja see pärast väljendan teravalt protesti.

Dominique Vlasto, raportöör. – (FR) Proua juhataja, võin lõpetuseks öelda, et minu arvates on tänasel arutelul väljendatud ühist soovi tulemuseni jõuda. Ma arvan, et see on väga tähtis.

Palju tööd on tehtud, eriti eesistujariigi Prantsusmaa juhtimisel, ja me võime sellega rahul olla. Lugupeetud eesistuja, loodan, et pärast 9. oktoobril toimuvat transpordinõukogu istungit leiame midagi kõrvale jätmata lahenduse, mida toetavad kõik. Parlament toetab paketti ühtselt ja ma loodan, et me tagame edukalt paketi vastuvõtmise täiskogul.

Luis de Grandes Pascual, raportöör. – (ES) Sooviksin veel kord tänada eesistujariiki Prantsusmaad, kes ei ole mitte üksnes näidanud üles tahet, vaid ka tõendanud oma arukust.

Loodame, et tänu tema kindlale seisukohale, mida ta ka rakendab, ei jää osa valitsusi kurdiks, vaid kuulab Prantsusmaa arukat arvamust ja teeb mõõdukalt koostööd nende eesmärkide nimel, mida peavad nemad ja peame meie saavutama.

Mis puutub komisjoni, siis on asepresident teadlik, et me oleme pidanud mõningaid mitteametlikke kolmepoolseid kohtumisi, kuid kahtlemata on see, mida ta nimetas ebaühtluseks, loogiline, kui vaadata ajastust ja parlamendi eeskirju; aga see on täiesti parandatav.

Nendel kolmepoolsetel kohtumistel oleme jõudnud eesmärgini raportite puhul, mille eest ma vastutan, tunnustatud organisatsioonide puhul, ning pole kahtlust, et suudame saavutada üksmeele ka lahenduste suhtes.

Lõpetuseks, härra Sterckx esitas meile, hispaanlastele soovitus, et meil oleks arukust võtta tema ettepanekud vastu. Ma palun teil mõista seda, et meie erinevatel seisukohtadel on väga sügavad põhjused, kuid ka seda, et see seisukoht ei ole lõplik ja et lepitusmenetluses esineb kahtlemata arvamusi, milles me üksmeelel oleme, ning et me suudame aktsepteerida – et igaüks suudab mõista –, et see ei paku lahendust mitte üksnes riikidele, kellel on laevad, vaid ka neile meie hulgast, kes kannatavad sellepärast, et meil on rannikud.

Juhataja. – (EL) Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme, kolmapäeval kell 11.30.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

John Attard-Montalto (PSE), kirjalikult. – On tähtis, et laevade kontrollimise ja ülevaatusesega tegelevate organisatsioonide kohta ning veeteede ametite vastava tegevuse kohta oleksid olemas ühised eeskirjad ja standardid.

Teisest küljest on oluline, et Euroopa Liit suurendaks oma liikmesriikides registreeritud laevade arvu. Malta, Küprose ja Kreeka laevaregistrid on võimaldanud Euroopa Liidul jääda üheks tähtsamaks üleilmseks osaliseks laevade registreerimisel. Selle kaudu suudab Euroopa Liit kergitada standardeid ja säilitada oma laevade teatud kontroll.

Ohutust kahjustamata peab Euroopa Liit tegema kindlaks, et tema liikmesriikide registrites olevaid laevu ei viidaks üle teistesse riikidesse, eriti nendesse riikidesse, kes lubavad laevadel sõita niinimetatud mugavuslipu all.

Tuleb hinnata, et laevandus on üks puhtamaid transpordiliike. Lisaks on see üks odavamaid. Peame olema hoolikad, et seda olulist tööstusharu mitte üle koormata.

Kõigi võetavate meetmete puhul tuleb seda silmas pidada. Laevatransporti tuleb soodustada ja seda tuleb selles tööstusharus õigusnorme kehtestades arvesse võtta turvalisust, tervist ja ohutust kahjustamata.

12. Merepiraatlus (arutelu)

Juhataja. – (EL) Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused merepiraatluse teemal.

Dominique Bussereau, nõukogu eesistuja. – (FR) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad; laupäeval, 14. septembril – vaid mõni päev tagasi – jälitasid piraadid 420 miili kaugusel Somaalia rannikust Prantsuse tuunipüügilaeva. See ei ole ainus selline vahejuhtum. Alates juuli algusest on kümme laeva kaaperdatud ja 250 meremeest pantvangi võetud. Seega tõrguvad kalalaevad tegutsemast – ja te mõistate nende põhjusi – ning ligikaudu 50 Prantsuse ja Hispaania tuunipüügilaeva, mis püüdsid kala Seišellide ja Somaalia ranniku lähedal, on otsustanud Seišellide saarestikku naasta.

Peale asjaolu, et sellised piraatluse juhtumid sagenevad, tundub selge, et need ei juhtu enam mitte üksnes rannikute lähedal, vaid kipuvad kanduma laiematele aladele, rahvusvahelistesse vetesse, häirides peale kalastamistegevuse ja transiitkaubalaevade ka – ja see on väga tõsine asi – laevu, mis tegutsevad humanitaarprogrammide raames, eelkõige maailma toiduabi programmi raames, mille kaudu antakse olulist abi väga paljudele Somaalia ümberasustatud elanikele.

See nähtus on muutunud üleilmseks mureks. Prantsusmaa president härra Sarkozy ütles hiljuti, et need ei ole enam üksikjuhtumid, vaid see on kuritegelik tööstusharu, mis ohustab üht põhivabadustest – vaba ringluse vabadust –, samuti vabadust tegelda rahvusvahelise kaubandusega. Prantsusmaa president lõpetas sõnadega: „Maailm ei saa sellega nõus olla!”

Seda arvestades võttis mais ja juunis ÜRO Julgeolekunõukogu vastu resolutsioonid 1814 ja 1816. Reageerides küsimuse teravnemisele, töötab ta praegu uue resolutsiooni kallal, mille eesmärk on koondada rahvusvahelist üldsust, et kohaldada mereõiguse ja julgeolekunõukogu resolutsioonide raames tõhusamalt olemasolevaid mahasurumise ja ennetamise vahendeid.

Euroopa Liidu liikmesriigid on omalt poolt seda tegevust juba kavandanud ja väljendasid 26. mail oma meelekindlust teha koostööd, et piraatlusega Somaalia ranniku lähedal võidelda. Nõukogu kiitis kriisiohjamise kontseptsiooni heaks 5. augustil. Hiljem, 15. septembril üldasjade ja välissuhete nõukogu istungil võttis nõukogu vastu Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika alusel toimuva võimaliku sõjalise mereoperatsiooni sõjalis-strateegilise tegevusvariandi. Sooviksin teile ametlikult meelde tuletada, et sõjalise mereoperatsiooni alustamine on selgelt kavandatud, nagu ütles eesistujariik Prantsusmaa eelmisel teisipäeval parlamendi väliskomisjonis, eelnimetatud nõukogu istungi lõpul.

Kuniks see operatsioon algab, tegi nõukogu tegevuse kiireloomulisuse tõttu esimese sammu, luues mereoperatsioone koordineeriva staabiüksuse. Seda juhib Hispaania vanemohvitser ja sellesse kuulub neli merenduseksperti, kelle ülesanne on hõlbustada piirkonnas asuvate kaubalaevade ja sõjalaevade vahelist

teavevahetust nii tavaolukorras kui ka erijuhtudel. Brüsselis asuv staabiüksus hakkab vastutama liikmesriikide poolt Somaalia ranniku lähedal läbiviidava jälgimis- ja kaitsetegevuse eest. See algatus peaks toimuma kolmes osas: mõningate läbi Adeni lahe sõitvate rünnaku vastu kaitsetute laevade saatmine, Somaaliasse suunduvate maailma toiduabi programmi konvoide kaitse ja Somaalia lõunaranniku ääres asuvate püügipiirkondade jälgimine. Liikmesriike, kellel on Somaalia ranniku lähedal tegutsevad mereväeüksused, palutakse staabiüksusele sellest teatada, eelkõige selleks, et parandada rünnaku vastu kõige kaitsetumate kaubalaevade kaitsmise võimalusi.

Proua juhataja, samal ajal jätkab Euroopa Liit ettevalmistusi võimalikuks sõjaliseks mereoperatsiooniks Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika alusel. Teabe kogumise missioon, kuhu kuuluvad Euroopa eksperdid Euroopa Liidu sõjalisest staabist ja nõukogu peasekretariaadist, asub praegu piirkonnas ja töötab strateegiat välja. Missioon peaks esitama oma järeldused 29. septembril.

Daamid ja härrad, te näete, et Euroopa Liit mitte ainult ei näita soovi tegutseda, vaid kinnitab ka, et on rahvusvahelisel tasandil toimivas piraatlusevastases võitluses esirinnas. Me peame võimaldama endale ressursid, et tegutseda kiiresti ja kooskõlastatult, muidugi kaubandushuvide hüvanguks, aga ka vaba ringluse huvides, mis on üleilmne põhimõte, ja lisaks oma humanitaareesmärkide nimel.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, nõukogu esimees, daamid ja härrad, komisjon mõistab kindlalt hukka kuriteod, mida on mõnes maailma piirkonnas Euroopa Liidu liikmesriikide huvide vastu regulaarselt toime pandud, nii merepiraatluse kui ka relvastatud röövid laevade vastu ühe riigi jurisdiktsiooni kuuluvates vetes.

Sellised teod ei mõjuta üksnes meretransporti, vaid ka süvamerekalastamist ja mereturismi. Lisaks muudavad need teod meremeestel, kes peavad niigi rasketes oludes tööd tegema, elutingimused veelgi ohtlikumaks. Niisiis – et me ei pea selliseid tegusid mitte üksnes hukka mõistma, vaid ka meetmeid võtma, siis peame saama aru, et on oht liikuda sadade aastate tagusesse aega, mil olid organiseeritud kuritegelikud võrgustikud ja piraadid tegutsesid neljas põhilises piirkonnas: Lõuna-Hiina merel, Malaka ja Singapuri väinades, Guinea lahes ja Somaali poolsaare juures. Suurem osa kuritegusid pannakse toime neis piirkondades ning õigusrikkumiste intensiivsus ja tõsidus muutub pidevalt.

Lisaks on endiselt mure toimuva pärast ja isegi piraatluse laienemise pärast muudesse maailma piirkondadesse, mis näitab tegelikult, et need pole vaid juhuslikud vahejuhtumid, vaid meie veendumuse kohaselt on olemas kurjategijate organiseeritud võrgustik, mis soovib kaubalaevu, turismilaevu ja reisilaevu järjepidevalt rünnata.

Arvestades, et Euroopa Ühendus on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta mereõiguse konventsiooni osaline, on Euroopa Komisjon alati kohustunud edendama meresõiduvabadust ja selle kõiki aspekte ning asjakohaste vahendite väljatöötamist, et ebaseaduslike tegusid laevade vastu ära hoida. Sellega seoses on komisjon korrapäraselt toetanud liikmesriikide ja ka kogu rahvusvahelise üldsuse püüdlusi koostada kõrgetasemelisi õigusakte Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ja selle meretranspordisektori eriasutuse, Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni raames.

Pärast eelmise aasta juunis tehtud tööd ookeane ja mereõigust käsitleva ÜRO mitteametliku konsultatsiooniprotsessi raames, mil arutati eelkõige kinni peetud piraatide õigusliku kohtlemise teemat, jätkuvad pingutused piraatluse ja laevade relvastatud röövide ärahoidmist käsitleva kolme IMO õigusakti läbivaatamisel. Läbivaatamine peaks lõppema 2008. aasta detsembris.

Kasutades laevade ja sadamarajatiste ohutust käsitlevaid õigusakte, millega lisati ühenduse õigusesse ISPS-koodeks – IMO dokument –, soosib Euroopa Ühendus nende meresõiduohutuse standardite edendamist oma rahvusvaheliste partnerite poolt, eelkõige Euroopa-Vahemere piirkonna partnerite poolt Safemed II programmi kaudu. Samamoodi valmistatakse ASEANi piirkondliku foorumi raames Euroopa Liidu ja Indoneesia ühisel eesistumisel ette selleteemalist kõrgetasemelist seminari. Koostöö väljaspool Euroopat asuvate riikidega muutub niisiis eriti oluliseks.

Samalaadsetes mõistramistlikus uurib komisjon võimalust kasutada stabiliseerimisvahendit, et toetada olemasolevaid piirkondlikke algatusi või neid, mille on koostanud või mida toetab Rahvusvaheline Mereorganisatsioon nii Malaka väina kui ka Somaali poolsaare piirkonnas, et edendada meresõiduohutust neis Euroopa huvide ja tarnete jaoks strateegiliselt tähtsates piirkondades.

Ma peaksin rõhutama ka jätkuvat arengutoetust, mida Euroopa Ühendus nende riskipiirkondade naaberriikidele annab, et parandada nende elustandardit, mis on õigusriigi põhimõtete järgimise oluline eeltingimus. Samuti on seetõttu tähtis püüda kõrvaldada tööjõud kuritegelikest organisatsioonidest, mis võivad koondada oma tähelepanu sellele, et teatud rahvastikurühmade hulgas valitseb äärmine vaesus.

Mis puutub meredel toimuva piraatluse ja relvastatud laevaröövide mahasurumisse, siis on komisjon rahul, et ÜRO Julgeolekunõukogu võttis vastu resolutsiooni 1816, mis käsitleb piraatluse ja relvastatud röövide vastu võitlemist Somaalia rannikuvetes, ning muidugi Euroopa Ülemkogu olulise sammuga, kui ta võttis oma 15. septembri 2008. aasta istungil vastu üksikasjaliku tegevuskava. Härra Bussereau on rõhutanud, millised need algatused on ja millised kohustused on Euroopa Liit ja liikmesriigid võtnud, ning me jagame ja kinnitame neid kohustusi.

Seoses piraatluse pideva kasvuga tekib veel üks küsimus: kas piraatluse juhtumitest rahastatakse rahvusvahelist terrorismi? Selle küsimuse peame endale esitama ja sellele peame otsima vastust, isegi kui praegu ei ole tõendeid, et terrorismi rahastatakse lunaraha maksmise kaudu; ei ole midagi, mis võimaldaks meil *a priori* väita, et see ei ole üks võimalus. Seetõttu ei kipu me seda oletust tagasi lükkama, eelkõige arvestades ilmselgeid seoseid, mis esinevad teatud riikide vahel, kes pakuvad piraatidele varjupaika, ning terroristlike rühmituste varjatud baaside olemasolu.

Komisjon viib sel teemal siiski läbi juurdluse, et merepiraatluse nähtusega seotud rahavoogusid paremini mõista. Me ei tohi võitluses terrorismiga hetkekski oma valvelolekut vähendada ning isegi kui me ei saa *a priori* otsuseid teha, tuleb iga kahtlust hoolikalt hinnata ning me peame tegema kõik mis vaja, et hoida terrorismi saamast kasu kuritegelike organisatsioonide abist, organisatsioonilisest ja majanduslikust toetusest. Seetõttu jätkame tööd koos kõigi liikmesriikidega, nõukoguga ja ka väljaspool Euroopat asuvate riikidega, mis on piraatluse vastase võitlusega eriti seotud.

Georg Jarzembowski, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Proua juhataja, nõukogu eesistuja, komisjoni asepresident, olen asepresidendi väidetega täiesti nõus. Me peame eristama väinasid, kus on vastutustundlikud riigid, kellega saame piraatluse vastu astudes koostööd teha, ning mereoperatsioone kohtades, kus ei ole ühtegi vastutustundlikku riiki, näiteks Somaalias, ja kus peame ise midagi ette võtma.

Eesistuja, ma arvan, et see, mida te ütlesite, oli ausalt öeldes üsna vähene. Kriisiüksuse loomine ja töölepanemine on alati mõistlik tegu, kuid vahel sellest ei aita. Kriisiüksus on siin Brüsselis või kusagil mujal. Meie vajame kooskõlastatud mereoperatsiooni kohapeal juba seal viibivate Euroopa Liidu liikmesriikide laevadega. Me peame paluma liikmesriikidel, kellel ei ole seal veel laevu, ühisest mereoperatsioonist osa võtta.

Me ei saa lubada olukorda, et kaks piraatide emalaeva seilavad rahulikult neis vetes, rünnates meie kala- ja kaubalaevu, ning et me peame alati neist ringiga mööda sõitma ja jälgima, kuidas saaksime olukorda kontrolli all hoida. Ma ootan, mida on öelda minu kindralil, kes saabub siia veidi aja pärast, ent me vajame selget strateegilist ja taktikalist hinnangut olukorrale ning me vajame piisavalt tööjõudu, mille abil suudaksime piraatlust kontrolli all hoida, sest üksnes palved ei aita. Me peame piraatidele jälile saama, me peame nad kinni püüdma, vastasel korral ei tule sellest midagi välja.

Üheksakümmend protsenti Euroopa impordist, millest me sõltume, saabub mööda mereteid. Meil on väga kõrgel tasemel, ühiselt kokkulepitud lepingute alusel vastutus oma meremeeste, välisriikide rannikute lähedal püügil olevate kalurite eest ning me peame neid kalureid ja meremehi ja ka turiste kaitsma. Kahjuks toimib see piirkondades, kus meil ei ole valitsusasutust, üksnes siis, kui töötame ÜRO resolutsioonide põhjal välja enda Euroopa tegevuse.

Sellega seoses, eesistuja, on kriisiüksuse loomine hea, kuid me soovime järgmises etapis näha hästi määratletud operatsioonibaasi ja hästi määratletud operatsioone.

Rosa Miguélez Ramos, *fraktsiooni PSE nimel.* – (ES) Daamid ja härrad, me peame väga kiiresti selle probleemiga tegelema. Minu valduses olevad andmed on veelgi halvemad kui need, mille härra Bussereau meile just esitas: väidetavalt on praegu 13 laeva ja 300 meremeest piraatide võimu all.

Ning selge on see, et kui seda nähtust ei peatata, siis jätkub see kasvavas tempos, nagu see on siiani olnud, ning mõistagi see ei lõpe ega parane.

Muu hulgas Prantsuse ja Hispaania valitsuste visadus ning ka Euroopa Parlamendi visadus on vilja kandnud. Oleme lühikese aja jooksul kindlustanud selle nähtuse kohta ÜRO resolutsiooni, millega laiendatakse stüüdistuse esitamise õigust, ja lisaks on Euroopa tasandil operatsioonide kooskõlastamiseks loodud staabiüksus.

Sellegipoolest peaksite teadma: on oluline, et esiteks me töötame ÜRO mandaadi pikendamise nimel, sest see kehtib üksnes kolm kuud, ja kui seda ei pikendata, peab meie vastloodud koordineeriv staabiüksus detsembri alguses tegevuse lõpetama.

Mis puudutab ministrite otsuse teist osa – sõjalis-strateegilist tegevusvarianti –, peame selle operatsiooni teostama ja suur hulk liikmesriike peab võimalikult kiiresti näitama, et nad on valmis selles osalema, ning ma toetan härra Jarzembowski sõnu. Daamid ja härrad, see oleks esimene Euroopa sõjaline mereoperatsioon Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikas ning oluline märk Euroopa nähtavusest.

Asjaolud nõuavad seda. Piraatlus India ookeanis on praegu äärmiselt kasumlik tegevus, mis kasvab iga päevaga. Mulle öeldi täna, et piraadi elukutse on mõnes India ookeani äärses riigis üha hinnatum, nii uskumatu kui see ka ei tundu.

Me peame selle spiraali peatama, kaitsma rünnaku vastu kaitsetuid laevu, olenemata sellest, kas need on kauba- või lõbusõidulaevad, ning arvukaid kalalaevu, mis selles piirkonnas kalastavad. Samuti peame pakkuma kaitset ja eskorti maailma toiduabi programmi laevadele, sest 27. septembril lõpevad Kanada volitused ja meil ei ole ikka veel riiki, kes need üle võtaks.

Philippe Morillon, fraktsiooni ALDE nimel. – (FR) Proua juhataja, kas merepiraatluse juhtumite sagenemine ei oleks Euroopa Liidu jaoks võimalus kasutada oma väärtuste ja huvide kaitseks vahendeid, kui seda on vaja?

Igal juhul ärge öelge meie kaluritele, kes pidid eelmisel nädalal varjuma Mahé sadamasse Seišellidel, ega meie kauba- ja lõbureisilaevade meeskondadele, keda Somaalia territoriaalvetes aina rohkem ähvardatakse, et see ei ole Euroopa asi! See tähendaks unustada, mida Euroopa kodanikud Euroopalt ootavad: eelkõige ohutust, täpsemalt mereohutust.

Seetõttu, volinik, võeti komisjoni algatused rakendada Euroopa mere- ja ookeanipoliitika nii soojalt vastu. Seetõttu oletan, lugupeetud eesistuja, et Euroopa Parlament kiidab suure enamusega heaks meetmed, mille te esitate konsulteerimise lõpus, mis, nagu ma aru saan, veel kestab.

Praegu öeldakse, et see ei ole nii lihtne, et võib-olla on parem esmalt pidada nõu liitlastega kogu maailmas ja seoses rahvusvahelise õigusega mõelda seaduslikkuse peale. See, mida tehti hiljutiseks pantvangide vabastamiseks Ponantil ja Carré d'as'l, näitab, et meil on tõhusaks tegutsemiseks vahendeid, kui on olemas tahe. Kui ainult see tahe, lugupeetud eesistuja, saavutaks nõukogus ulatusliku üksmeele!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Somaalia rannik on ilmselgelt üks maailma ohtlikumaid rannikuid, nagu näitavad arvud – eriti asjaolu, et ainuüksi viimase aasta jooksul on vähemalt 25 laeva sattunud igasugust liiki piraatluse ohvriks.

Playa de Bakio juhtum on ehk üks tuntumaid, vähemalt Hispaanias, ent ilmselgelt ei ole see ainus.

Samuti on praegu selge, et Somaalia föderaalset üleminekuvalitsusel ei ole riigis rahu ja turvalisuse tagamiseks ressursse ega vahendeid ning seetõttu on ta palju vähem suutlik tagama oma vetes ja neid ümbritsevates piirkondades ohutust ning seepärast on vaja selleks rahvusvahelist toetust, kooskõlas sellega, mida Ühinenud Rahvaste Organisatsioon juunis sätestas, nagu eelkõnelejad ütlesid.

Mina isiklikult olen mures veel ühe asja pärast, mida sooviksin nimetada: teated, mida me saame vahetevahel välisriigi laevade kohta – mõned neist on võib-olla Euroopa omad –, mis kasutavad seda kontrolli puudumise olukorda ära selleks, et ühes piirkonna rikkalikumas püügikohas ebaseaduslikult kalastada, või kasutavad seda koguni ohtlike ainete merrelaskmise kohana, mida föderaalne valitsus ei suuda samuti kontrollida.

Seetõttu arvan, et on esmatähtis – ja ma rõhutan seda – tagada nende laevade ohutus, mis tegutsevad piirkonnas seaduslikult ja kooskõlas rahvusvaheliste õigusnormidega, ent samuti on tähtis või isegi ülitähtis, et me võtaksime ise ülesande lahendada seda riiki laastanud konflikt, nii et lõpuks saaksid piirkonna turvalisuse valvamise kohustuse võtta üle sõltumatud, seaduslikud ja tunnustatud Somaalia institutsioonid.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Ma ei hakka kordama fakte, mis on siin juba välja öeldud. Ma soovin neid kirjeldada: need on skandaalsed, sest need ajavad ärevusse meie ühiskonna kodanikud, kes kahtlemata tajuvad suuresti kaitsetust. Rääkimata sellest, mida tunnevad meie kalurid, kes mõistetavalt on hirmul oma töö ja isegi oma füüsilise ohutuse pärast, arvestades, et piraadid ei tee tühje ähvardusi, ning töötajad ei pea eluga oma töö pärast riskima.

Lisaks kannatavad laevaomanikud tõsist majanduslikku kahju, mida nende kindlustus alati ei kata, sest asjaolud on erakorralised ja kipuvad olema kindlustuspoliisidega hõlmamata.

Mida me saame piraatidega ette võtta? Muidugi kõike muud, kui näidata üles amatöörlikku suhtumist, mis valitses välisministrite nõukogus 15. septembril. Me vajame piraatluse vastu otsustavaid meetmeid kahel tasandil: diplomaatia vallas, toetades Aafrika riike, mis kannatavad oma territooriumil tõeliste maffiate pärast,

kes kasutavad kalurite ja kaupmeeste šantažeerimiseks ühes maailma piirkonnas piinamist ja röövimist; seadusliku jõukasutamise vallas, rakendades seda hoiatava vahendina, sest see on võib-olla ainuke keel, mida piraadid mõistavad.

Seega: kus peaksime tegutsema ja millisel tasandil? Kas riiklikul, Euroopa või rahvusvahelisel tasandil? Daamid ja härrad, ma arvan, et me peame esialgu tegutsema riiklikul tasandil, nagu Prantsusmaa eeskuju näidates on teinud, kaitstes rahvusvahelist õigust ja toimides tõhusalt.

Mul on kahju, et Hispaania ja Prantsusmaa ettepanekuid ei võetud nõukogus vastu, sest see, milles lõpuks kokku lepitati, oli ebapiisav. Ma arvan, et me peame avaldama usaldust eesistujariigile Prantsusmaale, nii et ta teeks ettepaneku Euroopa meetmeks, millega suudetaks kaitsta meie huve, ning ma loodan, et kui saabub aeg, siis saab selles kontekstis kasutada NATO üleilmset ja rahvusvahelist pakkumist.

Ent tegutsegem samamoodi nagu alati, liikugem edasi, tehkem otsuseid ja seejärel oodakem, et teised tulevad appi. Ärgem olgem jätkuvalt abitud ega pangem kodanikke tundma, et me ei ole võimelised ennast kaitsma.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Proua juhataja, ma sooviksin esiteks tänada nõukogu ja komisjoni, et nad nõustusid Euroopa Parlamendi taotlusega korraldada sel teemal arutelu: see on väga pakiline küsimus, mis valmistab meile muret. Oleme rääkinud sellest eelkõige transpordi- ja turismikomisjonis, kuhu meid kutsus härra De Rossa; ta andis meile probleemi ulatusest ülevaate. Ma sooviksin öelda, et me peaksime end õnnitlema asjaomaste liikmesriikide – ma räägin Prantsusmaast ja Hispaaniast – reaktsiooni kiiruse pärast ja selle pärast, mis on ÜROs ja nõukogus juba tehtud. Ma arvan, et see on üsna kiire reaktsioon.

Ma arvan, et peame vältima mitut asja. Esiteks tsiviilaejade relvanõudeid. Ma näen, et see on juhtumas, ja ma arvan, et peame olema ettevaatlikud, sest me teame, et see muudaks olukorra vaid ohtlikumaks. Teiseks peame tegema kindlaks, et me ei eira olukorda ega lase sel kujuneda terrorismiks. See tähendab, et me peaksime hoidma poliitilisi rühmitusi asjasse sekkumast, sest see omandaks siis täiesti teised mõõtmed. Kolmandaks peame vältima olukorda, kus liikmesriigid tegutsevad eraldi.

Seoses sellega mõtlesin just stabiilsuspakti peale. Ilmselt me nõuame, et teatud liikmesriikidel ei oleks puudujääki, aga need on samad liikmesriigid, kellelt on alati abi palutud, sest neil on selleks vahendeid. Seetõttu usun, et me peame selles näitama Euroopa Liidu tasandil üles pisut rohkem solidaarsust ja et neid, kellel ei ole vahendeid ise end kaitsta, kaitsevad need, kellel on sõjalised vahendid olemas. Sel juhul tehkem järeldused selle kohta, mida me võiksime eri tasanditel teha tahta.

Lisaks sooviksin öelda, et kuigi see on väga kiireloomuline küsimus, et me looksime hoiatusvahendi näiteks Prantsusmaa valitsuse võetud meetmete kaudu, ning kuigi Ponanti ja Carré d'as' juhtumite tõttu teame väga hästi, et kuritegevus on inimloomuse osa, tohtub selle seaduslikkus inimeste meeleheitest. Seetõttu on väga tähtis võtta nende riikide suhtes diplomaatilisi meetmeid ja leida viise nende aitamiseks nii turvalisuse kui ka arengu seisukohast. Sel juhul ei pea nad lõputult kannatama tühja kõhtu, kui toidumoon neist möödub.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Proua juhataja, minister, volinik, Euroopa kodanikud ei mõista, miks me näeme tehnoloogia-, side-, satelliidi- jne ajastul piraatluse juhtumeid, nii et paistab, nagu liiguksime neli või viis sajandit ajaloos tagasi.

Ma ei saa nõustuda teiste ütlustega selle kohta, et nad on vastusega rahul. Ma olen siin Euroopa Parlamendis mitu aastat rääkinud, et olukord India ookeanis ja Somaalia ranniku lähedal on Euroopa kalurite ja selles piirkonnas tegutsevate ja töötavate laevade jaoks vastuvõetamatu, kuid sellele ei ole eriti reageeritud. Ma kiidan tõepoolest heaks asjaolu, et lõpuks on nõukogu astunud esimese sammu – mida ma pean ebapiisavaks –, luues Brüsselis staabiüksuse, mis hakkab vastutama kalurite saatmise, Somaaliale vajaliku humanitaarabi kaitsmise ja ka püügikohtade lepingute tagamise eest.

Ma arvan, et sellega, mis on loodud ja siiani kokku lepitud, ei ole võimalik kõiki neid ambitsioonikaid eesmärgesid saavutada. Meri on väga suur, nagu ka India ookeani rannajoon, ning me vajame kõigi Euroopa riikide panust ja koostööd, sest küsimus ei ole selles, kas kalurid või laevad on Prantsuse, Baski, Hispaania või Hollandi omad, küsimus on selles, et nad on Euroopa omad, ja me peame kõik koos oma panuse andma.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad, meremeeste kaitse on meie kõigi siiras mure, aga ma võtaksin siiski vabaduse küsida, kuidas me selle kõige paremini tagada saame.

Ma vaidlustan kohe eesistujariigi Prantsusmaa kiituse, sest poliitiliselt ja tehniliselt on tema selle asja algusest lõpuni ära rikkunud. Ma selgitaksin, miks. Me oleme seda arutelu pidanud merenduspoliitika rohelise raamatu

osana. Oleme märkinud, et piraatlus on probleem ja et me vajame pikaajalist strateegiat, et suuta selle nähtusega võidelda.

Samuti võtan vabaduse märkida, et see nähtus on eksisteerinud alates kuuendast sajandist enne Kristuse sündi. Siis aga tuleb härra Sarkozy, lükkab kõik kõrvale ja räägib mereväe kasutamisest. Saksamaa kaitseminister Franz Josef Jung on oma sõjalaevade püssid juba puhastanud ning olemas on EJKP missioon, mida ei ole veel arutatud asjaomastes komisjonides – väliskomisjonis ning kaitse ja julgeoleku allkomisjonis –, vaid ainult transpordi- ja turismikomisjonis. Mis mäng see selline on? See ei ole üldse tõsine tegevus!

Mul on mulje, et me üritame reageerida *ad hoc* ja hirmunud moel, et seadustada midagi, millel on vägagi pikaajaline rahvusvaheline mõju. Kui me kasutame meremeeste kaitseks mereväge, siis peame rääkima tagajärgedest. Mida me tahame? Suurtükipoliitikat? Kas me tahame teha hoiatuslasku? Kas tahame laevu põhja lasta? Kui see on tõepoolest seotud rahvusvahelise terrorismiga, siis kus on siin pikaajaline strateegia? Ma ütlen seda ainult hoiatuseks. Me peame seda hoolikalt analüüsima ja oktoobrikuu teisel nädalal jõuame loodetavasti palju asisematele järeldusele, mis on piirkonna inimestele rohkem abiks.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Ma osalesin just kaugsõidulaevastiku piirkondliku nõuandekomisjoni koosolekul ning ma täheldasin väga suurt muret 51 laeva ja ligikaudu 1 500 meeskonnaliikme saatuse pärast, kes töötavad India ookeanis kalastavatel ühenduse tuunipüügilaevadel.

Laevastik on aastaid teatanud piraatlusjuhtumitest Somaaliaga külgnevas piirkonnas, ent isegi mitte Hispaania tuunipüügilaeva Playa de Bakio kaaperdamine aprillis ei pannud kahjuks mõnda valitsust, sealhulgas minu enda riigi valitsust õigel ajal tegutsema, kuni mõni päev tagasi pidid laevad naasma Victoria sadamasse; meetmed, mis pärast seda on võetud, on äärmiselt ebapiisavad.

Me peame mõistma, et kalurid elavad eriti ohtlikus olukorras, sest kuigi kõik laevad, mis seda piirkonda läbivad, tekitavad muret, kipuvad kaubalaevadel olema kindlad marsruudid, mis pakuvad paremat võimalust nende möödumist jälgida.

Need 51 kalalaeva asuvad siiski hajutatult, vastavalt tuunikala rändele, rohkem kui 3 200 ruutmiili suurusel alal, mis tähendab viit sõidupäeva, ning need on seetõttu haavatavamad, seega on sõjaline mereoperatsioon vajalik ja kiireloomuline.

Lisaks Malaka väina kohta öeldule ja lisaks Somaaliale saame nüüd kalalaevastikult teateid piraatlusest Mosambiigi väinas ning India ookeani ja Kariibi mere piirkonnas.

Seetõttu ei tohi me passiivseks jääda ja me peame vastama lisaks reaktsioonidele, mis võivad tulla meie valitsustelt ja nõukogult. Kõik ühenduse institutsioonid on rahvusvahelise piraatluse vastase võitluse kooskõlastatud strateegia loomisse kaasatud.

Esitasin seetõttu oma fraktsioonile – Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioonile – ettepaneku teha eelarvemuudatus, et eraldada miljon eurot selle strateegia rakendamise elujõulisuskava uurimisse, ning palun parlamendil anda sellele roheline tee, nii et kõik ühenduse kodanikud, sõltumata asukohast, mõistaksid, et Euroopa Liit toetab ja kaitseb neid kõigele vaatamata.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Proua juhataja, nõukogu eesistuja, volinik, daamid ja härrad, mõne viimase kuu jooksul oleme näinud piraatluse kasvu, eriti Somaalia ranniku lähedal. Nendel rünnakutel kasutatakse palju keerulisemaid vahendeid ja seetõttu näitavad need võimsa maffia olemasolu. Ma jagan kõigi oma kolleegide muret Euroopa kalurite pärast, kes on rünnaku vastu äärmiselt kaitsetud.

Siiski on Euroopa Liit loonud vahendid nendele rünnakutele vastamiseks. Euroopa välisministrite 15. septembri istungil saavutati tulemused, mis olid minu arvates üsna märkimisväärsed. Ühest küljest kiitis 27 liikmesriiki heaks koordineeriva staabiüksuse loomise ja teisest küljest võtsid ministrid vastu sõjalis-strateegilise tegevusvariandi, mis avas tee võimalikuks ELi sõjaliseks mereoperatsiooniks.

Mõnel juhul on nimetatud eraõiguslike kaitseagentuuride kasutamist. See ei tundu mulle õige lahendus. Ainus pikaajaline lahendus, nagu ütles härra Savary, on nii diplomaatiline kui ka poliitiline. Piraatlus õitseb valitsuste nõrkuse tõttu. Kui aitame asjaomastel riikidel ebaseadusliku tegevuse peatada, aitame neil saavutada poliitilise stabiilsuse ja pääseda vaesusest, siis teeme sellele nuhtlusele lõpu. Nii sai Malaka väin piraatidest mõni aasta tagasi lahti.

Ilmselgelt ei saa Euroopa Liit tegutseda ükski, nagu härra Sarkozy ütles. Tuleb kaasata rahvusvaheline üldsus, muidu on laevanduse kaitset võimatu tagada, eriti kuna merepiraatlus ei ole levinud üksnes Somaalia rannikul.

Euroopa Liit on algatanud kooskõlastatud tegevuse. Rahvusvahelise üldsuse otsustada jääb see, kas ta jagab seda vastutust.

ISTUNGI JUHATAJA: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

asepresident

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). – (ES) Nõukogu eesistuja, volinik, daamid ja härrad, ma olen väga rahul, et meil on selline arutelu. Alates 2005. aastast on Euroopa Parlament hoiatanud nii komisjoni kui ka nõukogu Somaalia rannikul ja isegi rahvusvahelistes vetes laevatamisega seotud ohtude eest.

Pärast mitmeid laevade kaaperdamisi ja relvastatud rööve löi Euroopa Liit hiljaaegu koordineeriva staabiüksuse. See on väga teretulnud; vähemalt on lõpuks mööndud, et meil on probleem. Sellegipoolest kardan, et isegi sellest staabiüksusest olenemata probleem jätkub.

Kuni saavutame tegeliku koostöö ja tõelise ühise välis- ja julgeolekupoliitika, on liikmesriigid, kelle huve see mõjutab, sunnitud jätkuvalt ennast ja oma seaduslikke riiklikke huve kaitsma. Prantsusmaa on sellest selgelt aru saanud ning ma õnnitlen seda riiki otsusekindluse, julguse ja tõhususe puhul.

Hispaania on samuti reageerinud, kavatsedes saata luurelennuki ehk relvastamata lennuki relvastatud piraatide hoiatamiseks. On häbi, et sellest lennukist ei piisa meie kalurite küllaldaseks kaitsmiseks, kui meie laevastiku vastu toimub relvastatud rünnak.

Peame taotlema suuremat koostööd asjaomaste liikmesriikide vahel ja selle tagama, peame kasutama eeliseid, mis kaasnevad sellega, et Prantsusmaa on nõukogu eesistujariik, ning eraldama rohkem ressursse, et seaduslik kalapüük rahvusvahelistes vetes ei oleks nagu praegu piraatide tõttu väga riskantne tegevus, mis on 21. sajandil kujuteldamatu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Härra juhataja, ma pöördun oma märkustega eelkõige nõukogu eesistuja poole.

Ma pooldan jõulisi rahvusvahelisi meetmeid avamere piraatlusega tegelemiseks täielikult. Ma õnnitlen eesistujariiki Prantsusmaad Prantsuse komandode tegevuse eest käesoleva kuu alguses. Võib-olla mäletate, et sel ajal, kui Ühendkuningriigil oli tõeliselt eetiline välispoliitika, pühkis kuninglik sõjalaevastik ookeani piraatidest puhtaks. Nad sundisid neid vetelt lahkuma ja me saime lahti ka orjakaubandusest.

Nüüd tundume abitud. Meie merevägi on maha käinud ja meil on hirm tegutseda, sest kardame sattuda ummikusse mõne inimõigusi puudutava sättega või mässida end pikaldastesse kohtumenetlustesse.

Euroopa Liit reageeris sellega, et mõtles välja veel ühe sõjalise operatsiooni ja proovis seda, luues komitee ehk ELi koordineeriva staabiüksuse, mis oma sõnul hakkab sõjalisi operatsioone Somaali poolsaart ümbritsevas meres koordineerima. Ent neis vetes juba on sõjaline operatsioon. See on „Combined Task Force 150”, kuhu kuuluvad USA viies laevastik ja muud NATO mereväe sõjalaevad ning mida juhivad praegu taanlane.

Mul on küsimus nõukogu eesistujale. Miks hakkab Euroopa Liit sekkuma? See on NATO ülesanne; ning täpsem olles – mida kavatsevad NATO Euroopa liitlased teha, tagamaks, et selle ülesande jaoks oleks olemas rohkem sõjalaevu? Neil on jõukasutamisvolitused, mis muudavad nad tõhusaks, ja ÜRO tasandil kehtib rahvusvaheline õigus, mille alusel saab tegelda vangistatud piraatidega neid meie riikidele kaela veeretamata.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Härra juhataja, meil on siin transpordivolinik ja nõukogu eesistujariigi Prantsusmaa esindaja, kes vastutab transpordi eest. Ent räägime väga käegakatsutavast sõjalisest positsioonidele paigutumisest. Asjaomasele komisjonile, s.o kaitse ja julgeoleku allkomisjonile anti teavet väga hilja, kuigi isegi pressiaruanded selle ELi missiooni kohta, mille eesmärk on võidelda piraatlusega, on ringelnud alates augustikuust. See on vastuvõetamatu. Meil peavad õigel ajal olema põhilandmed, siis saame teha õige otsuse.

BBC-lt pärineva teabe järgi soovis Prantsusmaa saada üldist üleilmset volitust, mis ei piirduks Somaaliaga, ent õnneks ei suutnud ta seda saavutada. Esmakordselt räägime siin suveräänsuse kärpimisest merel ja lisaks räägime ka rahvusvahelise õiguse ilmsest rikkumisest. Me peaksime selle väga selgelt määratlema. Me räägime otsesest toetusest Somaalia niinimetatud valitsusele, mida toetavad Etioopia ja Ameerika Ühendriigid. Toimub otsene koostöö operatsiooniga „Kestev vabadus”, mis on vastuvõetamatu, ja rahastamist tuleb suunata läbi Ateena. Meil ei ole ka selle kohta mitte mingisugust teavet.

Meid tuleks otse teavitada. Siin on tegemist sellega, et sõjavägi kaitseb otsest juurdepääsu toorainele; seda ei saa niiviisi teha. Meil on vaja lahendada see teisiti kui sõjaliste vahenditega.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, selles väga tähtsas arutelus sooviksin keskenduda kahele punktile, mis on minu arvates olulised. Üks neist on seotud õigusliku aspektiga. Ma arvan, et nüüd tuleb ajakohastada mereõiguse konventsiooni, et me saaksime parandada õiguslikku alust, mille põhjal rakendada selle probleemiga võitlemiseks mitmesuguseid meetodeid.

Teine punkt on asjade tegevuslik külg. Selle küsimuse merendusaspekt on tähtis, ent mitte piisavalt. Vaja on tegevuskava; tõhusaks tegevuseks tuleb kasutada mere- ja õhujõudusid.

Lisaks on mitmeid omavahel seotud küsimusi. Volinik Tajani ütles, et uuritakse piraatluse ja terrorismi seost, ning ma pean lisama veel ühe mõõtme: tuleks uurida ka piraatluse ja organiseeritud kuritegevuse vahelist seost.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, olen kõiki kõnelejaid hoolikalt kuulanud. Kõik, mida nad on öelnud, on õige, ent meil on siin küsimus, mis nõuab kiiret tegutsemist. Me ei saa oodata uut merenduskoodeksit ega selle olukorra suhtes silma kinni pigistada.

Lubage mul rõhutada, et NATO astub mängu ja hakkab täitma rahvusvahelise politseiniku ja salapolitseii rolli. Kas ta ei võiks siin meie toetusel vähemalt sekkuda, et moodustada kõigi liikmesriikide mere- ja õhuvägedest üksus? Kui meie, eurooplased, kellel ei ole ühist kaitsepoliitikat, nüüd ootame, kuni saame sellise üksuse luua, siis arvan, et jääme hiljaks.

Et NATO tegutseb politseinikuna seal, kus see on meie jaoks ebamugav, siis laseme tal seda teha, et ta täidaks meie vajadusi.

Dominique Bussereau, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, esiteks sooviksin tänada teid selle väga kõrgetasemelise arutelu eest.

Ma usun siiralt, et piraatlus on terrorismi vorm ja et see on võtnud kontrollimatuid mõõtmeid. Tõsi on see, et kui midagi ei tehta, siis võib vaba ringlus laevanduses Adeni lahes ja Somaalia rannikul väga hästi täielikult kaduda, tuues muidugi kaasa ulatuslikud tagajärjed. Ma olen rahul, et Euroopa Liit on esimene, kes on selle eest vastutuse võtnud. Ma lisaksin, et nagu te teate, on muid maailma piirkondi, kus piraatlus tekitab samuti probleeme, eriti Malaka väin ja Singapuri ümbrus. See on Euroopa jaoks sama tähtis ja keeruline küsimus. Me peaksime olema valmis otsustama, kas jätkata sõjalise mereoperatsiooni kavandamist Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames oktoobri alguses.

NATO rolli on nimetatud mitmes kõnes. Piraatlusega tegelemine ei ole NATO töövaldkond. Tal on volitused terrorismiga tegelemiseks. Need nähtused võivad tunduda sarnased, aga need ei ole sama asi. Kuni oktoobrini jätkab koordineeriv staabiüksus liikmesriikide toetamist, et üritada piirkonna julgeolekutingimusi parandada. Härra Savary mainis vaesust Somaalias ja ma sooviksin rõhutada, et me peame maailma toiduabi programmi kaubalaevad sealt läbi viima. Somaalia ja tema elanikkond vajavad neid väga.

Samamoodi peame võtma meetmeid, et luua ühine õiguslik raamistik kogu rahvusvahelise üldsuse jaoks, et nende piraatlusjuhtumite üle saaks paremini kohut mõista. Mõned piraadid on arreteeritud ja toodud Euroopa vanglatesse. Ilmselt peame nüüd vaatama kogu selle küsimuse kohtulikku aspekti ja õiguslikku raamistikku.

Ma sooviksin öelda, et erinevalt ühest eelkõnenud parlamendiliikmest olen rahul konkreetsete sammudega, mida mitu liikmesriiki on teinud. Sellise konkreetse tegevusega edastatakse väga tugev signaal ja võidakse päästa elusid, sest tegemist ei pruugi olla üksnes lunarahanõuete, vaid ka tapmistega. Paar päeva tagasi tulistati mõningaid kalalaevu. Seega on olukord ohtlik, nii et sõjaline reaktsioon on asjakohane.

Lõpetuseks laenaksin kena ütluse, mida teie kolleeg härra Morillon kasutas: tegemist on meie huvide ja väärtuste kaitsmisega. Oma väärtuste kaitsmine on Euroopa jaoks tugev ja õige samm!

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, mulle tundub, et see arutelu on olnud väga kasulik, sest see on kindlasti näidanud Euroopa Parlamendi, komisjoni ja nõukogu soove võtta üheskoos meetmeid ja tegelda nähtusega, mis hakkab aina rohkem muret tekitama, nimelt piraatlusega, ning anda Euroopa kodanikele sellel teemal vastus.

Ma toetan arutelust ilmnenu analüüsi: ei piisa üksnes sõjaliste meetmete võtmisest, mis on kõige alus, vaid neid tuleb võtta sujuvalt, ning ma arvan, et me ei peaks laskuma liiga pikalt pädevuse küsimusse, kas sellega peaks tegelema Euroopa Liit või NATO – me ei tohi aega kaotada. Ma usun, et me peame kooskõlastamist tugevdama, aga meil on kohustus sekkuda, et hoida piraadiorganisatsioone oma seisundit tugevdamast.

Samal ajal on tähtis võtta meetmeid, et vältida selle nähtuse ja piraatide värbamise kasvu võimalikke põhjusi ning need põhjused kõrvaldada. Keegi mainis arutelu käigus, et piraatlusega tegelemine on muutumas väga kasumlikuks, ning piirkondades, kus on väga suur vaesus, on selge, et piraadiorganisatsioonidel on lihtne inimesi värvata, eriti noori, kes on valmis tegema kõike ja on valmis lisama end nende paramilitaarsete organisatsioonide nimekirja.

Seetõttu peame samal ajal, kui võtame kontrolliks ja maha surumiseks vajalikke meetmeid – ELi liikmesriigid peavad neid võtma ja ma olen seni tehtuga rahul –, tegutsema, et aidata teatud arengumaadel majanduslikult kasvada, et hoida vaesust muutumast vahendiks, mis soodustab piraatlust, ning siinkohal on komisjonil tähtis roll.

Muidugi peame siis tegema ka tööd, et mõista, mis on piraatluse taga, millised on seosed fundamentalismi ja terrorismiga; millised on tugevad küljed ja millised põhjused – ka siin saab komisjon täita väga tähtsat rolli. Komisjon saab pakkuda teistele Euroopa institutsioonidele suurt abi.

Muidugi ei või me jääda pealtvaatajaiks, muidugi ei või me oodata ning muidugi peame, arvestades Euroopa Parlamendi suuri pingutusi panna nõukogu ja komisjon tegutsema, tagama meremeeste ohutuse ja väljastpoolt Euroopa Liitu siia tarnimiseks saabuvate kaupade ohutuse. Me ei pea tegelema selle küsimusega mitte üksnes Euroopa Liidule lähimatel meredel, kus ka kalurid töötavad, ja on õige, et me ei tegele ainult sellega, kuigi proua Fraga ütles, et nad on mures sündmuste pärast, mis toimuvad meile veelgi lähemal.

Peame vaatama ka, mis toimub teistes maailma osades, sest piraatlus mõjutab ka neid laevu, mis sõidavad väga kaugel meredel Euroopa Liidu riikide lipu all. See on põhjus, miks me ei tohi rohkem aega kulutada, kuid mulle tundub, et täna on selgelt väljendatud Euroopa Liidu ja – komisjoni toetusel – eriti nõukogu soovi sekkuda ning jätkata jõulist tegevust, et hoida – minu veendumuse kohaselt ka strateegiliste projektide abil – ära terroristliku tegevuse kasvu.

Seetõttu saab nõukogu komisjoni toetuse kõigile algatustele, mille eesmärk on võidelda terrorismiga ja seda ka ära hoida; me soovime terrorismi – meie arvates piraatlusega seotud terrorismi – ära hoida ja sellega võidelda. Seega usun, et parlamendi valvsa pilgu all võib see koostöö anda väga hea tulemuse. Seoses kaitsega kinnitan ka härra Bussereau seisukohta meie sõbra kindral Morilloni sõnade suhtes: tegemist ei ole mitte üksnes Euroopa Liidu huvide, vaid ka väärtuste kaitsega.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus ei toimu enne oktoobrikuu istungit.

(Istung katkestati kell 17.50 ja seda jätkati kell 18.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

asepresident

13. Infotund (küsimused nõukogule)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B60462/2008). Nõukogule on esitatud järgmised küsimused.

Küsimus nr 1, mille esitas **Silvia-Adriana Țicău** (H-0614/08)

Teema: Maanteetranspordipoliitika tähtsus

Parlament on väljendanud oma seisukohta maanteetranspordi paketi esimesel lugemisel; see pakett koosneb ettepanekutest muuta kolme määrust, mis käsitlevad autoveo-ettevõtjate tegevusalale juurdepääsu (2007/0098(COD)), autoveoturule juurdepääsu (2007/0099(COD)) ja bussiteenuste turule juurdepääsu (uuesti sõnastatud – 2007/0097(COD)). Need määrused on seotud rohkem kui 800 000 Euroopa autoveo-ettevõtja tegevusega ja 4,5 miljoni töökohaga ning mõjutavad neid. Väga tähtis on, et oleks selge õiguslik raamistik, mis võimaldab äri- ja arengustrateegiaid edendada.

Arvestades, et autoveo-ettevõtjate tegevusalale juurdepääsu käsitleva määruse uus versioon jõustub 1. juunil 2009 ja et 1. jaanuariks 2012 peaks liikmesriigid olema oma riiklikud elektroonilised registrid omavahel ühendanud, nagu selles määruks on määratletud, siis kas nõukogu saab öelda, kui prioriteetseks peetakse maanteetranspordi paketti järgmise viie kuu jooksul ja milline ajakava on ette nähtud, et võimaldada uued, muudetud määrused vastu võtta 1. juuniks 2009?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, esiteks soovin avaldada kaastunnet Soome koolis Kauhajokis toimunud kümne inimese tulistamise pärast. Minu siiras kaastunne ohvrite peredele ja Soome parlamendiliikmetele, nii neile, kes on siin istungisaalis, kui ka neile, kes on mujal tööga hõivatud.

Vastuseks proua Țicău küsimusele tahaksin vaid öelda, et oma 13. juuni 2008. aasta istungil jõudis nõukogu maanteetranspordi paketi kolme ettepaneku suhtes poliitilisele kokkuleppele. Nende uute tekstide eesmärk on ühtlustada riikide määrusi, mis võivad erineda ja on seega autoveo-ettevõtjate jaoks õigusliku ebakindluse allikas.

Peamised muudatused on põhimõtteliselt järgmised: palju täpsemini on määratletud mõiste „kabotaaž”; ühtlustatud on ühenduse tegevusloa, selle kinnitatud ära kirjade ja juhilubade vormingut; on muudetud rangemaks sätteid, mis sunnivad liikmesriiki võtma meetmeid, kui autoveo-ettevõtja paneb teises liikmesriigis toime rikkumise; ning lisaks on nähtud ette parem omavaheline seos rikkumiste riiklike registrite vahel, nii et autoveo-ettevõtjaid saaks kogu Euroopas paremini jälgida.

Euroopa Parlament võttis selle paketi raportid vastu esimesel lugemisel 20. mai istungil. Nüüd peaks töö keskenduma nõukogu ja parlamendi vahelise kompromissi tagamisele. Võttes arvesse tõlkimisele kuluvat aega, ei saa asjaomaste ühiste seisukohtade tekstide ettevalmistustööd alustada enne augusti lõppu, ent nõukogu loodab olla valmis võtma ühised seisukohad kolme ettepaneku puhul vastu lähinädalatel ja esitada need Euroopa Parlamendile võimalikult kiiresti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (FR) Ma tahtsin vaid öelda, et me ei ole veel saanud nõukogult ühiseid seisukohti, ja ma soovisin rõhutada fakti, et määruse jõustumise kuupäev, mis puudutab autoveo-ettevõtjate tegevusalale juurdepääsu, on 1. juuni 2009. Selles valdkonnas on 4,5 miljonit töötajat ja ligikaudu 800 000 ettevõtjat. Sellepärast on see väga tähtis küsimus ja me loodame, et nõukogu poliitiline kokkulepe võimaldab meile selle teiseks lugemiseks vajamineva aja.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Proua Țicău, ma olen väga teadlik kiireloomulisusest, millele te osutate. Võin teile kinnitada, et nõukogu annab endast parima, tagamaks ühise seisukoha sõnastamise ja Euroopa Parlamenti saatmise nii kiiresti kui võimalik, pidades silmas teie nimetatud kiireloomulisust, mis on üsna põhjendatud.

Juhataja. – Küsimus nr 2, mille esitas **Manuel Medina Ortega** (H-0616/08)

Teema: Rännet käsitlev Euroopa pakt

Kas nõukogu võib selgitada hiljuti vastu võetud Euroopa sisserändepakti tõenäolisi tagajärgi Euroopa Liidu sisserändepoliitika tulevikule?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra Ortega, Euroopa sisserände- ja varjupaigapaketi eesmärk on väljendada kõrgeimal poliitilisel tasandil ühiseid põhimõtteid, mis peaksid juhtima rändepoliitikat riigi ja ühenduse tasandil, ning strateegilisi suundi, mida tuleb järgida neile sisu andmiseks.

Kavandatud tekst võeti nõukogus ja komisjonis positiivselt vastu. Lõpliku versiooni peaks Euroopa Ülemkogu kiitma heaks oktoobris. Nagu teate, on pakti eesmärk sätestada tugevdatud ühise poliitika alustalad, tuginedes kahele Euroopa projekti keskmes olevale põhimõttele: ühest küljest vastutusele ja teisest küljest solidaarsusele.

See põhineb sisserände üldise käsituse kolmel mõõtmel. Esimene on seadusliku sisserände parem korraldus; eelkõige hõlmab see liikmesriikide vajaduste ja vastuvõtusuutlikkuse ulatuslikumat arvessevõtmist, aga ka lõimumise julgustamist. Järgmine on tõhusam võitlus ebaseadusliku sisserände vastu, tagades eelkõige, et ebaseaduslikud sisserändajad saadetak tagasi inimväärlikust järgides; samuti soovime paremini kaitsta Euroopa Liitu, tõhustades kontrolli välispiiridel, eelkõige Schengeni laienemise raames. Kolmandaks edendame tihedat partnerlust sisserändajate päritolu-, transiit- ja sihtriikide vahel, et soodustada oma partnerite arengut; see on ühise arengu mõiste.

Peale selle – nagu komisjoni asepresident täna taas ütles, loodame, et pakt aitab meil määrata kindlaks ühise varjupaigapoliitika ja määratleda Euroopat kui varjupaika. Me teame, et riikide tavad erinevad, ent siiski soovime selles valdkonnas edusamme teha.

Nagu teate, on eesistujariik Prantsusmaa kogu selle pakti koostamise jooksul Euroopa Parlamendiga mitteametlikult konsulteerinud. Parlamendi töö raames on toimunud palju arutelusid. Parlamendi poliitiline toetus sellele algatusele on hädavajalik. Me ei kahtle, et pakt tagab Euroopa kodanikele konkreetsed tulemused,

mida neil on õigus oodata, ning näitab, et Euroopa võtab konkreetsemaid meetmeid tegelemiseks probleemidega, mis neil võivad tekkida.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Ma olen rahul sellega, kuidas nõukogu eesistuja mu küsimusele vastas, ja pean sisserändepakti tähtsaks sammuks.

Oma küsimuse nii-öelda teises pooles räägin ma eelkõige mõjust, mida see pakt Euroopa Liidu sisserändepoliitika arengule võib avaldada. Teisisõnu: kas saame oodata edusamme? Nagu nõukogu eesistuja teab, tunneme praegu ühest küljest Euroopa Liidus ärevust ning teisest küljest vajame sisserännet ja piisavat regulatsiooni, mis tähendab, et sageli on teave väga puudulik.

Kas saame eeldada, et sellele järgnevad õigusaktid ja erisätted, mis probleemi lahendavad?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Jah, ma usun, et Euroopas on vaja sisserännet, nagu härra Ortega õigesti märkis, ning me ei eita seda. Nagu ma mainisin, peame seetõttu sätestama vastuvõtu- ja lõimumistingimused ning tingimused rändevoogude kohandamiseks Euroopa majandusliku ja sotsiaalse olukorraga. Peame vaatlema rändevajadusi selles raamistikus.

Meil on sageli kalduvus taandada need vajadused kvalifitseeritud võõrtööjõu sisserändele. See ei ole siiski asjakohane, sest me vajame Euroopas ka lihttööliste sisserännet ja nõukogus toimub arutelu just sel teemal – kuidas juhtida neid sisserändevajadusi paremini ja kuidas leida tööhõive, kvalifikatsiooni ning koolidesse ja ülikoolidesse vastuvõtmise puhul parimad lahendused.

Selline on praegune olukord ja me saame parema ülevaate pärast Euroopa Ülemkogu 15. oktoobri istungit, kui suunad määratakse kindlaks. Sellistel asjaoludel arutatakse õiguslikke meetmeid, mida härra Ortega nimetas ja mis on tõepoolest vajalikud.

Juhataja. – Küsimus nr 3, mille esitas **Eoin Ryan** (H-0619/08)

Teema: Korruptsioonivastased mehhanismid

Milliseid korruptsioonivastaseid vahendeid nõukogu kasutab, et tagada Euroopa Liidu abi edastamine otse ja tõhusalt neile, kes seda arengumaades kõige rohkem vajavad?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra Ryan, teie tõstatatud küsimus on tähtis, sest see puudutab arenguabi tõhusust. Oluline on anda jätkuvalt ulatuslikus mahus arenguabi, ja selle juurde ma tulen tagasi, ent teil on täiesti õigus, kui ütlete oma küsimuses, et see abi peab olema tõhus. Selleks et abi saaks olla tõhus ja toetaks võitlust pettuse ning arenguabi vahendite ebaõige jaotamisega, vajame eelkõige paremat kooskõlastamist ja vastastikust täiendavust doonorriikide vahel. Seetõttu töötame ühiste mitmeaastaste programmide kallal, mis põhinevad vaesusevastase võitluse strateegiatel, mis annavad meile parema ülevaate, kuidas ja milliste eesmärkide kohaselt vahendeid suunatakse, ning mis võimaldavad meil ka seda jaotamist paremini kontrollida.

Seetõttu oleme kehtestanud ühised rakendusmehhanismid, sealhulgas teinud ühised analüüsid. Eelkõige on olemas mõned ulatuslikud ühismissioonid, mida rahastavad nii doonorriigid kui ka abisaajad, seega on olemas kaasrahastamismehhanismid.

Need küsimused olid päevakorras eelmisel nädalal Accras peetud kolmandal kõrgetasemelisel foorumil, kus käsitleti abi tulemuslikkust. Me arutasime seda siin viimasel istungjärgul käesoleva kuu alguses. Accras septembri algul toimunud foorumil võeti tegevuskava vastu. See vastab ulatuslikult meie ootustele, mis puudutavad Euroopa Liitu.

Peamised doonorriikide võetud kohustused on järgmised: abisaajariikide abilootuste parem kavandamine kolm kuni viis aastat ette; haldusasutuste ja organisatsioonide kasutamine partnerriikides; üleminek kolmandate riikide kehtestatud poliitilistelt tingimustelt arengumaade endi seatud sihtmärkidel põhinevatele tingimustele.

Abi andmise jälgimisega seoses on nõukogul nagu Euroopa Parlamendilgi võimalus hinnata, kuidas on ELi välisabi igal aastal kasutatud. See hinnang antakse Euroopa Ühenduse arengupoliitika ja välisabi rakendamise aastaaruandes, mille komisjon tavaliselt esitab juuni lõpus – minu andmetel peab see olema juunis valmis. Ma lisaksin, et arengukoostöö rahastamisvahend tagab vahendid ühenduse finantshuvide kaitsmiseks, eriti seoses pettuse ja rikkumistega, nagu härra Ryan loodab.

Seega on olemas hindamismehhanismid, kontrollimehhanismid, mehhanismid, mille eesmärk on tagada parem kooskõlastus doonorriikide ja abisaajate vahel; aga lõppkokkuvõttes on tegelik eesmärk tagada, et abisaajariigid võtaksid need poliitikasuunad omaks, et jätkata hea valitsemistava rõhutamist ning tagada, et meie abi jaotamisel on olemas suurem vastutustunne, eelkõige selle abi saajatel.

Seda soovisingi öelda.

Eoin Ryan (UEN). - Härra juhataja, see on puhas kokkusattumus, et täna avaldas korruptsioonivastase võitluse „valvekoer” Transparency International oma iga-aastase korruptsioonitajumise indeksi. Tema hinnangul lisab korruptsiooni määr aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kuludele ligikaudu 50 miljardit USA dollarit, mis on täiesti pöörane rahasumma. See on ligikaudu pool kogu abikuludest aastas.

Isegi kui see näitaja on liialdatud, isegi kui see on pool sellest, mida nad ütlevad, on see siiski meeletult suur summa. Nõukogu eesistuja, kas teie arvates tuleb sellele lahenduse otsimiseks rohkem ära teha? Me võime vajada igasuguseid asju, kuid me ei vaja kindlasti Euroopa üldsuse tunnet, et raha, mille nad abiprogrammidele annavad, pannakse kuidagi kõrvale või seda kuritarvitatakse. Ma arvan, et sellise pöörase näitajaga tuleb ühtsemalt tegelda.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Sooviksin korrata seda, mida enne ütlesin. Härra Ryanil on õigus. On tõsi, et Euroopa avaliku arvamuse jaoks on üks probleeme ühest küljest see, et arenguabi maht püsib suur. Selle poolest, nagu teate, on Euroopa Liit suurim arenguabi rahastaja. Teisest küljest on oluline, et meil on hea valitsemistava ja tõhusa kontrolli mehhanismid. Peame ka üldsust abist ja abi kasutamisest abisaajariikide poolt paremini teavitama ning, olgem ausad, valitsemise jälgimine – teatud tingimused, kui soovite – peab olema arenguabi keskmeks.

Teil kõigil on õigus, korruptsioon on nuhtlus. Ma ei tea, kas Transparency Internationali andmed on täpsed, nagu te ise tunnistasite, aga igal juhul oli teie esitatud seisukoht õige. Järelikult ei saa arenguabi suureneda muidu kui kontrollimehhanismide, pettusevastaste mehhanismide, korruptsioonivastaste mehhanismide tugevdamise kaudu ning iga kord peaks see olema lepingute üks eesmärke.

Sellise järelduse tegi ka nõukogu 27. mail oma arengupoliitika eesmärkide üle arutades. Peavad kehtima paremad kontrollimehhanismid ja tingimused, et kaitsta finantshuve, aga veelgi olulisem on võidelda korruptsiooniga, nagu te rõhutasite, härra Ryan.

Juhataja. – Küsimus nr 4, mille esitas **Seán Ó Neachtain** (H-0621/08)

Teema: Toiduainete hinnatõus

Eesistujariigi Prantsusmaa jaoks on nõukogu prioriteetide hulgas põllumajandus- ja kalandussektori säästev areng. Mida saab ja kavatseb nõukogu teha praeguses majanduskliimas, kui Euroopat ja muud maailma mõjutab toiduainete hinnatõus, et tagada toidutarnete kiireloomuliste lühiajaliste vajaduste rahuldamine, kahjustamata põllumajanduse ja kalanduse tulevast säästvat arengut?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, härra Ó Neachtain, nõukogu on täiesti teadlik vajadusest otsida toiduainete hinnatõusu probleemile piisavaid ja tõhusaid lahendusi. See on keeruline teema ja komisjon analüüsis seda tänuväärselt oma 23. mai 2008. aasta teatises üksipulgi. Selle põhjal võttis Euroopa Ülemkogu 19. ja 20. juunil oma otsused vastu.

Põllumajandussektoris on Euroopa Liit juba tegutsenud: oleme müünud sekkumisvarusid, vähendanud eksporditoetusi, peatanud 2008. aastal maa tootmisest kõrvaldamise vajaduse, tõstnud piimakvoote ja peatanud teravilja impordimaksu. See on võimaldanud meil parandada tarneid ja aidanud stabiliseerida põllumajandusturge. Sellest siiski ei piisa.

Me peame jätkama ühise põllumajanduspoliitika reformi; peame selle muutma turukeskemaks, samal ajal toetades kogu Euroopa Liidus säästvat põllumajandust ja tagades piisavad tarded. Põllumajandusministrid arutavad seda – tegelikult võivad nad seda isegi veel täna arutada – mitteametlikul istungil Annecys ning annavad tulemustest teada 17. ja 18. novembri põllumajandusnõukogus. Seoses sellega on eesistujariik Prantsusmaa otsustanud kriisiohjevahendeid aina ebakindlamaks muutavas rahvusvahelises olukorras kindlalt tugevdada ja jätta alles kõik turu reguleerimise vahendid, et hoida ära kõikumine, millele te õigustatult viitasite.

Toiduainehindade küsimus ei ole seotud üksnes põllumajandusega, siin toimivad ka muud mehhanismid. Ma mõtlen näiteks kalanduspoliitikat, mis peab hakkama saama diislikütuse hinnatõusu tagajärgedega.

15. juulil võttis nõukogu vastu mitu erakorralist meetet, et toetada kriisi tõttu suurima hoobi saanud laevastike ümberkorraldamist. Samuti reguleeritakse jaemüügisektorit: komisjon esitab Euroopa Ülemkogule detsembris raporti. On olemas ka biokütuste poliitika, milles tuleb võtta arvesse majanduslikke ja keskkonnavalaseid piiranguid ning tagada nende uute kütuste hindade ülempiiri kehtestamine.

Nagu näete, hõlmavad need mitmesugused teemad väga paljusid poliitikavaldkondi ning on nõukogu päevakorras tähtsal kohal, rääkimata küsimustest, mille oleme juba tõstatanud – toiduainete impordiga seotud arengupoliitika ja hankepoliitika. Euroopa Ülemkogu arutab seda oktoobris ja detsembris ning muidugi on mul hea meel võtta endale ülesanne teid tulemustest teavitada.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Härra juhataja, täna vastuse eest. Sooviksin uurida nõukogu eesistujalt, kas ta usub, et on olulisem kui kunagi varem, et Euroopa põllumajanduspoliitika, s.t Euroopa toidutarnepoliitika jätkuks pärast 2013. aastat üleilmse toidutarnepoliitika praeguse kriisi tõttu, nii et Euroopa toiduainetarnijad võivad end kindlalt tunda?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. - (FR) Ma tahtsin öelda, et nagu härra Ó Neachtain teab, soovime olla kindlad, et „tervisekontrolli“ lõpuks on meil tulevasest ühisest põllumajanduspoliitikast selge pilt ees. See oli täna ja eile Annecys kogunenud põllumajandusministrite arutelude eesmärk – tegelikult põhiline eesmärk. Härra Ó Neachtain teab, et ta saab seoses sellega loota eesistujariigi Prantsusmaa otsusekindlusele.

Juhataja. - Küsimus nr 5, mille esitas **Liam Aylward** (H-0623/08)

Teema: Valge raamat spordi kohta

Kas nõukogu nimetaks, milliseid osasid ta soovib spordialasest valgest raamatust rakendada ja edendada sel ajal, kui Prantsusmaa on Euroopa Liidu eesistujariik?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. - (FR) See on teema, mis mind väga huvitab, aga ma proovin teha lühidalt. Ma ei ürita piirduda õiguslike aspektidega, kuigi need aspektid on olemas.

Euroopa Liidul ei ole spordi valdkonnas eripädevust. Sooviksin öelda härra Aylwardile, et Lissaboni lepinguga tagatakse tegeliku spordipoliitika õiguslik alus. Oleme sellest teadlikud ning sel põhjusel ja veel paljudel muudel põhjustel ootame lepingu rakendamist. Me sooviksime ka tagada, et Euroopa oleks teadlik spordi eri mõõtmetest ja mõjust, mida see igas vanuses inimestele, eriti noortele avaldab, aga eelkõige selle sotsiaalsetest ja hariduslikest külgedest. Euroopa Liidu praeguse eesistujariigina pöörame liikmesriikide sellealasele koostööle palju tähelepanu.

Enne kui uus õiguslik alus saab Lissaboni lepingu põhjal kehtima hakata, peame minu arvates tunnustama spordi erilist oma ühiskonnas. Euroopa asjade eest vastutavate ministrite mitteametlikul istungil, mille ma 12. juuliks Bresti kokku kutsusin, arutasime seda teemat Euroopa Liidu kontekstis. Tõstatasime küsimuse selle erilise tunnustamise tingimuste kohta õiguslikus raamistikus, mis peaks olema selges seoses ühenduse õigusega ja vajadusega parandada spordi juhtimist Euroopa tasandil.

Oleme pidanud arutelusid, eelkõige UEFA presidendi Michel Platiniga, tuginedes valgele raamatule spordi kohta ja Pierre de Coubertini tegevuskavale, mille komisjon eelmise aasta juulis avaldas. Need arutelud jätkuvad spordiministrite vahel Biarritzis 27. ja 28. novembril.

Lisaks toimub Euroopa spordifoorum. Eesistujariik kutsub ministreid üles arutama mitmeid teemasid, mis tunduvad mulle meie ühiskonna ühtekuuluvuse ja spordi haridusliku väärtuse huvides äärmiselt olulised, need on eelkõige tervishoid ja sport, dopinguvastane tegevus ning asjaolu, et me peame säilitama spordi rohujuure tasandil, tagades, et klubid saaksid tagasisidet mängijate kohta, keda nad treenivad, ning topeltkarjääri ja kahekordse treeningu teemadel.

Nagu näete, oleme vägagi pühendunud spordi osatähtsuse rõhutamisele Euroopa Liidus ja sellele Euroopas õiglase koha tagamisele. Oleme seadnud endale kolm eesmärki: tunnustada spordi erilist kohta ühiskonnas, võtta arvesse füüsilise tegevuse ja spordi tähtsust majandusarengus ning lõpetuseks tagada aina keerulisemas ühiskonnas spordi – kõigi spordialade – hea juhtimine.

Liam Aylward (UEN). - Lugupeetud eesistuja, mul on hea meel, et te osutate spordi eri mõõtmetele. Tänapäeval kuuleme pidevalt profispordist, aga mind huvitab eelkõige spordi vabatahtlikkus ja põhimõte „sport kõigile“. Ma sooviksin teilt kinnitust, et Euroopa Liit toetab vabatahtlikke rühmi ja vabatahtlikkust ning eelkõige põhimõtet „sport kõigile“. Ajal, mil kogu rõhk pannakse meedias ja mujal profispordile, on see ülimalt tähtis.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, härra Aylwardil on täiesti õigus. Me sooviksime tagada parema tasakaalu amatöör- ja profispordi vahel, sooviksime, et mõnel juhul oleks olemas profispordi järelevalve, ning me sooviksime tõhusalt toetada ja julgustada tuhandeid spordiga seotud vabatahtlikke ühendusi kogu Euroopas.

See on koht, kus me peame tõhusalt tagama, et Euroopa Liit pakuks stiimuleid. Väga oluline on, et me teame sealjuures, millised ühendused on spordi toetamisega Euroopa Liidus seotud. Me peame uurima üksikasjalikult vabatahtlikku tööd ELis ja eelkõige vabatahtlikku tööd spordis ning kui härra Aylward sooviks võtta osa uuringust, mille kohta me ettepaneku teeme, siis on ta kindlasti väga teretulnud. Igal juhul on see oluline mõõde ja me sooviksime seda arvesse võtta.

Seoses sellega sooviksin rõhutada, et me kohtume ka Pariisis 5. oktoobril kõigi Euroopa sportlastega, kes osalesid olümpiamängudel. Tegelikult on endiselt ka mitmeid amatöörspordlasi, kes olümpiamängudel võistlevad.

Juhataja. – Küsimus nr 6, mille esitas **Brian Crowley** (H-0625/08)

Teema: Alzheimeri tõbe käsitleva Euroopa konverentsi eesmärgid

Ma väljendan rahulolu eesistujariigi Prantsusmaa programmi üle, milles rõhutatakse vajadust edendada paremat hoolitsemist Alzheimeri tõve käes kannatavate inimeste ja nende pereliikmete eest. See, kui soositakse riikide kogemuste vahetamist ja jagamist ning liikmesriikidevahelist tervishoiu parimate tavade alast koostööd, tähendabki Euroopa Liitu. Ulatuslikum teabe- ja parimate tavade vahetus liikmesriikide vahel kõigis tervishoiuküsimustes toob väga palju kasu meie tervishoiutöötajatele ja mis veelgi olulisem, ka meie kodanikele.

Ma tean, et oktoobris toimub Alzheimeri tõve teemal suur Euroopa konverents. Kas oskate nimetada selle konverentsi eesmärgid ja mida soovib eesistujariik Prantsusmaa saavutada?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) See on äärmiselt tõsine küsimus. Nõukogu eesistujariik Prantsusmaa pöörab väga suurt tähelepanu Alzheimeri tõvele ja muudele neurodegeneratiivsetele haigustele. See on teema, mis mõjutab mingil hetkel iga perekonda Euroopas. Me peame selle teemaga tegelema, kui me ei taha, et meil satub ülekaalu vananev Euroopa elanikkond.

Nagu president Barroso ja president Sarkozy 1. juulil teatasid, peame koos koostama Alzheimeri tõve vastase võitluse Euroopa kava, mis tugineb kolmele sambale: teadusuuringud, patsientide hooldus ja elukvaliteet ning eetilised ja õiguslikud aspektid, eriti seoses nendega, kes on seotud selle haiguse raviga.

Sellises raamistikus korraldab eesistujariik Prantsusmaa Pariisis 30. ja 31. oktoobril ministrite konverentsi „Euroopa võitleb Alzheimeri tõvega”. See konverents keskendub nimetatud haigusele, aga sellel käsitletakse ka muid sellega seonduvaid haigusi nagu Picki tõbi, Binswangeri tõbi ja Lewy kehakeste haigus.

Me hõlmame kõiki neid haigusi, nii et saame vaadelda, kuidas viia patsientide ravi sotsiaaltoetusega kooskõlla, kuidas kujundada kutsealasid ja oskusi patsientide vajaduste järgi, kuidas suurendada oma teadmisi – teisisõnu kõike, mis on seotud teadusuuringute ja meditsiiniteadmisega – ning kuidas tagada Euroopa eri riikide uurimisprogrammide parem kooskõlastamine, samuti kuidas saada teada seda haigust ja uute ravimite väljatöötamist käsitlevate teadusuuringute uusimad tulemused.

Ei ole kahtlust, et Euroopa mõõde võib mitmesugustele kampaaniatele nende haigustega võitlemisel anda olulise tõuke ja peabki seda tegema. Ministrite konverentsi tulemused aitavad luua aluse detsembris kokku tuleva Euroopa Ülemkogu järeldesteks, kuigi me oleme täiesti teadlikud, et see töö on pooleli.

See on pikaajaline projekt ning on väga oluline, et järgmised eesistujariigid, alustades Tšehhist ja Rootsist, jätkaksid seda tugevat tööd. Teades, kui tundlik on Euroopa Parlament, tean, et me saame vajaliku jätkuvuse tagamiseks loota teie toetusele, samuti Euroopa Komisjoni pühendumusele.

Liam Aylward (UEN). – Lubage mul tunnustada eesistujariiki Prantsusmaad konverentsi „Euroopa võitleb Alzheimeri tõvega” pidamise eest ja ennetava rolli eest, mille ta on võtnud.

Ma märkasin siiski, et te ei maininud eraldi dementsuse küsimust ning nagu te teate, nõuavad Alzheimeri tõve ühendused valjuhäälselt, et teadlikkust ja teadmisi sellest haigusest suurendataks. Kas teie, minister, võite mulle öelda, kas konverentsil arutatakse küsimust, kuidas parandada teadlikkust sellest seisundist, et vähendada sellega seotud valesid?

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Euroopa Liidus ja minu riigis Slovakkias pööratakse Alzheimeri tõvele ja selle käes kannatavate inimeste ravile endiselt ebapiisavalt tähelepanu. Ekspertide hinnangul võib järgmise 40 aasta jooksul Alzheimeri tõvesse haigestuda kuni neli korda rohkem inimesi kui praegu, aga varajane ja täpne diagnoos võib aidata haiguse kulgu aeglustada.

Kas eesistujariik Prantsusmaa ei valmistaks ette spetsiaalset teavituskampaaniat või julgustaks komisjoni koostama kodanikeühenduste tegevuse kaasrahastamise programme, et aidata mäluhäirete ja Alzheimeri tõvega inimesi?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra Aylwardil on õigus: konverentsil tuleks arutada kõiki ennetamise ja teadmistega seotud aspekte, nagu osutasid nii proua Plešinská kui ka härra Aylward. Me peame võtma täielikult arvesse dementsuse eri aspekte, samuti aspekte, mis on seotud Lewy kehakeste haigusega, nagu ma vist oma kõnes rõhutasin.

See on loomulik protsess, sest Alzheimeri tõbi on neurodegeneratiivne seisund; teisisõnu seisund, milles ajurakud taandarenevad ja hukuvad. Tegevuse kavandamisel kasutatavate ajurakkude kadumine põhjustab nõdrameelsust. Kuigi me seostame Alzheimeri tõbe mälukaotusega, on mõjutatud ka muud ajupiirkonnad. On selge, et sellega võib kaasneda eri liiki dementsus, ning see on asi, mille vastu peame võtma ennetavaid meetmeid. Sellest seisukohast võin härra Aylwardile kinnitada, et konverentsil arutatakse neid teemasid igakülgselt.

Seoses proua Plešinská küsimusega arvan, et on näha mõningast kõrvalejäämist. Mainisite Alzheimeri tõve leviku kasvu oma riigis. Kahjuks ei ole see Euroopas ainus juhus. Ka siin peame keskenduma varasema diagnoosimise küsimusele. Peame jagama teavet; meil peab olema neis küsimustes Euroopa tasandil parem spetsialistidevaheline koostööstamine. Siiski on varajane diagnoosimine eriti tähtis selleks, et hoida ära patsientide kõrvalejäämine ja järk-järgult selle haiguse ohvriks kujunemine, ilma et teised märkaksid.

Juhataja. – Küsimus nr 7, mille esitas **Avril Doyle** (H-0631/08)

Teema: Eesistujariik Prantsusmaa ja põllumajanduspoliitika

Nõukogu eesistuja väidab oma tööprogrammis, et ta „vaatab üle õigusakti ettepanekud ühise põllumajanduspoliitika hindamise kohta eesmärgiga võtta vastu uued sätted 2008. aasta lõpuks. Selleks teeb ta tihedat koostööd Euroopa Parlamendiga [...] eesistuja teeb [ka] oma partneritele ettepaneku, et need vaatleksid laiemalt küsimusi ja eesmäärke, mille Euroopa põllumajandus ja põllumajanduspoliitika peavad tulevikus täitma.”

Kas nõukogu eesistuja saab seda arvestades hoida Euroopa Parlamenti kursis põllumajandusministrite mitteametliku istungiga, mis peaks toimuma Annecys 21.–23. septembril 2008?

Eelkõige: kas eesistujariik saaks Euroopa Parlamenti edusammudest ühise põllumajanduspoliitika „tervisekontrolli” ja loomatervishoiu strateegia vallas teavitada?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, sooviksin tänada proua Doyle'i, kes andis mulle võimaluse teavitada parlamenti viimastest ühise põllumajanduspoliitikaga seotud sündmustest. Nõukogu töötab tervisekontrolli teemal pingeliselt ja konstruktiivselt – nagu ma juba ütlesin –, et saavutada poliitiline üksmeel kohe, kui Euroopa Parlament on avaldanud oma arvamuse, ja seda oodatakse 2008. aasta novembriks. Soovime teha Euroopa Parlamendiga tihedat koostööd, tuginedes raportile, mille põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon peab 7. oktoobril esitama. Nõukogu omakorda kavatseb arutada seda kuu lõpus, 27. ja 28. oktoobril.

Nagu mainisin, jätkab nõukogu komisjoni õigusakti ettepanekute läbivaatamist küsimustes, mis on seotud abi ümbersuunamisega, turukorraldusmehhanismidega, piimakvoodi haldamisega ja tingimuslikkusega. Põllumajandusministrid arutasid eile ja täna neid teemasid Annecys. Ministrid on tõstatanud küsimusi nii seoses ühise põllumajanduspoliitika tervisekontrolliga kui ka ühise põllumajanduspoliitika tulevikuga, eristades sise- ja välisaspekte. Mis puutub siseaspektidesse, siis on oluline, et veel suurem osa ühise põllumajanduspoliitika eraldistest jaotataks kõige haavatavamatele isikutele, eelkõige arvestades hindade tõusu, mida me oleme näinud. Välisaspektid peavad hõlmama Euroopa Liidu erakorralise toiduabi programmi loomist.

Mis puudutab proua Doyle'i väljendatud muret loomade heaolu strateegia pärast, võttis nõukogu 17. detsembril 2007, pärast seda kui komisjon oli 2007. aasta septembris avaldanud teatise, mis käsitles ühenduse loomatervishoiustrateegiat aastateks 2007–2013, selle strateegia kohta vastu järeldused, paludes

komisjonil esitada tegevuskava. Komisjon võttis selle tegevuskava vastu 10. septembril ja nimetatud dokumendi põhjal otsustas eesistujariik Prantsusmaa tööd jätkata. Me sooviksime eelkõige rõhutada ühenduse korda episoodiliste haiguste kontrolli puhul nii ühenduses kui ka impordi korral ning vaadata läbi õigusaktid, mis käsitlevad bioloogilist ohutust ja hüvitamist.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Härra juhataja, kui me räägime põllumajandusest, siis räägime toidust. Nagu mina aru saan, soovitas komisjon, et Euroopa Liidul oleks toiduainete märgistamise poliitika, nii et Euroopa päritolu toidud oleksid meie kaupluste riiulitel selgelt märgistatud – ma viitan seda märkust tehes eelkõige lihale. On siiski öeldud, et nõukogu ei kiida seda poliitikat heaks. Ma sooviksin küsida nõukogu eesistujalt, miks see nii on.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Teate, ma jagan härra Higginsi muresid, seega ma ootan, mida nõukogu on valmis heaks kiitma. Paistab väga selge, härra Higgins, et eesistujana jagame teie muret toiduohutuse tagamise pärast kodanike jaoks ja toiduainete jälgitavuse kindlustamise pärast. Seetõttu on väga tähtis, et me rahuldaksime toidukvaliteedi ja mitmekesisuse nõude. Kui tuleb juttu toiduohutusest, muutuvad tarbijad veelgi kriitilisemaks. Me tagame, et parandame tarbijate teavitamist rahvatervise teemadel, mis on seotud tasakaalustatud toitumisega ning toodete päritolu ja kvaliteediga.

Te peaksite teadma, et see on üks eesistujariigi muresid ja me püüame mitmetel tippkohtumistel tagada, et see meile kõigile tähtis eesmärk saaks konkreetse väljundi, härra Higgins.

Juhataja. – Küsimused nr 8 ja 9 tunnistati vastuvõetamatuks.

Küsimus nr 10, mille esitas **Jim Higgins** (H-0635/08)

Teema: Lissaboni lepingu tagasilükkamine Iirimaa

Kas see, et Iirimaa valijad lükkasid Lissaboni reformilepingu tagasi, avaldab mõju Euroopa Liidu laienemisele ja kas nõukogu ütleb täpselt, milline see mõju on?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, härra Higgins, nagu teate, võttis Euroopa Ülemkogu Lissaboni lepingu Iirimaa rahvahääletuse tulemused teadmiseks. Samuti võttis ta teadmiseks, et ratifitseerimine jätkub, ning on välja andnud sõnaselge meeldetuletuse, et Lissaboni lepingu eesmärk on aidata laienenud liidul tõhusamalt ja demokraatlikumalt tegutseda. Riigipead või valitsusjuhid arutavad seda küsimust oktoobris toimival Euroopa Ülemkogu kohtumisel. Me kõik peame mõtlema tagajärgedele, mida praegune institutsiooniline olukord kõigile poliitikavaldkondadele, sealhulgas laienemisele ja institutsioonidele endile avaldab. Nice'i leping oli poliitilises mõttes 27 liikmesriigiga Euroopale mõeldud.

Siiski soovin selgelt väljenduda, et praeguse eesistumisaaja jooksul on Prantsusmaa tegutsenud erapooletult, jätkates käimasolevaid läbirääkimisi Horvaatia ja Türgiga, pidades silmas edu, mida kandidaatriigid on oma kohustuste täitmisel saavutanud.

Mis puutub Horvaatiasse, siis on 35 peatükist 21 veel sulgemata ja kolm on ajutiselt suletud. Prantsusmaa eesistumisaaja jooksul on kavandatud kaks valitsustevahelist konverentsi. Me oleme juba avanud kaupade vaba liikumise peatüki.

Seoses Türgiga toimus meil eelmisel nädalal Euroopa Liidu välisministrite istungi ajal eesistujakolmiku kohtumine. Praegu on 35 peatükist kaheksa avatud, üks peatükk ajutiselt suletud ning kui kõik tingimused täidetakse, siis loodame Türgiga aasta lõpuks suuta avada veel kaks või kolm peatükki.

Jim Higgins (PPE-DE). - Lugupeetud minister, kas ei ole selge, et 31. detsembriks on Lissaboni lepingu vastu võtnud kõik 26 liikmesriiki peale Iirimaa ning et ei teki uute läbirääkimiste küsimust? Te ei saa teksti juurde tagasi pöörduda.

Ent lisaks Irimaale ja Lissabonile vaadake Prantsusmaad ja Hollandit seoses põhiseadusega: meil on suur probleem sellepärast, et tavakodaniku ja Euroopa projekti vahel on tohutu vahe.

Kas minister võiks kaaluda, et meil oleks mõttekas hakata pidama Euroopa päeva – mitte just Schumani päevana, mil ainult Brüsselis ja Luxembourgis on vaba päev, vaid Euroopa päevana, mis oleks riigipüha, mil kõigis kahekümne seitsmes liikmesriigis tähistaksid inimesed üheskoos meie ühist Euroopa kodakondsust ja identiteeti?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Ma saan aru, et nõukogule on esitatud Iirimaa valitsuse tehtud uuringu tulemused. Kas võiksin öelda, et minu arvates on selline keerutamine just see, mis meid praeguse olukorrani on viinud.

Nad ei uurinud 47 % vastanutest, kes ütlesid „jah”. Põhjus, miks rahvahääletus Iirimaa läbi ei läinud, on juhtimisviga ning teiseks – kui Rooma lepingu esialgne hääletus välja arvata, oleme rahvahääletusel inimeste poole pöördunud kuus korda: ühtne Euroopa akt, Amsterdamis leping, Maastrichti leping, kaks korda Nice'i leping ja siis Lissaboni leping. Ning siis anname inimestele üle terve lepingu ja küsime: mida te sellest arvate? Kas see ei olnud ebaõnnestumise valem, kui puudus juhtimine? Küsimus on selles, kas nüüd toimub seal juhtimine.

Sooviksin küsida eesistujalt, kas ta osutaks, millised on tagajärjed, kui Iirimaa ei ratifitseeri seda praegu või kui ta hääletab tulevikus jätkuvalt vastu. Näidake meile, kuhu Euroopa liigub.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra Higgins ja härra Mitchell on tõstatanud olulised küsimused. Ma lasen härra Mitchellil endal tema märkuste eest vastutada. Mina isiklikult ei saa tema märkusi kommenteerida ja ta mõistab seda, pidades silmas minu kohustusi siinviibiva täiskogu ees.

Põhjusi on mitmeid. Ma usun, et aruanne, mis koostati pärast seda, kui Iirimaa ütles rahvahääletusel „ei”, toob esile mitu teemat: see tõstatab juhtimise küsimuse, teematiselised küsimused ning toonitab seda, et ei saada aru, mis Lissaboni leping tegelikult on. Eesistujariik Prantsusmaa teeb kõik endast oleneva, et leida sellele suurele institutsioonilisele probleemile lahendus. Me vajame Lissaboni lepingut ja kokkuleppel oma Iirimaa sõpradega kaalume kõiki võimalikke variante alates praegusest kuni eesistujariigi Prantsusmaa eesistumisaja lõpuni.

Vastuseks härra Higginsile ütlen, et minu arvates on tal õigus. Ei ole kahtlust, et rahvahääletused on näidanud, et Euroopa projekti ja avaliku arvamuse vahel pole seost. Seetõttu peame vaatama, mis on põhiteemad, ja uurima teavitamisega seotud küsimusi. Täna hommikul üritasime mina ja komisjon, teie esindajad täiskogust – asepresident Vidal-Quadras ja parlamendikomisjoni esimees härra Leinen – määrata kindlaks institutsioonidevahelist struktuuri, poliitilist deklaratsiooni, mille eesmärk on parandada teabevahetust kolme institutsiooni vahel. Ma olen praegu objektiivne – nõukogult on see nõudnud pingutust ja see ei ole tema jaoks eriti lihtne olnud.

Seoses teie soovituselga võin kõneleda üksnes enda eest, ent pean ütlema, et teie mõte tähistada Euroopa päeva kogu Euroopas tundub mulle täiesti sobiv, et sümboliseerida ühisemat kodakondsust ja Euroopat, mida mõistetakse paremini. Igatahes on see idee, mida teie ja mina kui kõige tulisemad Euroopa pooldajad peame edendama. Mina arvan siiski, et see on hea mõte.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Täna teid nende teemade selgitamise eest. Ka mina sooviksin üht teatud punkti selgitada. Oleme pikalt rääkinud Iirimaa, ent nagu teate, ei ole veel neli liikmesriiki asutamislepingut ratifitseerinud: Poola, Tšehhi, Rootsi – me isegi ei tea, mis etapis on Rootsis ratifitseerimisprotsess – ja Saksamaa. Saksamaa kohta sooviksin teile meenutada, et kõik sõltub Karlsruhe konstitutsioonikohtu otsusest. Kohtu esimees on öelnud, et ta ei kavatse kiirustada ega tee otsust enne järgmise aasta algust.

Seega oleksin tänulik, kui selgitaksite meile ka järgmisi samme. Ma arvasin, et see leping, mis kirjutati alla eelmise aasta detsembris, pidi jõustuma mõne kuu jooksul. Kui kaugel me sellega täpselt oleme?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Olen härra Coûteaux' rangete hinnangutega alati päri olnud. Meil on intellektuaalsed erinevused, mis ei üllata, aga tunnistan, et tema hinnangud on põhjalikud.

Sooviksin väga selgeks teha selle, et me peame kohtlema Saksamaad erandjuhuna. Me näeme, mis toimub, aga kogu oma austuses Karlsruhe konstitutsioonikohtu vastu ei ole ma liialt mures. Mul ei ole sel teemal rohkem teavet. Mis puutub Poolasse, siis olen olnud ühenduses Poola ametiasutustega. Poolas on samuti võimal vastasleeridesse kuuluvad parteid, kuigi ma usun, et Poola valitsus soovib Lissaboni lepingut ratifitseerida. Rootsis pole midagi, mille põhjal oletada, et protsess takerduks. Usun, et ratifitseerimine toimub novembris. Tšehhi puhul, nagu te teate, ootame kohtu otsust. Praegu toimuvad senati valimised ja detsembri alguses on enamuses oleva partei tähtis konverents. See tundub mulle kõige tõenäolisem asjade käik.

Ma ei jaga härra Coûteaux' järeldust; ma ei jaga tema pessimismi. See võtab kahtlemata aega ja me peame andma aega, ent tuleb lubada avaldada poliitilist tahet ning eesistujariik Prantsusmaa on omalt poolt otsustanud sellega seoses voluntarismi üles näidata.

Juhataja. – Küsimus nr 11, mille esitas **Gay Mitchell** (H-0638/08)

Teema: Iraan ja tuumavõimsuse arendamine

Kas nõukogu kommenteerib oma seisukohta Iraani suhtes ja selle riigi võimalikku tuumaohu, mis tuleneb sellest, et ta otsustas loobuda Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri 1997. aasta lisaprotokollis ette nähtud kaitse- ja järelevalvemeetmetest, mistõttu kitsenevad kontrollijate sekkumisvõimused ja lõpevad ootamatud kontrollid?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, vastus sellele härra Mitchelli tõsisele küsimusele on, et Euroopa Liit on endiselt tõsiselt mures Iraani tuumaprogrammi pärast ning selle pärast, et riigil puudub huvi selle programmi võimalikust sõjalisest mõõtmest tulenevatele probleemidele täiel määral reageerida. 2007. aasta detsembris teatas Euroopa Ülemkogu, et on vastuvõetamatu, kui Iraan omandab tuumavõimsuse.

Seoses sellega on nõukogu korduvalt tauninud tõsiasja, et Iraan ei ole täitnud oma rahvusvahelisi kohustusi, mis on sätestatud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonides 1696, 1737, 1747 ja 1803, eelkõige kohustust peatada igasugune uraani rikastamisega seotud tegevus; see on väga oluline, kui peame looma vajaliku raamistiku läbirääkimiste alustamiseks ja pikaajalise lahenduse poole liikumiseks.

Euroopa Liit on alati toetanud Iraani õigust kasutada tuumaenergiat rahumeelsetel eesmärkidel ning kui Iraan soovib taastada rahvusvahelise üldsuse usaldust oma tuumaprogrammi rahumeelse laadi suhtes, siis peab ta peatama kütusetsükliga seotud tundliku tegevuse. Härra Solana poolt 2006. aasta juunis kuue kõige lähemalt asjaga seotud riigi nimel esitatud ja 2008. aasta juunis korratud ettepanekud kehtivad endiselt ning neid tuleb praeguse ümmikseisu lahendamiseks kasutada.

Euroopa Liit avaldab suurt kahetsust selle pärast, et Iraan peatas 2006. aasta veebruaris lisaprotokollis ajutise kohaldamise. Selle tulemusena – nagu Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri (IAEA) peadirektor rõhutas – teab IAEA mõningatest Iraani tuumaprogrammi aspektidest vähem.

Lisaks, nagu IAEA peadirektor meile oma hiljutises, 15. septembri aruandes taas meelde tuletas, keeldub Iraan endiselt vastamast teatud küsimustele, mille IAEA on talle tuumarelvade kujundamise ja tootmisega seotud tegevuse kohta esitanud. Nagu IAEA peadirektor ütles – ning ma ei saa teha teistsugust järeldust –, valmistab see olukord Euroopa Liidule ja rahvusvahelisele üldsusele tõsist muret.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Tänan ministrit vastuse eest. Sooviksin esitada ministrile järgmise küsimuse, sest see valmistab rahvusvahelisele üldsusele ja Euroopa Liidule ilmselt tõsist muret. Sanktsioonid ei ole siiani toimunud. Me ei soovi jõuda etappi, kus on vajalik sõjaline sekkumine, seega kas minister ütleks siinsele parlamendile, milliseid muid sanktsioone või plaane on nõukogul varuks, et tegutseda ennetavalt ja püüda tuua Iraani valitsus mõistusele? Kas on alternatiivseid sanktsioone? Kas teil on alternatiivsete sanktsioonide loetelu ja milliseid samme tuleb edaspidi astuda? Kohati on selles kassi-hiire mängus väga raske näha, kes on kass ja kes hiir.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Me ei ole jõudnud sõjalise tegevuseni. Ma ütlen seda siin veel kord väga selgelt. Kuus riiki on kinnitanud oma toetust kahepoolsele lähenemisviisile, mis peab ühendama dialoogi ja sanktsioonid, et jõuda läbirääkimiste tulemusel lahenduseni, mis vastab rahvusvahelise üldsuse ootustele. Mis puutub sanktsioonidesse, siis need on laadilt väga erinevad. Need peavad olema kindla sihiga ning hõlmama majandus- ja finantssektorit.

Juhataja. – Küsimus nr 12, mille esitas **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0640/08)

Teema: Rände- ja varjupaigapoliitika Euroopa pakt

Rände- ja varjupaigapoliitika Euroopa pakti sõnastusega, mille eesistujariik Prantsusmaa välja pakkus, püütakse tagada ELi ja liikmesriikide aktiivse poliitilise panuse seoses rändepoliitika kujundamise ühiste põhimõtetega solidaarsuse ja vastutuse vaimus.

Seoses sellega sooviksin teada, milliseid siduvaid kokkuleppeid Euroopa Liiduga piirnevate riikidega ja eelkõige taotlejariikidega (Türgi, Horvaatia, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik) seoses kolmandatest riikidest saabuvate sisserändajatega kavatseb nõukogu välja pakkuda, et muuta Euroopa vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks?

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Tahan öelda, et meie kõige tõhusam relv võitluses ebaseadusliku sisserändega on Euroopa Liiduga piirnevate kolmandate riikidega sõlmitud tagasivõtulepingud.

Ühendus on kirjutanud alla lepingud 11 kolmanda riigiga. Leping on sõlmitud ka endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga ja see jõustus 1. jaanuaril 2008. Kõik need lepingud sisaldavad sätteid kolmandate riikide kodanike kohta, kes läbivad territooriumi. Türgiga algasid ametlikud läbirääkimised 2005. aastal. Horvaatia puhul ei ole volitusi tagasivõtulepingu läbirääkimisteks ja nõukogu tahtis, et selle riigiga toimuksid läbirääkimised sujuvalt.

Leping, mida arutama hakatakse ja mille Euroopa Ülemkogu meie lootuste kohaselt 15. oktoobril ratifitseerib, seab poliitilise arutelu keskmesse tagasivõtulepingute tähtsuse ebaseadusliku sisserände vastases võitluses.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Sooviksin eesistujat vastuse eest tänada. Proua Panayotopoulos vabandab, sest ta pidi varasema kohustuse tõttu lahkuma. Ta palus minul teid vastuse eest tänada, eesistuja.

Juhataja. – Küsimus nr 13, mille esitas **Alain Hutchinson** (H-0642/08)

Teema: Prantsusmaa avalik-õigusliku televisiooni reformimine

Prantsusmaa president Nicolas Sarkozy on kohustunud viima ellu Prantsuse avalik-õigusliku televisiooni ulatusliku reformi. Reform, mis teeks lõpu kogu kommertsreklaamile, leiab tugevat vastuseisu selle sektori töötajatelt ning laiemas kontekstis ka üldsuselt, kes kardab, et avalik-õiguslik televisioon lakkab varsti olemast, sest kui ta ei saa enam reklaamist tulu, ei suuda ta võistelda eraõiguslike kanalitega. Siit on ainult väike samm arvamuseni, mida jagavad paljud: et Prantsusmaa on otsustanud tappa avalik-õigusliku televisiooni erasektori kasuks, mis hakkab sellest korrast palju tulu teenima.

Kas see on ainus selline juhtum või levib see algatus tõenäoliselt kõigisse liikmesriikidesse? Ma sooviksin teada ka nõukogu seisukohta sel teemal ja seda, kas niisugune reform vastab Euroopa õigusele.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, mul on hea meel. Tänan teid selle viimase küsimuse eest, ma olen selle esitamise üle rõõmus. Muidugi ma vastan nõukogu eesistuja esindajana ja härra Hutchinsonile ei tule üllatusena – me tunneme teineteist hästi –, kui ütlen, et riigitelevisiooni rahastamine on liikmesriikide pädevuses, Euroopa Liidu lepingule lisatud protokoll avalik-õigusliku ringhäälingu kohta liikmesriikides on ühemõtteline ning seetõttu võib iga liikmesriik otsustada, kuidas riigitelevisiooni ettevõtjaid rahastatakse. Seda tahtsingi härra Hutchinsonile öelda.

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Tänan teid vastuse eest, minister. Arvasingi, et ütlete seda. Sooviksin lihtsalt öelda, et olen üks paljudest prantsuse keelt kõnelevatest mitteprantslastest, kes kuulub Prantsuse riigitelevisiooni andunud vaatajate ja riigiraadiojaamade kuulajate hulka ning kes on riigitelevisiooni ja raadiojaamade tuleviku pärast mures, arvestades otsuseid, mille on teinud Prantsusmaa valitsus ja kuulutanud välja Prantsusmaa president, kes on juhuslikult ka praegune Euroopa Ülemkogu eesistuja.

Samuti sooviksin öelda, et infoühiskonna ja meedia volinik proua Reding, kellele ma esitasin hiljutises intervjuus sama küsimuse, tunnistas, et teda ei ole Prantsusmaa presidendi kavandatud, jaanuaris avaldatud reformid veennud. Ta kurtis ka presidendi otsuse üle maksustada Interneti-teenuste pakkujad, et riigitelevisiooni rahastada. Ma sooviksin teada, milline on teie seisukoht sel teemal.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Esiteks soovisid minu kodumaal minu teada eri erakonnad, olenemata oma sümpaatiatest, teha lõpu reitingute ülemvõimule ja sellele, kuidas see kvaliteeti ja mitmekultuurilisi programme ohustab. Nii palju ma tean. Teiseks osutasite olemasolevate reklaamiressursside ja avalik-õigusliku rahastamise reformile. Rahastamine peaks jätkuvalt vastama avalik-õigusliku teenuse vajadustele ja meil peaks olema nende vajaduste katmiseks piisavalt vahendeid. See on fakt ja seda ei vaidlustata. Kolmandaks ei ole Prantsusmaal nagu ikka kavatsust kehtestada mingeid konkreetseid näidiseid ja nagu ma ütlesin, jääb see iga liikmesriigi enda otsustada. Seega soovib igaüks siin näha, et kvaliteetne avalik-õiguslik audiovisuaalteenus jääks alles.

Juhataja. – Sellega on infotund lõppenud.

– Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu ei jõutud vastata, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

(Istung katkestati kell 19.05 ja seda jätkati kell 21.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: GÉRARD ONESTA*asepresident***14. Migratsioon teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) – Migratsioon teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) (arutelu)**

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmistel teemadel:

– kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Carlos Coelho koostatud raport (A60351/2008), mis käsitleb migratsiooni teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (otsus) (12059/1/2008 – C6 – 0188/2008 – 2008/0077(INI)), ja

– kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Carlos Coelho koostatud raport (A60352/2008), mis käsitleb migratsiooni teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (määrus) (11925/2/2008 – C6 – 0189/2008 – 2008/0078(CNS)).

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Härra juhataja, nõukogu eesistuja, Euroopa Komisjoni asepresident, daamid ja härrad, me analüüsime kaht õigusakti: määrust ja otsust, mis käsitlevad migratsiooni süsteemist SISone4ALL süsteemi SIS II ja mis hõlmavad igakülgset katsetamist, mille abil hinnatakse, kas SIS II toimib samal tasemel kui praegune süsteem. Need ettepanekud tulenevad migratsioonistrateegia muudatusest.

Neli punkti: esiteks, algse kava järgi pidid migreerima 15 liikmesriiki umbes kaheksa tundi kestva protsessi jooksul. Vahepeal suurenes liikmesriikide arv 25ni, mis muutis protsessi keerulisemaks ja raskemaks. Teiseks tuleb luua ajutine tehniline ülesehitus, mis võimaldab süsteemidel SIS I + ja SIS II toimida piiratud üleminekuaja jooksul paralleelselt. See on mõistlik lahendus, millega peaksime nõustuma, ja see võimaldab meil taganeda, juhul kui midagi läheb valesti. Kolmandaks tehakse sellel üleminekuperioodil kättesaadavaks tehniline vahend – vahelüli –, mis ühendab SIS I kesksüsteemi SIS II kesksüsteemiga, võimaldades mõlemal töödelda sama teavet ja tagades, et kõik liikmesriigid jäävad samale tasemele. Ja lõpetuseks, komisjonile 2001. aastal antud volitused lõpevad käesoleva aasta lõpul.

Me tõstatasime neli probleemi. Esiteks vajadus selle järele, et Euroopa Komisjonil oleks jätkuvalt volitus töötada SIS II välja, kuni see kasutusele võetakse. Me oleme vastu sellele kaalutud mõttele, et komisjoni volitused lõpevad siis, kui töö C-SIS kesksüsteemi kallal on lõpule viidud. Teiseks, et Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide pädevus oleks selgelt määratletud. Kolmandaks, et kõik tingimused, mis on kehtestatud muudatusettepaneku 2 all, millega luuakse SISi õiguslik alus, oleksid enne andmete migratsiooni täidetud. Lõpuks, et see migratsioon toimuks ühekorraga, ühes etapis kõikides liikmesriikides.

Need ettepanekud, mis saabusid meile 3. septembril – samal päeval, mil need Coreperis heaks kiideti –, muudavad esialgseid ettepanekuid oluliselt. Tavaliselt tuleks esitatud tekstides oluliste muudatuste tegemise korral Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida. Ent taas kord on meie ajakava tihe; komisjoni volitused lõpevad 2008. aasta lõpul ja on oluline, et nõukogu kiidaks need ettepanekud oktoobri lõpul heaks. Euroopa Parlament näitab taas, et ta täidab oma kohuseid, ja see ei ole meie süü, et protsess viibib. Tegelikult vastavad tehtud muudatused paljudele minu raporti projektides kirjeldatud probleemidele, eriti selles osas, et täpsustatakse komisjoni ja liikmesriikide kohustusi ning et komisjonil on kuni SIS II kasutuselevõtmiseni jätkuvalt volitus selle väljatöötamiseks.

Lõpetuseks sooviksin tänada eesistujariiki Prantsusmaad suurepärase töö eest, mida ta on teinud hea kokkuleppe saavutamiseks komisjoni ja liikmesriikide vahel, kuigi oli tundunud, et see on keeruline. Euroopa Parlament soovib aidata kaasa sellele, et rohkem viivitusi ei tuleks ning et SIS II võetaks kasutusele uueks määratud kuupäevaks, 30. septembriks 2009. Kuid me oleme siiski mures, sest mitmed eksperdid on mitteametlikult öelnud, et on enam kui tõenäoline, et seda kuupäeva taas kord ei järgita.

On kaks olulist punkti, mida Euroopa Parlament peab põhiliseks ja mida kõik fraktsioonid toetavad. Esiteks tuleks Euroopa Parlamenti iga kuue kuu järel projekti arenguga kurssi viia ning teiseks ei tohiks komisjoni uuele koosseisule antud volitus olla tähtajatu ja tuleks lisada reegel, mille kohaselt peab Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerima, kui viivitus on kestnud üle aasta. Me loodame siiralt, et sel korral viiakse projekt lõpule õigeks ajaks ja et SIS II saab kavandatud kuupäeval kasutusele võtta.

Juhataja. – Nüüd kuulame ära nõukogu. Härra Jouyet, tänan teid Euroopa Parlamendi nimel selle eest, et viibite siin kogu päeva. Ma arvan, et teie kohalolek sellel istungil näitab teie pühendumist Euroopale.

Jean-Pierre Jouyet, nõukogu eesistuja. – (FR) Härra juhataja, tänan teid lahkete sõnade eest. Muidugi teen ma teile ja komisjoni asepresidendile Jacques Barrot'le omapoolse komplimendi Euroopale pühendumise eest.

Härra Coelho, daamid ja härrad, Schengeni süsteemi ümberkujundamine on vajalik selleks, et töötada välja uued funktsioonid, mida kuritegude ärahoidmiseks ja piirikontrolliks tulevikus vaja on. Härra Coelho, eesistujariigi Portugali algatusel välja töötatud süsteem SISone4ALL on õnnestunud kompromiss, mis võimaldas hõlmata 2004. aastal ühinenud liikmesriike ja mis veelgi olulisem, tõi kaasa kontrolli kaotamise maismaa sisepiiridel detsembris ja õhupiiridel märtsis.

Me kõik olime liigutatud, kui nägime viimase raudse eesriide langemist, kui nägime Slovakkia ja Austria ministreid sümboolselt langetamas puidust barjääri Bergi-Petržalka piiripunktis Viinist ida pool. Ma arvan, et see on tore hetk kõikide ustavate Euroopa toetajate jaoks, kui me teame, et meil on 3,6 miljoni ruutkilomeetri suurune ala, kus saab vabalt liikuda. See on suurim selline ala maailmas, kuigi, nagu te teate, selle suure vabadusega kaasneb vajadus elektroonilise süsteemi järele, mis võimaldab meil tuvastada kuriteos kahtlustatavaid isikuid ning ajada võltsdokumentide ja varastatud passide jälgi, rakendades samal ajal isikuvabaduste tagamiseks rangeid andmekaitse-eeskirju. Ma tahaksin seda punkti rõhutada.

Ent nagu te täiesti õigesti ütlesite, ei võimalda praegune süsteem kasutada nüüdisaegset tehnoloogiat, isegi kui see vastab andmekaitse aluspõhimõtetele ja eriti proportsionaalsuse põhimõttele. Kuidas saab politsei teha tõhusat tööd, kui keskandmebaas ei võimalda parajasti vaadata tagaotsitavate kurjategijate digifotosid, et neid kindlalt tuvastada? Seetõttu tuleb Schengen II või SIS II infosüsteemi eesmärgist kinni pidada; nagu te arusaadavalt selgitasite, on see meie arutelu tegelik küsimus. Härra juhataja, ma sooviksin nõukogu nimel tänada asepresidenti härra Barrot'd, kes nõustus uue volituse alusel jätkama uue SISi keskandmebaasi arengu jälgimist lisaks riiklike andmebaasidega ühendamisele. Ma sooviksin tänada teda selle eest, et ta isiklikult selles projektis osaleb.

Nende õigusaktide projektides, mille üle teil palutakse homme hääletada, esitatakse liikmesriikide ja komisjoni vastutuse selgem jaotus igal etapil – seoses projekti väljatöötamise, lõpliku katsetamise, vaheetapi, vahelüluga või lõpliku migreerimisega ühest süsteemist teise – ja selle eesmärk on luua üldine tasakaal liikmesriikide kohustuste ja komisjoni vastutusvaldkondade vahel.

Ma sooviksin eriti tänada härra Coelho, kes on koos oma kolleegidega kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjonist töötnud selle olulise projekti kallal kiiresti, tõhusalt ja loomunguliselt. Ma paluksin tal anda minu tänusõnad edasi ka parlamendikomisjoni esimehele härra Deprezile. Härra Coelho on innustanud tänaseks istungiks vajalikke tekste toetama ja need tekstid sisaldavad teie, härra Coelho tehtud ettepanekuid. Euroopa Parlamendi toetus võimaldab meil alustada uut etappi üleminekul SIS II-le nüüd, õigel ajal, enne komisjoni praeguse, *ad hoc* volituse lõppemist, see peaks – ma täpsustaksin – lõppema 31. detsembril. Ma tahaksin lihtsalt rahustada asepresidenti selles küsimuses.

Loomulikult kujutab uue süsteemi kasutuselevõtmine endast tohutut tehnoloogilist proovikivi ja alguses seda kahtlemata alahinnati. Tegelikult ei ole üle 24 asjaosalise eri vormingutes riiklike andmebaaside rohkem kui 22 miljonit ühikut lihtne üle viia, nagu te võite ette kujutada. Ent selles projektis on kõik tehtud pingutused end väärt. Neid tehnilisi ja rahalisi pingutusi silmas pidades tuleb Euroopa Parlamendi uuele süsteemile üleminekul tehtavate edusammude ja esilekerkivate raskustega täielikult kursis hoida. Nagu te ütlesite, härra Coelho, tuleks määrata tähtaeg uue süsteemi katsetamiseks ja selle kontrollimiseks, kas see võetakse täielikult kasutusele järgmise aasta septembris, nagu me kõik loodame ja nagu 6. juunil toimunud justiits- ja siseministrite nõukogu istungil kokku lepidi.

Me mõistame, et oleme määranud endale napi tähtaja. Tehnikaekspertid mõistavad seda. Me suudame pidada sellest tähtajast kinni üksnes siis, kui kõik pühenduvad SIS II projektile kogu hingest ja täidavad oma kohustusi. Euroopa Parlament annab meile selle raportiga täna õhtul positiivse signaali, esitades täiesti õigustatud küsimusi. Seetõttu teeb nõukogu ettepaneku kiita tingimusteta heaks esitatud muudatusettepanekud, mis on – ma rõhutan – saanud kõikide Euroopa Parlamendi fraktsioonide toetuse. Tänan teid väga kogu selle ränga töö eest.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Härra juhataja, ka mina sooviksin tänada eesistujariiki ja härra Jouyet'd, et nad just äsja härra Coelho raportiga nõustusid, sest ma usun siiralt, et selles olulises valdkonnas tuleb nüüd viivitamata edasi minna. Ma sooviksin tänada ka härra Coelho tema raporti eest ja tema isikliku pühendumuse eest SIS II edule. Kui SIS II kunagi päevavalgust näeb, siis seda suuresti tänu teile, härra Coelho.

Teie raport näitab taas Euroopa Parlamendi huvi ja jätkuvat toetust teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi väljatöötamise projektidele. SIS II on ilmselgelt peamine vahend vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevas ühisruumis ning seetõttu on kahtlemata tähtis, et see süsteem võetaks võimalikult ruttu kasutusele.

Seepärast on mul hea meel, et õigusaktides, mis käsitlevad migratsiooni süsteemist SIS I süsteemi SIS II, on kokkuleppele jõutud. See kokkulepe on vastuvõetav, sest see järgib kolme järgmist põhiprintsiipi:

- asjaosaliste (liikmesriikide, komisjoni, nõukogu) ülesannete ja vastutuse selge piiritlemine;
- tõhusad ja selged otsustusprotsessid;
- kohustuslike tähtaegade kehtestamine.

Selle õigusliku raamistiku vastuvõtmine oktoobriks aitab tagada, et SIS II jaoks vajalik töö jätkub 2009. aastal. On tõsi, nagu härra Jouyet rõhutas – teie, eesistuja, rõhutasite seda –, et 30. september 2009, mis on migratsiooni käsitlevate õigusaktide eelnõudes praegu tunnustatud kuupäev, on nõudlik tähtaeg. Isegi sel suvel pidime tegelikult pärast mitteametlikku konsulteerimist ekspertidega mõned liikmesriikidega läbi viidavad katsetamised peatama.

Alltöövõtjal on nüüd 20 päeva aega, et olemasolevad probleemid kõrvaldada. Ent pole kahtlustki, et me peame hoolikalt silma peal hoidma kõikidel võimalikel raskustel, mis võivad üles kerkida ja takistada meil SIS II ajakavast kinni pidamast. Praegu peame liikmesriikidega aru selle üle, kuidas oleks parim töö SIS II-ga lõpule viia. Me peame leidma ka õige tasakaalu sellele süsteemile omistatud poliitilise prioriteedi ja ühtlasi seda kasutavatele riiklikele asutustele esmaklassilise teenuse tagamise vahel.

Igal juhul annavad kavandatavad kohandamismehhanismid meile teatud paindlikkuse ja kohustavad meid järgima arengukava vajalikku läbipaistvust. Seetõttu, härra Coelho, nõustume täielikult teie muudatusettepanekutega; see on enesestmõistetav.

Ühelt poolt jätab migratsiooni käsitlevate õigusaktide kehtivusaja lõpu kuupäeva määramine 2010. aasta juuni lõppu meile SIS II lõpliku väljatöötamise või migratsiooniga seotud probleemide korral piisavalt manöövervusruumi. Samuti tagab see kuupäev, et SIS II võetakse täielikult kasutusele 2010. aasta keskpaigaks.

Teiselt poolt tagab SIS II-ga tehtava töö läbipaistvuse Euroopa Parlamendi jaoks see, et komisjon esitab kaks korda aastas aruande süsteemi väljatöötamise ning süsteemist SIS I süsteemi SIS II migreerimise kohta.

Härra juhataja, ma sooviksin omalt poolt rõhutada – nagu ka härra Jouyet eesistujariigi nimel kõneldes tegi –, et me vajame SIS II selleks, et Schengen oleks tõesti täiesti edukas – mida ta juba on. See on tõeline tehnoloogiline saavutus, mis näitab Euroopa võimekust, kui ta otsustab kasutada uut tehnoloogiat. See on ka äärmiselt oluline.

Seetõttu tänan väga Euroopa Parlamenti, kes on peaaegu ilma vastuseisuta kiitnud heaks kõik kõnealused aspektid ja kinnitanud härra Coelho raporti.

Marian-Jean Marinescu, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (RO) Ma toetan raportööri ettepanekut määrata uue õigusliku raamistiku tähtajaks 30. juuni 2010; see on oluline selleks, et hoida ära teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) rakendamisel tekkida võivad viivitused.

Piirikontrollide kaotamine maismaa- ja merepiiridel, mis algas 21. detsembril 2007, ning õhupiiridel (märts 2008) on üheksa liikmesriigi jaoks kümnest oluline samm. Nõukogu otsustas, et kolmes Schengeni alaga mitteühinenud riigis – Küprosel, Rumeenias ja Bulgaarias – kaotatakse piirikontroll siis, kui Schengeni süsteemi toimivus on pärast hindamist tagatud. Ent Schengeni süsteemi toimimine neis kolmes riigis sõltub süsteemi SIS II toimimisest praegustes Schengeni riikides. Nagu teada, kavatseti SIS II kasutusele võtta 2007. aasta mais, seejärel lükati see edasi 2008. aasta detsembrisse ja nüüd on see taas lükatud edasi 2009. aasta septembrisse. Selline ajakava muutmine võib neis kolmes liikmesriigis esile kutsuda viivitusi. Me ei tohiks unustada, et kõik need kolm liikmesriiki on Euroopa Liidu piiririigid ja et neil on nii maismaa- kui ka merepiirid.

Schengeni *acquis'* esimesed kaks meetet on piirikontrolli kaotamine, selle viimine välispiiridele ja välispiire ületavate isikute piirikontrolli ühine kord. Neid *acquis'* meetmeid kahjustab asjaolu, et sellised riigid nagu Rumeenia, Bulgaaria ja Küpros sõltuvad SIS II hilinenud rakendamisest riikides, mis on Schengeni ala osa. Seetõttu kutsun ma komisjoni ja eesistujariiki Prantsusmaad üles SIS II haldamisega seotud probleemi lahendama ning pidama alltöövõtjaga läbirääkimisi, et vältida SIS II rakendamiseks uue ajakava kehtestamist.

Roselyne Lefrançois, *fraktsiooni PSE nimel.* – (FR) Härra juhataja, ma sooviksin öelda, et proua Roure on kõnealuse raporti variraportöör. Ta ei saa täna siin olla ning seetõttu räägin ma tema ja Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni nimel.

Ma jagan raportööri seisukohti ja tänan teda tehtud töö eest. Tegelikult on see olukord täiesti vastuvõetamatu. SIS II kasutuselevõtmine on märgatavalt ajakavast maas. Me oleme juba korra pidanud komisjoni volitusi 2008. aasta detsembri lõpuni pikendama, et ta saaks migratsiooni teostada. Komisjon on ajakavast taas väga maha jäänud ja palub nüüd oma volitusi migratsiooni teostamiseks tähtajatult pikendada. See näib mulle vastuvõetamatu, sest siis oleksid kõik hilisemad konsultatsioonid Euroopa Parlamendiga selles küsimuses võimatud.

Me ei soovi migreerumist süsteemist SIS I süsteemi SIS II siiski kiirustada, sest see mõjutaks andmete ning terve süsteemi kvaliteeti ja turvalisust. Sellest tulenevalt peab võtma tarvitusele kõik ettevaatusabinõud, et tagada andmete kaitsmine ja süsteemi turvalisus. Seetõttu võime viivitusega ja komisjoni volituste pikendamisega nõustuda, et migratsiooni korralikult teostada.

Ent see protsess ei saa jätkuda ilma Euroopa Parlamendi demokraatliku kontrollita. Seetõttu toetab fraktsioon PSE raportööri, et kindlustada Euroopa Parlamendi pädevus.

Henrik Lax, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Härra juhataja, ma sooviksin samuti raportöörile tema väga hea töö eest tunnustust avaldada.

Schengeni infosüsteem on suurim Euroopa ühine andmebaas, mis toimib liikmesriikide ühise infosüsteemina. Seda teavet saab kasutada politsei- ja justiitskoostöös kriminaalasjades, aga ka isikute kontrollimiseks välispiiril või riigi territooriumil ning viisade ja elamislubade väljastamiseks.

Otsuses luua teise põlvkonna SIS – SIS II – võeti arvesse vajadust juurutada biomeetrilised andmed ja uut tüüpi hoiatusteed, näiteks Euroopa vahistamismääruse tõttu. SIS II on vajalik ka uute liikmesriikide liitmiseks, nagu me oleme kuulnud.

Uue süsteemi kasutuselevõtmine kavandati alguses 2007. aasta märtsiks. Me teame, et on olnud mitmeid viivitusi ja välja kuulutati uus ajakava, mille kohaselt see süsteem võetakse kasutusele käesoleva aasta lõpuks. Ning tänu Portugali valitsuse pakutud üleminekulahendusele – nn SISOne4All –, mida on maininud siin ka minister Jouyet, töötab see nüüd täie võimsusega ja on võimaldanud liita SISiga üheksa uut liikmesriiki. Sellest hoolimata, nagu volinik Barrot rõhutas, on laienenud Schengeni alal muutunud veelgi pakilisemaks turvanõuete tugevdamine ja seda on võimalik saavutada üksnes siis, kui minnakse täielikult üle järgmise põlvkonna süsteemile.

Sellel üleminekul on tingimata vaja, et SIS II vastaks kõikidele õigusaktides määratletud tehnilistele ja talitlusnõuetele ning ka teistele nõuetele nagu töökindlus, valmidus ja suutlikkus. Euroopa Parlamendil palutakse nüüd esitada oma arvamus kahe praeguse ettepaneku kohta, mille eesmärk on kehtestada üleminekut reguleeriv õiguslik raamistik. Fraktsiooni ALDE variraportöörina toetan ma täielikult raportööri mõttekäiku, nimelt seda, et komisjon peab esitama nõukogule ja Euroopa Parlamendile 2009. aasta juuni lõpuks ning seejärel iga kuue kuu järel eduaruande, mis käsitleb SIS II väljatöötamist ja ka migreerumist Schengeni infosüsteemist (SIS I+) teise põlvkonna süsteemi SIS II.

Väga palju pettumust on valmistanud see, et SIS II ei ole veel kasutusele võetud. Ma loodan, et SIS II püsib nende uute volituste ja põhjaliku katsetamise lõpuks graafikus ja hakkab 2009. aasta septembriks edukalt tööle.

Tatjana Ždanoka, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Härra juhataja, kõigepealt tahaksin tänada härra Coelhot tavapärase viljaka töö eest süsteemile SIS II üleminekut käsitlevate raportitega. Need raportid sisaldavad peamiselt tehnilisi asju, kuid ma sooviksin vaadelda SIS II laiemalt.

Esiteks sooviksin tunnustada tõsiasja, et eesistujariik Portugal andis võimaluse liita kümme uut liikmesriiki SISi endise versiooniga. Vastasel korral oleksid uued liikmesriigid, kaasa arvatud minu oma, pidanud ootama vähemalt 2009. aasta septembrini – teisisõnu veel peaaegu kaks aastat.

Teisalt ei tähenda hiline tingimata halba. SIS II võetakse kasutusele kahes sambas. Sellele vaatamata ei ole meil endiselt andmekaitset käsitlevat õiguslikult siduvat raamotsust kolmandas sambas. Et SIS II puhul juurutatakse biomeetriliste andmete töötlemist, jääb andmekaitse probleem suurel määral lahendamata.

Sooviksin rõhutada, et minu fraktsioon on biomeetria suhtes ülimalt ettevaatlik. Ehk peaksime tõesti andmekaitse jaoks usaldusväärse õigusliku tausta ära ootama, enne kui hakkame SIS II kasutama.

Teine valdkond, kus SISi kasutuselevõtmisest võib kasu olla, on liikmesriikide kehtestatud sissesõidu kehtestatud kolmandate riikide kodanikele. Vastavalt Schengeni konventsioonile kohaldatakse liikmesriigi õigust siis, kui isik taotleb teda puudutava hoiatusteate kustutamist. Seetõttu nähakse SIS II käsitlevas määruses ette paremad menetlustagatised Euroopa tasandil.

Kokkuvõttes annab SIS II meile mõnes valdkonnas parema Euroopa. Sellest hoolimata peame mitmete oluliste puuduste kallal jätkuvalt tööd tegema. Kui meil tuleb oodata selleks, et saada rohkem tagatist, siis ehk peaksime olema valmis ootama.

Pedro Guerreiro, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (PT) Nagu mitmed organisatsioonid, kes jälgivad justiits- ja siseasjade – riikide suveräänsuse kesksete valdkondade – ühenduse õiguse osaks muutmise protsessi, on rõhutanud, on Schengeni infosüsteemi migratsiooniga teise versiooni laiendatud infosüsteemi ja andmebaaside omadusi uut tüüpi hoiatusteade (nt Euroopa vahistamismäärus) ja uute andmekategooriate (nt biomeetrilised andmed) lisamise teel ning uutele üksustele juurdepääsu võimaldamise teel. Samuti on välja töötatud uued omadused ja funktsioonid, mis seovad omavahel hoiatusteateid ja ühendavad süsteemi viisainfosüsteemiga. Samuti tasub ära märkida muretekitavat võimalust, et andmeid võib vajaduse korral säilitada pikka aega, ent mind huvitab, kes otsustab, millal see on vajalik. Selgitamist vajab ka võimaliku kolmandate riikidega toimuva andmevahetuse valdkond, mis on liiga ähmane.

Me oleme veendunud, et see laiendus toob varasema süsteemiga võrreldes kaasa kodanike õiguste, vabaduste ja tagatiste kaitsmisega seotud ohte, sest andmebaasile, mis on kättesaadavam ja mis tähendab suuremal hulgal andmete jagamist, lisandub uusi elemente. Tegelikult ei püüta SISi abil reageerida mitte niivõrd uutesse riikidesse laienemisele, vaid hoopis tegelda liiga palju turvalisusega, mida Euroopa Liit tahab üha rohkem oma siseasjaks muuta, ja me ei ole sellega nõus.

Hélène Goudin, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (SV) Härra juhataja, praegu arutlusel olev teema on palju olulisem kui muud teemad, mida selles istungisaalis tavaliselt arutatakse. Me arutame midagi nii olulist nagu inimeste liikuvus nn Schengeni alal. Kahtlemata lihtsustab see süsteem paljude jaoks reisimist, kuid tuleb mainida, et süsteemi ebameeldiv külg varjutab selle positiivseid aspekte.

Ma osutan asjaolule, et Schengeniga kaasnevad ka väga paljude inimeste liikuvust piiravad sotsiaalsüsteemid. Schengen on samm edasi superriigi – Euroopa kindluse – loomise poole. Tohutute volitustega kontrolliühiskonna loomise poole. Ma ei soovi sellele kaasa aidata.

Tõepoolest ei ole kahtlust, et piiriüleised kuriteod on üks suuremaid probleeme, millega me tänapäeval silmitsi seisame. Järelikult on vaja piiriüleseid lahendusi. Ent ma ei usu, et Schengen või Euroopa Liit oleksid selles küsimuses õige arutelupaik. On juba olemas Interpol, suurepärase ja tõhus rahvusvaheline politseiasutus, milles osalevad kogu maailma suveräänsed riigid. Paralleelsete süsteemide rajamise asemel tuleks rohkem pingutada Interpoli tugevdamiseks. Me teame, et kuritegevus ei piirdu meie kontinendiga, vaid koosneb ülemaailmsetest võrkudest. Need olid mõned üldised punktid; nüüd konkreetsemate punktide juurde.

Üks aspekt, mida minu arvates käsitletakse Schengeni infosüsteemide puhul liiga kergelt, on konfidentsiaalsus. Isikuandmed, mida töödeldakse ja säilitatakse, on väga tundliku iseloomuga. Riigi üks olulisemaid ülesandeid on kaitsta täielikult oma kodanikke lubamatu juurdepääsu eest isikuandmetele. Seega pean ma seda riigi asjaks, sest arvan kindlalt, et Euroopa Liit ei saa nõutavat kaitset tagada. Peale selle arvan, et uute struktuuride loomine on tarbetu ja kallis. Lõppude lõpuks tuleb seda süsteemi rahastada maksumaksjate rahaga.

Ma olen juba ammu arvanud, et Euroopa Liidu arengut või – nagu mõnele meeldib seda nimetada – Euroopa integratsiooni saab võrrelda türannia kasvuga väikeste sammude haaval. On küllaltki hirmuäratav, et need sammud ei ole enam eriti väikesed. Selle asemel oleme tunnistanud suurte, otsusekindlate ja kiirete sammudele ELi riigi loomise suunas. Sellega ei peaks ükski tõeline eurofiil nõustuma.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Daamid ja härrad, me arutame taas kord Schengeni infosüsteemi (SIS) üle, mis on Schengeni põhimõtete rakendamise peamine vahend. See on kahtlemata piirideta Euroopa ning vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala selgroog ning seetõttu on oluline, et SIS II tuleks hakata kasutusele võtma.

Praegu töötab süsteem SISone4ALL täie võimsusega tehnilise üleminekulahendusena, mis võimaldas SISiga liita üheksa uut liikmesriiki ja muidugi saada Schengeni alaga ühinemise kaudu liidu täisliikmeks.

21. detsember 2007 oli tähtis päev minu riigi Slovakkia ja kogu Euroopa Liidu ajaloos. See tähistas tegelikku raudse eesriide langemist.

Seetõttu sooviksin tänada Carlos Coelhot selle raporti koostamise eest ja tema tohutute jõupingutuste eest. Ma olen veendunud, et ilma temata ei oleks Schengeni alal täna üheksat uut liiget. Ma usun, et ka uue põlvkonna SISI saaks kasutusele võtta sama kiiresti ja probleemivabalt.

Jean-Pierre Jouyet, *nõukogu eesistuja*. – (FR) Palju tänu kõikidele sõnavõtjatele suurepärase arutelu ning uute volituste põhimõttele ja raportööri seisukohale antud laialdase toetuse eest, mida mitmed sõnavõtjad on väljendanud.

Härra Marinescu, ma olen kiitnud eesistujariigi Portugali suurepärase tööd, mis on võimaldanud süsteemiga uusi liikmesriike liita. Ma olen tähele pannud, et Rumeenia soovib liituda süsteemiga võimalikult kiiresti komisjoni kontrolli all, võttes arvesse tehnilisi kohandusi, mis võivad selles osas vajalikud olla.

Mis puudutab proua Lefrançois' ja härra Laxi märkusi, saab nõukogu viivituse pärast üksnes vabandada, kuid me kõik tunnustame komisjoni jõupingutusi, asepresident Barrot' isiklikku lubadust tuua asjad rööbastele tagasi ja alltöövõtjale kehtestatud rangeid meetmeid. Samuti on nõukogu endiselt valvas, kõrvuti komisjoni ja kõikide liikmesriikidega, kes jätkavad kindlalt tegelemist projekti kavakohase lõpuleviimisega, tagades nii selle tehnilise teostatavuse kui ka tõhususe ning loomulikult ka kodanike vabadused.

Vastates proua Ždanokale ja härra Guerreirole, mõistan ma seda, mida ka proua Lefrançois rõhutas – et paljud teist sooviksid veel arutada uute funktsioonide lisamist süsteemile, kuid on hädavajalik, et me võtaksime SIS II kasutusele enne nende funktsioonide lubamist. Seetõttu oleks minu arvates loomulik, kui toimuks poliitiline arutelu selle üle, millised need uued funktsioonid peaksid olema. Ent nagu paljud teist on rõhutanud, ei tohiks see takistada uue süsteemi kasutuselevõtmist. Tegelikult oleks lubamatu loobuda neist funktsioonidest vaid seetõttu, et vananenud süsteem – antud juhul SIS I – neid ei võimalda. Kõigepealt on oluline, et enne kui hakkame seda arutama, oleks meil süsteem kasutusel ja et tehnoloogiline areng oleks toimunud.

Seoses teiste sõnavõttudega, mis puudutasid peamiselt andmekaitset, sooviksin märkida, nagu juhataja rõhutas, et me osalesime koos volinik Barrot'ga täna hommikul arutelul, kus käsitleti isikuandmete kaitset, ja et me soovime tegutsemist Euroopa tasandil tõhusalt jätkata ning et meie arvates peaksid tagatised, mida te seoses kõnealuste andmete kaitsmise ja kolmandate riikidega toimuva andmevahetusega nõuate, olemas olema. Naasmata üldise arutelu juurde, mis meil täna hommikul oli, tahaksin vaid öelda, et nende andmete kaitsmise kohta lepidi kokku, et me järgime Euroopa andmekaitseinspektori soovitusi, nii et neid muresid võetakse arvesse.

Jacques Barrot, *komisjoni asepresident*. – (FR) Härra juhataja, ka mina tahaksin kõiki sõnavõtjaid ja raportööri veel kord tänada. Härra Jouyet' öeldu jätkuks tahaksin ka kõigile meelde tuletada, et me järgime väga tähelepanelikult andmekaitse-eeskirju. Nagu te, nõukogu eesistuja, ütlesite, peavad talitused Euroopa andmekaitseinspektori talitustega regulaarselt sidet, tagamaks nende eeskirjade nõuetekohane kaasamine süsteemi SIS II väljatöötamisse ja haldamisse. Andmekaitse turvalisuse tagamiseks on Euroopa andmekaitseinspektori külaskäik Strasbourgi kavandatud 2009. aasta esimesse poolde, enne migratsiooni toimumist.

Väljatöötamisel olev vahelüli võimaldab samuti andmed süsteemist SIS I süsteemi SIS II turvaliselt edastada. Proua Lefrançois ütles põhjendatult, et seda migreerumist ei tohiks tagant kiirustada, ja tal on õigus. Me peame olema väga ettevaatlikud.

Igatahes sisaldavad õigusaktid erisätteid, mille eesmärk on tagada andmekaitse põhimõtete järgimine. See on kõik, mida ma võin andmekaitse kohta öelda, arvestades, et me peame pöörama suurt tähelepanu selle tagamisele, et süsteem oleks kooskõlas eesmärgiga, mida me püüame mujal Euroopas andmekaitse vallas saavutada.

Nüüd tagasi viivituse juurde; ma mõistan täiesti härra Marinescut, härra Laxi ja proua Lefrançois'd, kes väljendasid pärast meie järjestikuseid viivitusi selgelt oma muret. Mis puutub SIS II ettevalmistustesse kesktaasel, siis jälgime hoolikalt arengut, oleme võtnud meetmeid, mis aitavad meil asju hoolsalt jälgida, ja komisjoni talitused hoolitsevad konkreetset selle eest, et alltöövõtjate töö jälgimiseks oleks piisavalt vahendeid.

Mõistagi saame vajaduse korral abinõuna kasutada lepingutes ettenähtud karistusi, nagu mu eelkäija seda tegi, määrares ühele alltöövõtjale üle ühe miljoni euro suuruse trahvi. Härra juhataja, daamid ja härrad,

karistuste kasutamise asemel eelistaksin ma siiski näha pigem seda, et alltöövõtjad tegutsevad tõhusalt ja peavad meie ajakavast kinni.

Sellele vaatamata ei puuduta SIS II rakendamine vaid kesket SIS II. Kahtlemata on vaja, et ka liikmesriigid teeksid märgatavaid pingutusi. Mul on hea meel, et täna viibib siin eesistujariigi Prantsusmaa esindaja, sest ma tean, kui pühendunud eesistuja sellele on.

Liikmesriikide abistamiseks riikliku tasandi ettevalmistustes on äärmiselt kasulik nn SIS II sõprade rühm, mille lõi eesistujariik Sloveenia ja mida tunnustas eesistujariik Prantsusmaa. Sellel kõrgetasemelisel rühmal, milles komisjon aktiivselt osaleb, on ülesanne jälgida SIS II rakendamist liikmesriikides. Probleemi lahendamisel saavutame edu üksnes pideva koostöö kaudu.

Ma tahaksin lihtsalt öelda, et me ei püüa SIS II abil muuta Euroopat kindluseks; me üksnes tahame olla kindlad, et sisepiiride kaotamine ei tähenda Euroopa Liidu ja Euroopa kodanike jaoks ebakindluse, vägivalda ja terrorismi ohu suurenemist. Seetõttu ei saa ma lubada teil öelda, et SIS II loomisega sulgeme ukSED Euroopasse. Küsimus pole selles. Sellega me lihtsalt tagame, et saame pärast sisepiiride kaotamist pakkuda Euroopa kodanikele ruumi – jah, ma ütlen seda – turvalisusel ja vabadusel rajanevat ruumi.

Härra juhataja, see on kõik. Igatahes tahaksin tänada Euroopa Parlamenti ja härra Coelho isiklikult, et ta panustas nii palju SIS II loomisse, mis on ka Schengeni edu võti.

Carlos Coelho, raportöör. – (FR) Härra juhataja, ma riskin ja esitan oma lõpukommentaari prantsuse keeles, et vastata härra Jouyet' ja asepresident Barrot' viisakusavaldustele. Seega kavatsen ma teid nüüd teie keeles tänada. Ei ole olnud kerge nõukogus konsensust saavutada, kuid te saite sellega hakkama. Meie jaoks on tõeliselt olulised kaks asja: komisjoni ja liikmesriikide pädevuse selge jaotus ning komisjoni volituste küsimus.

Komisjoni volitused ei saa lõppeda enne, kui SIS II toimib nõuetekohaselt. Ma sooviksin tänada ka nõukogu, komisjoni ja kõiki kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjonis esindatud fraktsiooni töö eest nende muudatusettepanekute väljatöötamisel, mille üle me homme hääletame. Meie jaoks on läbipaistvusklausel väga oluline: kodanikel on õigus olla Schengeni ja SIS II süsteemiga kursis. Mis puudutab komisjoni volituste küsimust, siis on tähtjatu volitus lubamatu. Ent me oleme suutnud selle probleemi lahendada.

Härra juhataja, lõpetuseks sooviksin selgitada neile, kes on rääkinud süsteemist üsna negatiivselt, miks meile SIS II meeldib. Meile meeldib SIS II sellepärast, et meile meeldib Euroopas vabalt liikuda. Kuid selleks, et Euroopas vabalt liikuda, peame olema veendunud, et meie välispiirid on turvalised. Meie välispiiride turvalisus on üks Euroopa kodanike vabaduse tingimus ja seetõttu vajame kiiresti SIS II.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

15. 2006. aasta rahvusvaheline troopilise puidu leping – 2006. aasta rahvusvaheline troopilise puidu leping (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmistel teemadel:

– rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel Caroline Lucase koostatud raport (A60313/2008), mis käsitleb 2006. aasta rahvusvahelise troopilise puidu lepingu sõlmimist (11964/2007 – C6-0326/2007 – 2006/0263(CNS)), ja

– suuliselt vastatav küsimus (Q-0074/2008 – B6-0458/2008), mille esitas(id) Helmuth Markov rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel komisjonile: 2006. aasta rahvusvaheline troopilise puidu leping.

Caroline Lucas, raportöör. – Härra juhataja, lubage mul kõigepealt tänada kõiki oma kolleege rahvusvahelise kaubanduse komisjonist ja õiguskomisjonist nende suurepärase koostöö eest seoses minu raportiga, mis käsitleb 2006. aasta rahvusvahelist troopilise puidu lepingut. Laialdane poliitiline konsensus on väga julgustav, arvestades metsade, puidu ja kauplemise küsimuse äärmist olulisust.

Võib-olla olete tähele pannud, et selle lepingu saatmisest Euroopa Parlamendile kuni tänaõhtuse aruteluni on kulunud peaaegu aasta. Kindlasti ei tähenda see, et rahvusvahelise kaubanduse komisjon oleks alahinnanud selle küsimuse tähtsust; pigem tuleneb see meie seisukohast, et leping vajab Euroopa Parlamendi nõusolekut, mitte lihtsalt konsulteerimist, kuid ka sellest, et meil on lepingu suhtes mõningad kindlad ja konkreetSED seisukohad, mida meie arvates tuleks arvesse võtta.

Rahvusvahelise kaubanduse komisjoni esimees härra Markov selgitab lähemalt üksikasjalikke menetlusega seotud pingutusi, mida me tegime selleks, et Euroopa Parlamendil oleks selles küsimuses suurem roll, ning ma olen kindel, et ta kirjeldab ka nõukogu väga suurt pettumust valmistanud vastust seoses viivituse ja lõpliku tagasilükkamisega.

Ma ütlesin, et Euroopa Parlamendil on lepingu suhtes mõningad kindlad ja konkreetsed seisukohad. Kahtlemata täiustab see varasemat, 20 aasta tagust rahvusvahelist troopilise puidu lepingut, milles on vaatamata sellele, et seda kirjeldati kaubandust ja säästvust edendava lepinguna, tegelikult käsitletud väga palju kaubandust ja mitte eriti palju säästvust. Ehk see selgitab, miks Indoneesia, üks peamisi lepingu sõlminud riike, on umbes kolmveerandi oma metsadest pöördumatult kaotanud ja miks tehakse pool kogu metsaraiest sellistes piirkondades nagu Amazonas, Kongo nõgu ja Kagu-Aasia endiselt ebaseaduslikult.

Seega – kuigi uus leping täiustab varasemat lepingut ja me toetame seetõttu selle ratifitseerimist ühenduse poolt, tuleks seda tõlgendada ebarahuldava lepingu väga vastumeelse toetamisena. 2006. aasta rahvusvaheline troopilise puidu leping ei täida eriti ootusi selles osas, mida troopiliste metsade kadumise probleemi lahendamiseks vaja on. Näiteks nimetatakse selles endiselt üheks eesmärgiks edendada rahvusvahelise kauplemise laiendamist, enne kui hakatakse vaid mõne sõnaga säästvusest rääkima. Jällegi – kui heidate pilgu lepingu taga seisva organisatsiooni hääletamisstruktuurile, siis see annab lisahääli tootjariikidele, kes ekspordivad rohkem puitu, ja enam hääli ka palju importivatele tarbijariikidele. Teisisõnu on kogu säästvuse teemalisest ilukõnest olenemata süsteem kujundatud nii, et suurim mõjuvõim antakse nendele riikidele, kes kauplevad kõige rohkem.

Niisiis kutsume oma raportis komisjoni üles alustama juba rahvusvahelise troopilise puidu lepinguga seotud läbirääkimiste järgmise vooru ettevalmistamist eesmärgiga tagada palju parem järgmine leping. Euroopa Parlamendi heakskiit mis tahes tulevasele lepingule sõltub lepingu eesmärkide radikaalsest muutmisest troopiliste metsade kaitse ja säästva majandamise nimel, et troopilise puiduga kauplemine toimuks ainult nimetatud eesmärkidega kokkusobivas ulatuses. See tähendab, et komisjon peaks tegema ettepaneku kohaste rahastamismehhanismide loomiseks nende riikide jaoks, kes soovivad piirata oma puidueksporti, ja organiseerima oluliselt ümber Rahvusvahelise Troopilise Puidu Organisatsiooni hääletamissüsteemi.

Ent meil on komisjonile ka teine nõudmine ja see puudutab kauaoodatud õigusloomega seotud ettepanekut täiendavate meetmete kohta ebaseadusliku raiega võitlemiseks. Me lihtsalt peame selle eest viivitamata hoolitsema. See oli väljatöötamisel aasta algul, komisjon pidi selle üle hääletama mais ja seda on korduvalt edasi lükatud – meie arvates tööstuse surve tõttu. Hoolimata sellest, et Euroopa Parlament on mitmel korral avaldanud ettepanekule laialdast poliitilist toetust. Viimane meile teadaolev info on see, et volinike kolleegium hääletab ettepaneku üle 15. oktoobril – ma oleksin tänulik, kui keegi kinnitaks seda infot –, ja ma kutsuksin volinikke tungivalt üles võtma oma kohustusi väga tõsiselt, sest raadamise küsimus on tohutult oluline; see küsimus puudutab tervet Euroopa Parlamenti. Ma ootan täna kannatamatult komisjoni väga kindlat ja optimistlikku vastust.

Helmuth Markov, esitaja. – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, mul on hea meel, et meil on täna võimalus arutada rahvusvahelist troopilise puidu lepingut.

Troopiliste metsade kaitse ja säästev majandamine muutub üha olulisemaks, pidades silmas vajadust võidelda kliimamuutuste vastu, säilitada bioloogiline mitmekesisus ja kaitsta põliselanike õigusi. Seetõttu on rahvusvahelise kaubanduse komisjonis avaldatud rahvusvahelise lepingu kontseptsioonile laialdast toetust. Kuid nagu meie raportöör proua Lucas juba ütles – ja siinkohal tahaksin ma teda suurepärase raporti eest südamest tänada –, on siiski teatud kahtlusi selles, kas kõnealune leping on tõesti raadamise probleemi tõsiseks lahendamiseks piisav. Igal aastal hävib raie tõttu kolmteist miljonit hektarit troopilist metsa ja see võib põhjustada ligikaudu 20 % kasvuhoonegaaside heitest.

Põhjus, miks teksti Euroopa Parlamendile saatmisest kuni tänasel parlamendi istungil lepingu üle toimuva aruteluni on kulunud peaaegu terve aasta, ei ole üldsegi selles, et rahvusvahelise kaubanduse komisjon tahtis seda arutelu edasi lükata või ei pidanud probleemi piisavalt oluliseks. Põhjus oli hoopis selles, et meie arvates – või pigem eelkõige õiguskomisjoni arvates – nõuab see leping Euroopa Parlamendi nõusolekut, mitte pelgalt konsulteerimist. Siinkohal sooviksin tänada eelkõige raportööri, proua Panayotopoulos-Cassiotoud ja õiguskomisjoni esimeest härra Garganit selge ja kiire õigusnõu eest seoses õigusliku alusega.

Arvestades õiguskomisjoni arvamust, kirjutas president Pöttering jaanuaris nõukogu peasekretärile ning selgitas, et meie arvates kehtestatakse selle lepinguga spetsiifiline institutsiooniline raamistik ja seetõttu nõuab see EÜ asutamislepingu artikli 300 lõike 3 teise lõigu kohaselt Euroopa Parlamendi nõusolekut. Kahjuks ei vastanud nõukogu sellele kirjale enne kui 23. mail 2008. aastal. Vastus – tervelt neli lõiku – ei

sisaldanud ühtki õiguslikku argumenti ega muud põhjendust Euroopa Parlamendi taotluse tagasilükkamise kohta. Sellega seoses võttis rahvusvahelise kaubanduse komisjon vastu proua Lucase raporti, esitatud suuliselt vastatava küsimuse ja vastava resolutsiooni, mille üle me siin arutame.

Seetõttu ei tahaks ma rõhutada mitte ainult lepingu enda ja kliimamuutuste vastase võitluse olulisust, vaid ka Euroopa Parlamendi õiguste ja eelisõiguste küsimust. Kehtivad asutamislepingud annavad Euroopa Parlamendile rahvusvaheliste kaubanduslepingute valdkonnas vaevalt mingit suurt pädevust, välja arvatud artikli 300 lõike 3 teises lõigus nimetatud lepingud. Sellise spetsiifilise institutsioonilise raamistiku kehtestamine on asutamislepingu kõnealuse sätte kohaldamise kõige sagedasem alus, samuti õigustab see nõusolekumenetluse kohaldamist ELi ja AKV-riikide vaheliste majanduspartnerluslepingute sõlmimisel ning võimalike lepingute sõlmimisel Korea või India ja Kagu-Aasiaga – mis omakorda on väga oluline raadamise vastu võitlemisel.

Miks on nõusolekumenetluse kohaldamine meie jaoks nii tähtis? Meile valmistab muret arutelu läbiviimine Euroopa Parlamendis ja kontrolli teostamine Euroopa kodanike nimel ning seega lepingutele suurema õiguspärasuse ja avaliku tunnustuse andmine. Seega on nõukogu ja komisjoni huvides kaasata Euroopa Parlament sellesse kaasseadusandjana.

Arvestades üldsuse huvi bioloogilise mitmekesisuse säilitamise ja kliimamuutustega võitlemise vastu, loodan, et komisjon täidab nüüd vähemalt meie taotluse esitada aastaaruanded rahvusvahelise troopilise puidu lepingu rakendamise ning selle ja kahepoolsete lepingute vastastikmõju kohta.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, palun lubage mul kõigepealt tänada proua Lucast raporti eest, milles tõmmatakse tähelepanu tohutule vajadusele astuda kindlalt vastu troopiliste metsade hävitamise probleemile.

Hoolimata oma puudustest on 2006. aastal sõlmitud leping oluline samm nimetatud suunas ja selle jõustumine võib üksnes aidata kaasa sellele, mida te üsna õigustatult oma raportis kaitsete. Kõnealusel lepingul on palju suurem keskkonnavalve ja sotsiaalne suunitlus kui selle eelkäijal, 1994. aasta lepingul. On arusaadav, et Rahvusvaheline Troopilise Puidu Organisatsioon (ITTO) ei saa üleekspluateerimist ja ebaseaduslikku raiet iseseisvalt lõpetada, sest nende peamised põhjused tulenevad väljastpoolt metsandussektorit. Need võivad olla näiteks alaline või ajutine metsade asendamine põllumaaga, metsahoolduse suhteliselt madal kasumlikkus muu maakasutusega võrreldes ja ka lihtsalt vaesus. Selles keerulises olukorras on kõnealune organisatsioon muutunud üheks tähtsamaks osaliseks, kes võtab praktilisi meetmeid, mille eesmärk on troopiliste metsade säästvat majandamist parandada. Seetõttu väärrib ta ühenduse tähelepanu ja toetust.

Selle lepingu õigusliku aluse kohta on komisjon teinud analüüsi ja jõudnud järeldusele, mida nõukogu ja liikmesriigid toetavad – et ta peaks jääma oma esialgse ettepaneku juurde. Praegu on esmatähtis lõpetada uue rahvusvahelise troopilise puidu lepingu jõustamismenetlus 2009. aastal.

Selle asemel, et korrata kõnealuse otsuse aluseks olevaid õiguslikke argumente, oleks minu arvates kasulikum käsitleda muid teie raportis tõstatatud probleeme ja vastata härra Markovi asjakohasele suuliselt vastatavale küsimusele.

Ma tahaksin lihtsalt öelda, et rahvusvahelise troopilise puidu lepingu ja muude lepingute, näiteks ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni, bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni ning metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahaldust ja puidukaubandust (FLEGT) käsitlevate kahepoolsete lepingute vahel puudub ametlik seos. Tegelikult on need lepingud allakirjutanute, sisu, kohaldamisala ja korralduse poolest väga erinevad. Nende erinevate lepingute omavaheline mõju põhineb sellel, mil määral ergutab selle protsessi raames saavutatud areng mujal toimuvaid arutelusid ja algatusi, ning samuti eri protsesside võimel luua sünergia. Kõikide nende lepingute raames püüdleb Euroopa Liit oma põhieesmärgi poole – kasutada ära oluline panus, mille kauplemine võib säästvale arengule anda, näiteks tagades toetuse mitmepoolsetele lepingutele ja riiklikele keskkonnavalveste õigusaktidele.

Loomulikult on komisjon valmis esitama nõukogule ja Euroopa Parlamendile aruandeid ITTO tegevuse kohta, kuid ma tahaksin siiski juhtida teie tähelepanu tõsiasjale, et see organisatsioon avaldab ise oma aastaaruandeid. Seetõttu saame neist järele vaadata ja vajaduse korral on komisjon valmis esitama lisateavet. Mis puudutab metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahaldust ja puidukaubandust (FLEGT), on nõukogu määranud juba sätestatud, et komisjon peab esitama aastaaruanded litsentsisüsteemi toimimise kohta.

See on kogu teave, mille ma saan teile anda. Et volinik Michel viibib mujal ega saa täna õhtul meiega olla ja kuigi tema töötajad viibivad siin, on mulle isiklikult antud volitus edastada talle sel huvitaval arutelul tehtud märkused ja tähelepanekud, ajal, mil me mõtiskleme teatud riikide, eriti Aafrika riikide arengu üle.

Seetõttu sooviksin avaldada Euroopa Parlamendile ning proua Lucasele ja härra Markovile kogu nende raske töö eest siirast tänu. Nüüd kuulan ma tähelepanelikult sõnavõtjate kommentaare.

Georgios Papastamkos, *õiguskomisjoni arvamuse koostaja*. – (EL) Härra juhataja, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni esimees, härra Markov osutas proua Panayotopoulos-Cassiotoud asendades ja õiguskomisjoni nimel sõna võttes arutatava asja õiguslikele aspektidele. Nagu te teate, esitas see komisjon 19. detsembri 2007. aasta koosolekul oma arvamuse nõukogu resolutsiooni ettepaneku õigusliku aluse kohta. See resolutsioon võeti vastu Euroopa Ühenduse nimel seoses komisjoni esitatud 2006. aasta rahvusvahelise troopilise puidu lepingu sõlmimisega.

Kavandatav õiguslik alus hõlmab EÜ asutamislepingu artikleid 133 ja 175 koostoimes artikli 300 lõike 2 esimese lõigu ja artikli 300 lõike 3 esimese lõiguga.

Euroopa Parlamendi õiguskomisjon otsustas teha õigusliku aluse muutmise ettepaneku, nii et viidatakse artikli 300 lõike 3 teisele lõigule. Selles nõutakse Euroopa Parlamendi nõusolekut, mitte lihtsalt konsulteerimist.

Komisjon reageeris teistmoodi ja jätkab enda kavandatud õigusliku alusega. Õiguskomisjon peab õigusliku aluse muutmise otsust õigeks. Tegemist on rahvusvahelise lepinguga, milles kehtestatakse koostöömenetluste korraldamisega spetsiifiline institutsiooniline raamistik.

Zbigniew Zaleski, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (PL) Härra juhataja, volinik, puit on väärtuslik ehitusmaterjal; see on tervislik, praktiline, ehk vähe tulepüsiiv, kuid üha nõutavam. Lühidalt, see on nõutav ja atraktiivne kaup ning sageli riigi peamine eksporttoode. Troopiline puit – s.t puit, mis piirdub kitsa geograafilise vööndiga – on veelgi atraktiivsem ning sellega kaubeldakse tihti ebaseaduslikult, metsasid ja kogu ökosüsteemi hävitades.

Seega on meie ees dilemma: ühest küljest me vajame puitu, vajame ehitusmaterjale, ent teisest küljest peame kaitsma troopilisi metsasid. Kui metsade ekspluateerimine ei ole enam hea ja ratsionaalse kontrolli all, ei lõpe see mitte üksnes keskkonnakatastroofi, vaid ka demograafilise katastroofiga. Kui ei ole metsasid, ei ole seal ka taimi, loomi ega inimesi. Vaja on rahvusvahelisi lepinguid, kuid esmatähtis on siin tõenäoliselt teadlikkus puidu ratsionaalsest majandamisest. Kui selline ratsionaalsus ei ole valdav, hävitame asendamatut looduse olulise osa. Arukate majandajate asemel oleksime hävitajad.

Seega toetan ma kokkuvõttes selle lepingu pikendamist (arvestades võimalust jätkata selle täiustamist), millega reguleeritakse, ehkki üksnes osaliselt, vaba ja õiglast ehk ausat kauplemist sellise puiduga ja mis võib samal ajal olla muudest piirkondadest – Siberist, volinik, millest me kuuleme viimasel ajal nii vähe, Amazonasest, millest me kuuleme veidi rohkem, ja muudest maailma tundlikest piirkondadest – pärit puidu ekspluateerimise mudel.

David Martin, *fraktsiooni PSE nimel*. – Härra juhataja, lubage mul kohe selle arutelu alguses öelda, et Sotsiaaldemokraatide fraktsioon tänab Caroline Lucast raporti eest, toetab seda täielikult ja hääletab kõikide tema raportis tehtud muudatusettepanekute poolt.

Ma tunnen heameelt selle üle, et parandatud rahvusvahelise troopilise puidu lepingus pööratakse rohkem tähelepanu halvenenud seisundis metsade säästvale majandamisele – näiteks ebaseadusliku metsaraie suhtes meetmete võtmise teel – ning taastamisele ja säilitamisele. Nagu teised on öelnud, on troopiliste metsade hoidmine bioloogilise mitmekesisuse säilitamisel ja meie kliimamuutuste vastases võitluses äärmiselt oluline, sest nagu me nüüd väga hästi teame, on troopilistel metsadel süsinikdioksiidi atmosfäärist kõrvaldamisel keskne roll. Praegu põhjustab nende metsade maharaiumine 20 % kogu maailma süsinikdioksiidi heitest.

Ma nõustun Caroline Lucase püüdlusega tagada, et parandatud lepingus peetaks tegelikult esmatähtsaks pigem sotsiaal- ja keskkonnaküsimusi, mitte ei keskendutaks üksnes üha suuremale kauplemisele troopilise puiduga.

Loomulikult peab arengumaadel metsade kaitsmiseks, taastamiseks ja säästvaks majandamiseks ressursse olema. Lepingus sätestatakse peale projektide rahastamise ka rahastamine temaatiliste programmide alusel. Ma loodan, et temaatilistes programmides saab keskenduda sellistele teemadele nagu valitsemine ja vaesuse vähendamine ning et liikmesriigid saavad neisse programmidesse anda oma helde panuse.

Ma jagan pettumust, mida nii Caroline kui ka Helmuth Markov on väljendanud seoses sellega, et Euroopa Parlamendile ei ole selle lepingu puhul võimaldatud nõusolekumenetlust, ja ma jagan seisukohta, et meile oleks tulnud seda menetlust võimaldada.

Ma loodan, et me võime arvestada sellega, et komisjon esitab Euroopa Parlamendile aastaaruande, milles lepingu rakendamist analüüsitakse – ja „analüüsimine” on võtmesõna. Ma mõistan seda, mida komisjon meile täna ütles – et Rahvusvaheline Troopilise Puidu Organisatsioon avaldab ise oma aastaaruande –, kuid me tahame kuulda komisjoni reaktsiooni sellele dokumendile.

Mis puudutab kahepoolseid lepinguid, siis Euroopa Liit sõlmis selle kuu alguses lepingu Ghanaga, et takistada ebaseadusliku puidu importi ELi turgudele. Teoreetiliselt tagab see leping, et täidetaks metsade säilitamise põhinõudeid – nt metsaraie usaldusväärne jälgimine valitsuse poolt –, ja tuleb märkida, et praegu langetatakse aastas peaaegu 2 % Ghana metsadest. Kui see kahepoolne leping toimib, võib ta tuua kasu mõlemale poolele. Ghanas, kus vihmamets on ebaseadusliku raie tõttu 50 aasta jooksul vähenenud kuni 25 % esialgsest suuruselt, aitab leping kindlustada selle puidutööstuse – tulususe poolest riigi neljanda tööstuse – tulevikku.

Euroopa Liidus, kus tarbijad on üha keskkonnateadlikumad, saame tagada, et kogu Ghanast imporditav puit on sertifitseeritud ja seega puhas. Kuigi selle kokkuleppe täielikuks toimimahakkamiseks võib kuluda veel mõni aasta, on see minu arvates paljutõotav algus ja ma toetan komisjoni plaane sõlmida sarnased lepingud teiste Aafrika riikidega (nt Gaboni, Kameruni ja Libeeriaga).

Lõpetuseks tahan korrata Caroline'i mõtet: see leping on tagasihoidlik algus; see on parem kui mitte midagi, kuid selles ei minda piisavalt sügavuti, ning me vajame komisjonilt ja rahvusvaheliselt üldsuselt veel ettepanekuid.

Magor Imre Csibi, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Härra juhataja, ma tahaksin kiita raportööri tema raportis tehtud järelduste eest, mida ma täielikult toetan. Kuigi troopilise puidu lepingud on kehtinud üle 20 aasta, näib nende mõju troopiliste metsade säästvate majandamisele olevat piiratud. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni hinnangul suurenes ainuüksi aastatel 2000–2005 troopiliste metsade raadamine 1990. aasta tasemetega võrreldes 8,5 %.

On kahju, et parlamendiliikmeid ja kodanikuühiskonda ei ole selliste lepingute kavandamisse rohkem kaasatud, et tasakaalustada kaubandushuve ja avaldada survet troopiliste metsade säästvamaks majandamiseks. Ent olenemata oma tõhususest, peab leping olema osa üldisemast käsitusest, kus iga piirkond teadvustab oma vastutust ja võtab kindlaid meetmeid metsade hävitamise peatamiseks.

Me võime siin Euroopas mõelda, et meil on olemas tõhusad mehhanismid bioloogilise mitmekesisuse ja tarbija kaitsmiseks, kuid tegelikkuses osutub see valeks. Iga päev saabub ELi sadamatesse suur kogus ebaseaduslikku puitu ja puidutooteid. Kui ebaseaduslik puit on pääsenud ühe liikmesriigi turule, saab seda hõlpsasti müüa ülejäänud 26 liikmesriigi turul, ilma et selle seaduslikkust rohkem kontrollitaks. Sel moel ostavad Euroopa tarbijad heas usus eeldatavasti seaduslikku päritolu mööblit või ehitusmaterjale, kuid satuvad hoopis metsakuritegude tahtmatuteks kaasosalisteks.

Euroopa Liit, kes on puidu peamine importija ja tarbija ning on oma kliimamuutuste vastase võitluse plaanide raames võtnud kohustuse vähendada raadamist poole võrra, vastutab ebaseadusliku metsaraie vastu võitlemise ja ebaseaduslikult raiutud puidust tehtud toodetega kauplemise eest. Kui me tõesti tahame raadamise ja ebaseadusliku metsaraiega tõsiselt tegelda, peaksime kõigepealt süvendama oma tegevust kodumaal, jõustades Euroopa õigusakte, mis takistavad ebaseadusliku puidu ja puidutoodete turustamist ELis. Kahjuks on õigusloomega seotud ettepanekut selles osas pidevalt edasi lükatud, hoolimata 2006. aasta juulis vastu võetud ELi resolutsioonist ja komisjoni tööprogrammi teatavakstegemisest 2007. aasta oktoobris.

Selle arutelu puhul sooviksin ma kutsuda komisjoni üles selgitama metsapaketi avaldamise edasilükkamise põhjuseid. Peale selle nõuan tungivalt, et komisjon esitaks viivitamata õigusakti, millega lubatakse ELi turule tuua üksnes seaduslikult raiutud puitu ja sellisest puidust tehtud tooteid.

Ma kardan, et liiga palju aega on juba raisatud. Ma kutsun komisjoni üles kiirendama selle olulise õigusakti esitamise menetlust, et oleks võimalik saata see esimesele lugemisele enne selle parlamendikoosseisu ametiaja lõppu. Me peame tagama, et edastame õigeid sõnumeid ja teeme seda õigel ajal.

Wiesław Stefan Kuc, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Härra juhataja, volinik, rahvusvahelise troopilise puidu lepingu sõlmimine on kindlasti väga tähtis samm troopiliste metsade kaitse ja teatud liiki puiduga kauplemise tsiviliseeritumaks muutmise poole. Menetlusküsimused ei tohiks meid siiski meie põhieesmärkide suhtes

pimedaks muuta. Ehk on oluline kehtestada õiguslik alus, ehk on oluline see, kas tegemist on nõuande- või nõusolekumenetlusega, kuid kas see võimaldab meil kaitsta troopilisi metsasid ja teha enamat?

Iga päev hävib korvamatult tuhandeid hektareid metsa, mitte ainult troopilist metsa. Allesjäänud maa muutub sooks või kõrbeks. Raadamist ei saa ära hoida uute taimede istutamisega, vähemalt mitte lähitulevikus. Vaestel Aafrika, Ameerika ja Aasia riikidel ei ole vahendeid metsade liigse eksploateerimise ohjamiseks, selle tõkestamiseks ega ratsionaalseks majandamiseks. See kehtib ka Siberi metsade kohta. Me ei kaitse puid ega austa puitu. Mida vaesem riik, seda rohkem peab see paika. Hiina kultuurirevolutsiooni ajal langetati palju ruutkilomeetreid metsa. Puitu kasutatakse põhilise energiaallikana.

Seepärast on Rahvusvahelise Troopilise Puidu Organisatsioonil nii tähtis roll. Lubage meelde tuletada, et tehniline areng ja moodsad puudelangetamise ja lohistamise masinad kiirendavad seda protsessi ning ebaseaduslikult langetatud odavam puit on ettevõtjate jaoks ligimeelitav. Iga lõppenud võimalus kauplemisel eeskirjadest mööda hiilida, iga takistus, päritolu- ja kontrollisertifikaadid on kordaminek. Ma loodan, et see leping hakkab võimalikult kiiresti toimima.

Margrete Auken, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DA) Härra juhataja, ma tahaksin tänada proua Lucast suurepärase raporti eest. Me oleme selgeks teinud, et troopilise puiduga kauplemine Euroopa Liidus on häbiasi, ja selle seisukohaga nõustuvad kõik. Nagu täna õhtul on korduvalt öeldud, oleme väsinud sellest, et antakse üksnes pühalikke tõotusi, kuid meetmeid pole. Loodetavasti komisjon kuuleb, kui palju inimesi nõuab, et ta võtaks meetmeid, millega saaks asju muuta selliselt, et tulevik oleks veidi helgem.

Ebaseaduslik puit imbub Euroopa Liitu ja see iseenesest on täiesti naeruväärne. Kui tegemist oleks mõne muu tootega, nimetaksime seda varastatud kauba käitlemiseks. Vabatahtlikud märgistamiskavad on pisut veider samm. Ebaseaduslik tegevus peaks olema keelatud, kaasa arvatud Euroopa Liidus; seda ei tuleks piirata mitte märgistamise, vaid tegeliku keeluga. Ma usun, et paljudele inimestele tuleb üllatusena, et Euroopa Liidus saab üldse ebaseaduslikku puitu seaduslikult osta. Loomulikult on märgistamine parem kui mitte midagi.

Samuti on veider, kui ulatuslikult suured raiefirmad – millest mõned halvimal viisil on pärit minu riigist Taanist – kontrollivad ELi õigusakte, või see, et niisugused õigusaktid puuduvad. Seetõttu toetan raportööri nõudmist, et komisjon alustaks praegu selle rahvusvahelise lepingu parandamist, samuti peame hakkama Euroopa Liidu tasandil tegutsema. Me peame tõhusust väga palju suurendama. Isegi kui halval valitsemisel ja korruptsioonil on puitu tootvates riikides suur roll, ei saa me tähele panemata jätta nõudlust, nagu on ka korduvalt öeldud, sest see on kõige tähtsam tegur.

Euroopa Liit kui maailma suuremaid puiduimportijaid peab võtma endale vastutuse. Me vajame tõhusaid õigusakte, millega tagatakse, et kõik ühenduses müüdadavad puidutooted – kaasa arvatud töödeldud tooted – on seaduslikud ja säästvad. Me saame otsekohe alustada riigihangetega. Muu oleks mõeldamatu.

Jens Holm, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (SV) Härra juhataja, troopiliste metsade hävitamine jätkub vaibumatuult. Igal aastal kaob maailmast kolmteist miljonit hektarit metsa – üks jalgpalliväljak sekundis. See juhtub hoolimata sellest, et esimene puiduleping jõustus juba 20 aastat tagasi. 2006. aastal sõlmiti rahvusvaheline troopilise puidu leping. Kuigi lepingu kohaldamisala on üldine ja jätab mõnes osas soovida, sätestatakse selles meie jaoks vähemalt probleemi lahendamise vahend.

Proua Lucas on juhtinud sellele tähelepanu ja tema väga vajalikud muudatusettepanekud tagavad meile troopiliste metsade kaitsmiseks paremad vahendid. Ma tahaksin esitada küsimuse otse komisjonile. Proua Lucas ütles oma sissejuhatuses, et kogu Euroopa Parlament ootab komisjonilt õigusakti ebaseadusliku metsaraiega võitlemiseks. Millal me saame selle ebaseaduslikku metsaraiet käsitleva õigusakti? Kas vastab tõele, et komisjon on selles küsimuses käesoleva aasta mais juba hääletanud? Miks me siis pole midagi näha saanud? Te ei puudutanud seda oma sõnavõttus, kuid meie Euroopa Parlamendis tahaksime sellest teada. Mis on juhtunud õigusloomega seotud ettepanekuga? Palun selgitage meile seda.

Lisaks suur tänu proua Lucasele kogu puiduga kauplemise probleemi esiletõstmise eest. Kas on tõesti mõistlik nii suurt hulka metsa maha raiuda ja nii palju metsasaadusi ekspordida? Minu riik Rootsi on Euroopa Liidu kõige tihedamalt metsastatud riik. Samas impordime kuuendiku kogu tarbitavast puidust. Miks? Ilmselt seetõttu, et puitu on maailmaturult väga odav osta. Proua Lucas soovib midagi selles küsimuses ette võtta ja palub Euroopa Liidul toetada neid riike, kes võtavad oma troopiliste metsade kaitsmiseks strateegiaid vastu. Täiesti õige, väga hea ettepanek.

Teine meede, mida proua Lucas puudutas, on kaubanduslepingutele tingimuste lisamine ja selle tagamine, et nii Euroopa ettevõtetele kui ka lõuna pool asuvatel tootjatel oleks kohustus, mida nad peaksid täitma, ning

et järgitaks rahvusvahelisi konventsioone ja lepinguid. Mõte on selles, et rahvusvahelist kaubandust kui vahendit säästvuse ja arengu edendamiseks kogu maailmas tuleks ära kasutada.

Raadamise teine mõõde, mille üle on väga vähe arutatud, on lihatööstus. Suur osa maailmas tarbitavast lihast ja loomatoidust on pärit varem metsaga kaetud maalt. Liha tootmine on Amazonases üks metsade hävitamise peamisi põhjuseid. ÜRO Kliimamuutuste Nõukogu esimees Rajendra Pachauri nõudis hiljuti liha tarbimise vähendamist. Tal oli seda tehes täiesti õigus. Siinkohal on ka veel teine küsimus komisjonile: millal luuakse strateegia liha tarbimise vähendamiseks? Nagu ma varem mainisin, on proua Lucasel õigus ka suuremas osas sellest, mida ta oma raportis ütles. Seetõttu toetab Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete fraktsioon seda suurepäraselt raportit.

Maciej Marian Giertych (NI). – (PL) Härra juhataja, kehtivad rahvusvahelised lepingud, mis käsitlevad troopilist dendrofloorat, on päris selgelt ebapiisavad. Troopiliste metsade geneetilised ressursid kahanevad ärevust tekitaval kiirusel liigse eksploateerimise tõttu inimese poolt.

Selleks on kaks põhjust. Kõige huvitavamatel troopilise puidu liikidel on jõukates riikides endiselt turgu. Neid on üha rohkem otsitud ja langetatud. Vahepeal piiras nende viljelemise võimalusi korraldatud metsanduse tingimustes see, et puudusid viljelemist võimaldavad puukoolimeetodid. Seemned ei ole tavaliselt puhkeseisundis. Teisisõnu ei sobi nad säilitamiseks ega vedamiseks. Nad idanevad kohe pärast puult langemist. Seetõttu on seemnetootmisel, sordiaretuses ja puukoolide majandamisel vaja selliseid hukkuvate seemnete liike käsitlevaid eriuuringuid. Sellise puiduga kauplevaid inimesi tuleks maksustada, et saaks neid uuringuid toetada.

Teine põhjus on puude ja põõsaste liigse eksploateerimine kohalike inimeste poolt, kes kasutavad neid küttepuudena ja toidu valmistamiseks. Sellist hävitamist ei saa peatada, korraldamata neile inimestele muid küttevarusid.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, 2006. aasta rahvusvahelise troopilise puidu lepingu sõlmimine on äärmiselt positiivne sündmus. Peale selle peegeldab see 180 tootja- ja tarbijariigi valitsuste ja rahvusvaheliste organisatsioonide üksmeelt.

Seega on lepingus seatud eesmärgid kahtlemata olulised. Me peame mõtlema üksnes ebaseadusliku raie ja raadamise kahjulikest mõjudest, eriti sellest, kuidas need aitavad kaasa kasvuhooenenähtusele. Seetõttu on väga vaja toetada tootjariikide troopiliste metsade säästva kasutamise ja eksploateerimise riiklikke tegevuskavasid ning tugevdada nende võimet rakendada metsaõigusnorme ja võidelda tõhusalt ebaseadusliku raiega.

Loomulikult on tähtis uue lepingu eesmärkide saavutamiseks vajaliku rahastamise küsimus. Meid Euroopa Liidus kutsutakse üles tagama, et Euroopa turule imporditaks ja siin turustataks üksnes seaduslikult langetatud troopilist puitu. Me peame edendama tarbijate teavitamise ja nende teadlikkuse suurendamise meetmeid.

Lubagem siiski kaaluda, kas piisab vabatahtlikest programmidest või kas seaduslikule kauplemisele troopilise puiduga tuleb kehtestada õiguslikult siduvad eeskirjad ja spetsifikaadid. Selle eesmärgi poole ei tule püüelda mitte üksnes rahvusvahelisel tasandil, vaid ka FLEGTi programmiga hõlmatud kahepoolsete lepingute ja läbirääkimisel olevate kaubanduslepingute, teisisõnu vabakaubanduslepingute tasandil. ELi-Ghana leping näitab teed kahepoolsele koostööle.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Härra juhataja, see konkreetne juhtum on selge näide, et rahvusvahelise kaubanduse liberaliseerimise probleem peaks olema tähtsamate eesmärkide, antud juhul keskkonna- ja sotsiaaleesmärkide järel teisel kohal. Troopiliste metsade hoidmine on planeedi ökoloogilise tasakaalu säilitamise seisukohalt oluline ning me võime liialdamata märkida, et troopilised metsad on tegelikult inimkonna pärand ja et me kõik vastutame troopiliste metsade säilitamise eest. Eelkõige on arenenumatel ja jõukaimatel riikidel vastutus, millest nad ei või kõrvale hiilida. Need metsad asuvad riikides, mis on enamasti vaesed või tohututes raskustes, ning ükskõik millise ilukõnega me siin lagedale tuleme, on see täiesti kasutu, kui me ei suuda edendada neile riikidele suunatud arengumeetmeid.

On väga tähtis, et me aitaksime neid riike, ja on ülimalt hädavajalik, et maailma peamised tarbijad ja kõige arenenumad piirkonnad, nagu Euroopa Liit selgelt on, kohustuksid ühelt poolt tagama nende metsade kasutamise põhjalikud kontrollimehhanismid, kuid samal ajal on äärmiselt oluline, et need riigid võtaksid kohustuse tagada tootjariikidele toetus.

Kõnealused riigid sõltuvad troopilistest metsadest ja nende majandus on suuresti metsadega seotud. Kiirel raadamisel oleks dramaatilised tagajärjed igast vaatenurgast – meie jaoks üldisemal tasandil,

keskkonnavaatenurgast, kuid nende riikide jaoks konkreetsel tasandil, majanduslikust ja sotsiaalsest vaatenurgast, ning kiire raadamine seaks ohtu isegi nende püsijäämise – seetõttu tuleb seal alustada kõigepealt, mida saab ära teha. Me peame toetama ja meil peavad olema meetmed, mis soodustavad nende riikide tootmisstruktuuri väljaarendamist ja ümberkujundamist, et neil võiks olla seos oma metsadega, oma ressursidega, mis on paremini kohandatud nende huvidega ja rohkem kooskõlas inimkonna üleilmsete huvidega. See on Euroopa Liidu vastutus. Käesolev leping liigub õiges suunas: see on endiselt ebapiisav, kuid raportis tuuakse selgelt välja selle puudused ja meile antakse siiski tulevikuks veidi lootust.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Härra juhataja, täna troopiline puit, sel nädalal finantskriis, suured pandeemiad, migratsioon, toidukriis... See kõik viib meid samale järeldusele: praegused suured poliitilised probleemid on üleilmsed ja vajavad üleilmset poliitilist reaktsiooni.

Loomulikult ei vaidlusta keegi põhimõtteliselt Indoneesia alalist suveräänsust oma troopiliste metsade suhtes ega tema õigust istutada palmiõli tootmiseks palmipuid, nagu ka Brasiilias on õigus asendada oma mets karjamaaga, samuti nagu Gabonil. Kuid näib, et territoriaalse suveräänsuse kasutamisel on negatiivsed tagajärjed suveräänsest territooriumist väljaspool. Raadamine, vaesus, loomastiku ja taimestiku väljasuremisohud ning odav puit tekitavad kahju kogu maailmas. Seetõttu ei ole probleem öelda: inimesed, kes teevad teistele halba, peavad need probleemid, mida nad põhjustavad, heastama. Probleem on nende küsimuste käsitlemises õiguslikul tasandil. Kuidas me selle probleemi lahendame? Kust me alustame? Kas Euroopas alustame puidu märgistamisega, millega kinnitatakse, et tegemist on õiglase kaubanduse puiduga, samamoodi nagu õiglase kaubanduse kohvi puhul, kahepoolsete kaubanduslepingutega? Kahtlemata on see oluline esimene samm, kuid lahendus peab hõlmama kogu maailma. Me vajame enam kui mitmepoolset puidulepingut, sest ühenduste inimestel, sest aafriklastel, latiinode ja asiaatidel on samuti õigus oma tegevuse eest tasu saada. Härra juhataja, seetõttu peame vaatlema neid probleeme poliitiliselt, üleilmsel tasandil, ning leidma kontseptsioonid ja mudelid, mis võimaldavad elul meie planeedil jätkuda.

Juhataja. – Härra Martinez, tänan teid rahvusvahelise üleskutse eest.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Härra juhataja, ka mina tahaksin siiralt tänada proua Lucast ja ka härra Zaleskit nende jõupingutuste eest selle resolutsiooni koostamisel. Kõigele vaatamata toimub Euroopas kahjuks siiski laialdane kauplemine puiduga, mis ei ole langetatud seaduslikult ega säästvalt.

Euroopa Komisjoni 2003. aasta FLEGTi tegevuskaval, mille konkreetne eesmärk on tõkestada ebaseaduslikult langetatud puiduga kauplemist Euroopas, on olnud üksnes väga piiratud mõju. Seetõttu on kahetsusväärne, et Euroopa Komisjon peab ikkagi uued ettepanekud esitama. Kuid kõigele vaatamata näib importijate vääritud käitumine end ära tasuvat, sest peaaegu mitte kunagi ei ole ebaseadusliku kauplemise vastu meetmeid võetud ja puuduvad sanktsioonid. Seetõttu maksavad vastutustundlikud puiduimportijad keskkonna- ja ohutusnõuete täitmise eest kõrget hinda – nii sõna otseses mõttes kui ka ülekantud tähenduses –, kuna endiselt kaubeldakse laialdaselt palju odavama ebaseadusliku puiduga.

Puidutööstus ise on juba mõned mõistlikud algatused teinud, näiteks sertifitseerimine. Me peame neid siduvate õigusaktidega WTO raamistiku kohaselt toetama. Seetõttu pooldan ma ka nende olemasolevate sertifitseerimissüsteemide tunnustamist, mille on osaliselt loonud sektor ise ja osaliselt valitsusvälised organisatsioonid. Sellega, mida proua Lucas soovib, nimelt ka uue Euroopa asutuse loomisega, kaasneks palju bürokraatiat ja meie arvates on see tarbetu.

Loomulikult tuleb ebaseadusliku raiega võitlemiseks võtta kohalikul tasandil piirkondades meetmeid, kuid me ootame ka seda, et Euroopa Komisjon esitaks sanktsioonide kehtestamise ettepaneku, millel peaks olema takistav mõju ka puiduimportijatele. Lõppude lõpuks, kui me ei kehtesta sanktsioone ebaseaduslikult kauplejatele ettevõtetele, on oht, et selline seadusevastane käitumine tasub end jätkuvalt ära, ja selle peame kõrvaldama.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Ma sooviksin kiita raportöör Lucast ja tema kolleege töö eest käesoleva raportiga. Ma usun, et rahvusvaheline troopilise puidu leping aitab kaasa maailma metsade säästvale majandamisele, isegi kui 80 % neist on juba hävitatud või kahjustatud. Kõik me teame, et metsad on pelgupaik bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks ja et neil on kliimamuutuste vastases võitluses väga tähtis roll. Vabatahtlike lepingute alusel toimuv odava puidu ja mööbli import põhjustab maailmaturul tasakaalustamatust ja tööhõive vähenemist nii eksportivates kui ka importivates riikides. Seetõttu tahaksin veel kord rõhutada vajadust õigusloomega seotud meetmete järele, millega saaks kaitsta troopilisi metsasid ja ka muid metsasid ning takistada ebaseadusliku puiduga kauplemist. Mul on parandatud lepingu üle hea meel ja ma loodan, et komisjon esitab selle lepingu arengu kohta aastaaruande.

Béla Glattfelder (PPE-DE). - (HU) Me saame peatada kliimamuutused üksnes siis, kui me peatame ka raadamise. Meie Euroopa püüdlused kaitsta keskkonda on jätkuvalt ebatõhusad, kui me lubame muudes maailmaosades keskkonda hävitada.

Rahvusvahelise kaubanduse liberaliseerimine ja üleilmastumine soodustavad mandrite keskkonna hävitamist. WTO eeskirju tuleb täiendada rangete keskkonnakaitsesätetega, vastasel juhul kaasneks edasise liberaliseerimisega isegi suurem keskkonna hävitamine. Praegu ei piisa sellest, et keelata kauplemine ebaseadusliku puiduga, vaid keelata tuleb ka ebaseaduslikult raiutud puidust tehtud toodete ja mööbli import.

Kas inimesed tõesti arvavad, et odava Hiina mööbli impordil ei ole raadamisega mingit seost? See raport on samm õiges suunas, kuid vaja on isegi järsemaid meetmeid, sest meie planeedi seisund nõuab meilt seda. Kuni rangemate eeskirjade valmimiseni peame kutsuma suuri rahvusvahelisi mööblimüüjaid (näiteks IKEA't) üles kasutama läbipaistvat piirangut ja mitte kaupleva ebaseaduslikust puidust valmistatud mööbliga.

Lõpuks: raadamine ei erguta mitte ainult puidu ja mööbli kauplemist, vaid tõstab ka põllumajandustoodete hindu ja suurendab nõudlust biokütuste järele. Kui me lubame kaubelda raadamise käigus toodetud biokütustega, siis peame olema teadlikud, et iga kord, kui me täidame oma autopaagi sellise kütusega, oleme aidanud kaasa ka mõne ruutmeetri vihmametsa langetamisele.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, troopiliste vihmametsade seisund on juba mitu aastat ärevust tekitanud ja meie planeedi biosfääri sellise määrava tähtsusega osa hoolimatu rüüstamise ees pole võimalik silmi kinni pigistada. Kurb, et Euroopas on troopilise puidu ebaseadusliku raiega võitlemist käsitlevad õigusaktid pörkunud vastu tõsiseid takistusi, kuigi igal aastal kaob väidetavalt 13 miljonit hektarit ürgmetsa, mis loomulikult aitab suuresti kaasa CO₂ heite suurenemisele. Ma toetan täielikult nõuet lisada Euroopa Liidu ühisesse kaubanduspoliitikasse keskkonnakaitsenõuded. Mul on väga hea meel, et proua Lucase raportis pööratakse tähelepanu ka raadamise katastroofilise tagajärgi käsitleva teabe levitamisele. Sellist tüüpi lepingu peaks ratifitseerima Euroopa Parlament ja on oluline, et me arutame igal aastal siin Euroopa Parlamendi istungisaalis selle komisjoni aruande üle, mis käsitleb kõnealuse rahvusvahelise lepingu rakendamist ja raadamise olukorda. Kahjuks oleme jäänud liiga hiljaks, et kliimamuutusi ära hoida või peatada, kuid meie kohus on neid vähemalt pidurdada. Kuigi käesolev leping pole piisav, on see samm õiges suunas.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hoolimata pühendumisest keskkonnakaitselistele hüüdlausele, näib ühinenud Euroopa eiravat ürgmetsade kadumise kasvavat probleemi, mille peamine põhjus on metsade röövellik majandamine, millega vastatakse troopilise puiduga kauplemise nõuetele. Peaaegu 80 % selliste metsade kogupindalast on seni langenud raadamise ohvriks.

Euroopa Liit peab suurendama tootjariikidele ebaseadusliku raie takistamiseks ja metsade säästva majandamise edendamiseks antavat finantsabi. Teine tõeliselt hea idee on rakendada Euroopa turu jaoks puidu sertifitseerimist. Ametliku statistika kohaselt moodustab puiduimport Euroopa Liitu väikese osa kogutootmisest, kuid ärgem unustagem vahepeal Euroopasse töödelduna imporditud tohutut kogust puitu. Lahing järelejäänud ürgmetsade säilitamiseks on tegelikult lahing meie järgmiste põlvkondade tuleviku pärast.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Härra juhataja, tänan parlamendiliikmeid, kes on sõna võtnud. Kõigepealt tahaksin lihtsalt kõigile meelde tuletada, et 2006. aasta lepingu eesmärk on edendada säästva majandamise teel saadud ja seaduslikult ekspuuteeritud metsadest pärit troopilise puiduga rahvusvahelise kauplemise laiendamist ning edendada puitu tootvate troopiliste metsade säästvat majandamist.

Samuti tahaksin öelda, et see on ainus mitmepoolne rahvusvaheline vahend, mis hõlmab metsasid, eelkõige troopilisi metsasid, heakskiidetud õiguslikus raamistikus. See leping mõjutab kaudselt ka muid metsasid, kuigi see on vähem ilmne ja tähtsusetum.

Huvitav on see, et lepingus kehtestatakse kõiki metsandusega seotud algatusi ühendava koostöö raamistik. Loomulikult kavatseb komisjon selles lepingus aktiivselt osaleda – koos halduseelarves osaleva ühendusega – ning me sooviksime rahastada ka laiaulatuslikke meetmeid temaatiliste programmide kaudu.

Ent see ei tohiks välistada FLEGTi programmi raames sõlmitud kahepoolseid lepinguid, vaid hoopis vastupidi. Teil oli õigus seda rõhutada. Neis kahepoolsetes lepingutes, millega rakendatakse järjest enam üldisemat lähenemisviisi, lähtutakse põhimõttest, et troopilist puitu tuleb austada.

On tõsi, et täna õhtul arutatud leping on – üht siinset kõnelejat tsiteerides – tagasihoidlik algus, kuid see peaks olema varasemast palju tõhusama strateegia lähtekoht. Põhimõtteliselt on ebaseaduslikku raiet ja

FLEGTi rakendusmäärust käsitlevad tekstid kavandatud oktoobriks. Ma usun, et nende tekstidega võib komisjon vastata ootustele, mida olete siin väljendanud.

Seetõttu sooviksin veel kord tänada proua Lucast ja muidugi sooviksin tänada küsimuse esitajat härra Markovit. Ma esitan kindlasti Euroopa Parlamendile kommentaarid ja nägemused selle probleemi suhtes, mis tegelikult on suur probleem, nagu te kõik olete rõhutanud. See on inimkonna oluline pärand tulevikule. Mulle meeldis väljend „bioloogilise mitmekesisuse häll”. On ilmne, et meie metsad on mitmekesisuse hällid.

Meie metsade kaitsmine on tõeliselt suur algatus, mis puudutab kogu planeedi tulevikku. Seetõttu tahaksin tänada Euroopa Parlamenti tõelise pühendumuse eest ja loodan, et koos komisjoniga saame järk-järgult vastata igaihe ootustele, sest nägime täna, kui olulised ja teravad need on. Ma tahaksin taas tänada kõiki parlamendiliikmeid ja eriti teie raportööri.

Caroline Lucas, raportöör. – Härra juhataja, ma sooviksin tänada oma kolleege kommentaaride ja toetuse eest, kuid eelkõige tahan vahetada mõne sõna volinik Barrot'ga. Loodetavasti võtsite kuulda seda kannatamatust ja pettumust, mida täna parlamendis seoses selle kauaoodatud ebaseadusliku raiega võitlemise meetmeid käsitleva õigusloomega seotud ettepaneku lõputute edasilükkamiste pärast väljendati. Palun öelge oma kolleegidele edasi, et Euroopa Parlamendi arvates on täiesti lubamatu lükata õigusloomega seotud ettepanekut pidevalt edasi.

Mul on väga kahju, et te ei ole suutnud vastata küsimusele, mida inimesed teile siin täna vähemalt kolmel korral on esitanud selle kohta, millal me võiksime sellist ettepanekut oodata. Minu arvates võtaks ka üldsus selle väga halvasti vastu. Minu meelest on väga halb, et Euroopa Liit ei suuda enda sees korda luua. Meile meeldib rääkida poliitilisest juhtrollist ja mõelda, et meil on maailmas selline juhtroll. Kui see poliitiline juhtroll peaks midagi tähendama, siis seda, et me peatame ebaseadusliku puidu müügi ja impordi Euroopa Liitu, ning me soovime selle saavutamiseks näha palju kiiremaid meetmeid.

Oma sõnavõttus tahaksin lihtsalt tõstatada veel ühe probleemi. Mitmed kolleegid on maininud raadamise ja kliimamuutuste seost ning ma tahaksin lisada lõpliku seisukoha kliimapaketi kohta, mille üle kolleegid lähinädalatel hääletavad. Te teate, et raadamine on heitkogustega kauplemise süsteemist rääkides põhiprobleem, ja ma tahaksin tungivalt nõuda, et kolleege ei veenaks argumendid, mis on esitatud selle poolt, et nn heitkoguste krediit lisataks heitkogustega kauplemise süsteemi. Täna lõunaajal toimus meil selle üle arutelu, mille käigus rõhutasime, miks on raadamise lisamine heitkogustega kauplemise süsteemi halb mõte; sellel on hulk põhjusi, muu hulgas ka see, et nii koormataks kogu heitkogustega kauplemise süsteemi. Kontrolli-, järelevalve-, aruandlus- ja vastutussüsteemide puhul valitsevad suured probleemid. Kindlasti ei pea me püüdma lahendada raadamist kliimapaketi raames, kuid me väidame, et seda tuleks teha enampakkumise tulude abil, mis investeeritakse õigesti neis riikides, kus kõnealune probleem esineb.

Volinik, palun tehke nii, et alates sügisest hakkaks EL muutuma metsanduse valdkonnas tõeliselt usaldusväärseks. Palun lubage meile, et esitate selle ettepaneku võimalikult kiiresti.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Võib-olla proua Lucas ei kuulnud mind. Ma arvasin, et andsin selge vastuse. Ma kuulutasin välja, et tekst tuleb oktoobris. Kas see on tõlke pärast? Kas ma ei väljendanud end piisavalt arusaadavalt? Ma tahaksin seda täpsustada. Ma olen harjunud Euroopa Parlamenti ära kuulama. Ma riskin enda kordamise ja Euroopa Parlamendi pahameelega, kuid ma mainisin oktoobrit vaid mõni minut tagasi.

Juhataja. – Hea küll. Oktoober on juba järgmisel nädalal, seega kohtume järgmisel nädalal. Tänan teid.

Ma olen saanud arutelu lõpetamiseks kooskõlas kodukorra artikli 108 lõikega 5 rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel esitatud resolutsiooni ettepaneku⁽¹⁾.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Péter Olajos (PPE-DE), kirjalikult. – (HU) Enam ei saa keegi kahelda, et metsade kadumine ja hävitamine mõjutab kliimamuutusi ja bioloogilist mitmekesisust. Kui täpne olla, mõjutab raadamine praegu 13 miljonit hektarit kogu maailmas ja on kolmas suurim kasvuhuonegaaside heite allikas. Ebaseadusliku puidu tootmine

⁽¹⁾ Vt protokoll.

põhjustab erosiooni, kahjustab kohalike kogukondade toimetulekut ja tekitab puitu tootvatele riikidele aastas 10–15 miljardit eurot kahju.

Loomulikult tunnen ma heameelt rahvusvahelise troopilise puidu lepingu koostamise üle, kuid isegi sellega ei ole me siiski eesmärgi lähedal. Me jõuame eesmärgi lähedale, kui meil õnnestub rakendada üldisemat lähenemist, mis hõlmab parasvöötme metsasid, vähemalt Euroopa Liidus; see lähenemine peab tagama nii selle, et puidutooteid tehakse ausalt, kui ka kogu müügiahela jälgitavuse. Üksnes selline leping võib metsade kaitsmisele ja puidu säästvale kasutusele tõeliselt kaasa aidata.

Muidugi puuduvad mul illusioonid, eelkõige seetõttu, et avaldusele, mille mina ja mitmed minu kolleegid käesoleva aasta kevadel ja suvel kirjutasime, on alla kirjutanud veerand kõikidest parlamendiliikmetest.

Ma usun, et varem või hiljem võib troopiliste metsade küsimus meile, Euroopale, tähelepanu tõmmata. Võib-olla tänu troopilisi metsasid käsitlevale lepingule tuleb komisjon välja õigusaktiga, milles sätestatakse, et Euroopa Liitu võib importida üksnes seaduslikult toodetud puitu ja puidutooteid.

16. Kodukorra artikli 121 (Menetlus Euroopa Kohtus) muutmine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on põhiseaduskomisjoni nimel Costas Botopoulouse koostatud raport (A6-0324/2008) Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 121 muutmise kohta (2007/2266(REG)).

Costas Botopoulos, raportöör. – (EL) Härra juhataja, raporti projekt, mida me täna arutame, puudutab Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 121 (menetlus Euroopa Kohtus) muutmist. Praeguses artiklis reguleeritakse sellist menetlust üksnes juhul, kui Euroopa Parlament esitab hagi Euroopa Kohtule.

Ent artikli tekstist ei selgu, mis juhtub siis, kui Euroopa Parlament otsustab esitada oma seisukohad oma esindaja ehk presidendi kaudu, kes esitab eelmenetluse korral tähelepanekuid või astub menetlusse. Sellise menetluse eesmärk on vaidlustada Euroopa Parlamendi poolt kaasotsustamismenetluse korras vastu võetud õigusakti kehtivus.

Seetõttu esitas õiguskomisjoni esimees härra Gargani küsimuse ning ma sooviksin kasutada võimalust ja tänada teda abi eest selle raporti koostamisel. Ta küsis, kas artikkel 121 käsitleb sellist menetlusse astumise ja tähelepanekute esitamise korda ja kui mitte, siis mida me peaksime tegema.

Minu esimene vastus raportis on see, et üks menetlus ei saa hõlmata teist menetlust; et artiklis 121 kasutatud sõnaga „hagi“ ei saa hõlmata tähelepanekute esitamist ja menetlusse astumist, mis on kvalitatiivselt erinevad toimingud. Sellega seoses on esimene vastus selline, et me ei saa toimida üksnes tõlgenduse põhjal.

Kas me võime jääda kindlaks Euroopa Parlamendi tavale, mille kohaselt teeb sellistel juhtudel otsuse Euroopa Parlamendi president kui meie juht ja esindaja kohtus? Taas kord arvan, et vastus on ei. Usaldusväärsem meede on töötada välja uus üksikasjalik menetlus.

Miks on see tegelikult nii? Sellepärast, et praktikas on olnud juhtumeid, mil Euroopa Parlamendi president on otsustanud õiguskomisjoni soovitusel mitte järgida. Näiteks siis, kui on tegemist Euroopa Parlamendi eelneva otsuse kehtivuse kaitsmisega Euroopa Kohtu ees.

Seda on Euroopa Parlamendi lähiminevikus kahel korral juhtunud. Meil on alust öelda, et me peaksime selle menetluskorra tühjalt kohalt looma.

Millist lahendust pakutakse? Kui president otsustab õiguskomisjoni soovitusel nõustuda, esitab ta oma tähelepanekud. Kui ta sellega ei nõustu, lahendab ta küsimuse pärast esimeeste konverentsiga arutamist. Miks esimeeste konverentsiga? Seepärast, et see on kollegiaalorgan, mis võib langetada otsuseid iga kohtuasja poolt- ja vastuargumente nõuetekohaselt arvesse võttes.

Üksnes siis, kui esimeeste konverents otsustab, et Euroopa Parlament ei tohiks erandjuhtudel (näiteks asutamislepingute parandamine) oma varasemat seisukohta kaitsta, saadetakse küsimus parlamendi täiskogule, sest ainult täiskogu võib muuta Euroopa Parlamendi varasemat otsust.

Georgios Papastamkos, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (EL) Härra juhataja, Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni raportöörina soovin öelda, et täna õhtul arutame küsimust, mis puudutab Euroopa Parlamendi organisatsioonilisest autonoomiat ja suveräänsust.

Euroopa Parlamendi kodukord on üksikute sätete pikaajalisel kehtivusel põhinev normide kogum. Siinkohal ei pea ma silmas sätteid, mida kohaldatakse kuni muutmiseni, vaid neid sätteid, millel on seaduses sätestatud kestus ja kehtivus.

Ma ei nimeta vaidluste lahendamise korra konkreetsemaid aspekte, mida on kirjeldatud muudatusettepaneku tekstis – härra Botopoulos on seda aspekti igatahes täpselt ja põhjalikult käsitlenud. Raportööri esitatud muudatusettepaneku tekst on fraktsiooni PPE-DE ja Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni vahelise lepitusmenetluse tulemus.

Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 121 olemasolevale tekstile lisatud lõige käsitleb parlamendi presidendi ja õiguskomisjoni võimalikke lahkarvamusi otsuse kohta, mis puudutab Euroopa Parlamendi tähelepanekute esitamist ja menetlusse astumist Euroopa Kohtus.

Seni puudus kodukorras täpne, sõnaselge säte selliste juhtumite kohta ning arutatava muudatusettepaneku eesmärk on täita see õigustühimik ja regulatiivne lünk Euroopa Parlamendi sisekorras.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Härra juhataja, Euroopa Parlamenti esindab Euroopa Kohtus president ning vastuolulistel juhtudel konsulteerib president kõigepealt täiskoguga. Selline on menetlus. Uues raportis laiendatakse seda süsteemi muudele menetlustoimingutele, kus president esindab Euroopa Parlamenti ja vastuolulistel juhtudel konsulteerib täiskoguga. Ent raportis on uudne see, et selles määratakse esimeeste konverentsi presidendi ja täiskogu vaheliseks vahepealseks otsustusorganiks. See lahendus iseenesest ei ole probleemne, ent hea oleks kasutada võimalust ja rõhutada, et Euroopa Parlament ei tohi iialgi unustada parlamendi traditsioonilist põhimõtet koondada kogu lõplik otsustusõigus täiskogule. Täiskogu on kõiges suveräänne, sest ta väljendab esindatuse eetikast tulenevat õiguspärasust.

On tõsi, et sellised institutsioonid, mis reguleerivad keerukaid ja laiu valdkondi, nagu Euroopa Parlament, ei saa sageli vältida kiusatust ümbritseda oma demokraatlik võim bürokraatiaga. Selline kiusatus on tihti vältimatu, kuigi tuleb tõdeda, et me peame hoiduma demokraatia liigsest ümbritsemisest bürokraatiaga, sest hea valitsemise tõhusus ei tohi kunagi tähendada poliitikaruumi kaotamist, poliitikaruumi veelgi harvemat loovutamist poolhalduslikele vormidele, näiteks komisjonidele ja mõnikord konverentsidele. Kasutades Mirabeau väljendit, ei ole see sellepärast tõeline elanikkonna läbilõige.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Kodukorra muutmine võib tunduda lihtsalt tehniline küsimus, kuid tegelikult kaasneb sellega selle demokraatliku õiguspärasuse tugevdamine või nõrgendamine. Kaks pretsedenti, mil presidendid ei pidanud järgima Euroopa Parlamendi õiguskomisjoni soovitusi, on paljastanud lünga meie kodukorras. Ma toetan kodukorra artikli 121 muudetud versiooni, millega tagatakse, et sellisel juhul esitab president küsimuse esimeeste konverentsile ja seejärel täiskogule. Ent minu arvates peaks president esitama oma seisukoha ja kaitsma seda pigem õiguskomisjoni kui teiste parlamendikomisjonide esimeeste ees. On kahju, et muudatusettepanekus ei mainita võimalust, et rühm parlamendiliikmeid soovitab täiskogule kolmandat alternatiivi, ega seda, kas täiskogu saab valida üksnes presidendi või esimeeste konverentsi esitatud alternatiivi heakskiitmise või tagasilükkamise vahel. Siin on tegemist uue pretsedendiga, mida kontrollitakse alles tulevikus. Minu arvates ei käi see bürokraatia, vaid demokraatia kohta.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Tavaliselt peaks see, kui vastupidiste arusaamadega fraktsioon hakkab abistama teisest fraktsioonist pärit raportööri, äratama raportööri huvi. See on Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni õhtu. Botopouluse raportit käsitleval arutelul võtab sõna neli fraktsiooni PPE-DE liiget! Härra juhataja, kõige üllatavam on see, et me oleme siin, et kiita härra Botopouluse ettepanek heaks, sest meie arvates on see hea ettepanek, üksmeelne ettepanek, ettepanek, millel – ma võin teada anda – on minu fraktsiooni heakskiit ja poliitiline toetus.

Parlamendi elu on elu väljendus üldiselt, see on elu, mis muutub, elu, millele me peame reageerima millega. Seetõttu, reageerides kodukorra tõlgendusele selle kohta, kas konkreetne artikkel sisaldab Euroopa Parlamendi võimalust esitada menetluse ajal tähelepanekuid, on härra Botopoulos asja selgeks teinud, esitades positiivse ettepaneku, mis vastab elu nõudmistele.

Härra juhataja, seetõttu kuuluvad minu kiidusõnad sellele noorele parlamendiliikmele, kellele ma ennustan Euroopa Parlamendis suurt edu, ning minu fraktsiooni toetus kuulub sellele reformile.

Costas Botopoulos, raportöör. – (EL) Härra juhataja, lubage mul kõigepealt tänada sõnavõtjaid ja samuti kolleege, kes aitasid mind väga palju mu esimese raporti juures, mis, nagu härra Méndez de Vigo ütles, ei jää loodetavasti viimaseks.

Mul on mõned öeldu kohta väga lühikesed märkused. Härra Papastamkosel oli õigus, kui ta ütles, et raport on lepitusmenetluse tulemus, sest tegelikult toimus lepitusmenetlus. Ent see on fraktsioonidevahelise lepitusmenetluse tulemus parimas tähenduses. Teisisõnu: see ei ole väikseim ühisnimetaja, vaid näitab ühiseid huvisid, milles meil on õnnestunud kokku leppida ja mis minu arvates on mõistlikumad ja demokraatlikumad lahendused. Minu arvates on see resolutsioon demokraatlik, sest just see võimaldab menetlusel areneda kõige sobivamal viisil.

Proua Esteves on üsna õigesti öelnud, et me ei tohiks täiskogu istungeid üleliia kasutada. Täiesti tõsi! Seetõttu on loogika siin selles, et me peaksime kogunema täiskogu istungile üksnes siis, kui see on hädavajalik, teisisõnu, üksnes siis, kui on vaja muuta Euroopa Parlamendi varasemat otsust.

Proua Roithová märkis päris õigesti, et õiguskomisjoni roll on oluline; seda rolli täidetakse määruse sõnastuse kohaselt. Teisisõnu, õiguskomisjon kuulatakse ära menetluse alguses, keskel ja lõpus.

Lubage mul siinkohal öelda – ma ei teinud seda esimesel korral –, et kui õiguskomisjonil ei ole erandjuhtudel aega arvamust esitada, võib otsuse teha üksnes president. Ent ka sel juhul on selgelt sätestatud koos selgitusega, et õiguskomisjonil tuleks lubada esitada oma otsus mis tahes sobival viisil. Suur tänu kõigile.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

17. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

18. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

19. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 22.55.)